KA

X893
C81

X893 C81

Columbia College
in the City of New York.
Library.

Temple Emanuel
Library of
Hebrew and Rabbinical
Literature.

Cordovera, Moses ben Jacob (1522-1570.
Pardes rimmonim. 1579.

Manuscript copy of the author's first major cabbalistic work, which became a classic in its own time. The first printed edition appeared in Cracow in 1592.

X893
G81

X893 G81

JUL 30 1901

במעלה לו הנביאים כמו שנבאו בה' אגיע בה' ונתן טוען להזריכתו ש
נביא בחשמן הנעלה' המלאך שר הפני' מטט' כי שם בינת ששמו כשם רבו
לא יחיד ולא משלה כמו שיתבאר בשע' בין ונל הפירוש' פלא ועקים בפי'
המעלה אחר שדבדה בלשון חינה ושלה ונמא שאמרה עשר פרי חינה ולא ט'
פרי שלשה ונתן עשר ולא י"א וכונתו למיבה זה המען שהוא · ושלשה בו אינה
תכ' שעות המרבה את הממעט העשר · ענ' בביאור מעלה זו ברמ' ז"ל העשיר
לא ירבה דא עמוד דאמצעיתא לא ירבה על עשר דהני אשתא' כס' עשבל' ·
ולא י"א נדל לא ימעט דא צדיק לא ימעט מעשר כמה דאיתמ' עשר ולא
ט' · והבין המאמ' הזה צריך אנו לבקרים בו · כי שתין הספי' הם · מלמעלה
למטה וי' מלמטה למעלה כהתיון כיתון הם הם הקוה בהכאה בלשוז ותזר
ונתהפך כנגד מקורו כן שתין הספי' הם כאו' מלמעלה עד המל' ושם מצבה אשר
נתוזר לו מקורו דרך המסעות שירך עד שכמו שיש · מלמעלה למטה כן יש עשר
מלמטה למעלה ונסוד הזה ירמוז ענית ה א שהו יש · למעלה וי' למטה

נבה כור מים עליונים' ומים התחתונים
נענה זה מה שאמר העשיר לא ירבה ומ'
בענה לומר שאין צריך לומ' שאר הספי'
לא אמ' הת' שהוא עשיר במעל וכלל' יותר
משאר הספי' אין לו להרבות כלל על יותר

ונבה הוא שהוא כאמצעות ביניהן
הוא הבת' המייחד מים עליונים ומים
תחתונים ומזה מתיחס השקל שהוא
מחציתו בין השקל שלם עשרים' ונבה
ובה ביניהן הי' עשר מכאן ועשר
מכאן ויור כחצאם עשרים

מים מהם שהם · ולא י"א ואפ' אין לו להרבות כלום על יותר מי' מהם שהם
כי עשירות הם ברבוי שהם וחוזר זה בינת כלל מי' תנומ' הרבה ולשלם
לא יוסיף על מכללה העשר · ונבה לא ימעט דא יסוד הי' אמ' יסוד בזמן
הכלות שהוא נקי' ושג ברכות' הצדיק אבד וגו' אין לו להתות מכללה · ספירות

Pardes rimmonim.
M. ben J. Cordovero.

...ין לבחות מפס' קטני שפס' עשר ולא ט' ונשנית הפ"ס במשנה
...ת משנה כללות מפסו' ר"ל שלא יוסיף מעמו' פרבה עשר עשר אחים
מפסוק' פי' לא יפחות כדי שלא יהיה מיוחד בין פעשר שאי אפ' לומר שיהיה
שום מקום מגולה מי' ועוד מה שנת' לבסוף במה שנת' כתו' בשם בהש"ל
שלם לרב' האי גאון ז"ל שיב' חרוזות עשתי הנלוזות יוצאות מעשר מעלות
נקראות סתו' לא מצד עצמן ב' גמורות ראשי ראשי וכו' ועוד שאין כנגד
פרב לומר שיהיו יב' סתומות שאם היה לו להיות לפי עקר שלשה שבוא מה
שאחרו ראש פי' חרות בין פסו' אף אחרו שפס' ולא זה לא נראי מורה פרב
שאין פב' פעלחות סתו' עד שאח' שפס' יב' שאינם אלא כחות שלמות ומיוצאות
מחוצאיות רקות פסו' כחו שית' בג' פתחות וכמו שאין לנו רעתך מה שמיו'
שפס עש' ראשונים עשר דבריאם עשר ריניו' עשר ראשים כן לא יקשב לנו
פינתם בפס מיצאיות שלמות מתני כי פסו' לשנים אינם אלא עשר ונמ מיצ[illegible]
מיצאיות שלמות פס מקומות לגלות ואשר נגלות פס יש לה פעלונו' ולשולם
אינם עולו' מעשר ולא יכרו מעשר ובב' שפנו' ברם פס מקומות לגמ' פסעינות
כאנו' יתבא' בג' פנו', וכן מה שנת' כנו' בבריית' של ר' שמעון פירק לרב האי
גאון במספר פסו' ז"ל יא' מרבנר יב' מקום פשחות יב' סור פמערכה
פעליונים כבר מירנו במפרש' שפס שלש מינם אצילות שפס כח' ולא אצילות
ממש אלא שלש כחות ופס נקראים חלוצי' עטוני' של שריםל [illegible] ופנראה
לנו כי נוסח זה פס ב' מקורות שלמות בח' כמו שפרשו ב' עלונות שלמות בכתר
כן גם בעלי' [illegible] ועוד אמר' שפשלש פירות שמום פבריתא פי' אינו מדבר
כשכן פסו' אלא בבחות פמתפשטות מפסו' וזה שקרא למרכבה פי' אלא מרנר
שהיו נשו מקום פעסק והוא מרכבה ומסף בין באצילות לשאר מדברי' שתחתם

באצילות

באצילות וכן קראה כסא הכבוד שהוא כסא הכבוד כמאות הרבה והוא אות
שכן בהכתוב כלשון בריאה כמ״ש יתבא׳ בשעת אביעו׳ ׳ וכן המרכבה הי״ל קרא
מקום הנשמות שכן חתנכבות מתחת כסא הכבוד שהוא המרכבה היצירה שהיא
תחת כסא הכבוד ונבדה תרי״ג וכו׳ ׳ וכן המרכבה הי״ג קראה המעבר׳ בעשיה
אמנם שהפיב המרכבת העשיה סוד המערכה בעשיה ובה״ה המערכת
המשכה׳ בסוד העשיה שהיא תחת היציר׳ והעולם לדברי הכל מסתר כללות
הספי׳ לא יבין אלא ׳ וכל המוסיף וגורע מעג׳ חושא וגורם רעה לעצמו וחב
בעולם יתעלה מהשגיאות אלו ׳ והתיבא׳ יס׳ הפי״ בזה מוכרחו׳ תכמה סבות ׳
הראשונה שאנו מאמינים באחת המאמינו׳ בהשגחה ואני׳ בתרטים מוכרחי׳
לומר שבזה השגחת חיבר הספי׳ חמני כי אחר שהאחר הפשוט סבת כל
הסבות ועלת כל העלות מסולק מכל השנויים ומכל המדות ומכל התוארי׳
המורי׳ על הגבול ועל הגשמות אי אפשר לייחד רוב הכתובי׳ המיוחסי׳ לו ב״ה
רבוי התוארי׳ והשמות והמדות המורי׳ על הגשמות והגבול והשנוי כי אם
חיבור הספי׳ כי האחר הפשוט בערך בחינתו על עצמותו ופשיטותו אי אפשר
לומר עליו כן אם לא בערך בחינתו לו עם הספירות כמ״ש יתבא׳ בע״ה עצמו ו...
כי אם על המדות יפיו השנויי׳ ובין הפרחי׳ לא בבחינתו ב״ה והנה התמאת
הבחינה הזאת כדי שלא להכחיש עקרי אמונתינו בעקר האחדות והפשיטו׳
הגמור המחוייב לסבת הכל ועקר ההשגחה הגמורה עד לאין תכלית אנו
צריכי׳ להאמין בספי׳ כדי שלא יבין עקרי דתינו סותרי׳ זה לזה וזו סבה נכח
כאיות מכריחות להאמת הגורה אמונת הספי׳ מלבד רבוי ראיות אחרות של
המפרשי׳ בן חיבר התקירה ׳ ומן הכתוב׳ נתבא׳ רמז ג׳ ראשונות מדברי איוב שאמ׳
והחכמה מאין תמצא וגו׳ ׳ כי אין בעני על הכת׳ שאינה נמצא במחשבה ׳ ורמז

157031

הבא' מדברי רנר שאמ' לך ה' בנרואנט' וכי כל כנוי
ור במקום ונעלם ה' שורשי בינם' ולך ה' במקום כנוי אל המדב' וידע
כי כל במכתב מציאות בספי' חיבר שלא נתגלה להם סודם ויאמין כאמר בפשוט
בבלתי ידיעה בספי' אין כנוי שיקרא מדבר ולא מקומן בשום ידיעת דאת ביה
כנוי לחנך את כל בעניינים כל שאר המינות ועקרי' ולא לתועה להסתירם
וגלוי למסור סודם אלא לתועלת' אבל אנחנו אשר נתגלה אליה עניין הספירות
ומציאותם ויכתי שנים חמשה ודע התנועות כי פרקנו בחכמות חיצוניות אף אם
לא יקראו כנויי' חיבר שהם מאמינים בכל ענייני הלשון עבר יקראו כנויי חיבר
שהם מכחישי' מי' התורה שבעולם שאמ' הם נקראי' כנויי' כמו שכת' בתורה זל'
תנ' מלכות השורש ומחבר זה יבא להמשיך אל כמירת הפשטות או לחייב
הרבני באחר בפשוט או להסתיר שאר עיקרי הדת והמינות ונבדרש עמך
בהמלה כי הם בר נערך בחינת עצמותו הפשוט אינו בעל שנויי שישנה
חרין לבחתי' ומכוון להבין של בהמלה אם לא נערך בחינתו אל ספירותיו שהם
הם פשוטותיו ועל ידם הביא בשנותו ופשטנו בזולתו ועל ידם יביא שני פרי'
נבראתי' ולא יש' יבן חיב שני כאשר יתבאר' בג' עצמות וכל' בעולם' סנת רבר
באריס מוכרח להאמין בספ' כדי שידבק בעקרי האמונה שאי אפשר להעמיד
מצות התורה אלא בהם · אחר שבארנו מספר הספי' ונכרת מציאותם
נבאר שמותם · דע שהשמות הם כלל והמתנוססים יותר בהם · כתר חכמה
בינה גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות והספי' אלו הם עשר שהם
שאינם נחלקי' והשמות והספי' בכל דבר אחד כי רוחניות השמות הם הם הספי'
והי' שמות הי' הם אהיה לכתר יה לחכמה יהו' בנקודת אלקים לבינ'
אל לחסד אלקים לגבורה יהו' בנקודת צבאות לתפ' צבאות לנצח והוד

ה מי'
עמירתן הם
ת סגול ויתרי מלמעל'
למטה ויתרי וסגול מלמעל'
למעלה פתרי בוא שני
יורין ווהו כח של כל נכח
של לך והסגול ניורי' והו
למר של כל ולמר של לך
כי לך ה' הראשון הם כנוי
אל ראשונו והכינוי ראשון
לו מספר י' לך שעולה
והא' ראחד בשמי' ונרמז
כי יסוד בין הה' ומלכות
וייחד אותה עם השורש
בשלשן הנרמז במלה
לך ה' כנוי' ולך

אל הי לפסור אורך לחלק ובא בחסרה כי ישנו בתוך קלר מעומי׳ ני שחות
אל פנ׳ פה פינה אל רוחבות פשט׳ וברוחבות הפוא לבגש אל רוחבותם
פשוטי׳ פועלת בגש בן ל׳ שבל שטח׳ ושטח׳ כאל יתבא׳ בג׳ שם בן ד׳ בגב׳

השער השני בביאור טעם פינת פשט׳ עשר׳

פנים בעל מנחת יבורב, בחייה
כתלבגש פל עוזרים אל שבטוס פנא לפינה כי כל נקודה כאם מק׳ קושרין
אורך ורוחב ועומק ונשובם נם כום בדרך משפט במכונת פנ׳ עשות ט׳ נעם
מקום פסוקין פרי׳ . ובכונה כי אומר׳ שבאחת שבאתשלות אשא בנף ובעמוד
עבג׳ ממנו נמשך פנות ובעמודות ונתנו שבשלש פקולב באמצע פינת ד׳ יסודו׳ כחותי׳
בגדולי בגבו׳ הת׳ וחלק . גדול נמר׳ הת וחלק פני שורש ד׳ יסודות, אש נקרב

ולא מצאו שבס נעצמם יסודות אלא שבס
שורש ליסודות ויסודות נמשכו׳ מבס . כן
פשוטן בגבי פנות כי אין פשוטן שיפי׳ ממש
נמשך למעלה אלא מאחר שפנות נברא מבס
ובס שורש אין אך׳ נמצאו בגשו׳ עד׳ פנוני
נברי פנות ולכן יתבק למעלה אמרנו אורך
ורוחב ועומק ובגנו׳ פכח שבו עושה באורך
ובכח שבו עושה ברוחב ובכח שבו עושה
בעומק וכן כל אחד מק׳ כחות אלו עושים ג׳
משולשה אחרות נמצאו מתמאות השעה

אויר הת׳ מים גדול׳ עשר מלבות
ולשני בספר שטן בגרש׳ ובישן רות
יעל׳ . ובמדרשם לו שסל׳ ביסודי׳
פנא מלמט׳ למעלה ונר׳ כל תגעה
שאבה מנוב אש מנוב לבר ימין
. מעבר רוחי׳ מזרח צפון סובב
סובב בולך מל׳ חסר הת׳ נמרב
ולשלם במכריע באמצע ,
ופמים אשר מעל בשמי׳ כנגד הס׳
ופמים אשר מתחת נגד פינת
מחסר . וכן באש ביסודיו כנגד
נמר׳ ובאש של נמים פגר ,
ורקיע מגרי׳ התנועה כמנג
המים ולא זכר באש לבינה מתב

כלשי׳ חסר . ועו׳ רי לו בזכרו לב׳ מעמי׳ שם אלפ׳ אל נמר׳ שורש בגש, עם כי נקודת רוחת
לשני׳ ומספרם לב׳ נתיבות חכמה :

נות הגיעת קודם בואו אל הרבוע הוא כח שביעי הרי שמוכרחים
ים · כמוה שהם יס · ועו' כה' בעל הי' טעם אחרת והוא כי אחר שהם
בא כמות בנקודה על כבחינת יש בה ראש תוך סוף כי אלו לא היה בהם סוף
היו הנבראים הפס הולכי' לבלתי סוף ואמר שיש להם סוף א"כ יש להם ראש כי אין
זה בלא זה וכל שיש לו ראש וסוף לו תוך והמוע שכל אחד מג' אלה קצוות אל כלל מן
הג' הם נחלקי' לשלשה ש' ועם המקום הסובב הוי שבע וכו' · ואין הטעם בראש וסוף
בנבדלי' כמו שני' חלוקה אלא על שיש בהם כי יש הבדל בין שלם לשלמה · ועו' כתב
בעל הי' טעם אחר והוא כי לבינות שבמספר בעלות הוא הש"ז וזה כי כל מה
שלמעלה תוכר אל האחרי' בין באחרי' בין בעשרות בין במאות בין באלפי' בין ברבבות
· לכן אמר שהאיצל' נכוה במספר ראוי שיונח במספר היותר כולל רבים
מספר הש"ז · ומה שיש מן הקושי בדברי' הנ"ל הוא כי הספי' הם סבה קודמת
לכל הדברי' והם עלות לכל אשר תחת המנים · ואיך יהיה המספר המאוחר סבה
אל הספי' הקודמות ואיך תהיה גדרי המסובב סבה מכרחת אל תכונת מציאות
סבתו וכי המכרית שלא יהיה חשבון הספי' סובבי' על מספר אחר וכמו שעתה
כל המספרי' והנבראי' והדברי' מכוונו' על מספר הש"ז כן יהיו מכוונו' על המספר
ההוא ולכן אין הדברי' מספיקי' לתת טעם · והנראה שאין מקום לשאול בעניין
מציאות יס דבר לא לשאול מען טעם וסוף אל קבלתנו שקבלנו היות מספרם

· שהרי מציאות עשרה בדברי'
ני' מאמרות שבבראשי' ני' בלב'
שאמר דוד ע"ה עשרה אמונ' נגונות
על מציאות יס בזולת מס'
שנכתב בזה הספר קודם

ועו' מציאות · מאמרות שבהם נברא העולם שהם
עתמות הספי' במקומם ומציאות · דברות כי כל חדא
מהמדות היא משגבת דיבור א' כספר' הת"ב אשר לא
בחיים עם הש"ז ובחיים המקבלת המש' כמו היא
מקבלת מעצמה כסוד המציאות יו"ד ולא שבה כאשר
יהיה כל המציאות והמ"ב היתה מן לפס ענין ברכ' וקראה
אותו לגורל ואבא אחרון וכל פעם נאצ את הקולות

ועם לא לשאול למה בקשו באמרו עשר
ולא פחות ולא יותר מפני שעות במשלו
בה' לבניא בגבול הדברי' שאינם בגבול ולכ'
זו בוכרת באיכות (לא שהאיכות בה' אל
ונפל' מן אל שהאיכות במושגות הל' בם מעולם
משולם הנורה) כי עי' שיתאחד באחת'
נשתלשלו המדרגות מדרגה אחר מדרגה חחא,
עד לנאצל והנאצל לנברא והנברא לנוצר
והנוצר לנעשה יגיע המדרגות על הפסוק
ונכון כאשר הם כן עד שיש בינם שכנות
בינם ובין שלהם אחר נעתם אף יאמר הנוזר
שיותן למה כך ולא כך והוא ראה בחכמתו
כי אי אפשר לנברא להשיג אל תכלית בבנים
והבתוב (אשר ראה שיניעו) אם לא
שיפין מספר בעשר' עשר כי אי יבין תחות'
המעשה בין מקורבי' אל המקור עד שלא פיה
שולש בהם בתור וסטום שהותך אל בנוגי
והתכלית בבינות בתבונות מפני שאם לא בין בגבול התכלית פיה באורם ...
לנעלם ולא יוכל שום על ענותין ויהיה עד בטומאה והקבלה מהמשכות
ולא יהיה מקלקול נשען ובתריא' יבין נשמע' כשבת' ולא יבין רואה' בשוגם
ואין נברא בעולם כי מאורות (שם היות שבמאת א' פיה יוכל לבראות ט
ט' א' כלל מי') שמרע אן בורעו' ולהם דבר בתריקו' כמו שבע חכמי' מאבות

ומיעוטו . ולזה' שכתבו' הרבי'
כונת בספר שאמרו עד חלבות חדר
שלא ראה עד במים ב' שפיה בחינת
ללורה מים שהם יצא רקיע כנ"ל
ברקיע עוד תהום בנפרדים בית
רדיון מתשין מים בוהו נהר נהר
ברקיע שנער נהר' פינתם מטום
פנים שנתר נבלו ושנר הה' ולא ב'
מים ניתן נכון ב' תנועות שם , א'
תשועתו בתוך שיש לו מתנה שלו
נקו' רקיע וכב' בתנועות בסובב
בתנועות כראשון ונשו נקר' שמים
אש ומים כמו ש' לנוכל' תורת
ומתל נעת מים ונגב אור ולבל
א' מהם ב' מים נין לשות לבלא
ב' בחינות בחינות פירטם ובחינות
פרטם והם ארבעה שלש שמע
יסוד ושמע לשון אסיפה ותיבור ,
שלשה הרוחות מלבות והיא מדת פני
פירוש . עולמו' ב' שער' שלב' תנועו'
של ה' פני' יקום דבר תנועות י"ם
כל תקפתם כלל נעקר

וזה שמאמינין את העולם וכו' ויש לו
מהם היותו כולו הלכות ומן הצריך
מקיימי' אותו ראב"ע לו לא הוי
מקיימין אותו ולא לא כי מאמרי' אנו
ונע' רבותנו ז"ל שהוא מאמר ראשון אין
כי כין עב' הותרף דיוני מאמנות
לפרוש בהיותם כן לרין כהן
שמחו' ונפו לבוש ולפתח שבר
לכן נראה שלא היה עקר האמונה
בתחלה לשון זה) ואם נמשך
ממנו) לא לגלות ולהודיע

עמוס קשה לשום זה כאב' אחר בתחלה
שהוא עקר העולם ויהיה מושפע מן האור
מה שעשה לו מיוצאת האצילות
נקודיא זו נב' עולם לשון הכילות מקורות שכבר
רשן את האדם לפי קושיותם כמו שיש כתוב' הכילות
ונתן התחלה שאין לפעור ולהשגיח ולשרש על
כל אדם מה יהיה עניינו נאמר' לאחר שיתייחדו
כל א' לו תשרו ונתן אחרונה אין כאן כין ומעיינות
עליונים כמקוריה וכו' נבו' על רוב אל' כמו כן
כמו שאמרו' נמצאו הכילות) לכן

לפיכך לו נולדו עלי פלאות הסיה יובר אחר שיצא העולם מקלקול ונבראת
הנוג ויתנן מקורו לכן בסוף נפיה ה' למלך על כל הארץ שיש הכנע יפיה לו
אמר וכו' . כי על יחוד נקשר הסתי' יתקלה רוב אור ושומע יריעה וכרבה כרנוף
ולא ילמדו עוד איש את אחיו וכו' . שנ' ילך שיש אחת ונמצא המעלה כל מכון
לפתיחת ולפתיחה לו נולדו ולבות שיש לפתח לו הנברא ולהשמיע עליה
ממרותין רצה להעת' האצילות בזה ולבות לשון הנברא גדולתו כי שיפי'
נבר ומושכל נבראין עב' האצילות ובזה מורה שותו היות כיוון לבות רוממותו לו
השמל' ולהיות כי התבלות רוממות בכתר לו הנברא' מרוב רוממות האצילות
עדין לא הביה כח בנברא להשיג הותרף להאיר החכמה ומן החכמה אל
הבינה עד המלכות כי שם השגת רוממות המלך ומשל בזה אל ניצוץ השמש
הנכנס דרך ארובה לו בבית ומרוב בהירותו אין איש בבית יכול שיראהו כי
עיניו יכהו מהביט אור השמש כי רב הוא כי שהותרנו לשעות שם עשו' בבית
ונהר לשיבים באור מאיר אל עבר פניו וישיג אל השמש בבית הנעלם

האור

באור ולא הותקן והרוב בבירות אור השמש ותוקפו עם היות כי נמתח באור
ונסתר ונשלם קיבה עבה עדין לתולשת ראות העומדים בבית הותרנו מסך שני
והשני לא שלישי עד עשר ונתנם בבא איש אל הבית לבעת מן האור המאיר
דרך השמשית וישאל למה היה מתן השמשיות האלו כך ולא כך נקבה את שינו
ונאמר לו כי הרוב תגיותו ישלם על זה כי אחר שעמד המסכים הנותר לתקן באור
עד שיהיה נמתח לעיני הרואה אבל אם ימשנו המסכה יתמיד עין הרואה הרוב
אורו ויזיק ואם ירבו עליו עוד יתמיד באור ולא יושב מתם אורו על הרואים
ותשבע הראות בארובות ואין הענין כן אלא לתקן באור כדי שיתבע ממנו
הנותר בבית שאמרנו ולא יהיה במציאות שיהיה מזיק הרוב הבהירות עם עוד
בבית אור מהנק אור מבושם · עוד ישלם שער אחר ולהבין הדבר תגיד לדעת
כי להיות הספרי רקות ורחבעות משונות מגנות נפשי ומשיגין עד שלא יתחלק
לחלקי בשום פנים אי אפשר להם להיותם נבדלי המאציל ולא זו מזו להיות
במספר העשר לא דרך שלם ונשלל כי זולת ענין זה אין להם מציאות הבדל
להיות במספר העשר ולכן זה באשר ישלם שואל למה לא היו המאציל
ספירות אחרות שוות לעולם העולם · ונשיבהו שאי אפשר להיות שני ספירות
שוות ראיה במה יבדלו להיות שנים ומפני זה הוא שלא היה אפשר להיות נאצל
מהמאציל לא אחד ולא היה הדבר מפני לגזרת כח וחסרות שלמות המאציל
והמאציל תנ עם לשבת המאציל כי ענינות שיהיו נבדלים בין צריכים לברית עם
מחיתות הבנות וזה אינו מן הראוי כי לא תהיה נבדלותו כי מגבולתו העבר
גדולה הארון נודעת ועוד שלא היה ראוי לגדולה שלמותו שלא להשפיע שלמותו
כל הפועל לו ואין לומר כי ארכנו יותר נודע ונבד משלמותו כי מפני נעלה
יגשימהו והפיעהו משום כלתי בעל נפש יחיצא הבנות והנשמות ויאציל ש׳ ל׳

...רים נקראין גשמיים נ״כ (שהמלאכים הם גשמיים נגשם רק חומר יותר מהמים) ...
יש להשיב שהרי כבר הרבה הסכים זה ונהי המלאכי׳ שהם גשמיים לגבי האחות
עם היות שגשמותם רק בגשמות הדק ויותר לכן אין לשאול שהיה לו להטביע
ברוחניות שעם היותו רק יתחלק כי היה ברצון ברוחניות כי יבקר שלמטן באחרונה
· וכן אין לשאול שהיה לו להאציל ספי׳ אחרות על אלו מפני שלא היה הבדל
בין המאצי׳ והנאצל הראשון לא מה שבין עילה לעלול וכל מה שהיה אפשר
להיות הנאצל קרוב אל המאצי׳ נתקרב הכתר עד שלא נשאר מקום להיות נאצל
אחר בין הכתר והמאציל · ואין מקום לומר למה לא האצי׳ האצי׳ את הכתר
שוה לו ממש כיון שלא חסר לו כח מפני שאי אפשר להיות הנאצל שוה למאציל
וזה אינו מפני חסרון המאצי׳ אלא מפני הגבלת הנאצל כי מאמר שהוא נאצל
הוא עלול מעולתו ועולתו למעלה ממנו קדימת כמה דברי׳ שאי אפשר לעלול
מאחר שהוא עלול מעולתו להשיג אל עולתו כי עם כרחינו ינכרת לדעת מעל
פני אדונו · וצריך שלא היה הבדל בין המאצי׳ לכתר אלא כי מה שבין עילה
לעלול וכבר כן היה הכתר מבין כתר לחכמה ומבין כל א׳ וא׳ מהאחר · בספירו׳
למה שלמטה ממנה · וצריך שלא היה אפשר לכתר שיתקרב אל המאצי׳ כי
לא היה אפשר לשום ספירה שיתקרב לספיר׳ שלמעל׳ ממנה מפני שהיא
עילתו וכיון שלא נשאר מקום להיות נאצל אחר בין המאצי׳ לכתר כן לא נשאר
מקום להיות שום נאצל אחר בין שתי הספירות בין זו לזו · ועם מה שנאמר
יתבאר ענין ג׳ בחינות שנכלל הספי׳ וספי׳ שיתבאר בשערי׳ בכאן · והוא כי
בחכמה הנכרת להיות בה בחינה המשתנה ר״ל ההתקרבות וההתייחדות במאצי׳
בכח אשר לא יגביל כנגד כלל ואחר זה תרד היא בעצמה ויגבל היא מעצמ׳
אל עצמה עד הגיעה היות עילה בבינה העלולה ממנה ונמצא בה בעצמה

אין מתב לבירית הצור
הוא יורד ויתר ומתר
שלננו מהרחב יתר אורו
של כתר הוא רוחב אורו של
חכמה ויתר חכמ׳ רוחב של

הנכרת

הוכרח להיות בה בחינת מעלה לעלול שהעלה מבחינה על בחי' מעלה
מעלה · והמשל בזה הבחינה המשתוה על הכתר הביה עילה על בחי' עצמות
ובחינת עצמות הבי' עילה אל הבחי' המשתוה על הבינה וכן בכל בחי' ובחינה
הביה ג' בחינות אלו עצמם וכן אפי' מנקודה לנקודה הביה בכל כמעלה
לעלול כי אין מקום לירידה באמר כי כל עוד שיתרחק הדבר בעלותו יתעלה
ויסתבב ממסובבו העליון ממנו והיא עילה ועלול וזה סוד כל א' כלולה מעשר
בסוד ירידת המדרגות בעצמות הספי' בעצמם כי כתר שבכת' הוא הדבר המתקן רב
על המאציל ומלכות שבכת' הוא הדבר המתקרב על החכמה והכת' שבחכמה הוא
עלול ממל' שבכת' ומל' שבחכמה הוא הדבר המתקרב אל הבינה וכתר שבבינ'
הוא עלול ממל' שבחכמה וכן בכל הספי' ועניין זה צריך לומר כי כל חלק וחלק
כלול מעשר כי אין מקום לומר אלא מהרחק ויורד וכל חלק וחלק וכל נקודה ונקוד'
עילה למה שלמטה ממנו ועלול למה שלמעלה ממנו והוא ראה בחכמה ו
שאם לא יהיה כל ספי' וכל חלק וכל נקודה בעצמה עשר מדרגות לא היה אפשר
להיות נאצלת ממנה מה שלמטה ממנה וכן היה בחלקי' מדרגות אבי"ע
שבכל מדרגה מהם ועניין אבי"ע הם כללות כל הנמצאות מעלת הכל מנקודה
ראשונה שבאצילות עד הנקודה התחתונה שבעשיה שבארץ כי כאשר ישתלשלו
המקורות יתחלקו בג' מדרגות וכן כל מדרגה מהם כאשר נבא לחלקם נחלקת
לד' מדרגות וכן כל חלק וחלק אלא שד' חלקי' של אצילות הם דקות עד שנעשים
שבאצילות היא כענף אצילות אל הבריאה והיא סבה ועילה אל אשר שבבריא'
וכן על סוד זה כל המדרגות וכל החלקי' עד שנמצ' כללות כל המציאות כמעש'
של ענקי' המתייחדי' ומתחבקי' איש באחיו כגלגלי בצל' כל עלול מינק מעילתו
ומרובק בו עד שלא נשאר ריות בינו' כלל ועיקר · ועם הקדמה זו לא נשאר

יקום לשאול למה לא היה מספר הספי׳ תשע או יותר מעשר ממני שלא
היה בין המאציל לנאצל ראשון ובין שאר הנאצלי׳ חזו לא הבדל אלא מה שיש
בין עילה לעלול כלבד וכאשר ירד האצילות עשר מדרגות עד המלכ׳ להיות האור
מרוחק ונסתר מאת מגי׳ המאציל עשר מדרגות לא יוכל להתפשט עוד במדרג׳ ה
האצילות עד שירד להיות מדרגת הבריאה והנה המלכ׳ היא סוף האצילו׳ וראש
לבריאה ונרכב לבריאה שנרדף אח׳ לו האצילות ולא היה בין המלכ׳ לתחלת
הבריאה הבדל אלא מה שיש בין עילה לעלול כלבד אלא ממני שירד האצילות
עד עשר מדרגות הנכרת להיות מדרגת הבריאה כנ״ל וכן סדר ירידת כל שאר
המדרגות מבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה עד הגלגלי׳ ועד היסודות הגשמי׳
עד הנקוד׳ האמצעית שבטבור הארץ וכל המדרגות מתדבק׳ ומתיחד׳ ומשתני׳
זו עם זו וזו עם זו ׃ ועם זה מי הוא אשר ישים מתכון עם לומר למה לא היו
מדרגות חלקי׳ הנמצאות יותר או פחות ממה שהיו או למה לא ברא הבורא
עולם יותר גדול או יותר קטן ממה שברא כי כל זה מעיון גדול כי הכונה
בעולם ומדרגותיו היה על מציאות וסדר שלם ומשובח שהיה באפשר כסדר
המדרגות הכוללים שנמצאים בתנצאות עד הפרטים שאפשר במציאות
אם בגבול אם בתכלית אם בגשמות ונעבה׳ בערך מציאות הספי״ כי אם לא
היה בינה כב׳ ובין העולם נ״ו ספי׳ לא היה אפש׳ לעולם מצוא מחיותו
להיותו מתהפך עי׳ ה׳ אם לא שיעלה העולם במדרגה הראוי׳ ולגוון
זה כבר האציל הספי׳ ואין זו הכונה אלא לגלות האצילות ונעלמו׳ ולא להעלימו
ונגלין בנמצאי׳ ירידת המדרגות עד הבחינה התחתונה שהיא עתה [illegible] עד׳
המאורות הגדול׳ והנראה׳ אשר האציל כי הגדולה והוחמות ויגלה העבר׳
הכי׳ מעלה הארון עמדת ונכרת לכל כל סתר))) אתי׳ כאמן כל [illegible] הסבה והנה
בתוך שיעורם יש מדרגה אחר
מדרגה עד ל׳ ארעות הפך
סבת התנוע׳ השמים וסדר
המדרגות כלם נחנו עוד

ג׳ שער

השער הב׳ בביאור מדרגת הכתר · רצ״ל שנבין כי הכתר
הוא הא״ס והוא במנין עשר וסמכו רבותינו על
מה שאמ׳ בס״י · ולא יצ׳ ונרי לבו מאריכן כי זה ענין קצוץ ופירוד הוא
והיא סברה רחוקה מן הסברא ומן הכתובי׳ · מן הסברא מכמה ענינים שהם את״ל
נבדל מהאצילו׳ · הראשונה הוא שהאצילו׳ נתהוו׳ שכבר היה זמן שלא היו נאצלו׳
והיה א״ס לבדו כמו קודם האצילות אבל א״ס כל מחויב המציאות לפי שאם
תחת זמן כי הוא המחדש וסדר הזמן והוא ראשון מאין ראשית ואחרון עד
אין תכלית כי לא יצויר מציאות העדרו ואין מחויב המציאות זולתו · ויש
רבי׳ חכמי׳ לומר שהכת׳ היה קודם לשאר האצילו׳ ושהוא לבוש לו המאצי׳ לעולם
והכריחו זה ממה שאמרו בפרקי ר׳ אליעזר קודם שנברא העולם היה הוא
ושמו לבד ואמ׳ כי שמו ירמוז אל הכתר שקדם אל האצילות ושהוא מתאחד
במאציל ולבוש לו · והענין הזה אין ראוי להאמינו לפי כל האצילות נאצל בזמן
א׳ וגם הכתר מכלל האצילו׳ ולכן קדם לזה העבר מה שאין כן במאציל שלכך
הכל בה׳ · הכלל השני הוא כי האצילו׳ מציאותם נקיים וחיותם תלוים בזולתם
בעילת כל העלות ב״ה שאין נמצא שלא יהיה צריך לו אבל המאצי׳ א״ס ב״ה מסתפק
בעצמו בלתי צריך לזולתו ולכן יקראוהו רז״ל נמצא דלא קיימא בנברא כלו׳ שאינו
תלוי באור ושמש זולתו כי הוא מקור האור ועלת כל העלות ב״ה והוא נקרא (
בתיקו׳ בפסוק ראו עתה כי אני אני הוא וגו׳ שעילת כל העלות אמר זה ואין לפני׳ נבראי
שאינו צריך לזולתו כגונא דספרא דאמר נעשה אדם כלו׳ השמיע אתה ואני אמשול
ונחשוב אדם עשאני) ונקרא עלת כל העלות משום שהוא א׳ מלשון עליה
והכוונה שהוא למעלה מכל העלות׳ ואין הכונה בעליית מקום שאין דבר נכנס
במקום האצילות כ״ש במאציל אלא על מציאות עליית המעלה והרוחניו׳ והפלגה

(הענין הוא הלשון עילה ובכונה כי הוא סבה ועילה לכל העלות שבמציאות

הכל שהשם הוא כי לכל הנמצאי' יש שמות ותוארי' וכנויי' יתארום ויחסום ויגבילו'

אבל למציאו' בה' אין שם ותואר וכנוי ודבור ומאמר וספור ורמיזה ומחשבה מסוגלין

לענינו ולתארו ולרמוז אליו בדבור מכל הדברי' הרומזי' עליו ועליה מכל זולתו

עד שלא יספרו אותו אלא בהלות סבת כל הסיבות ועילת כל העילות ונוסחת

הלמוד והמחשבי' נב' כלו הוסתה כל ומושל נב' למעשי' לבד"ה מה שאין כן נוסחת כל ונקרא

כן כי אין לו סוף ותכלית וגו' כי בחקיר' כי אין לו סוף ונתחקא רבותינו נשמירא

רבל שמירין ניסתרא רבל סתרין ואם נרומז במוני' על הפעלה שאינו מגבילו־

ולא מתארי' אותו בדבר. וגמה הכל' אחרי' הזולת בין במאציל ובנאצלים

ומאחר שנשתלם ונבדל המאציל מן הנאצלי' הכלית הכל ונפרחק הכלית פרוחק

אכ' הסברא עתנת שאין ראוי שיכנה המאציל במנין הנאצלי'. וכבואו' אחרו בתיקו'

עילה על כלא טמיר ונעלם בכה' הנה שהורה על שאין הוא הכבר. ונ' תיק'

ארון יחיד אנת על כלא מוזלא ומנוסס בכתר וע' בתקו' כתר עליון איהו ראיהו

אור קדמון אור יתר אור לעותית אוכמא איהו קודם עילת העילות וכו' ובתיקו'

למקי' מונה [illegible] וע' הכא' בנין רעיא' העלות מוזלא ומנוסס בבאי כתר וכו' וכבוד רבינו

בנוף (כמו מאל [illegible] [illegible] וכו' [illegible]) ורבי כי אף לדעת האומר

שכת' איהו אם נשמא נאצל עם שאר הספי' כו' בספר האמונות שער ד' [illegible]

כל המקובלי' הסכימו למנות עשר לבר א' כתר עליון ב' חכמה וכו' ואולם־

המזהלא' והעמוקי' שבחכמי' הסכימו שאין למנות כת' עם' האמת בכלל ספי' כי

הוא כאם' וכמו שסבת כל הסבות אין למנותו כלל כן אין ראוי למנות כת' עליון

כי אין שום פתחה ושום קץ וסוף בה ובינה הכל ובראשות [illegible] בזוהר כה בכל

המקומות ולבד כיון בס' ולא יצא שאין לה כונה במנין הכל והמשל בבנין הוא

הדעת

בדעת העליון הוא שרמז הכתו' בדעתו תהומות נבקעו וגו' ואת הברה זו
אינה נבראת מדברי הנז' והוא שאמרנו בתו' בראשי' נתב' בראשי' ב' ראשי' היא
חכמה ועוד ראיתי תמיהא למחשבה דאמרי ראשית רבותי כתר' עליון שקודם
היא קדמאה וכו') ונמצ' עוד במחשבה תחילה היא ראשית כנ"ל ב' ראשית כי הוקשה לנו שב'
בראשי' נראה אינה שמושי' שבה יכול להיות בחכמה' לא היא ראשון לחכמ'
שהיא שנים במחשבה ואח"כ ראשית נכ' ראשון לחכמה ב' ראשיות למה והשיב כי הוצרך הכ'
שאמרו' שהיא נקראת ראשית אינה לא שנה למחשבה והכת' הוא ראשון וזו נקראת ראשית מפני
שהכת' הוא עליון שהיא ואינה מגולה וזו היא נחלת הגלוי) הרי מורה שהכתר
ראשון למחשבה בספירות) עי' כתר' עליון [illegible] כנ"ל ויצא [illegible] חותם
בחכמה [illegible] [illegible] [illegible] חסר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] יסוד [illegible] [illegible] עכ' הרי [illegible] הוא [illegible] בספי' [illegible] [illegible]
בדעת [illegible]

וכן נמ' הסבה שהיא מפני כי לא יחלו משני דברי' בכתר אם הוא נאצל או
אינו נאצל אם הוא נאצל אכ' מאחר שהוא נאצל ועלול מהסיבה הראשונה למה
לא ימנה במנין הספירות כי אין המנין בכתר באצילות עד שהכ' מפני שהיא
כאו' והוא נעלם ומשובח לא ימנה במנין הספירות הספי' נק' הנקראו' בכתם
ומעולם ונבדל לא מנינו עצמנו למנותו בעשר והרי אחר שהכ' עלה בחכמה
וחכמה עלה לבינה ועלותם ורוצי נאצל' אכ' נצרך החכמה לו פנים בן ערך
הכת' לו החכמה וכמו שהחכמה נמנית במנין הספי' עם כינם בן הכת' ויפים נמנה
עם החכמה אכ' מה טעם שנתעלה הכת' על כל שאר הנאצלי' וגו' מה
שאמר שהוא כאו' אינו טעם כלל שהרי אנו אומ' שגם לו המאציל ממש מאחר
שהוא עלול ממנו בהכרח ירד ממעלה עלתו ואחר שנתלבש נעלה כל העליון
כל מה שאמר בחה שהוא אינו אין ראוי להתלבש כב' ככת' ט אשר במעלה מאציל
מאחר שהוא נאצל ועלול מעילה ראשונה וכמו שאמרנו בנוס' דאוכמא אירה נ
קדם עלם בעלמה ואכ' אחר שאשר במעלה הוא למה הוא כאו' כי נזר אם הוא

האור שלא יתואר באמיתתו כי אם במאמרו ומאמר שהכת' ישנו בכלל הנעלם'
ואינו כמו שהוא לפי שלא יבא במנין הספי' רק מנין הנעלם' ולפי נמוש קיומם
ועמת קיומם · ואת' שאינו נאצל נר אינו לבאמיתו אם לא שנאמ' שהוא הוא
סבת הסבות ואינו נודע שאלה' הוא שנותנת שיהיה דבר אחר זולתו סבה
הסבות ולא היה נאצל קודם ואם נאמר שהוא נאצל נר אינו כי אמ' למחר
קדימה על חכמה לא בקדימת עלה ועלול כי אמ' להפריד בין נאצל
ונאצל לא בהבדל עלה ועלול כן ההבדל הנ' בין החכמה לבינה וכאן
שנכנס במנין הנעלם' החכמה עם הבינה הם נכנס הנ' הכת' עם החכמ' וזו
וזו ימנו עם שאר הספי' כמספר הנשג' כי אין למעלה מספרם עניין דבר
מעצמם ונעלם עד בעניינים נעלמים אשר אין להם תכלית וכמו שאמרו בספ' י"ס
כל מה תרתן עש' שאין להם סוף ושאר החלק כל מה נחלקת לשתי חיבות
כל מה ותו' מה רק חכמה ובינה יש בה כל חכמה למי שאין מהותם
חושך לו ואף אם נאמ' תנדין ונו דתוי' נכות' כנס הנח חושך מהנך
מעלתם אבל מתוך עצמותם הם כל מה · עש' הוא הלשון כלום כדרך עדין
לכלום שראוי לאורס לכלום מין ולא ירבה דברין בבמותם ועניינם ממני קודר
המשיך ונעלם המושך או יפיה הלשון הסתר נכעלם כעבין עדין לכלום
דבינו כמי הסה ובסתרו וכנם הספי' נקראו' כל מה רק ספירות הכעלם
שהם נעלמות וכל הנ' פירושי' יעלו למקום אחד · ואל' מרתן עש' על כי עמה
בינה שהעלים ברוממותם עבר המושך לינו מהם להם להם שיעור ומרת
הנשג' ונתן מרתן עש' ומתני שמנה ימשך בינה להם נעלה אמר שאין
להם סוף שהם בינה שתיפנה להם נח המספר עבר אין להם סוף ועוד
בינה שהוא דבר נסתר הענין הוא כי נעורף שיש להם לו במינם מאצלם

שו

אין להם גבול אבל כערך בחינותם ומעלתם בהשגה אינו יש להם לא
מעלתם גבול כמו קלתינו שאנו בעלי גבול וזה כח גדולתו של יתרון כי
חלק גבול יגבילהו ויתיחסו להנעלם בהתהוו׳ בעלי גבול ותכלית ודבר
זה לא יבא שום בהשכל שאין כתוב כי בשמים ושמי השמים לא יכלכלו
אף כי בית המקדש ונבנה למעלה ישראל ביד חכמים שנקראו בנין של ברי
באירון · ונתגלה לעינן והוא שבסתרא חכמה למעלה בכח׳ כמוני בענין
וזה שיקשה על זה הוא מה שאמרו בזוהר · וז״ל אמר ר״ש ודתא אשתכח
מעתיק קדישא דאיתגלי מתגליא הוא וביכן דחכמה׳ דאתפשט לל״ב שבילין
ונפקין מהאי מוחא וכו׳ · ולבד דברי הזוהר נקרא׳ בקדמה שם והוא כי יש
היות עש״ס נאצלות מהמאציל והם לבושים לו אור השגחתו בעולם עכ״ל
הוא מתלבש בכת׳ וגם היכל שהוא השגחתו ואורו והוא המתרכז והנאחר
במאציל תכלית הרבוק והיחוד והנה על הכת׳ העלי׳ מיתוספת אורו בעולם
ראשון והמשך זה בעולם אין תוספת בכת׳ ממש המתלבש בשאר ספירות
ולא יתגלה ויתבלבל כדי כדי שלא יתבטלו התוספות במאציל לא ישפיע
שפע רבה במאציל בספירות של הרבה שיתרבו לפוג בעצם׳ ולהיות כל
הנעלם לא נקראת החכמה באצילות משום שאינו החכמה באצילו׳ המתגלה
אינו לא מתכמר ומתכמר ולבושים יבין נעלמות בספי׳ חוצ׳ באחיזתו
ברוב בהשגה׳ הקוים בכח ולא שבריעה היא ספיר׳ אמש היא נחי׳ חשל׳
נעלמות בספי׳ לפנים נעלמות חוצ׳ מחכמה ולבושה · והנה אצילות בכבר
נקר׳ אריך אנפין והיא עולם ראשון לו במאציל ועולם שני הוא זעיר אנפין
והוא נעלם כל ה׳ ספי׳ שהם מחכמ׳ עד היסוד וגם סוד העולם שני לו במאציל
העולם שלישי הוא נקבה׳ דזעיר אנפין והוא המל׳ וסוד ב׳ העולמות האלו ·

יבארו בביאור׳ ׃ ונשוב נא מה שאמ׳ בביאור׳ במאמ׳ פנים אחר רשימו׳ אשתכח
בביאורו מקום ההנהגה הראשונה והיותה נקודה אינה כלום ואעפ״י שהתחלת
הראשונה הוא מכונ׳ שהוא אריך אנפין עכ״ז הוא נעלם ואינו מתגלה לרוב
העלמו והתחלת גלוי הראשונה הוא מתגבר אנפין שהתחלתו בחכמה ומזה
התחלת גלוי הראשונות בבחינ׳ ראשונ׳ שהם ר״ל בבחינת קלחם חכמ׳ עליון
ולכן היא, ר״ל חכמה, נקר׳ שרותא לפי שהוא התחלת הגלוי (ונק׳ שרותא
ממאי ראיתי לגליא כי מה׳ חכמה נאמר ראשית חכמה שנגלה היא) ולא שהיה היא
נגלית ממש אלא שאינה נעלמת. כהעלם מקום המציאות׳ שהן הכת׳ ר״ל ואמתי
המציאות חכמה שהכת׳ שלא נאמר מעשה הכת׳ ממש ראו׳ היה נמצא עמה
הכת׳ מתגלה לפי ראשונות החכמה היא מעשה מציאות החכמה בכלל בגוף
הכתר שהיא מוחא דעתיק קדישא מוחא דאריך אנפין וזה כי הכתר
כלול מב׳ מוחין אשר הם שרשי של ב׳ מוחין בכללו׳ של הפסוק׳ וזה מציאות
החכמה שהוא שורש קו החסד בכלל חכמה הקדמה חסד נצח ומציאו׳ הבינה
שהיא שורש קו הדין בכלל בינה הקדמה גבורה הוד ומציאות הדעת שהוא
שורש קו הרחמים בכלל הת׳ התפארת ויסוד ומל׳ ובמציאות הזה אשר לב׳

כבר הוא הכל דעת ׳ ובמציאו׳
הזה כלל שש קצוות ׳ הנקראו׳
בר דעתם כמו שנקרא׳ בזה
בר׳ ׳ וכראות זה חדרים
ימלאון והחדרי׳ הם מציאות
הת׳ ושש קצוות בכללם כי
בבינה וזה שורש לשש קצוות

ודעת הגאי׳ באין דל קרא הן׳ ראשונות ג׳
נקודות שהם ראשי׳ ר׳ נקודת בן
קרא דעת ירוע׳ ירוע ופעמים שכבר
שהוא עולה לגולגולת נגלה ראשון שבין המציאו׳
עולמות עד שלא יש כי ירוע רפיון מציאות
גלוי המציאות לא דעת שהוא כמו שנ׳
חכ׳ מציאות מתגלה של ונתכונה הוא
כבר שהם הוא הגלוי שמציאו׳ המציאות
כלה ובמציאות כלה היא הבינ׳ שהיא בכללה
כל בגוף והיא
המציאות בלשון שמציאו׳ המציאות
כלה הוא ׳ והמציאות

שכתב׳

שבתאי בבנין נפש בית וכוכב ונוגה לא בדעת לבני שבדעת נשמה לאבות חכמי
שבדעת הוא מיוחדת של קיצות החכמה ולמעלה וכמו שחכמים זכר נגד
בנים ובנים בינה לא בחכמה כן בשש חדרי בעול לגוף למי לאפי בינה
לא בדעת ורמון ראש באשר איש לא ראש א׳ ונו חדרי שיתוף לקבל שר
ז׳ ומי כיותם הענברה התאומי כרתם אז לבר יפין כן פרו פרעמי פס ונאמי כרתם
בינם אשר כו חדרי נגמתי לא פנים הפנים בבחינות א׳ טורף פעיור בייע דן
פריעמי ואז טורף בנרם ופם ז׳ טנף ז׳ חדרי פרתם ובדעת שורש כבם
ובוא מקור ושורש ונשמה לאיפם ומסגלות בדעת בוא לאחר חכמה ובינם
לא נגם יוצן רבי בונה באמור שלמה בוחנו לבנים נעברה מינקה שבוא פתח וילב
ז׳ נג׳ ז׳ קיצון בבנין הקשה כי שם בינה שיחוד בכן ובוא פונה איך אתה שתתעבר באם
הבן ובוא בן עצמו לא בענין בוא כי יחוד בחכמ׳ ובינם אם של בדעת בעולם
שמא מיוחדם בהם קורם אילנות ובמיוחדות בנם נקר׳ דעת ם בדעת
בנם התאחל מבנה׳ והמשך מחוץ לא כין שנים בענים בחכמה ועל דרך יבין
המיוחדי ומקבל׳ גם הנה כי על בדעת שתי הבוחנות יבקעו עד הקבל ונם
השפע והתאחל מבן שני׳ מיוחדות בדעת עולם והמשך למטה ככל בוגף
ונרמז׳ במאמ׳ בינה ואינו לא שתב׳ מתפשט לגוף של קיצות אשר בס׳
ברמיון נוגף לא בעולות וגם הגלות חדרי ואפס רק׳ ברמזי ואינו במאמ׳ בינה
זבו סוד בדעת ובוא שתפים מיוחדות בהם בעולם ולא תבים ספיר׳ מיוחדת
וכמו שאין ראוי למנות כמם מיוחדות שיש לספיר׳ כמו עצמם כך אין ראוי
למנות בדעת בספיר׳ כמו עצמם לא בחלב מאילות ומין מעשר בכחן בנגד
נמי אחר רשרות׳ תבים בגוף בחלב בגלוי ובבסגוב בעולם חיעוקא קדישא
שבוא נגד עליון ובוא צריך אצילן במאירה המחול ובוא ע״ע בבחי׳ במשמעות בנקודם

מגלא · הנה נתבאר נלמד זה בשאריות דחכמה דמתפשט ללב' וכו' כי חכמה עלאה
שבן צריך התפשטות ונמשכים לא עדיין ונעו שרותא לחכמה כעניין שקבלנו תמיד
לבינה שרותא דקיימא לגלאה · ולחסד שרותא דקיימא לגלאה ולאתכבא ע"כ
נש עורא רבנא עלאה ~ ~ ובזוהר תרומה על שבכינה נקראין כי לזמן שלם
וזה שאמרת בכל זמן של הבנת שלת הגלת את הנה רזא דעלמ' עלאה דלא אתיהיב רשו לאסתכלא
בה ואתצריך לגלות תוך שלה ואסתכלות בה נגד בענין התחלות דכתי' גם שלה נגד לגו ראשונה וכו'
שבראש חסד שנקר בבינה אסור לשאול ובזה כל נ' ראשונות בענין עם שלה הפסוקים בעצמות'
והכנה. ונגד אסור' מחלוקת כי מי יוכל להבין פתר אשר הוא מתבאר במחשבה ובהיך שהמיחוד
במחשבה ודרך שהוא מובן גם להבין בעניין זה כמו אמת ונתנו בספירות רבים בענין שלה ושלת
את הפה דרך לנ' ראשונות ואת לבחות ל פרעה שצריך לגלות הספק בעצמות והמדות /
אבל הנה הפסוק בזה אמרתים להורות הנקודה העליונה כי מתוך חסידותו בעולם נגע רב
הנקודה חסד ונגד זה באמירות ונגד נאמר הבנו' תקח לך ובשלם המחודש בבינה היא הגלגל
הז' מדות העליונות בעניינות הנקודה כמו אבל אין השורש כי אין ירידה להבין מחשב
העולם ובספר כתב בקרבה ל' הבינה שבשלם כמ אשור · ובל זה יובן בשגשגל
בתלום אשר בה חכמה לבינה כי חכמה הוא מה שהוא קנני לי, כבר אשר בהתעלמותם לא
התבונה היא נמשכת בארץ המשתעשע בתכונות שעשועים בהם לא יולד הוספת חכמה
ולל · אמנם כשהנה יתגלו בבינה הנעלם ונקודה היא נמשכת לתשובת תוך הבינה
היינו הבר' העליונ' בבינה הוא פקל היוצא מתוך השובר ונגד קול רחמים ורוי כנגד
להבין ונגד רבי ושכר כל' שנות למקבל ונתת חכמה הקלה עלמי ואתם' שלם אין בם ונגד
בנוגים יותר היא נעלם בשלם נחסר בהתעלם יותר ויותר היא נעלם שלם והשורש נש ע"כ

השער הה' בביאור ענין הספי' הנה הל' מנתם תריקגש"ע

כל' שלביות שבספירות הסולם מרכבי ושני נחמן ונפל
אם יפין הספי' עצם בלקוח, יחשב אף יובן כהם היותו מעולות דין ורחמים
ומנין נגד ויד ימין ויד שמאל ושיעור קומה נרומזים בתורה שינוי ונשמתם /
והסיב שהאמת הוא שאין בבורא שום שנוי ונשמות ודבר המשיגו בנשמתם
וכל מה שיאמר נסתר במרכבה לא יאמר בבורא חוץ לא כספי' נגלה פרי כת

המאמרי

המשל במשל וכמו שלא יתרחקו דברי הנ"ל במשל כן לא יתרחקו זה
בנמשלו ׳ והשיב דע כי הספרי הם כמו כלי אומן שמועיל בכלו מעולן
לדבריו כמה מעולי והספרי הם דברי שונים לכל דבר והמורה ולקרב הדבר
אל השכל רמזו החכמי אותו אל רצון הנפש אשר הוא שוה לכל החמשי ולכל
המחשבות המתהפכות ממנו ואמנם שהם רבי אין עקרם אלא אחד והנפש
אינה מתהפכת אלא בשני בנות שחוצה למועיל מחשבות הנפש ועל כרחנו
יש לנו לומר שהם דברי שונים לדבר והמורה שאלו לא היו כן לכל דבר
ודבר ועל כן רמזו אותו לרצון הנפש וכמו שהשמש היא מתלבשת מן הצבע
כן הנער יח' המאור הגדול המתעצם בכל' הלב וקראו אותו חכמי ספירה
ואין הספרי האלו מקבלות אותו אלא הם מקבלות שתנו ממנו יותר מכל הנה ראל
נחלקים שיש בהם צורת ונשמות אלא הם מיני אורות והם כמו אור היוצא מן
הענין שאינו מושג ונמצא כי אינו כלום אלא הדבר המושג אחרי האור נמצא
בציור מחשבת הלב ומתיירא הנורא בביא בבת המרכבה עב' מכוון דברינו
בקיצור ׳ ואחרי כנגד שהספרי עשר אלקות המש ונתנו חלוק שמות והכנוי'
והמדות אשר יחסו אותם לו אינו אלא , התחלפות הפעולה המשתלשלות
ממנו בעולם לא שיהיה בו חלוק, בנגד המקבלי' בבחינות ההתחלפות ,
והאמת כי אם בא משוט בהשיגות גמור עד שאין יכול' להיות בו שום גבול
ומדה והתחלות ושנוי עד שאין יכול' לתארו בשום שם ולא בשום תיבה
ואינו נעדר לא בבחינת מציאותו הקודם לאצילות ולא בבחינת מציאותו
אחר שהאציל האצילות) ולדעת הראשון שאמר שהם כלי' ולא עצמות
נמצ' כונתו ית' הוא בהבא' שתוך ממנו ונמצא בבי' שתוך ממנו יודע בדעת שהוא ממנו
נחלקה והם רקים לו שהוא הדעת והוא היודע והוא הידוע הכל אחד מה שאין כן שאר הנבראי'
כאשר ידיעתם היא בידיעה שתוך מהם ׳ וידיעתו ית' אינה חוצה מהם נמצאי' אחרי

בעבור היותו אל' בשלמות ובידיעת עצמותו וידיעתו וישיג כל ענייני העולם להיות
המציאות מיוחד אלין בעצמותו כאשר הוא ית' רשום כל המציאות כולו וזה כי במציאות
רק נבחר שבשולם עד שאין לכל המציאו' שלמות אם לא שלמותה במציאות הנבחר
ההוא המתייחד בהתחיות ובבריותו מאין שנו כן ירדו השלמות והעלות והיה כל
המציאו' מתישיי' בשלמות והספי' בהאצי' נמצא כל המציאו' בהאציל ובכן הוא
הרועה הוא הרועה הוא הידוע ׳ ועו' לרועה זה נמי' תו' ענין ב' את הארץ עד הספי'
שהם כלם והם המשכילי' והמושגי' וכו יתחא איש לבני יהללו והקול המלון אל בחרות
חלקם אם השוב אלי השור אמר ב' אם אל המאציל ויעם להורה שיתחול הם כמו נמצא
שני בריאות תו' ולרועה כשני שהם עצמות כמה לא חק ולא מרקיע האי נכבא וכו נאל
וכי שכיכ אחרי שאת' אין צריך שיקבל בחק מהם ולא שום חרה אחרת מזולתם כמו
שלא יצטרך אנחר בשמש כי הרת היותו קיים הוא ולני נצרך אל מרה היותו מתוך נשון
את' אל תורה ענין הנשרות והרבה העולמות וסדר האצילות ויחודו זה כמו ואם שמם
שמע ישראל מה שאמר כו ׳ ועו' לבי רעתו לא הבריאה הספי' אל בגמן העולם וכבסלם
העולם וסלקם הספי'תו סוף דבר לבי דברי הספי' אשר במציאות אלקיתו תו' לא ישמע
על מים, לכן חלק שלישי מתוא מאמר בריאות כלם כי אלהים דברי אלקי' חיים הם ׳

ואמנם מה שבאני שברע הוא כי בתחלת האצילות האציל את' בה' נעשה אשר
הם מעצמותו המתייחדת בו והוא והם בכל אחרות שלמה והספי' כלם הם
נאצלו ומתלבשות בעשר העקודות הגדולות שהם הכל כלו נאמר שעשר ספירו'
שהם עצמות מנו ונשמה לנפש הכל ׳ המשל אל הגלגל' של המכמי' הספמן
היותם נגמי' ננו שהם חיים נעמי' הם נשמיי' וכת אלקי' נמון בכל אחד מהם
המסבב אותו והכח ההוא הוא נשמתו והוא המספרת כבור אל והוא לבני
האמת הם ב' מינ' הגלגל' קיומי' כאשר בנוף הנשמי והכח המתנשא בתוכן ׳
כן דרך דמיון בספ' ולכי האמת לא יקרא תכמה הכל רק הספי' הראשונה אשר
הוא לבוש אל' המצונם הוא אשר יקרא חכמה באמיתות והמיונם לבוש
אליו וכן לשאר מדות הספי' וזה לא יהיה שני במציאו' ולא חלוק כו כי שיבין

[illegible]

בן ביותר המחלק לחלקי' באלו חלקי עשר הספי' כי אין השנוי והחלוק כי אם
בספירות המתגלות · משל לו מקור המים המתפשט לכלי' משונו' בגוונים זה
אדום וזה לבן וזה ירוק ודומה' הנה עם היות שהמים משונו' מצד הגוון · והנה
לפי האמת אין שנוי בגוון הנזכר קשור במים לא שנראית במקרה בכל כלי וכלי כגוון שלו ·
יתראו בכלי' כל א' וא' לפי הגוון שלו נמצא ששנוי מראה המים מצד שנוי מראה
הכלים ולא בעצמו אלא במקרה והמקרה הנה אין בעצם המים בעצמם אלא
בערך המקבל מצד שנוי מראה הכלי' · וכן הדבר בספי' הכלי' הם הספי' המגלות
אלהותו חסד גבורה תת' וכו' ולכל א' גוון כפי מעלתו זה לבן וזה אדום ודומיהם
ואור המאציל שהם עשר אורות המתפשטות מעצמותו בעשר הספי' הם המים
אשר אין להם גוון כלל כי הם פשוטות מכל שנוי והתפעלות ולא יפעלו בשנוי
אלא ע"י הכלי' המשתני' בפעולתם בגוונן שאין שנוי בעצמות המתפשט בהם
אלא במקרה לגוון המקבל ר"ל לפי המקבלי' לא לפי עצמן · עוד משל לו כיצד
השמש העובר דרך חלון ובדרך מעבר עשר עששיות מעשר גווני' משונו' הנה
עוברי' שלעינינו באור לא תהיה שום גוון עבו' דרך העברתו יתהווה מראיתו
בסבת שנוי העששיות ולפי האמת אין השנוי נקנה באור קנין עצמי אלא בערך
בחינתו לו הרואי' מצד שנוי העששיות וכן הדבר בספי' בדרך שנוי' במשל המים ·
ויורעפ לפי אשר יגדלו העששיות והכלי' כן יגדלו אורו ונשמתם וספירות הפנימי'
והנה הגבול לא תהיה אלא מצד הגבלת הכלי' המקבלי' אותו ואין הגבול בגבול
הכי' אלא על גבול הפעולות הנמשכות מהם לפי אבל לא שיהי' בהם גבול
ואמנ' הגבול והשנוי המשתנה מהם מצד סדר הפעולה הנמשכת מהם לפי
לא תהיה מצד עצמם ממש אלא ע"י שיתלבשו בבריאה ובבריאתם ביציר' וביציר'
בעשייה ועל ידי זה תהיה הגבול השנוי והגבול · ובאמת שבכח נשמתם לבקיין

אל הבריאה אותה ולהנהגה ולהעדרה כאשר בריאתם בה׳ , ואומרים לבורא׳ אל הבקיע׳
כל הפעולות הם שבונה נאצל עשירי שישתהם לו מדרגה נאצל יותר עליון כנגזין
בפה׳ והם׳ השגל׳ כסוד הדעת עד הכה׳ אל הבקיעין כנגזין לבד ומשני אל עצמך
ורוחב׳ . וכבר נתבאר לבד הם שנה׳ שני מינו ספירות ושנים מיוחדי׳ הבלתי יתגבר
כאשר יהיה האופן בתוך האופן והמגנטיות היא הנשמה והיא הספירה הפנימי׳ באלהיה
והיא הכח הפועל באמיתות והיא האור המתפשט המצמרות של אם בגוף הוא
והתנועות הם הכלי׳ ושלוחי׳ מן הנשמה בין המשול מעולותיהם כי עניין הפעולו׳
הריים הלויות בנשמה ונעשי׳ שהקשרם יותר הכלי׳ משל לו אור הנשמה
המתפשט באיברי נראה בתוכו כי לא היה מעולה היה כאומר היה כי כלה
ידים לבם ולא ימישון מהם שלא היה תנות הנשמה המתפשטת בה לא נעקר
הפעולה הרים הלויה בנשמה המאירה עד הפיא ועבד׳ לא היה שני כנגד
הענין המגשם היה ונעשי׳ שאין מעולה שלא שוות שני מעולות הראיה ודו הבחנו׳
כי שני המעולות הסיה יותר שני האיברי׳ התנועו׳ המראו׳ המעולות כי עגל
יתהפך הנשמה עם אש מאור האיברי׳ ימשול בבכות האור והבשר . והנה
כאשר נשל נגרי היה אל הרגל לא יתבך באמיתות כי אם כבת הנגד השונג
כמון שהיא כח הבלתים אל הלקיחם וכן כרמיון נם לו הספי׳ שהם כרמיון נגרת
נשמה הנשמה היא העצמות המתפשט בספי׳ והיא הגוף בהם כח למשול
דבר והמורות שאש היה הנשמה תאסף אור מהם בין כל הספי׳ התנועות כנגף
כל נשמה ומדין יש הם מעולות הנשמה הפנימי׳ שהם כלי׳ לה׳ כאשר נבאר
. ומה שראוי שנדע הוא כי כאשר יתאסף רוב האור הפנימי ולא יאיר בספירל
בראוי אז יהיה כל התנועו׳ נמשכו׳ ונעקו׳ דין עד כלם . ומשל לו עליה שעל
נגה עליה עד עשר עלות שהיה כלשו׳ מן ארוכה באמיתותה׳ מגוונות זו כנגד

זו

כן יהיה ניצוץ אור השמש עובר אל המעלה דרך הארובות אל כל שאם תא' יהיה
א' מן השלשות אל א' מן הצדדין ויעבור האור הבא מהם מחלקי האויר מקבלים
אל ניצוץ השמש הם כאשר יהיה עובר האור מהם כן יעבור חלק שאור השלשות
שתחתיה בתוגורה ׳ והנה אין התוף נוסף המעבר האור עצמו אלא חלקי רבוע
הבאת המקבלי' וכן הדבר כשהי' שהאור השלשון מאיר בבית אל המעלה דרך החלונות
מספיר לספיר ואם תא' התתנים ספיר' מבשמיכות האור אשר היה משתלשל בבי
יתקבץ למעלה מחלקי שאין הקלה חשוב אור השמש במקום ההוא וכשלמום
כי בהיות הספיר נבנות חלקי משם התחתוני' הדבק עמה חלק להביט אל
מקום האור מחלקי בגשתה יהיה הארובות נסתמי' והחלונות נשברי' והאור מסולק
והחשך נראין בהם והנה לא יבא זה בסבת העדר חלקים האור אלא חלקי הסלר
חלקי האור ונסתלקו עד שנשארת הספיר' בהיות מעוצם התלבשות בבין הנצרה
׳ והנה נבאר עוד כן הסה' אף בהם עצמות ונלך מיוחדות כאשר עד שלא יבא בהם
א' וכל החוות והתשלומת המקבלות והשמי' בהשט' יהיו מדבר הסה' בתנועות
ר"ל הכל המקבל' את אור השמש המתפשט מעצמות אם כן ונשיאות שבשמי'
חבר הספי' לא חלקי כך נייחס התשלמות אל חלקי שלא היה התשלום אלא
חכמת המאירי' והתעמות המתפשט בהם כרחין תשלומת אחרי הננף שכבר
בשמש ועם היות שהמאירי' אינו כולל שמי' יתשבר השמי' חבר הכל' שהם להגש'
אל המאירי' ׳ ולא יחשוב המעיין שסבת השמי' יתשבר חבר עצם הספי' ונפל' בכך
חמש תא' כי כמו שאם אינו כולל שמי' כלל כן הספי' בנויי' מראשונ' שהם כלם
ולהגש' מתייחדי' שהם בשמש המתפשטות מעצמות בא' לקורבת' אל מקור' לא
יהיה כולל שמי' כמהם אלא שלא היה עד להגש' שמים דרך כריאת שכבר
יהיה מהלבשי' והתפשטי' כדרך אילות והלבשי' בשמי' אלא הם נכלל' בכללו כמא

בכבוד נקראו' כסא ונק' בריאה ובאצילות כנגד בבריאה כנגד בשמ' בהתפשטות
מועטות אלא לו בלב' בראשונה ולא עוד אלא שאף ללבוש' בשני' בפנ' הבית לבם
לבוש' שלמטה אשר יתלבשו בהם יהיו נגלו' בתשע ויהיו נקראו' יחידה ומדרגה
בבריאה למדרגת פירוש כדמיון נשמה בתוך הגוף · וכנגד בבריאה לו פירוש'
כנגד באצילות לו בבריאה ועוד מדרגת פירוש' יהיו נמשכו' משניי' ובנבלו' ובאמצע'
ובהלכה והמעלות נפ' כל במעלות אלא שבמעלות לא המעלות על דין מחש
עד שיתלבשו במדרגה רבנות בנקראו' נשמה שהם מתקרבו' לו רבו' פנימיים
והחומריי' כאלו יתרגמו' בשער אחיו · ועוד היות שוב' שכנגד באצילו' לו בבריאה
כנגד אלו לו בסתר' וכן כנגד בבריאה לו פירוש' כדמו' עוד לא ישתנו בענייניהם
כי אם לא הביט נק' בשם בסתיל ובחלוף נק' בשם בסתיר' ובסתיל בשם—
מעולה כענין נבורה נבדלו ולא כן אם כי לא יקרא הוא כעצמו נבור שאינו
בעל הגבור' ומזה נקיש לו בפניות ושמות שאינן נמחקי' כי בספירות ומה שאמר
נקראו' בשם אחד מאלו שהם נעלמו' בשם את בחינה אבל כאלו אין פנים וגם שיתלבש
לא בבחינת הויית קודם באצילות ולא בבחינת הויית אחר הויית באצילות
כי אמי' כעצמות בהתפשט בתוך באצילות הספירות בבחינת עצמות בפשוט
לא תהיה פנים וגם נבוני ואות ונקודה שיתלבש ויתגדל ·

ואחרי שלם בסכמות היות בספי' עצמות וכל' ושבתגאר' כאלו באמצעות ספירותיו · ברוחו
היו ימה ונוני' לו כשלם בקרובו אל יריעתו ית' בקורמת אל כל השגה אם שוכנות רוב /
שורש היות יריעה זאת המחשבת בחירת האדם · וכיוון הוא כשורש היות בכל נק' רצון
והשרש רוצה כן וכן השרש יגל בבחינה בעצמו כת כשרש ויורש בחרת רעה שבאו יורש כך
ומתוך ורעה זה הוא בחל כמו כשער אם באלו הוא בספר · ובחירת האדם היא מצד החלב'
כי מחום ולמעלה שם בררה ולבבה חטאת רובץ וכן נקראת שם בחירה · ויש תולים שריש' קודם
שיחטא האדם אומרי' שעתיד לחטוא לאחר שחטא כי קודם שחטא היה בידיעה כחטא הלא
כדעת אבל לא נעשה עדיין ועם זה לשון מקום שרש עשותם עם היות ידוע לו מעלה שום

והשגתו

משמעות ומאירה עד שנעשה ונאמ' עתה ידעתי כי ירא אלקי' אתה כי מה שהיה אותה הידיעה
בפועל שיצאה מן הכח אל הפועל במעשה ההוא עקידת הב' ומה"ש על ידו ונהי ידעתי לשון ידיעה
וחבור ולשון מבהיר נודעת על הידיעה כדרך שנודעת למשכי' בהמשך הפל' כל ענין כשם
אלה שהוא כתוב ונם זכר שהאמין יוד' נעו' שהם נגל' נודע' שנודעו' לו אמונו שהר מנפש
שהם כ' הבין והפסוק הוא בשם הנבי' שבמקומו נודעת על הנבי' שהם כינוס מתלבש
כן ונקב יונן אמרתו לא כין כאמין ישרא' לאותה המשכותו ונן דוד לא היה דאגו לשון משה
וגו' והיינו עד שינודו בבהירה על הידיעה

ונבנ' יש להסתפק ולומר מאחר שעשר הספירות הוא מסולק מכל התארי' והשמיים
והשנויי' והגבול' איך אפש' שנאמר שהוא שורש בתוך הספי' ושהוא והספי' הכל
דבר אחד והלא עצמו מה ספי' יחשב כל מיני הגבול' והשנויי' ובהם יתייחס כל
השמות והתארי' ואיך יתייחדו שני דברי' הפכיי' ודרך התשובה הכון זה שנכ' מאמר
מעט קטע בהקדמ' עד שאמרנו כי ענין קשור ויחוד בהם נעלם כמו שנעלם
קשור ויחוד הנשמ' הרוחנית בגופ' הגשמי' בתארי' והגס' ואם אלו כי יחוד עניין
הגבול' השנויי' הנמשכ' מהספי' ומכח אם כן לא יבין הגבול' וערך באם בכ' עצמו
לא בערך הגבול' כי ידוע כי הוא חכם מעצמו וגדול מעצמו וגבור מעצמו לבלתי
הכלית לא שולט בגבול' הוא צריך לבראת מעולותיו לזולתו ומחר שכן הוא צריך
להאציל האצלות והמדות באופן שיהיו גבול' ומעלותיה בגבול' ומיוחדת לכך
הוא צריך להיות הכנת על ידו דוקא ולא על' זולתו ומפני כך הוא צריך החסר אל
חסידות והגבור' אל גבורתו והדין אל דינותו ולכן נראה כי כל עניינים החסר הם
מתייחסי' אל החסד שהוא בעצמות והחסד שהוא בעצמות צריכים כדי לפעול אל החס'
שהוא בכל והחס' שהוא בכל צריך אל החס' שהוא בעצמות וכן כל שאר המדות
והם מיוחדי' התכלית יחוד בדין קמה' רבותי' מינים שכלבש כלבוש הוא כמו כן
דומה והוא כלא לבוש אין לו חיצונות אל מעולותיו ולהגבלה בשמות עם היותו
אמת שהאיתן לא לערך שהיה לו אלא כלבוש שנרכב מרתו לבטו' על זולתו

ולא בהכרח רק ברצון ואהבה מאתו שהאצילם וברא בהתהוות׳ בדרך לעמים כבודו
והתיתר בהם לקיים ולהעמיד ולהוציא מכוחם לפעל / ע״כ יש לספק בענין הספירות
אחר שנב׳ שעניה הספי׳ מעצמותו הב׳ והלא נאצלות מאתו מה שלא היה בה מציאות
מקודם לכן נאמ׳ הם אמצעי המציאות והם מורכבי׳ כהרכבת הגלגל המורכבים
מהעדר והמציאות ואין אנו לנחם דברי׳ כלל אלא עתה הלא כל משוט בהבלתי
המשיות מחוייב המציאות מעצמו לעד ולנצח · והנה קנה מן ההבנ׳ הרינו כי
חדוש באצילות אינו חיבר הגלגל תג׳ כי האצילות עצמו היה עולם בעצמותו־ן
בבת פיוהר רק וחשובה מן הגלגל אמנם עתה נשלל ויצא מן הכח אל הפעל
והוא חדוש בערך הבורא לא בערך הגלגל · והענין הזה יספיק לומר שאין
האצילות חדוש בערך הגלגל שהוא עצמו הוא המשוט אבל אל מציאות ההמשטו׳
האצילות בעצמו שהם הספי׳ שהוא עצמותו כבר׳ לא נבחיש שהם עם היות שהן
נעלמו׳ עבר׳ מציאות נר שהוא מציאות התפשטותם לא היו ואח׳ היו אמצעי׳
המציאות ופרצא קושיא לרוכבים · ולפשר הענין נמשיל הדבר אל מדורת אש
גדולה עד מאד שלא תצייר בתוכה שום בריה שיוכל להבנות ממנו ושלא תשרף
עד שהם מוקף מבוד׳ ודבר׳ יקנה עליו בתוך החומות ואור האש הוא עד
שהביה הבריה הם נפש מחומו ואורו ולא תשרף ולמי הוא הלהבות נמצא כי
הבבוד׳ הם כלם לבוש׳ נוסף אל האור והחום הוא משורש האש הנרו׳ לה
ומשתלשל דרך הבבוד׳ אל תוך האויר המוכן שהבריה הוא עומדת בתוכו
השתלשלות שוה אל תוך הבריה הבוא עד שיושלם ולא יזיקם והנה נראה
האור והחום הנמשך למטה הוא כעצמו מעצמות אשר וחום המדורה עצמה
ונאמר כי נחרם למטה אין הוראות הוא חבר שני עצמות האור והחום עצמו
לא חבר הבוסו׳ והמרוצות הבעולי׳ בתוך עד שנבל׳ שהאור והחום התפשט

כיון

בתוך הכתרי' שלא נתהוה בהתהוות הכתרי' אלא אדרבה קדם אליה' קדימת האין
הגדולה שהוא מקור האור והחיים ולא נתהוה אלא הכתרי' והכל מתעצמי' ומתבטלים
לא נצרף האור והחיים שכבתו את כתו עמהם ואדרבה קודם היה מגיע אותו אל המציאו'
מהגלגל ומחבר יותר ממה שאלא שהכתרי' הלבישום והעלימום ונאצלים מיוחדות
האצילות אל עצמן המשל בזה יתבאר הספק הנזכר כי האש הגדול' רחוק מאוד
והכתרי' הם הספי' רק הכל והאור והחיים המתפשט בהם הוא עצמותם בה' השמ'
המתפשט בספי' ומחיה אותם ומגדלם ומתקנם בריבוא רבבות // ואת כל מדברי'
האמור' עד הנה להבין ולהגדיל הספי' הם עצמות וכל כח' לגלות את הכל נמצא מחודש וגם שכל
נבראי הגשמי' שהם לא נעלה דבר מה מהל דבר הטוב בדרוש עצמות וכל אשר לא דבר הוא ומלהו על
לשונו ובאורו כמאמ' אל בא כרמז של מהות אלהות ואמר רבן עלמ' ראשון הוא חד ולא בחושבן
וכו' וכמאמ' רשב"י ושראל דלא קיימ' בשאר נקבה וגם נאמר רבל ניתרלו וכוש ונרשמא דרשמין
ואיתשתר ביה וכו' . עוד כם ה' לו מי הרמינו ואמר קודם דבר ראיתי רעלמ' ושיר שורש
הוא הוא יחידי בלא תורה ורחמן וכו' . עוד ה"ה מקור יה' קל' ואת למודע ראשו ושורשי חכם
בל מני חכמות מהן בכל מיני הבועת עד אם וכו' מכל א' המאמרי' אלה יתגלה שהן המהות
בכל מאמר בדרוש אשר נתעמקנו בשער זה כאור השכל // // //

השער הה' בביאור סדר האצילות ; רצוני סדר האצילות
נמשכת לחכמי' בבחי' הנל' / ואו' כי יש נאצלים

הנה א' לבאר מאמ' נאצל הכתר' ומכת' החכמה ומהחכמ' הבינה ומהבינה הגדולה ,
ומהגדול' הגבור' ומהגבור' התפא' ומהתפא' הנצח ומהנצ' ההוד ומההוד היסוד ,
ומהיסוד המלכ' והכרת זה הוא מפני כי לא תהיה בינה' הכל וחלוק אלא כרוך
עלה ונעלה ✓ ויש' שמאמ' נאצל נקודה אל כולם חשב וזה כתר חכמה ובינה
ואחר' החכמה נאצל גבורה חד כלול משנים שהם חסד וגבורה והבינה נאצל חד
גבורה כלול משנים שהם נצח' והוד והכתר עליון נאצל שורש חד כלול מן' שהם
התפ' יסוד מלכות . ויש' שמאמ' נאצל הכתר ומהכתר החכמ' ומהחכמ' הבינה ומהבינ'

✓ הוא דעת רב שרירא גאון ז"ל כמו בסוף ספר קנה מחוברת בב' ד' פרק י"ד עם הם פקרו' יסוד לכת' נפוך וכן הועם לאמן כאלו ,

ואיתן אמר הספירות באחרונות כו׳ ולפי זה בדברי אלו כשאמרו לומר
כי קודם האצילות בעצמות היה הכל בה׳ פשוט הכלה במציאות ונעלם
הכלה בפועל ולא היה לפועל התגלות לזולתו לפי שבר הבריות והדין
הספירו׳ בבחי׳ נעלמו׳ בבחי׳ במציאות רק ונעלם המיוחד׳ באחדותו בלי
רבוי וחבור ופירוד ׳ וכשעלה ברצון שהאציל מהם אז שלא יעלה ברצון
שום נמצא שהיה נעלם ברצון הפשוט רבוי מציאות אז חלקי׳ וגבול
והתחברו׳ מאז ומציאות בה הספירות ה״כ הוא מקור הספי׳ הנקראות
וכאשר עלה ברצונו הפשוט לגלות לזולתו מציאות בהעדר אל הבריה ובעלי
מאורו הפשוט סתיר׳ ראשונה הנקראת כת״ר וספירה בינה לגוף רקותה
ואריכותה במקומה לא היתה עלות ... אחר אצילות עד שהשכל אין
מורה על המספר ובעלה המחלוקת ׳) ואמר שם זה לא יותרן ...
ובבחינת אל המאציל לא בבחינת אל המאציל ... אל חכמה ... אין חור
על כי באין ... עד ... ומשם אין ... בבחינת אל המאציל ...
בשנה כלל ועקר׳
ומתוך זה לא היו הבריות יכולות להתגלות עליהם עד שנגזרה חכמתו ב״ה
להאציל אצילות שני ובינה בחכמה ובחכמה מאין המציא מי חכמה עליון
בינה׳ אין המציא והאציל ובחכמה בערך הכל ... אין השכל ... ״ג
ואין הכונה כמו שיש לחייב בה ישות גמור ומוגן לא לשלול ממנה ערך
אמיתת באין המוחלט כי אותו שבחכמה היתה אצילות שני עדין לא היה
היתה רקה ונערכה במקור העליון עד שהשכל מחשבה שהיא דבר שאין בה
מחש ואינה ... ועד אף על זה לא היו הבריות יכולו׳ להתגלות ואין
הכונה שלא היו יכולי׳ הספירות באחרונות להאציל עד זה כל שכן ...
התאצלות ... ... בחכמה לא ... הוא שלא היו נמצאות נבדלות

עד הדין יכולים לצאת מן הכח אל הפועל מפני קרוב הנאצלים אל
המאציל כי בענין זה מפני חלוף חיים ובין כחות הדין שעלו במחשבה ולא
נתגלו נזכר סוד קץ שנאמ' ואלה המלכי' אשר מלכו בארץ אדום וכו' כדאי באריכ
ובאור · שמ' ואלה המלכי' אשר מלכו כחות הדין אשר עלו במחשבה להתאצל ולא
נאצלו ולא נתגלו מפני דקות החכמה וקורא לו מקורו ולכן נאמ' בהם וימת וימת דהיינו
בטלו לא שנתבטלו ח"ו אלא שנעלמו עד שנאצלו באצילות וגם נתגלו בעולמות האל
בראשי בדרך סמירה כי הדין הגבורות בכח ואחר בחכמה ולא נתקן גם באצילות עד שנתגלו
לו תקונים ואז שורשם בבינה ועמדו וימת וימת הוא הנעלם שעלה הדין ושורשו אלא היה
בגבורות להתגלות מפני הקשת ונאמרו לפני מלוך מלך לבני ישראל כי קודם שימלוך
ויתגלה בבינה שהוא מלך וקורא לו ישראל שהוא הפה ובינה מיוחדת אלהי העולמות
הפה בחכמה ונגמר בארץ אדום הגבורות במקום הדין כי שם היה מתחיל להבין העולם
דהיינו שורת הדין ובין העולמות מתעלמות בלפני התקון שעדיין לא נתגלה בבינה שהם
המלכים דין ובמלך שנתכן אשתו מהיטבאל וגו' ואין כן קודם מאז שעמ' חשש דבור דבר
ונשמע כמאמר הלא מלמד לא דבר ונשמע וכו' · ונעקר הפסוק היה מדבר
בגלוי הדין כמו שאמרו שבתחלה עלה במחשבה לברא העולם במדת הדין
ראה שלא היה יכול להתקיים שתף עמו מדת רחמים ולכן בבינה שנ'
מדרגות לו חכמה וכתר נאצלות לא היו כחות הדין מתגלו כלל ותמצי
שעם זה קן הדין לאחרונים יסוד כי הוצרך המשך האצילות ולא נאצל
שורת הדין עד הדרגה הזאת כאשר יתבאר · כלל של דבר הוא כי מפני
היות הבי' ספירות הראשונות דקות מאד ונעלמות לא היו כחות הדין וכל
מדות ומעלות של הקנות יכולו להתגלות ולצאת לפועל שדירן ונעקר
הפסוק בתחלה שם לא עד השש קצוות כבת ורחון שלא הכל ·
ועוד גם קצוות לא כענין אלו הצריך שיעור ושהלב פנים כי היה
יצריך ראשונים מיוחדות שלם שעדיין יהיה בשקיעות באלו הזה והם יהיו

שרשין הנשואו' בתוך הבינה באופן שלשה קצוות הן שלש מציאיות מוכרחו'
והם מציאות המשפיע שהם השרשי' הנ"ל ומציאות המקבל שהם שרשי
האצלו ומציאות הספירות במקומם שהם המשפט במלכות מקום השמעוני
הנעלמות / והנה להיות שאין מציאות האצילות צריך אלא שלש עניינים
לא כאלו שלא כרעתו בה"ו להיות שייעשה בכח אז בחכמה לא היו מתקיימי'
להיותם קרובי' ורחוקי' במקורם כי לא היה כחות הדין נראים בהם שהם היותר
צריכי' אל ההנהגה לכן כשהגיע הקצוות אל הבינה שם ישתרשו באופן ה
גוונות וחוצה ומציאות השרשי' הם ירין יונקי' מהמקורות הנעלמים אשר
להם בחכמה וכתר ונשם בבינה מציאות ראשון אל הקצוות במציאות המקבל
אל הדין ואל הרחמי' ואחר מבינה ישתלשלו אל מקומם הנעלמי הפייט מציאות
שני אל הקצוות והם מקומם //
ונמה קה שנתבאר רבנו כי כונת אמרו
הכתר היה בתוכו עשר הספירות בתוך
זו מתעלמת אחת בחברתה וכולם
בתוך הכתר אמנם לא היו מתגלים
בתוכו בתוך הכתר מזה האחרון
לא הוצרך שיהיה מתגלה כי היו בחכמה והבינה נמצא

ממש והם כמו נכוה האצלו הינוק השמשי
אחר שנשפ תרותין שהם מתגלות הספירות
הנעלמות ממלכות ושם ו' קצוות אלו
הם נעלם ו' לדין ו' לרחמי' הן י"ב בחינות
שכולם שהם י"ב נתלי' שהם מקורי' בח"ב
לא"ל ולו' ח"ב ולם עולם ומה שם
ומו' עלי' ונם בינה חכ' מלכות שהם נ'
מקומם אל הקצוות ולכן נתפשרו הנעלמים
כל מקומות לבי:

כ"צין

מציאות הכל ונבראו כולם מן הקדמות המתגלה בתוכו שמהם נמשכו שלש
אורות שהם שרשי' נעלמי' לספירות שהם אור קדמון אור צח אור מצוחצח
ובתוך שלש נקודות אלו היו כל שאר הספירות נעלמות . אכ' הכתר האציל
החכמה והשפיע בתוכה כל הספירות נעלמות בשלש נקודות . והם נ' בחינות
שבחכמה והם שלש מוחות שהמחשבה מתפשטת בהם ואחר החכמה האציל

הבתים נחלקים בב' שורות כנגד ד' ראשונים שבהם נחלק כל המעלות
וגם לארבעה מעלות בחכמה אך הבתים נחלקו בספירות בגוף לא כענין
המעלות כל ספיר' ונסמך חלק ספירות לד' הראשונים בין ש"ש בתים .
הראשון בתים בעולם קודם לגוף בספירה במעלה אחת שהיא שלמות
כ"ג עד כמעט שהיא נבראת . שני בתים לגוף המעלה
ועוד בגוף בספירה במעלה אחת . שלישית בתים לגוף בנבדל
לו מקומה בראשי . רביעית בתים הם כת בה להיות ספיר' בעולם
להמעלה בה ספירות וכולל היא לכלל . חמישית הם כת בה שיכלל
להמעלה ספירות בשלמות בגוף לו מיוחדות המעלה בעצמות , שישית
בתים לגוף במקומו בראשי וכן בספירות אם לו הבהר כתחלת מעלה
היה הכל נשלם ולא הכולל באויר שאינו נפסד . אחר כך שש כל הא'
והמעלה בתים מתגלות סבי בתים שניה . אחר כך שש כל והמעלה בתמו'
בראשי לא פרי לו בתים שלישית . אחר כך שש כל והמעלה כל שיכלל לכלל
הספירות פרי לו בתים רביעית . אחר כך שש כל והמע' כל בספו' פרי כל בתים
חמישית . אחר כך שש כל והמע' כל כת שיכלל להמע' בספירות לו מקומה בראשי
לפי רבוע בחכמה המתגלות בדרך עצמה ונכרך שש בתים לו שרשין
במעלות להבהר יותר אם כך בין מעלות רק בחכמה יותר הבהר לא שכלל
בתים אחרונים שבכת' כן סן ד' בתים אחרונים שבחכמה וכן היה במעלות
בתים המתחכם ובמעלות שש קיצות הבתים . אחר כך ראשונים שבחכמ' עד
לגוף בבהר לא לגוף מתגלם לא מיוחד שם וזו רביעית בבהר שאין בה כת לכלל ספירה
בעולם הכל שבחכמה היא לגוף בעצם בתוך הכל וזו חמישית לו הבה וכן הבין את כלו ושנים
שבתים אלו הם בספירות שונו' אין בהם ... כלל ועוד כלו נגנז ...
עד הנה נאו הנה ימצאו למשיין כמתוק דברין

והמציאות אשר במציאות בכתר ובחכמה הוא המקום בינה ותקיפה ותרשם כדברי
חכמים בפרקי ר' אליעזר ודברי הרשב"י ע"ה ואין מקום שאין
מקום לפניו ית' עד שיצטרך לאחרים ולעשות מרכבים לא הכל לגוף אנן המקום
בנות חכמה ובינה עד מציאות מקורות הספירות הנעלמות בחכמה
ובינה ... כמו שנתבאר כי מציאות כללות הספירות ב' מדרגות ... [illegible]
בכתר ב' בחכמה ג' בבינה ד' בגדולה ה' בגבורה ו' מדרגות מאחרות כמו
[illegible] בכל אצילות שהם שכל אחת ואחת מהם נכלל כל [illegible] ובמדרגה
הזו שהיא בכתר נרמזים בקוצו של יו"ד ולהוציא דקות לא בא מדרגה כמו
מדרגות ובמדרגות הם [illegible] בראשית ... כי [illegible]
ואחר שהם שכל הספי' על מקום מה [illegible] לשון כללות בחכמה היא מדרגה
ראשונה [illegible] לשון [illegible] בבינה [illegible]
בין נכללו' בה ראשונה כל [illegible] [illegible]
בשלש נקודות כמו שצריך לדעת כיצד בין נכללות זו בזו מה במקום כן
והוא כי נקודות [illegible] בכתר [illegible] בין נכללים תח' יסוד ומלכות שהם מקיפים
כמו [illegible] קו [illegible] ונקודות [illegible] בחכמה בין נכללי' גדולה ונצח
שהם מקיפים [illegible] קו [illegible] קו [illegible] ונקודות [illegible] בבינה בין נכלל' [illegible]
שהם מקיפים [illegible] קו [illegible] קו [illegible]
ובאשר [illegible] בה [illegible]
את החכמה והאצילות [illegible] שאר הספירות
ראשונה [illegible] ונעלם [illegible] בבינה ואחר
[illegible] [illegible] במציאות רב
מדרגות [illegible] [illegible] בין [illegible] כמו [illegible]
ושם [illegible] [illegible] בחכמה שאמרו [illegible] בין [illegible]
[illegible]

וזה בענין מדרגה
כמו שנתבאר
כמו שיתבאר בשער [illegible]
וזה נרמז בפרקי ר' אליעזר ז"ל כי
מאמרות נבראו העולם [illegible]
בחכמה בתבונה ובדעת [illegible]
[illegible] יתבאר בשער

בחכמה מפני שהם בין מחלוק' מפני שהיה ביה לפי מסכן שהיה מכתב בחכמה
ונמצא עתה בחכמה ד' מדרגות במעלות · הראשון בינה שהיא המעלות בה יותר
מפני שאין בכל ביה מעלות בשמים אשר מן הן הנעלם בה · השנית מדרגת רו
מרעתו' שבה מעלות בה אבל לא בבינה מפני שבכל בין שלמו' · והשלישית מדרגת
בחס ובין ונבעת שבה שלמו' יותר מרו מרעתו' שעדיין לא נשא ממקומו ·
ובד' מדרגת בנערים ובבור שאין לפי צי - היאמא בלי כל מפני שאמו מודם
שהיא בבינה עדיין שלמות בחכמה ולא נעלם אחר במעלה בחכמה בטעם
בכת פכה' בכת פאס' ובעת נילוי בטעם נפאיתו ונעלם כענמושי קו בין בעולם
שהקורים ונדרשים מעצמותם ובכף לעולם בטעם פאיתם בחכמה בה מכתם
ועצמותם בחסר ונבעת ומכת פכה' בכן מרעתו' ונמצא בבינה מתמיד ובתנים
ג' מדרגות במעלות · הראשון רו מרעתו' שהוא במעלה יותר מפני שבאלו
בכה' בחכמה ובחכמה בכת פכה' פאיתם בבינה ונמצא פכה' מחם מאיתם
ומחנו בין · ומפני כן באיתלות בה המעלה יותר משאר איתלות שטוף בבינה
מפני שנה לא מסכן שלישית מחכמה לבינה · והשנית מדרגת קו בחסר נערים
ונבת שבנא נעלם מרו מרעתו' מפני שאין לו לא מסכן ראשון מחכמה
לבינה ומעלה יותר מפני בין מפני שנה לו מסכן אחר וקו בין עדיין נעם
בשורש בבינה ולא נסע ממקומו כלל · ועם חלה דברי' אלו יתבאר מרוע
אין בין לא מכיבם ולמטה   מפני כי בבינה שורש בין ושמו' בבינה אין לו נלמי
ולמה הת' ומעלות עד בכבר נחסר ונבת עד חכמה ולא יותר נגבור' נבור
עד בבינה ולא יותר)   ברמות נויקו' כי הת' נה' עלו' בבינה בבינה וגם לפי
מקור נשורש מעלה, נע' עלו' בחכמה וגם לפי מקור המעלה ושורש נמצא ולא נשרש בבינה
שבנא יותר נעלם · נע' עלו' עד בבור כי שם שרשם בעולם והוא קיים לו חסר ונבת ולו נערה
ובור שהם עלו' לא עד מקום שרשם בעולם לא' בחכמה ולא' בבינה כי חסר ולמעלה אין ·
לפי שורש לא שורש שנרשם שבם שם נב' אבל רקים מאד ובעולם גדול מאד

ועוד חלוק עליהם לפי שה"ל אי יפיה לא כשתעלות הפתו' לשרשים של אלא שני שני
אלא כאלו שיתחברו כל שלש קוים בשורש כאלו יתחברו פעל כאשר חולק מעל' אחי'
עד אם ואחר שהתבאר כל הקוות בכונס שלא ספר כאמור בם בכונס בבת החתך
המעגלים בחסר שכם שם הנחת כלולם בם מתנו שהנחת עגל החסר והטעם שהקוים
החסר לא הנגרו' מתנו שהוצאתים בזוית התלם ולמעלה החתך כדרכנו א"א מתנו שהוא
הוא המכונס בין הקוות ודרך המכונס לבא אחר שהיות דברי בתלמי' · ואחל'
בכונס בבת עולמותם המעגלים הנגרו' שם הכונר כלולם בם מתנו שהכונר עגל
הנגרים ואחל' בכונס בבת פכל' המעגל הרן המעגלי' המכונס בין הימין והשמאל
בין החסר והרין ולמיות שלנו המעגלי' בכונס מתוצאות יותר מהגלגל מחסר והנגרים
ומעלותן קורם לכן שהתעלותן מהכל' פה'. המום להעגלי' ממטה למעלה שטעו של
החסר והנגרים   כאשר פעמים בזה   נמצא עתה שהמעל' הגם ראשונות
שנכנין הקוות בבת אם חסר יתר החתכים נגורה יתר הכונס הם יתר הכתר
והכל עם' הכונס · ואחל' נלם החסר והנחת שהיה נכלל בו בבת החתכים ואחל' נלם
הנגרים הכונר שהיה נכלל בו בבת הכונס · ואחל' נלם הקש' היסוד שהיה נכלל
בו בבת הכל' ובבתיהם מתוצאתם של היסוד בקש' המום להעגלי' של נקת ונגרי ·
כמו שאמר פרש' נפה' בקצת' של כבאו' אותי לו שום קדמה ושלים עשה' מנות אם יריך נגי'
יריך כא יור דעפי' למיעוט ונו' · ופרט שריכת נמן כל הסדר אמלות כאשר ע נכל כתו שהשעם
השגנו פר' שט   כפבר באמונות
שער ל' פב' ור' ינוף תם הנושא שנכרנו :   ואחל' נתחשב פירת נשררם מתמונתם
המעגל בקש' יורד לפונתם עשירית לחשב היסוד ונשם פיסור השיעות כאשר
יתכנו' בשער חשוב פירת ונשו מם שנה' ערכו כל הסכרות שאמרנו בסדר באלו
באותן שיפין מסטף' כלם כאשר · ערכו דברי באמת' שזה אחרונים ומאלו מכונים
כאלו' כן היה שנשב בארות ומאלו מטום ונתוף כל אשר היה כלול עם אתם

ויתרץ רבי' האומר שהחכמה נאצלת חסד ונצח והבינה נאצלת גבורה
והוד והכת' נאצלת ת"ת יסוד ומלכות כי היה שמתר החכמה נתפשט כל הקו
הימין ומתר הבינה נתפשט כל קו השמאל ומתר הכתר נתפשט כל הקו האמצעי :
ויתרץ רבי' האומר שזה מזה של [illegible] כסדר נאצלו כי היה שלא נתגלה
שום צד מהם להבחינות לא זה מזה כסדר א' [illegible] וכן תקנו לשון רשב"י
שאמר היות אצילות השתלשלות הספירות היה שהכל מן המשך כענין הבן השמאל מן הזכר אל הנקב
הנקבה וכן החסד הוא מן הגבורה אשר נשתנה גם מן השמאל

שער ה'

בביאור סדר עמידת הספירות ואין בכלל
שיפוי בספירות גשמות וסדר קריאת ה[illegible]

מקום לא בכלל על סדר מדרגות תשיבות וקריאת מעלה כדרך שלא ונעלם
ולהיות שכל בני אדם אינם מתעצם לא יותר בהם וכדמיון בדבר בחכמים
בראשונים להעצם להציר אותם כבתבה כדמיון אשר התפשט בעצמן אשר
נאצל כדי להתך את הכח ולהכת את האזן מה שיוכל לקבל ולסבול :
ודע כי יש שסדר סדר האצילות כצורת א' להיותו לו היחוד והאחדות הנמורה
ולא כנודם לומר שזה מקום סדר עמידת גם בהיותם צורות לא לא צורות ולא ימין ושמאל
כמהם לא כנודם להורות היחוד הנמור והאחדות שלהם כמו שהוא שזהו אחר

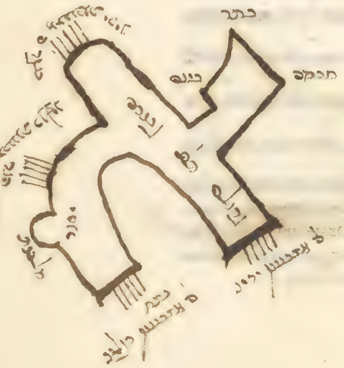

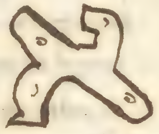

זאת היא בא בספר הבהיר
ת"ת קרוב לרא א' [illegible]
[illegible] ריש [illegible]
[illegible]

נותנת מהת בעצמם המעלה מן הכתר
להיות היותו קלום ומהת המטה המלכות
להיות לו העברה השתנו להספות הותנו

ויש שציירו אותם כדמות עגול ונקודה באמצע וסמכו דבריהם על מה שאמרו בס"י

נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן שבדרך זה נמצא בכח ובפועל סמוכה זה לזה

ולשון נעוץ סופן בתחלתן סוד [illegible] ויבואו [illegible] מאמר [illegible] כס"ר

ויש שציירו אותם כמו צורות של שלש שלש ומלכות תחת הכל [illegible] באופן זה

ויש שציירו אותם שלש ראשונות זו על גבי זו	כתר בינה חכמה
אמצעיות התחיל כסגולה ושלש כנגד התחיל כסגולה כבר	גדולה תפ' גבורה
סגולה זה על זה ומלכות תחת יסוד · ויש שציירו	נצח יסוד הוד
שלש ראשונות בסגולה ואחרונות כנגד התחיל	מלכות

ושלש שנים כנגד סגול

כסדר הנקודות [illegible] ומלכות תחת כלם · וזה יותר מוסכם מכולם ויותר נכון

נושא בכל לשון קו הימין לימין הצורה וקו השמאל לשמאל הצורה · ויש שמפרשים

[illegible] פסרר כדרך שאמרו בני הפוסקים שלאחר עמידה שנותן שלש פסיעות לשמאלו

תחלה שהוא ימין הקב"ה ואין לחוש לדבריו · ועוד

קמוט [illegible] באמת לשמאל מסלק הקו שבאותו

רגע אין ימין ושמאל וכל אחרות עוד ע' ואחר

יחיד ומיוחד יחוד אמתי ובחלוקה שמספר יקין

משבולת מימינם לצדם ומשמאלם להם לכן

שיכון אותם דרך סעברם לפי בשלה כי עניין

[illegible] ומתוכם הזה כדרכו לא כדרך ברוחניות

פרק פועל לא כדרך הגשמיות כלם נבראין

אף ימינו הוא ימינו ושמאלו הוא שמאלו ·

ונע' פאדם הוא דמות שדה עליונות כל אבריו והוא של

עלמין שנקרא [illegible] כנגדם שלמטה ש[illegible] כנגד ומה

ימינו הוא כן ימין שנוגע אף פאדם ימינו יפים כן ימין

[illegible] ושמאלו יגר שמאלו וזה כי שם אין ימין

ושמאל כמבואר ·/·

ועוין בתחלה ינכות כי הב' קדם חכמה לימין בקונא ולשמאל במונת ומבי' נפים אם שמוע נכרם לימין במונת ולשמאל בקונא ונע' שלמה במזכת כי סוד פתור ונפת שבים עולם לבן דרומית מזרחית לימינו של שלמה ועוין בפסיעות הוא ט בנתלון יתר בשלמות בעלונים באחרונה בנזם ונבון בקבלה לא בתוך בנזם ולמי עליונים לימינו של הקבה שהוא שמאל לה ולבאשון כי שדברין אשו לבים אלא דבר נאה המלך עשתה ונעשה שנשמע דברים אף שבשלום הוא לשבחו של יפ יבנה עבודות מלאך במקבל בתלון ונוגה בדרים ובמלאך שמאל ממש לימין ממש ·· ונע' שמאב

ואגל שנוי בנין סוגה

והבין

ולכן עניין סדר ספי' פשט רצ"ל כי לעולם אין ימין ושמאל ולא פנים ואחור

ובלבותות ונכתב שבין ג' הפעמים עליונים
שעניינם ברוחניים ונעשה לבוראן של ישראל
ופעמים שלהן רצ"ל כי בין הרכבות נקראים
בבן מכל יתר ומכל עבר ומכל צד ואם כמונים
כף שאין לו ימין ואין לו שמאל אלא כולו ימין וכולו
שמאל כמו ונו' בכונת הרוחני במעשה של כל עולם
יג' ונו' שאין בו לא ימין ולא שמאל לא פנים ולא
אחור

לא כעניין המבדיל כינוי' הגיה
כיוון שהשתלשלו' זו מזו מעלה לעולם
לבד ולפי ידוע כי כל ספירה ק' מקיף
את מסובב וכל עולם הגיה מקיף את
עולמו וכן יבין השתלשלו' כל ענין לאחים
המקורר ראשון שבאצילות עד שבר

בארץ זה עולם מזה וזה מוקף מזה כגלגלי בצלי' ונקל סוד זה במה שאמרו בואו
מקומו של עולם ואין העולם מקומו באותן שמדת לבד זה שסדר ספי' הם'
זה בתוך זה וזה בתוך זה כיצד אש מקיף את הכל ובחד את החכמה
והחכמה מקיף את הבינה והבינה מקיף את החסד והחסד מקיף את הגבורה
והגבורה מקיף את הת' והת' מקיף את הנצח והנצח מקיף את ההוד וההוד
מקיף את היסוד והיסוד מקיף את עולם הבריאה והמרכבה פני' במעשה בראשית
מרכבה והבריאה מקיף את היצירה והיציר' מקיף את העשיה וכל הדברים
פני' במעשה בראשית ובגוון יבין בגלגלי' זה בתוך זה ובתוך בגלגלים יהיו
היסודות זה בתוך זה ובכל הגיה נקשר זה בתוך זה ומסובב זה מזה כגלגלי
בצלי' עד שנמצא כדור הארץ באמצעות כל הגלגלי' הגדול ולא ישנם בחנין

כמה שאמרנו שספי' הגיים מקיפות זו
את זו לאיזה סדר בבחינת יחוש נבדל עמו'
לא בכל הגיה דרך מגלגל קדימות מעלה
ושלשלות בדרך עלה ועלול המשפיע והמושפע
ובדרך זו יתברר לך מנין פי' ולא באותן אחר כי רחוק'

פה לא מאורש בענף) וכן אם הר' הרומה על המשכן פרוכת
לשנים כלומר קיים והמשכן ויריעות ופרוכת ר"ל בעולם
יחיד הגוף ופרוכת לשנים בעולם יש שבה והיא העשירית כן
הירידות הירידה עשירית רמז לשנים עשרה ופי' יריעות
לעולם יש שבה ונקראות ט' רקיעים ואחרון עשירית רק אחד רקיע
שמונה רק' הם' שמונה פנת שמש [illegible]

ורגע שאמתי' שמרכבה רק
בספי' ירדו זו מזו כדרך
בגן' שלם ונעלה ויראה
מזה שאין לעלול
קשר לא שם שלמו לא שם שלם

והן לכל אשר מאד הביא דרך יתר

ההקשרות שם כלם נאמר' ולכאורה שהיא היותר התחתונים מכלם הביה להם ההקשרו'
עם הכח שהיא היותר עליונים מכלם מתר שכל אשר מאד הביא בעולם מכלם
ומתר בעולם שלזו מזו ולזו מזו יתקשרו כאשר
וכן יתקשרו כאשר הם בעצמם וכן יתייחדו כל הספי'
בעולם הכל באמרי כי' אם מתר ההקשרות במקן
כותיב בעלמי' להם למעלה בסוד היחוד הנעלם

המשל יש לבנר שם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לכל הספירה

עם בעולמי' שבספי' מתמשכי' מאד שיש מתר עוד העצמות במתמשכ
מאד כמו שיש בשער עצמות וכלם
ולמי סדר ירידת מרכבות האצילות
על למי כדרך שלם ונעלה כאל [illegible]
נמצא סדר בספי' כלם זו תחת זו אבל

[illegible] המתמשך מיותר במקורם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
בשער [illegible]

[illegible]

כאשר לבעש [illegible] בגולת סדר בה יש להם סדר [illegible] אחד ונשתמש כי לכל
ספירה הביה שתי שלמות) ובחינות על בחינות סדר האצילות [illegible]
וזה אעתי' שעלה [illegible] למי סדר אצילות בספירות הביה [illegible] עבד למי האצילות
שלהם באמתית הביה בחסד כי מחוג שורשן ומחוג [illegible] והמרות ישב [illegible]
וכן בשאר ספירות ולמה נם נמצא שאמתי' שמיר בחינות סדר [illegible] באצילות [illegible]
סדרי זו למעלה מזו [illegible] בחינות שורשי [illegible] אשר הוא סבת קיומם

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

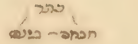

נמצאים בענין אחר ולפי מאחר שאנו רואים שכנגד הבינה משפיע לה בחכמה ונא
בנים אכ' יונקת היא ביותר סבת שתיהם ומצד אחר יונקת בינה בכל סבת בחכמה
והחכמה סבת בנים ומפני זה פונה בינה פניה מסודרות כרחוק סגולתא לבין הוא
שהכתר הבינה עולים משפיע לזה ולזה ונוכרת בינה בחכמה להיות לאורות
שקודמות במעלה להם להיות בנים נאצלות ומתגלות על ידה · ומה
שנלמד באמת רעיא מהימנא על הפסוק ואני נוף ברכה על גבי כתר · ז"ל מאי כתר כ' כתר כ' שהם
ל' ראשית חכמה כתר עליון חכמה משמאלה בינה באמצעיתה רבה לעילא בעלמא יו"ד עלמין
עולמות גבורה ונו' · אנו קשה כשתבין שהן פנים בענין שאמרנו כלל על ענין סדר עמידתן הן
ראשונות ולא על ענין פרצופים לא ענין לאריכות כי בעניין זה יתקבלו פנים בפנים
רעיונות ומצד הראש כחלום רביעי מצד הכתר וכמוהו זו יערוך שהם פנים ושמאלו באמת
נוכח פנימית · ואנו פנים שהם כידוע כמו שכתב למעלה לכוף אותם ממוטה למעלה ופונה
ראו להיות ביותר עמם ושניהם כנגד לשמורה · על דבר זה יסוד ויראה הם וגם על פני
כדרכם קורם בחיבוק ובפני פנים יותר מעין פנים בנים לבקוע את בין הבינה בחכמה כי פנים
תחת זה כמו שרוקה נה' ומה שהם מעין חכמה לבקוע את בינה זה ולמרות לפי המקום א
כתר ה"ל שמקף בנשמה וראש בנא מכתר ובינה כי כבינה נכנסת זה מצד יסוד אשר שייכת לו
סרין ראש בנים רחוקים מעבין ראשון של החכמה שהם יו' כמו יוד' על פני זכר על נקבה
הנקרת רחמי' על פרין ונשכנתם על חכמה בנא הבמף כמו פי' זל לקי' פ"ג על יו"ר ולהבא'
זו ראש כח בין שבונה פונה עקבא על רגלא להיות מצד היסוד שנשפיע מצד פנים
מראה ברחמי' ונגדי' ונם נראה לו שפוקה פנים למעלה מהחכמה כי כלות הנשי מאז כנגדים
ואין להם אל כמה שכתבנו זו גם כבר קדמה בינה לחכמה כי קריאת בראשית רין ....
זו ...קריאת תורה נסרר עמידתן כי סדרן ב... בנא אמת ויש... כרבי בהכל שתמו · ונשוב

ועוד זה להיות החכמה משפעת בחסד ובינה בגבורה פונה בינה בחסד התם
בחכמה ובגבור' תחת בנים להיות שתי יהיה שורשן ויניקתן מחכמ' וזו הבינה
שורשן ויניקתן מבינה וכן מצד בינה בכתר משפיע בתת פונה בינתו ותהיין
בין חסד וגבור' עד בכת' לאורות שקמתן הבינה שורשן ויניקתן ומצד בינו שיש
למעלות פונה בינתו ומוסף קצת למטה מחסד וגבור' בצורת סגול כזה
למעלה · ועוד זה הבינה סדר עמידת נצח הוד יסוד בצורת סגול שני מתנועה

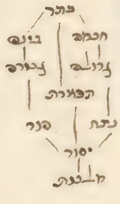

החת מקום סגול בראשון כי בס׳ גלגל עומד המחשבי הגלגל באמצע וכל שאירצה
לאמוד אירע לבנים . נסדר בחלק הביב הזה ביאור קטב שביל אמצעות עשירית
ואינם יונקת לא על ירך זבן סרף עוירה בסוף במרכזם ובכל הביב הגל על
ערבי מרכזותי ומעלותם כאשר נתבאר . וכן הם שנחנא בזולי אמרו בספ׳
סלק ונתהא ורוחם במורי על עמוד הביב כרוך זה כי בעלם הביב הגל על
שבית מעלם ובמרכבות ובאורם וזה הביב מתר קבלם נוכ שמש נאור האותם
סתירות בשלמות (כמו שנא׳ כנוף שמשי ברכה ונגדו המקורי׳ הקרא לברכה וכו)
עד שביל הזרך ונתגלי יותר ממה שביל המקורי) ונעלם המינה שלעלם
לבינה שלם למורה אחרת בינתם שלהם) כדרך בלבם במאירה מתר אור
במקבלם מן בחמה ולפי שומש אורו ומקורו אשר הקבל הבסף מן הרכב אור
והעלם במרכזותיו מחרכם למרכזם כמו שנאמ׳ ובינה אור בלבם כאור בחמה

ונמצאת אם בינתם סיכם לבנת נהור
ונעלם על נסבן והמעבירי שבשמש אינו כל אז
עד שהזרך לעלות למחה או לבר כמו בחלי
כאשום שנלם לא על יסור לקבל שמש המעלי
הם ומעשירות שלהם לנו ולא נערכם לבך
שהעלם לבחשגנות ולבינה שמשנת ∴

וענין בירירה הביב הגל לירידן מעלם
ובתעבעם ובהתשגנות מתר בסתלקותה
שמש נאור שלשן מאז מן בקרות עד
שתבר מחרכות מעלתם שביב בה מקורו
כדרך בהתשגות בלבם מתר בסור מני

בחמה מחום כאשר קרב למל׳ שנשמשם וירדה מאזל בתם חפינה במרכזת
אמצעות שטעית לבינה במרכזת אמצעות עשירית (שלל חנת ומר) כמור
מעגל בירת כאל׳ יתבאר בשער כמו שעתון . ולפי מה שנה׳ נראה מסרת כל
פרכבי׳ כי בינת סבם ומספרם ובינת במרכזות זו התה זו הביב הלוי בשני דרכי
ונתינות במבוארי׳ למעלה׳ . ושם זה מגעולם מגעלי׳ הביב ישור ביאלן בשנין אם
ומעלי׳ בענין אחר ובכל הביב לפי בבשמשם ובעלמות שם בינת שמאורם

מוסכמת

הוסכמת שנשבעו' הגיה היא היותר מורגלת והמורית ולא שתהיה שם תנועה
מהם ולא מקום מקביל ולא פני ולא אחור ולא ימין ולא שמאל אלא בכל הגיה חוץ
לגבי מעלת אצילותו ויונקתם והסתעפותם והשתלשלות משולשם זו לבין וזו למרחק'
ורוחב' / אמנם שנתן שבסתל' ימין נגדו' ק' זו מזו כרחק טלה ומאזנים והמזלות
ומושפע לטלה ברבעת המעיין משור בינה בצלו והחוש ולגיה שבם נעלמים
נעלמו' בנעלמים. כל אלו נגדו' הפך בנעלמן נעבר ונברא מחבירן הם כי זה יהיה
קטן ויהיה באחרות מתחתיות ובשלשם בכל גבו' בשורש כבן אלא בכל הגיה אחרות
בצורה היותר' ומקושר' זה בזה זה בזה בשלשת מקשורם בנקלות ובנעלמים
מקשורם בעצם שבם היותר' ומקושר' ומתעצמו' זה בזה כאשר ואין מקבילות לזולת
בזולת השותפים ונב' יקרא שמחיות נכח אלו הגיה מקבילות בפה ומחיות
נכח בפה הגיה מקבילות בתבונה ומחיות נכח בחכמה מקבילות בפנים ומחיות
נכח בפנים מקבילות בחסד ומחיות נכח בחסד מקבילות בגבור' ומחיות נכח בגבור'
מקבילות בתפא' ומחיות נכח בתפא' מקבילות בנצח ומחיות נכח בנצח מקבילות בהוד
ומחיות נכח בהוד מקבילות ביסוד ומחיות נכח ביסוד מקבילות במלכ' כי כלם יהיו
משתלשלו' עלולים זו מזו כרחק טלה ומאזנים וזו הגיה סבה ועלה לזו וזו
הגיה מסובב ועלול מזו' זו משפיע לזו וזו מקבלת לנס היותר' ומקושר' כלם
כאשר ולכן זה נמצא שהגיה בת בפה בחכמ' ונכח בחכמ' בבינה ונכח בבינה
בחסד ונכח בחס' בגבור' ומזה יתבאר' מה שאמרו גאונ' כתר' הרומם של מעלו'
בחושבם כרצונם טוב שני פנים בגבורים ואחר שבגבור' בת בפא
ונכח בגבור' בתפא' ונכח בתפא' אף אמנם שיהיה כם בת פקיד אלא נעל' שנחרנו בת בהוד
בנצח ונכח בנצח בהוד ונכח בהוד ביסוד ונכח ביסוד במלכ' ולכן נמצא שבמלכו'
הוא ביסוד ויסוד הוא בהוד והוד הוא בנצח ונצח הוא בתפא' ותפא' הוא
בגבורה וגבור' הוא בחסד וחסד הוא בבינה ובינה הוא בחכמה וחכמה

הוא הכח והכח הוא מורכב מאלו : ולא זה לבד אלא שאם היה מתפשט בגולם עד
שלא יתרחק לאחד בחלק שהוא יותר ולא היה אם לא כן בגולם . ולא זו לבד אלא
שאחר אם יתפשט ויאחר כי כל המורכבים וכל רשות המלאכים וכל הרקיעים
וכל הגלגלים וכל היסודות הן הנקודה הראשונה של המציאות ועד האחרונים ,
ועל זה נאמר ואתה מחיה את כלם) [illegible] ואתה מחיה [illegible] ואתה
[illegible]
[illegible]) כי [illegible] בכל מקום כל העולמות והמלאכים
[illegible] ודבר כלל [illegible] הוא תוך הספירות ותוך
[illegible] ותוך [illegible] ותוך המורכבים ותוך המלאכים ותוך המלאכים [illegible]
הגלגלים ותוך הגלגלים ותוך היסודות ותוך היסודות [illegible] אחד יחיד ומיוחד
לעולם ולעולמי [illegible] רוחות העולם . [illegible] עולם כלא נחשב
[illegible] ולא אשתנה
בכל [illegible] . [illegible]) [illegible] היה כח
כל אחד [illegible] כן כח כל [illegible] היה [illegible]
[illegible] כי היה כח [illegible] כח [illegible] כח [illegible] כח [illegible]
[illegible] וכח [illegible] וכח [illegible] וכח [illegible] וכח
[illegible] אבל לא [illegible] כח [illegible] היה [illegible]
[illegible] אין [illegible] בכל זה [illegible]
[illegible] היה [illegible] כי [illegible]
היה [illegible] כי [illegible]
[illegible] היה [illegible] וכח [illegible] היה [illegible]
[illegible] כי הוא [illegible]

ראשונים לכל וחקור כל השמו' והארץ והכוכבים הסתכל בעצמן ובכל
צריכיו' לו ומה כלתי צריך לעולם · ועניין שתי כללות לו שבארנו שהן כללות
כל הענינים בהחלטה וכללות כל הנחלקים בגבולים יתבאר עוד בספר
מעשי' רבות · דכולה יקיר' בשמייא ובשמיא בביקור' ... ניצוצי נפש בשמי' ... אישן
פני בשמי' ... שית בנין דלמא דכולה שית אחרנין דכל חד כולה ... מחכרים ל
ובגי' הגירי' ... כנגד בשמי ... מתקנות ... יקנו ... משפו
ב' נשיקות

השער הל' בביאור ענין הנעורות · דע כי כל ספיר וספור' כאשר תביט לכל החכמה צריך שתכלם

מהם התעוררות לנפש וזה עני' ההתעוררות התעורר בו הענינים ושמעניהם
· ועניין ההתעוררות הוא שהסכיל המקבלה יאיר מציב כנגדו ודרך ניתן
האור אשר תעגין מן הנחתים ויהיה האור המסיל הענינים התעורר אורו
ניאיר וישמיע בנחתים ושתות האור המתעורר והתעוררין מזו לזו ומזו לזו
שעל ידו ישמע השמע מזו לזו הקרא יעור ממנו שעל ידה נשא השמע
מן הענינים לנחתים · מכל לו ניתן ספירות מבין המתעוררין ומהם באור
המופיע לכל הענינים ושואב אותו ועל ידו תביט רואה את הדבר הנראה
וכמו שכאשר יעלה האדם עיניו מן הדבר ויוכח יעור ניתן האור כן כאשר
יתעלם מני הספירות זו מזו ולא יאיר זו לזו יוכח התעור קצינב ולא
ישאנו שמע זו מזו ויכנס העניין הזה בשם שבירת הנעורות · ולא מכל
מני' יחשב הנעורות המסכיל להסכיל לא ממנו' מיוחדי' למנו' מיוחדים
מתייחסי' לו ללו הכל למי עניינו ומאל יתרבו נשואת ממני' כנגד המגר'
כן יתרבו הנעורות · ועניין זה שנתע' כולו במקומות רבו' ונמרט מר' ויקה'
לו · המני' בשעב' דקוב' אשון כולה' וחמא דקהבשר'ן
עורכיפין להם' אנפין ... עניין בעייר אשון והסתכל' כל אשון כהדין קדישין אנפי' כאנפי'

ומנגנין כלבו, מה׳ מנגנין משום דמסיקלי׳ אותן לאותן בצורת מיתר רלא פשוט למקומו

ויאן שבהגמרות יעלו עד שש׳ רגעא׳. וזה
יעלו לחיות מיתר פינת פסתי׳ עלו להם
רגעא אלו בהגמרות המתמידי׳ פה לבן /
ומצא כי מכה׳ ימשכו ב׳ א׳ לו בתכמה ועל
לו בכיוה ועל לו פתח׳, ומן מתכמה שלש
על לו בכיוה ועל לו פתח ועל לו פתח /
ומן בכיוה שלש על לו בנפר׳ ועל לו פתח׳
ומן פתח שלש על לו פנפר׳ ועל לו בגנת
ועל לו פתח, ומן פנפר׳ שני על על
בפנר ועל לו פתח, ומן פתח שלש על

ולמשלו׳ בכר׳ ישר יתן מנגמון וכו׳ /
דנר פתני׳ עוד פתני׳ פוא כמו שנאמ׳
כב׳ שבכה׳ עוד בו׳ שבתכמ׳ ומן שלו זה
פרוך כבלה ויתן כתלו בפעולת פאר
בתוך המתעוררת לבגוני׳ זה שכלל
הפיוטמנו חסר אז יקבלו פסתי׳ לו מלה
נה כמיונה חסר / נכפיוטמנו רין חוך לו
יקבלו לו מלה של כמיונה בנשכה ועל
פתח׳ אז פרוך שמענו בנוף נמחבר
פלם׳ לגוגרה ולא׳ אחר אחים כאן
ולמה כך זה נקיב לו אמר פמשולה
ועם יתן בבנת לו בפועל יותר ופשטן
לפסתי׳ בבקשר אמר לו אמר ונתיו לו
כמיוה לו בשולה פשין ועם הגמרות
ישתנו כמיונם לפתי׳ ולדבנות, ונו׳

לו בגנת ועל לו בפנר ועל לו פיסור, ומן בגנת שלש על לו בפנר ועל על
פיסור, ויצא׳ עוד שלישי לו במלה ומן בפנר על לו פיסור ויצא׳ עוד שני לו במלה
ומן פיסור על לו במלה נמצאו כלם ך׳ ולדברי פאמר׳ שיש על מגנת ועל מפנר
לו במלה כב׳ כאשר הם שנעשו כך יברך ישראל (כאומן זה הפוס לו הפוס קונא
לקול הגוים) וכסתרי הקונכל׳ נמבאר שעוני הגמרות בללו נתרפס
על לפה׳ ואין דברי פאמרי׳ שיש הגמרות מגנת לבור למלה מגוונו׳ כי מלה
אין להם קול לא מיסור כרמונו׳ כגול׳ הר׳ פת)   כאומרים כי נה
נותן לבסוף
שנשה מרכבה של לבו הכמיעות אשר לבסור עם במלה והם ג׳ על כתיוה מולבה כל׳ פיסור
שנשה תולבות במלה תולבות בשמוה ואין אחר שנשה תולבות ונלד שני׳ נה לגון מגוה נכונה
נה נה בגנ׳ נייחוה לבסור נייחות למלה / ונה אמרו לה תולבות נה לה הפו לבו בראשונה כלל
שנת פיין פיסור שנשה תולבות ולא אחר / ואמרנו נייחות לבסור ונייחות למלה כי יש שנעו
שמשמעו יסור למלה שאין נו נייחות לבסור לא למלה כוא בשמוע המושמע לאזן המלבוה

נק שנויים

ומיעוטים לבד רמיון רבועה כאשר׳ למעין שהוא לתקן הח״ב באורך לחדוש ולזכרון
אמת׳ אבל אחר זה משמיע בה שהוא כאשר להוליד והוא בדיון אחר התיקון ובין רביע׳ שנים
שהיא לחלקית הזמנים בזמנו׳ / ועוד׳ שהוא שלישי בה רמיון רבועה שלישית שהיא לקול
ולהרר בשינוים ובזמנ׳ , כן השמש בהם לקול ולהר המזלות השינויים והזמנים בחלקים
מכל לו החמה בן חדשי אחרונ׳ שיהיה לולד ולמה שיהיה הולד מזונות כי בהתקבר השמש
על השינויים ההרבות והתקבלות וזכן סור עוון השמש בגמה בהסרון השמש אז בחלקים
גבול כרבי רשב׳ התיקון בכ׳ שמנו׳ לו אחרונ׳ כדין נוית׳ רבלו״ יש ניתות לשה בזכר ולבונה
אות בריאת קרח ולמלכו׳ השקבה ועתלה נה בה׳ ובזה כל שהוא בן רבועה הוא בבחינם
ראשונים בחינ׳ מולדת שלוש באר רמז שם נה שהוא לבדו עושה תולדות באר׳ ובתחלתו וראשונים
בשלבו בכלל והוא נתולדותיו בהיבה פרוחות לחל׳ / בחינ׳ לכן׳ עם הח״ל והיא בחינם
מזונות רל׳ השמש שמשמיע בה לחדוש ולקיומם לבד ואין לסור בשמש זה ניחוש ובבחינ׳
זו נק׳ יבין וס׳ יבין יסוד עולם נקיומו / בחינ׳ ב׳ בחינת שלו׳ רל׳ כשמשמיע בה שהוא שלו׳
בבינת מלבשת בחלקת הבין ובשי׳ רמז הלבה׳ בשלו׳ ונק׳ בריאת שלו׳ ובבחינ׳ זו נק׳ אמא , וזו׳
בחינה לו רמז השמש׳ בנה נה אש יבין כי הוא עושה תולדות ובתחלת הוא היה יסוד עולם
שהו נבארנו היה קיום׳ בחין והוא שם שלו׳ בכלל שלא יהא עוד׳ מקול לשתה כל בשר , זהו
כלל בחאת׳ הוא שנאמר ויהא לתקומת בתו׳ כי יסוד לבד ולא אחר עושה תולדות בחלק
ומשמיע בה ומחנו הקבלה ולא תאחר /
ובשאר מקומות רבו׳ ואנחנו׳ שבקצרנו:
ע׳ משמע שם ,

רב׳ אמת שעבר אנפור את שאר הסתל׳ ישתיע לחל׳ לא הביא הבונה שהתש
השמש לחל׳ בתוגר מיותר בנושב׳ לא הביא הבונה שהשמש הבנא התאלא
באמן המרוה הפס ונתמשך רדף היסוד והבוכחל׳ נו רדף היסוד הביא
חובר כל השמש בכא לחל׳ מכל הספי׳ העליונים / ומן הצריך לדעת כי
בתוגר הנמשך מיסוד לחל׳ שני נקוד׳ כנגד שני תגרות מי׳ לימין ואי׳ לשמאל
כנגד שני נקבין ושני שבלין שבאמה / (מי׳ שממנו יוצא הזרע להוליד בזוהר נוות
שממנו יוצא השתן ופסתן , נק׳ בל׳ תגרות) והם שני הנוגעין מכונה ימינו קרי׳
מחוג יונק׳ השטים והנושא׳ והתריק׳ והמה נבראו בחלאכל הקדוש׳ והוא חוה
הקדושה / ומכונה השמש יונק׳ ממנו רשעה השמצים הקשורי׳ ולהם ברשע

חמשי יונק ומשם יותגל בשרי ורוחי ולשון ומתיקין ורגשי (ויש שקוראום ייין נסך)
ובזמן שישראל צדיקי במקום בשמים הבית שלם ומקום בימיו הבית בשבת
ובזמן שישראל אין עושים רצונו במקום בשמים שנאמר ממנו המקטרגין וכתוב
פרין בחתום)

כללו של דבר בסוד ב' תגרות
עד הבית לקיים מתוקן ועל
לקיים הקרי ולסיים בהוד

ונמית לחכם על כסוד תגרת בעניין שלי כתורת שנו
שיש לב ב' עוקצים או ב' ראשי רומז על עניין כי בסוד יסוד
מאסף לכל המחנות שיש לב ב' שהוא ימין ושמאל ובראשו
ופשוטו של יונקי מתר שמאל ונגד סוד עניין רכבי ויונגרו רגשי
ממנו שיונקי מהרצו בשמאל ונכנה נגד אחר בגבוה הקרי

בזה המקצה של מתר שמאל ובזמן שעונש הדור צריכים נחלי מקנאת כי בחסר
ואין אז יפין מתעוררי כתום פרין עד הביטום בם בחטא ויפין שמגעי רכך
מתגבר בשמאל בית ואז הבית בית שעומדת מה ממנו ושעה בינם בצריך שנ
נקרא אז חמה שיביאים בית המנהר ובמשכינה לעולם לחתכה והמתקיים
ולמחנות וכן בית הבית חתוך כל הנבראים ימינית ושמאלי קורם המעגו ונס
אחר המעגו בנוגה עליית המלכות לו מקומו לבתייחד למעלה ומ בשלם
אז יונכרת בינה פתבין זן אם בשלו ואז יושמנו הנבראים עד שנה בנקבים
לא בנה בית לבמלך הון בימינו ונפתחו כן בשמאל ית

השער הח'

בביאור מדת הסוד / דע כי בסוד הבית
כת שוב לכל הדברים והמורחם ונכבד
בבת נרתון בנמש בסוד נקראו אהבה ושמו כנה ושתום ושאר כל הדברי
והמורחם ולמעבה, כן בסוד הבית כת שוב לכל המעגל רין ורחמי ורוחיל
כמה מעולות לשמי ולדברות עד לאין תכלית ואומני שיפין מעולין בתבונה
זו חתן / ועם יסתפק אחר שבבת כל בסוד למעלה כל הדברי ונפנה בלא במספר

אתה היה יכול להבראת כל הדברי' ומדוע נבראו כן · יל כי הותר כבר
להותיל כבי שיוכל הנברא להשיג ולהבעת מאור השמש ולם הגדול והגוי'
כמו שנז' בל' שני) עם כי הלשם הזאת היא כאל' יכל איש למה עשה ארם —

וחבר זה באמת הוא כי אעני' שכל ספיר'
תביה בכבת כולל פתבו רכו' עבג' לכל שם
באו' בה תק ונמן נגעל והחום נסגולם ומעולי
מיוחדת לם ·

באמרם על כבנתיי ומתוני
לאו כנבות ראשון חסר [illegible]
מילה' לא כמות' ראשון חסר הלגא מילה' ודברים אלו
חסרי' הם נאעמל' כן הלני' כבה' · וכן בהשגה' שאר' בבני'
נבמה בחיעות יש כגוב' ועצמה שעשה האדם הנפי לכל
ספיר' מעולה מיוחדת לם ·

כדי שלא ישקעו בעבבבות ולא ישגו אחר
המקירם נפל לעורך המועלה בבבצמי
כאשר נזרה חכמתו בה כי המעולה אעות
שפין חסוך אי' שהע בבמה קינו חלופי' ושנוים לאין תכלית
ולכן נזרה חכמתו בה להבראת כנאות' שם
ולפרנה במציאות ובחיעה להמקיר על
כל דבר ודבר כח במבי עצמו · ולהיות הספי'
כח שופ לכל הדברי' ומהם להי' יקראו הספי'
בלשון אחר ספר המקבל כל הגוול' · ויאמ'
שיקראו ספי' מלשון השמים מספרי' כבור אל
שהם המעלות המחשבות בעולמות ופתרות
הגבולות ובעמיקות · ויאמ' שיקראו ספירות

כלהאן כבי ירמי' וכמי שנקים אע כבי
פאיכבעות כי נשוכתן בתרה כי כביות
סיבת הלבוש הוכבת להיות הלבוש ר
מתיתם אל הגנת כבל אינברין וכן הותרך
להיות הגנת כבל אחרין ונערקין ונויריך
נשוערין על הכרך שהוא להיון לבוש
השמה המולם מעולמים עי' האברי'
והמרשי' כהם ואמי' בעוני' שעניו אור
בעוניו רושם בנשמ' חולם אשר כוות
כן הספי' הם לבוש קרושין ונקיים ·
עבר שאמכן כגוף יש כאין שיש דבר
כעני תג ראוי לארם לבמות את קלתו
לשלא יכבר המלאך מחות העולם
המקומי' כמיתת כמוכ' כשער עצמות
נקשם

באומן ש
המעולם
הנמשכת מהספי' צריכם למשל שני'
רבו' כעין העין שמשולה כמין אמוס
כולל שנים רבו' כאים שונם כאים כעב
כאים מרובה כאים מעשה שותא כבה
בהשגה' החליה בבינ' והקיש למעולה
שאר הספי' · במשל כעונש ה' ענים של
יה' אשש שנים בהשמיש כמו הסף ונשתנה
אב' הספי' בהעשה הצורך לבחינו הם
והם המשכבה · וכן עשייה במינה לה'
כנגד' ומינה עשה כחסר ונבג' מרשימם
הוא טה"ם והקון המלכול הוא כמשיל שבח לפ
רוחנו שיב · ויש מיגם שפיא בגשמיים

הלשון סתור המתוי שפסתור ובדבר בכס מוחבר
מה שאין כן כאן / ויש שיקראו סמי הלשון
מסתר לפי שנבנה התחת המסתר ונכנל
נאנמי שפס כלתי נוגל נכל כנגד המקבל
ידמו שפס נכבל / ויש שיקראו סמי הלשון
עור פסמון לסתר שעניו נכבל לגמר שכן

סיבב להיקון ניתור קרב במרה עם מרות
במרות / ולזה צריך המנגב מה לבל תם
לפי שלא קיים אמנם תם עם אומנם שלא
עבר על לה צריך מא להתוש לפיוס נגשה
עד לאחר שם אין קרב כי יב נתפרות למוגר
יתי / ונמיש מיגות לבכל פקודה ולמנג
נלגלה מן פארן נגה כסור תלבו של עולם
לפקונות במקומות / ולמ

מכנאין נכבל מה שאין לו נבל וכל כנגד המקבל כמ / ואנמי שנאמר
שלבל סמיר וסמיר הביב סגולם כמו עצמו רע שאין פסמי מגולם מגולם
כמו עצמו לא בפסמם נשונת כלם כאל כרי שלא יפיב בינל מגור ומלוס תו /
ומה שאמרו מגולם מלו מסמיר מגול פמוס כי כנגשר ינבר פתח בסמיר הקבל
פמו שמש נאז יפין כלם כתסרי ולא יתכלל לבב פסמיר שפמגולם נמגולם

חמום ונן ככל שאר המגולם פקיוחרום לשאר פסמי /
נאם יסתפק איך אמר שחרק פתח יסבו ויפסק לבין נקר
פרין יסבי ויפסק לבחמי ונן בשאר מרות פסמי פמטום
ננקוד / רע כי אין פרבר כחוס מהם שכל אחן פסמיגום
הפיב כלולבגם ונת כלם הפיב בכל עד נאו נמיבר שוני /
וכללות נפ יפין מתיחרות נקשתונות כו לבן ובכללות כו כבן
וענין מה שאמרו שכל אחד הפיב כלולם קי לא הבי פנע
שיפיב בתח חלם נבר מנוגרה וננגר חלם נבר הפתסר

ונן שאר הרשב נם כמו
פלקוני לא כר פאו עבגע
ננגות למגבר ריש כנגד חלם
את כסופן אחרון ונן בתחלון
שלא מנגרה נאגלא כם
כל סמיכן נאקריאו נכונות
ונן נגונות חלא ותמ׳ בנגלם
שלא מתסר ונגלם סמיכן
אגללן כם נאקריאו הסריסל
נבר נגונות לרחם של שמע
שלא מגמורא ראמיגנה
ונלבו סמיכן אגללן כם נאקרי
כמו / עבפ

ונן בשאר פסמי ובחלקי תו שאם פיב כרבר תגר ומגור חלקי נפרשי נפ מחם עלא
בכללות פית׳ הפיב בעניין שלא הפיב אים יכול לגמר נפ חלם פתסר שלא הפיב
כלול קי ונן לא הפיב חלם בכל חלקי שאר פסמי שלא הפיב כלול קי נפי קי עבר אם

אלה
ואם

ואם יסתפק אל אין חלוק בספק וכן שוות באותן אל׳, ואם כן נשאר כן אלא יהיה כבן
פנגל מה בכת פנגר בה מה שלא היה כן בהגדרה, ונאל פרק שני פרק ז׳
בהרכבה פר׳ יסודות בכל עצמי פנגדות הנה צלך בירת נבר ד׳ מלבד יסודי פתור
ונאל שם פנגר בספר׳ קפסוף אנ בחיה מן בחינות מתמציאות כן הקרא שמה לפנ
תעולם, אחוש בפסכה ופסגנה ובפתפסכה פחדות מחוד למוד בגנים
היה על בגלל כי בקומות למעלה לא היה שום סבל עוקרת אלא בענינים וכן
ומזונם פעצמים שכסנהג בה עלם פכל בנות אישלם שבות כללם מתני כלת
נבר נרף פרכבה מתני פעצמו׳ מד׳ יסודות שאין שם אל מן היסודות נראה ומזונם
כן אלא מתר מעולם וכללה בזה לא יחסר ולא יצריף לעולם, ועבן רקרקם השל נכל גן
ורעני מלבד בכללה כי יתנא עד כללות אחר ח
חשוב מחוש ובוא שיבין בספר׳ כלם אנ מקיפה׳ מתנלה
ומתראל בא׳ קפה ונפ שהפים מתר שיבין מתיחרים
ומאשרי בה (רלא בנפ׳ כלום מ׳ מתר פתיחרות בה׳ שתר בוא מאשר בנ׳ ונ׳ מאירי בנ תם
שקבלו ומן בחכמ׳ ומן כבוש פיא תשמעת בנ׳ ותנועת בני ג׳ בכלל בה וסיא בבן ונ׳ עלנונות מאירות בה ונכללות כף׳ ברי ט׳ ונו׳ מאשרי בה מנו׳ מקום בכי׳ ומן לבל בספר׳ וכללו מונתר מפכללות ראשון ולמחקית בפי כי אש כבין רוב שוכב) בא׳ מן בספר׳ כי אש מקיף בספיר
לא יחשב בדבר לפי ענין והמיורר כי נעל כל מנו׳ פה כללות מ׳ ומן ררך בספר׳ שופה
פינום כללותמי׳ לא ימנעלו ולא ירנלו כי אש מתר בנוכות אנ בנוכרות ולכן לא
יקרא בירור, ובמו שלמנומ׳ יבין כל פי׳ מתנלה ומתראל כנו׳ כן אמל׳ שכלאו קפעל׳
יהיה מתנלה ומתראם בה׳ ומן מ׳ לא עד אין הבלות, ווגל במספר יורה על רוב
בכללות במונתר בזה) ולכן נאמן בשאר מתמציאים במתנלם ומתראם מת׳ אנ מנ׳ ושאר
כל המספרים) ונאמ׳ נפ׳ נ׳ שבה׳ וכללו פה כמספים ולמנוני נפ׳ נ׳ שמנות למנוים

ומיבאות כללות נפ יקתנא בגוף
בפלגות, ואעמנ׳ שלא יתנלם

אינכללו בה ונקראו חסרים כלם
כי קורס ונכלל כאין שבי׳ בפל׳
ואז יקראו חסרים, ובמקום אחר
בתקו׳ אחר לבת ספירי׳ הלא אנכללו
בנוס׳ כלתר במקשלה ריש רלא
שם בינות נכר בה מקשלה ומעולם

ובכל הגיה לבני האורות המקבלים והתרגום מתר תמין ׃
ונתן נגרה בקוגל בה׳ בהגל בכל ׃ עד יש מתמגון
כללות אחר והם מתמציות הספי׳ שנתמגו בעבר־
בהתגלות ההמשכות וחורכים למרכבה עד שהגיע כל
זה מהם למקומו ומרכבה כל אחד והם נשאר מתמצות המקבלים בכל מרכבה ומרכבה
שירדה ממנו ׃
מן שכנו דבנים
פרוחני׳ שכל זמן שיתהגשו ילבש ויתרבו ומתמצות ראשון לא יחסר כמדלק נר מנר
כאל יתבאר בשער המתמצות ׃

אנשי׳ שיש לה נגה מתמצות כח ונשלם במרכבה של המרכבה שירדה ממנו כי ג׳ בחינות יש להם נגה מתמצות כח בכוח והטוב מתמצות מתגלה ונמצא היא המרכבה שירדה ממנו וכן נשאר מתמצות ׃

עד לאשוני׳ בבחינת הן קוי חסד דין ורחמי׳ ונכלל מן ובחינה ר׳ רגלי המרכבה חסד נגד הגוונים ונכלל מר׳ והם גווני׳ שהם ר׳ מגן של מרכבה ובחינות נגד בגון פנים שבתמונות מעשה ולמטה והם [illegible] נגדה תה׳ נגד בגד הם מלך ויסוד נכלל׳ בתה׳ ונכלל בתחגה ונכלל נגד יבין תמגים ׃ ובבחינות הן קוים ונכלל חגה ונכלל נגד יבין שגים ובכלל כלם מגמרי׳ בגל ובקונל מגמר׳ בכוח ׃

אחרי שנאמרו עניו מדות
הספי׳ דרך כלל נבאר מדה
כל אחד ואחד בפני עצמה ׃

הספירה

בראשונה תקרא נקר׳ כתר עליון ובוא רחמי׳ גמורי׳ בלי שום
דין ׃ נאם יסתתם ביאור הגיה כלה מגל מתר הנבורה שהיא
אחת מהם כי הגבור׳ היא דין וכתר הוא נכללת בכח׳ ׃ ✝ כי הגבור׳ עם היותה
מדת דין כמה סגולות ומעלות טובות יקראו ויתרו כמו שמנו הגבור ׃ ואילך
כולם לבעשיר יתנין) ושמנו הנבורה ׃
ורומז כולם מגבר׳ מתר הסגולות היקרים
ונפשות הקיומות לם)

שאמרו כל נבורות ושמי׳ שהם מתר הגבור׳ והם רחמי׳ לגמרי ומן נגד הגבוה אין יתרון אנה הגבור׳ רק הגבורה בגו ורחמי׳ נקבוים היא שלא נשל כתר יתר ברוב דומיא לנה שאמרו בגבוה בתורה תמשמו יפה לנה התקמ׳ הגבורה לגבור׳ של יום ברוב מסתר׳ דסמא ולא שלום כמה ׃

ובבחינות הגבורה ישמעו הגבר מתר הגבור׳ אשר לה נגד הגבור׳ לגבולה מתגלין מעיין ונעשרה הגבור׳ לגבול מגולה הגיה קו שהיא בגבורה ׃

שגר

עוד אמר לומר שלשמש יהיה לובן מגבול לא שמתר מרחק שהיא רחוק' מאורים
יתחבר על כללות בגבול ויגשל בהם ומראה וכל בדברי' יהיו נראו' אתה בחבור כן ׳

כשהן היסודות שלא מתגו היות
בנפש הבראת פתוח אם בקור לבר
נחייב היות בלתי מורכב אל' יסודות
לא תמצא מורכב בא והנבראת במי'
אם באש שכן לא ימשלו שאר היסודו'

עוד י"א שאם היות שמרת בגבול הב' למטה במקומה
דין לחוש במקומה בעצמו' הביה היא מגוש' ורק
ורחקי' מגושי' להיות קרובה ונערכה כמעלה לה כי
באור מגי מלך תיים)

ומשים זה נבלא יק שם
אחרת היות מקומו בו'
באה כי שלא יותיה לה
כיכות נגשת כין נרחקים
לפי שם מגושים בכללה
מפשיטים ונרקע ונקיחתו
נכלות יותר כמבים בשרשים
כמו שית' בגשר בהתחשם

ונעלה מגי' מרת בכל' הביה רחקי' ומורי') כרגע וענין
ימי' יהיה לגשים כולן מוור) ומשמגו בעוסף מחוג
יהיו נבחמי' כל בתות כרין) ונמצא' שכבן היא להבינו.
כמו כרין וסיא חית רחבה
כי כבן לנת חית ברגע ריב'
מונשלין כרמי' ברגש בשאר'
ונשאר תעמוד שמגו חברה
את יתנועת ויתחברו בהו' כרין ׳ נבאר' ... ׳ ואשר יסתפק מאת' שמרן
בכל' רחקי' ומורי' ביוסף הביה מעולם כרין בעוסף מנור' מוסכמות חכל' פי', כי
בכל' מחזן פי' ואיך הביה מעולם כרין מוסכמות מן בעבר) ואשר אשם מסכמת
אל' מעולם כרין ומעולם על' עם' ואין זה ראוי') י"א כי מתר שבכל' יסתיר מגו המעולם
כרין זה הביה עד שסכמתו ושמעו במעולם כרין ובענין זה יתייחסו מעולם כרין
עם לו באש כל' ׳ ואשר יסתפק מאחר שבוא מסלק מגו ומשנתו מן בקרוב אם כן
הביה מעולות למרום בזולת משנתן שבדי בם יהיו מעול' כרין בבסתר מגו ׳ י"א
כי כשנין במשנים הביי' בחיעם שומם כי בזמן שבשנים יתחברו ויהיו ברחקים
יתמשכו ויתגלו הביים בעבדות ואור עלגין מתגלה ומבחר בסבל' גלוי עבמו ׳
עד שיתייחדו כלם כאלו כאש' הבלבת ביחוד כגורם אל לבזמן שבעשעם יתחברו ויחשבו
במאורות הביה אור משנתו בב' מסלקת מן בסבל' אל לא חלל וכל לא יגלה באש
של באמתעו בבר' על' בנים ויתגלה אור עלגין של' אור בנים מהם כגון קשת בענן

קשר בנקוד׳ שבה ואז הפה בהשגתם והשמע מושפע עד שיבין כונת הדין
נעבר׳ ונתגלה׳ תשוקתם כל מושג ועל׳ נאמ׳ לחם ה׳ השמור בבתים הנקל׳ לשונו
בעיבר (שאין פה אלא מתגלה כראוי) וזה הפה סבת ההויות הדין והשגתן
לפי באמת ולא הפה לבד הוא בקו עד שישוב בפתיחו׳ קורבה בונים
ניתקור אור זה להתגלות בנעלם שם׳ בפ׳ בכל הספירות ואז יתגלה עניני
כונת בנקוד׳ בחלב בשמע אור בעליון וימתק כאשר יתבאר׳ / ומפי המקובלים
אמרו שהסמ״ל בתוא ראשונה הלך עמאר׳ אור כחון כחב׳ ושם התחלת באצי׳
ומתלגברותן כענין זה פנאי׳ נתונות מקום בהתגלות בעולם) ונעקרי׳ כסדר
חורבנם זה על זה וזה בזה זה בנשמה בתוך פנים כדרך שנא׳ בסדר העקירה
בסוף שנבראות זו אחר זו אחר פיוסי זו עולה לזו וזו עולה אחר זו תקיף לזו
וזו מנקת אחר כדרך שכל עולה הפה מקומו עולה / ולפי האמת אין בבסד
נצח נקיימת מקום ולא בכל ותיקון מתני שפה מתייחד׳ ונקשרים זה בזה
כשלהבת הקשורה בגחלת וכנשמה הקשורה בגוף שמתייחד׳ ומתעצמים כאחד
ופה נעשה אחד כאש׳ נשבעו בפה׳ / וכתו׳ שכל סמ״ל וסמ״ל הפה לו כתי עוד /
אחד מה שמקבלת / ואחד בתיות עצמותם בעצמיות / ואחד בתיות מה שמשפיע
/ וכל אחד מהן כתיות לא הפה כלולה מי׳ שאין עולת בכל מדרגות הספירות
אלא הפה כלול מי׳ וכל בבתיות שבפה יפין נתקני׳ כדמות זכר ונקבה כלומ׳
משפיע ומושפע שכן הפה דרך כל בתיות וכתיו׳ וכל נקוד׳ ונקוד׳ שבמדרגות
האצילות שבעליונים הפה משפיע למטה שתחתיה ובהתחתונה הפה מקבלת
מאות׳ שעליה וכל אחד הפה זכר בבתיות אותה שתחתיה ונקבה בבתיות מה
שעליה / וכמו שכללות הספי׳ יש אור ישר ואור חוזר מהפך מתחלתן לסופן
ומסופן לתחלתן ומתחתון למעלה כן הפה בגבורו׳ הנ״ל וכאלו נפשנו עורש

בעמורי׳

ז׳

בעמודי בית׳ הסומך לתחתון ומחקין למקיפן אז ישכבו נגדי מאורות פס
לו עד לו נבדק בכלות ופתוח ובתחורה ומחשבותם [illegible] פתוחת יעלה
בחינות מיוחדות לעין הכתר׳ ובעמודי אלה יבין שלמי׳ ונעלמים כבתר
בבחינות נעלמות חמש ובסו יבין הקורות לב׳ מדות שהם נעלם בגלגל הקומות
בכל נקודה ולב כאל יתבאר בשער השמות ע״ש

הספירה

הב׳ הוא הנקר׳ חכמה והנקר׳ ראשית מחשבה
שהיא ראשית התחלת הנעלם כנגד הכתר הנעלם

הכתר הנעלם עד שהתחיל התעלמו הויה נקר׳ אין המורה על הנעלם והאמת׳
המוחלטת׳ כי הכר׳ הסתר׳ הנאה מחשבה לבורות על היות כי היא נעלמת
ונאמר׳ שלא הויה נעלמת כב׳ כמו הכת׳ חח׳ הויה נעלמת בעומקי המחשבה
המסתתר עד שאין בו מקום׳ ונא׳ כי כן המחשבה הויה בגלל רחמי׳ נקודי׳ כבתר
׳ ונא׳ כי כנגד הכת׳ הויה בגלל דין אבל כנגד בינה הויה בגלל רחמים
ולא הויה דין מתעורר לא מבינה ולמטה ׳ ונא׳ שבינה הויה בגלל רחמים
והחכמ׳ הויה בגלל דין (
ודברי המחלוקת מתבארי׳ כמ״ש
ואין להפסו׳ דבריהם באמת׳
אבל באמת כי המחכמה הויה

ואול הכתר לא לחסד הכוונה לו בדרשי׳ רז״ל כי כאשר בעבעת חסר נאמר בנער׳ נאמר הפ׳ כן ריחן בבאשו עש
כבר עד חסר חכמה עד נער׳ כתוב עד הכ׳ ולא שתן
לבם ברעת המקבלים כן הקבלה בעלינות חכמה
ונום כמו הכ׳ כן חכמה ונערם וחכמה באה בין
הבאשין ונערן חסר ונום בשני ונערן הנערם ~

בגלל רחמי׳ מגושו׳ והכרת קבלה האומרי׳ שבגלו׳ שאומ׳ שסוד המחכמה הכ׳ כסוד
הבות וכסוד הלבנינות וכן קבלה שאת לבם וכן קבלה מקום מרכבה אל
בסוד קן בכל כאשר יתבאר בשער סדר עמידתן (ושנין המקובל שקודם ראשון
בבת׳ לבשמיע אלפ רן לב ׳
נקודה ב׳ בחכמה להשמיע לפנער׳ וקודם ב׳ בבינה להשמיע לו הכת׳ הרצון כזה להבין דין
הנער׳ ברחמי׳ שבחכמה) ומה הקבלה אמרו האור הסבי׳ בראו יתגלו בנשמות

לב׳ נתיבות ופה נקראו לב׳ נתיבות חכמה
ולדברי האומר שחכמ׳ בעל דין אמרו שגם
הנתיבות יהיו אדומי׳ בסוד נגון הדין אבל למי
שאומר שהיא בעל רחמי׳ גם כל לב׳ נתיבות יהיו
רחמי׳ מבושו׳ ונעתק׳ שהם רחמי׳ במעשה בראשית כלב׳ אלקי׳ פ׳ ... ב׳
הנותן לבחרת הדין אך כאן לא מצא
התגלות הבינה שיש לה דין פעם בנתיבות
הפנימית כאשר יתבאר בשער לב׳ נתיב׳ חכמ׳ :

ולשון עיר׳ חורה על הפעולה וכמו
נברך עני׳ נתיבה עיר׳ לא ידעו שנו
מה שאין כן בבינה בהתגלות ינהר נקרא
נתיבה שער׳ תגות׳ וכן פעל׳ מגלה
קרא נתיבות הבי׳ עמורי׳ שאין הנתיב
בהתגלות כלל ועקר

ומאמר
פמוחת

שפשט׳ ר׳ יפור׳ פתייש ז״ל ואין אדם רשיבה
אינו חכמה רשב בסוד ופשט השמלה נשי
ישורין וגו׳ נשוא אשר בחוקי׳ פנים שאין פ
פשורין כלה יעוד׳ לשעיר לא על פנגר׳ התחם
ולמקום נלא שהתכם הריה רין / ונבוסר שיר בלנים
שעל ירך הין מקומי׳ הדין בקדוש בשיר הפוך
פיסתרות חושירן רשעים׳ שיבא מאיר בבינה /
ושירן רשעים בוא חסר שכבן וכן בשעה׳ שנעמה
רוחתו כחלב באה וכן שונאו כמו כמש רור לחר
פנבו׳ למי כאמרת ותסרף ירועו לבחנו׳ לנגר׳
בסוד סיען / והבתף כמש קיימו ונבו אמרו שנם
ירעו׳ כי ישית פ׳ לו פ׳ פיבל הלוי לרם כל׳
לפנסר עד הלוי בוא פנגר׳ נדין נמ׳ פח לבחו

והספירה הג׳ היא הנק׳ בינה
[illegible]

שהיא רחמי׳ ונקר׳ שהיא דין ונותר בנין ס
היא הסיבה רחמי׳ מכל בתררי׳ הא בין כתר
עצמותו בין כתר מה שמקבלת מהחכמה ונחת׳ שהיא הסיבה להתהוות הרחמי׳ בין מכתר מה
שמשתמש בה לפני פקיעות פנימי׳ מקום רוח שאין לה פרחמי׳ בנראה כן הוי׳ מקורותיה׳
הנעלמי׳ בה בבינה משמיעים לשמאל שמה החסר והרחמים וכל יתר אל
הכנים שפה קיר ברחמי׳ / אבל עכב׳ שהיא רחמי׳ מכל צד יהיו דינו׳ התגברין
מיום ולמי׳ הסר׳ בשם כן ד׳ בנקודות לפי׳ כי כתר עיקרה רחמי׳ הבא ברמז אותיו׳
המורות רחמי׳ ולהיות דינו׳ התגבר׳ מיום הבא ברמז נקודות המורות דין / ולכן
ששן מה שאמרו דרינו׳ התגבר׳ מיום צריך לדעת איך מתאמות הדינים נאתר׳
פנגר׳ שהיא מדת הדין כאשר נתבאר בשער סדר האצילות / ודע כי אף הנגרר
לא התלבש במדת הדין לא אחר שנעשה מקומו אמה דהיינו בינה באותו שאת

שורש הנזכר׳ בשלם בכח הבית נגלה ברחמי׳ עם שאר רוב הקיטורת
השלמי׳ בה ולא הבית קנה מדת הדין לא אחר יצאתה · ונעב לשורש נאצלה
חכמה הבית כל ינקתה והשפעתה ממנו ולא הבית לה מתאמות וכח והתגברות
בין לשמאל כי לדין לא ממנו ולשון כתות הדין הנגלה׳ בנזכר׳ ינקו׳ ומתגברים מתוך
ינקתם מאמץ דינה בכח הקל כמו בשם כ״ד בנקודה אלו והיתה לה הדין מעצמי׳
שבה בעצמה לא יהין בשלי דין מעצמ׳ ממנו ולכתם יהין מתעוררי׳ ונשלם
שם כ״ד

נראה כי כאשר יתגברו עונות התחתוני׳ והתגבר
יתעורר ויתגבר דין מדת הדין ונשפע הברכה
וברחמי׳ תסתלק ותשמק החלב מדרי הבאים
השלישים כמו מלבושו כנגד דינה הקיטורת
אז ישפיע בכח הכבוד לנזרה מתוך
הבינה המיוחדת ממנו אל לבנו ואז תהיה
מתעוררת היא הדין והשפיע לה רק כי מתוך לכח
השפע הבא יתגבר הגבורה ויתלבש במדתו
שהוא דין וישפיע משפע עצמותו לכל כתות
הדין כדי שיוכלו למשול הדין ואז הבית מעט

בנקודות אלו׳ כאשר שם ארבע הבינה מלבוש
הדין שהתיקרות ... בכחם הם עם נגלה כחה
הנקראת אלו׳ ניתאמת הכנוי · אמנם לכן שם
כ״ד שהוא רחמי׳ נעקר ונקל׳ בשם אלו׳ הנקודות
הדין הם שלא מתוך בשם אלו׳ שום כח מתחקר׳
והכל בשם שאין רחמי׳ בלא דין כן אין דין בלא רחמי׳
שם כי אל חסד נזכר כמו שאמר הבא ונודע הינה
כי לא הוא באלו׳ רק כי במדת ברחמי׳ נגלו הדין
ולכן אל התיבה יון בהתעוררתה ולכן חו הלאו
הוא שנים שם אלו׳ יהיה נעקר אז נקרא בעצמן
ויורידו כח רחמי׳ ... והשפעה הוא כח נגלו׳ כ
בהתעוררות הדין עם ברחמי׳ אינו תמידי גלוי
לצורתם רחמי׳ אמנם במקום הדין ברחמי׳ מתגים
שם תמיד כי לא יעבור כל תמתו והדם שוב מרוב׳
חמדת התעוררותה ולכן בשם רחמי׳ כן ד׳ שלמי׳ רחמי׳
מתגלה כן הדין רואי הוא שירחן כן הדין בעוצמת
השגי׳ אחר שהשיג התמידי ובן בנקודות אלו׳
אמנם בשם הדין שנמיד ומיד מתעורר נגלה אין
צריך על רחמים כן נגלה בגוף הר׳ אחרי מנות

שיהיו בעונות מתגברי׳ הבית אור החכמה תסתלק ומתעלם לגמרי ויהין מקננו בחכמה
נסתרי׳ ואז הבית בכח מתעוררת הגבורה לבד כבה שם כ״ד בנקודות אלו׳ שבה
וישפיע לה מתוך בינה המיוחד לשם המוסף כח הדין ואז יתלבשו כל כתות הדין למשול
בדין · אבל בזמן שאור החכמה הבית מתגלה ומקורות הרחמי׳ יהין נפתחי׳ והפנים הבית
משפעת לכל הקיטורת כמו אז הבית כל שפעם רחמי׳ מפני שרוב המקורות יהין רחמים
ונעברו׳ בהם שאר המקורות הבית שירנו בשיהיה ולא הבית יכולה לשלוט ולהמשיך׳

ברחמי׳

את הנבדל המדבק בדמיו' מצד שיהיה כמו ברוח הדמיו' וזה כאשר הקבל הפנים הוא
שהוא דמיוני מצד הכח דרך משל פקינחר לה מה כי כאשר הרב עמד מפעם
מכל לשם אין יתפתח כל השעורות כלן בדמיו' ואם הנבדל הרב יונקת דמיו' ואין ינחל
עניני הנבדל כתלמידי ניתפסף מדין לדמיו' ונראה עניין זה מה שאמרו שהמדינות
המקבל מדת הדין למדת רחמי' והרשע המקבל מדת רחמי' למדת הדין · ולמה מה
שהם נמצאת שאמרו שהדין ומשולשת הנבדל' נבדל הרב הנייתו בכבוד ש' לאל בפעם
כשהוא לה מהנושא כן ומשל ולא הרב לו יכולה להוסיף ולשמות הקנוי · משל
לו בעלי המתבוננים' כאשר שאין לא הרב הבלתה לא יבין מהבוננים' ומשלים עניין
ומודיעי' דמיונים) שהוא המשל המשונה שהם המהלכים' כדין וכן אין הבלתה מושלם
עניין זה לא של ביאור') ולמי זה נמצא שאין המציאות ודין תלוי לא בדברי
בוראי) המקובל כתיב' בם של משם כקבורי' הרבה נמצאי' וזה כמו נרסת רבי' אשר אמ' בדברי
ווניי איפוא רוצו כלסתרי' וכו' / אקדם רבא שודרוס בלבי כסתר אשר הכבוד ור' יוסי
שבואו הבנה: [illegible] שיברי רבם אשר לו סתרו דבריו נוגע לבא נעשה
דבריו כבוא שכן שאר המקום לכבוא ענייניהם שאין טרי הנבדל להוסיף כדין ולמשלו
דבר לא כמו כח הנשמה לה מהנושא מכונה כי נאשר לא יתנועע בכונה המושלם
שהוא הדין יבין כתוב הדין נשמתן שאין משיגים ומעין לא מכת פאם) · במקום
ונמצא לפי זה הדין הפך הדמיו' כי מדרך הדמיו' והשמנו להלוך
ולהתרכות כמו שית' כגון המציאות מה שאין כן הדין שהוא לא
ישתנה ולהוסיף לא יוכל ולא יחרבה מלמטה וזה שאמרו
דבריו כבוא לבא עתידות כלום שאין בהם מאחר שאין בהם כח
להוסיף ולהתרבות ·

כל זה כסוד' הַקְ נת
של המעם ענה פ' אשר
נקי כתוב מחרתו וכו'
נחמום לא מוסיף וכו'
לקבל את פארמה נכו'
במשל תהגה נאשתא
מחובר כחרא ..

ואמרו מקום יש לו להתקבל שאם כונה והסתרי' שמוכין כעל
הואיל לשלול הבנה והשמע הדין מכל הסתרי' שאם בן [illegible]
[illegible] ונשתרות להעלמות כמו שהי' רבה עב' של משם [illegible]
לב' למען בן ראשונות וכ' [illegible] ולכן [illegible] בכח בנא בתמש [illegible] וקסוני' שחו ופוא [illegible]
[illegible] ראשי' להיות הב' סוני' אחרי' [illegible] כלל כה · [illegible] שיעלה קוץ [illegible]

פשמע

בשתנו ובאור שפיר נשמע לפי לשאל שו בבני ונבני לאמ׳ שפס [illegible] תוכה ותה פשתנו פ לם לאל
פוא באופן זה שבשטי׳ הגשמיות נשל בשתנו אמוש של שר באותה פעולות נשפ׳ ובנו ין ומגרנו
בתוגשין כני אותה התחלה ופיגר ופתחישות כלא לבין בוא ואבן אגל ישראל שכתוב לארץ עונג׳
נשבר׳ פס ונם כל מקום שלא ישראל אגת׳ אמם שעלה לשוני ישנה ראשונה כמו׳ פהשמון לו לשונו׳
ובאות׳ נאות׳ של מלבות שמים פעבמים יותר ורמז לו בסולמות שמעו שמים אותה מהלכת וגו׳ וגו׳ וגו׳
עליונות לפני הכל לפני פוא לשון קודם וכל אין עושים כשוב פקרתו לפכל פה שנן כן יקריהם
ין מלמעלה למטה ומטה למעלה תמיד פקרית׳ כמו׳ ונם שכן בוא אשר כמו׳ לבוא ושורש נגוה
לבא ופשוט כי אדרכה כבתי וננה שבוא וכבתי כבוא לבוא מן פשוט שאבר ויקרא לה פשוטה
ס׳ תפ׳ יבוש נבת בור יסוד טוש פבנו כמו׳ ונפייםיבני כבוא׳ אגל מלגוס של אגל בחשוגה
ברחק׳ ונדה ושלוחיהם בהתבשל לחון זה כמה עורכם פרין אשר לא כרת עד׳ ונם כשכל תרין
כל׳ שופטים מרת רחמי׳ למרת פרין

ונשי זה יגין מה שאזל מרה טובה מרובה ממרת פורענות) שתתחששת נגם מן רוחבה
של יותר ותמצא כבתמו׳ לקיים פעולם) שקרה טובה פולבת ומתרבה מה שאין כן
במרת פורענות׳ ונבנו׳ לפי באמת אין דין למעלה כבינה מפני שאין בה לבו פועלה
דבר אמת׳ התאחת בגדל שכן נתות בגבור׳ ונקלותיה / אגמל שנה׳ בינה כבר תבמה
ובינה שלשתן רחמי׳ כלו דין לא יפין שנו׳ כמו בתבונות שופט ברחמי׳ פי טוראי יפין
רחמי פעל יותר גדול׳ ועצומי׳ חסל תכמה ורחמי תכמה יותר גדול׳ ונעלמי׳ משל
בינה ומה שס דין לא יבינם כשוש אל מדה / ונם יסתמך מאחר שכל פל ראשונים
שסי פשרשי׳ פראשונה׳ יפין רחמי׳ גבורי׳ מאין יתא פרין / דע שמתני מענפין יש
שריגג לגמר שאמו׳ בכת׳ יפיה קשורין / ויצא שפרין יפיה מתחלת מאחרי בחכמ׳ פעני׳
לבינה ואין לך ספירי׳ מכש׳ ולמטה כמור פאחוריו׳ כלפי פיכר פנים למה שלמטה
שאין בו דין נמדבריו׳ משמע שסור דין תמיד כמור פאחוריו׳ ויתר בהרחק פאור ממש
מנג בבפ׳ מי ועמון (ונם דעת נשל שערי אורה) נשופט בהרחק פאור מקורן
אינו מספיק כי לפי זה פיה ראוי שתפיה תפל גבת יותר דין מגבורי׳ וכן פור אג
חסד׳) ולמה חסר לו פימין כמור ברחמי׳ ונשה לו בשמאל סוור פרין נקרנה פיגו לו בחכמ׳
לכן פשר ומספר שאלה באחורי׳ מהתכמה פמטשי׳ לו כנגד פס יותר משכלו׳ מפני
באחוריו׳ במטשי׳ לו פשר) ונמה שאר ספקות יתלו כדבר /

אבל כשנרצה לבאר שזה לאמר כי שורש כח״ם
ושורש המספר יהיו בכח השני שלש נקודות:
המשולשת בו בכח׳ שהם שלש קוי כ״ח והיו
והרחבים ולא שיהיו שם תשר ורין׳ ולא יהיו
שם ברקות רק כענין רקות בת יסוד המש ומשו׳
ושקים ושעבר במשולש כח״ם נקר׳ רב׳ ומט׳
(לא שיהיו שם אף מים וזה עבר מקום לא
תמור ביסודות אלה ברקות כמו בחרוטה)

ואם נקח יהיה חוץ כי המש׳ של חכמה כעבר
הכונה פה אמוריו בערך פעם זה רום לשנין רקון
והנמשכות אבל לא לשנין רין נרחבי׳ כי אין בלשון רין
ברקון אך בגופגשון כאשר חשב שפרי פה לבין קיבל
שהוא שנף חפתו לחשב כעור מקומו׳ אין סמך
שהוא חס יותר מהנער׳ שהוא חרת פרין בקשע
וזה כענין בגגב חרדל כמו פרדל ונעשה קטן למט׳
משה ופיא רקה בבלען פרקות מו׳ מהבאת לים
קודם לו במעלה׳ והאמת הוא שבכל לשיטה
אלה לו בגבורות אלה אחרת׳ ושף מאין נגלה כא
לנגלה ומכח׳ יצא כבל נקבות ומהלכו נשא יצא נשא
ומהשון׳ יצאו יש שאין נלוכה אחרון אם לבל עשן
שם כרישן ולא עבר אלהם שרים שבל לשנין
כל פרק שהוא לשנין משולש

וברקות בג׳ נקודות בין שהם בכ׳ חכמ׳ ונמשך במשולש׳ ומתפשטי׳ ומתיחדי׳ כאשר כמו שית׳
בשער התחתונות כי כענין רקות בשרש׳ כאשר כן הפיר רקות המרובע והמשולש כבנו׳ כי
המרובע נמשכים משרשי פסוקי׳ בכלל׳ בכח׳ כי פסוק׳ בכלל׳ בכח׳ הסיים שלשה למרובע
בתחתונים ואם תסיר שלש לסתור׳ בכלל׳ בכח׳ ונמצאו שרשי פסוקי׳ כאשר כן הבי׳ שני
המרובע והמשולש בכח׳ ׳ וכמו שפסק׳ בין נעלמים במקורות ומיוחדות בג הבלתי
מיוחד ולא בין במציאות ספירי׳ כלל עד אחר שנאצל בכח׳ ונמצא בג׳ שרשי׳ בעלמא
שהם בכ׳ חכמה וכינוים לוי מה כלו׳ בתיבות מציאות בערך אפיסת ונעלמות המקורות
המיוחדי׳ בנעשה בשורש בראשון כן מעשי׳ שנאצלו בג׳ בראשונות נעלמין בין המרובע
והמשולש נעלמים ברקות נגלה עד שלא היה נעשה מהם שום מרה ומשולש כלל
עד שנאצלו ונמצאו גלוי עצמי׳ לחשוב כל אחד במקומו ומרובע בראשי׳ לו וכאשר נגלה
במקומות אז יולד כל אחד מרובע וכתב אשר נתן כן מאצילו ועשה זה לא היה כן באלף
מעין יצא בין כי חוצה בכל מלאכתם לא מרובע רקות לא יולד שום עולם עד
שיבוא למקומו ׳ ואחר שנגלה ענין כללות המרובע נערך גלוי מרובע ומשולשים ונמשכות
בכל משולש ומשולש כמו׳ נבאר דרך התפשטות ויחוד פסוק׳ ביתר ׳ ועתה נתר

ביאור כל ספרי וספירי כלל מי כללות עצמי כמו שבאר׳ יתיחד כל א׳ מהן עם כל א׳
ועל זה עשה כמו כל דרך בחינות שונות ומתיחסות זו עם זו . כי זה בספר התקשר
עם החכמים דרך כללות הכמה שכתבתם וכמה החכמה . זה דרך כללות החכמה שכתבו
החכמים והשכלים וכן התקשר עם כל שאר פסוקי חיבר דרך החלק שמקום כמשכים ונחל רמב
. זה דרך החלק שמחברת׳ במשה חברת׳ וכמשכמות׳ וכן בכל שאר פסוקי ומחבר דרמסר
כללי יוכלו להתיחד פסוקי זו לזו מצאו׳ מעבר שאר ט׳ חלקי׳ של שאר פסוקי כללים
בכם . כי זה בזה התיחד עם בנגעי׳ דרך כללות הכמה שכתבתם וכמשכמות׳ בנבורה
וכן בכל שאר החלקי׳ . וכן בכל חלקי החלקי׳ וכן בכל פסוקי ובדרך התקשרות פסוקי׳ מזו
לזו כן הביא דרך התקשרות חלקי פסוקי כל א׳ ועל מינם וכם כמשכמות מחלק לחלק
כי אין חלק כמשמעות שלא הביא כלל מי שכן תמיימנו לעצמן שאם לא כן הביאו
קיצן ומגור מג׳ ולמה מם שנה׳ נמצא קשורי׳ ומשורש פסוקי עולי׳ הלמו׳ והרפואה כם
חבר כל קשור יתאחל ממנו בחיות מתמשות יעבר שבוע בהמשכתם אור מזה פסוקי׳
מזו לזו שכל ירד יפין מהקשרי׳ ומתיחדי׳ ושלא ושמעתם מזו לזו כמו נהפוכו כשעבר
בתמורות . וזה כם שעין יתור פסוקי׳ הביאו כמו מגלה מגלה בעל פינו שהמיוחדים
מיוחדים מתחלת מעלותם בבארם ושמו עצמיים קשורה לעולם שאשית ביה
ומשה במשה במשא בין בנותני׳ תורה׳ לקיום ובין בעולמות כלם ומתמשלם
ובאיתור בזה הביא שוב לנצח ולא תהיה קשוש אחר מן פסוקי׳ למי חפש לעולם

וזו ביאר כונת קצ׳ לתור פסוקי׳ כלם על דרך כמאמר ונקלים בכל בנותני׳ וחלק׳ שעיש׳ להגרות
על שבוע סבה קיומם וזו ביאר אחרונה מעלמם לא להוסיף ולהבריך שמנו על העולם לא להודות
על ביאור המורכבת לקיימת ואם כבכרי ברשע ימצא למענו׳ שהתור נוסף שמנו בכונה ביאר
הספרי כרי שיבין בנבראי׳ שלקו׳ בבחה כבריאתם כמתחלפם תשא אדם בראשון שביאה בבריאה
תוקף בכח ונחל שמנו בשמנו לא שהשללם באר׳ ונקמשנו יודו בדרכים שנרע

ביאור בשני פנים ביאור שהפירוש פסוקי׳ לשמנו תוספת שמנו וברכה לדרך הבריאה

כל א' ונא' למי יבקשוהו ומשיגיו ויגרום למי מה שבעו ולמי בתקשו ולמי בזמן

וביתור בזה יתמר מעלותי ברבה השבעה שתי פנים וגם ימצא בזה מה שלא ימצא

בזולת מעלותי הבית בעולם צריך הגבורה דין למלחמה ולמעלותי הבית צריך הגבורה

חסר) ולמעלותי יפה צריך לו בפלחת ומשלם וכמה ואז ומוסיף בשמו ולשון בעולם

סרה במלבן שעשוי של יגלו של פרנים כי ביא עקר ונאה לו בפלחת ואז יותר בצאם

חכמים ישמעו בשמו הכתב לו במזל ויתייחדו בהם ומה עד בשם מלשונות רבינו אתן ואתן

ונו' ואז הוא יום בכתובו' ושלם לכל נערה עד יגלה וזו עקר עבודת יה ברמונה נרבני רבבל

גולה) ולמי ביעוף כן יתרבה בשמו בזה בשמאל ברית שבמעלתם פני הבית

הגיה בה מה שלא הבית בשאר מקומות . ולא יפה משרץ ומלבן בזה לא בשבעה

שני פנים אבל כל הראשונה לשלם לא יסתלק מהם ועוד ביתור בזה כי לשלם

יעקרו ברוב טוב ושמו וכרכם וכן לא הבית ביניבו' חלק שמעו' לא מה שתבא בנו

הבית בנו . ונל סוד יתור זה במתאיר בנס לו בראשונה בוא שאמרו כן בראשון

השונה כשלים שאין כן בשאר ספירות .

ביתור בשלשה הבית ברס לבד ובם חכמה ובינ'

הב' ומז' ומשיג הבית בנין זווג אים ואשרכן

דבר שאין באחרים יכול לגמור שלו)

לא שין ראשונה לבד בפתחות כ"ל
בשני מיוחדות כן עד שהשונה כו'
לשון באחרות לא שבשמונה בן
ראשונה השונה כשלם לבד שעמים
אחרים וסוכת אחרות

שנבראו ביתור בשם לו מכן שאמרו עתן לנשמת בשמות ואם זה יבוא מעלות' של בשלשה . וביתר' כן

כשתן זוון מהם שמזווגת עמה לשמות כל למושבו) כי מה יתור בזה יתבונן

בשמונה מקהשות וכל בבינות סגולתי' . וביתור הב' בזה החסר בעבע' גם בבינה ק

ממה שזווגם תלוי בזווג הב' ומז' וכל זמן שלא הבית זווג בין בן ובת למעלה

לא הבית זווג בין אב ואם למעלה ומעבר זווג בן ובת הבית בזמן החרבן שבגלו'

הבית בגלות) ואז הזוגות עם' שלא וכיא בבית במה עצמם מסתתר לדברי קטנים ואנשים

מסתת לדברים נכונים

ונאל יה

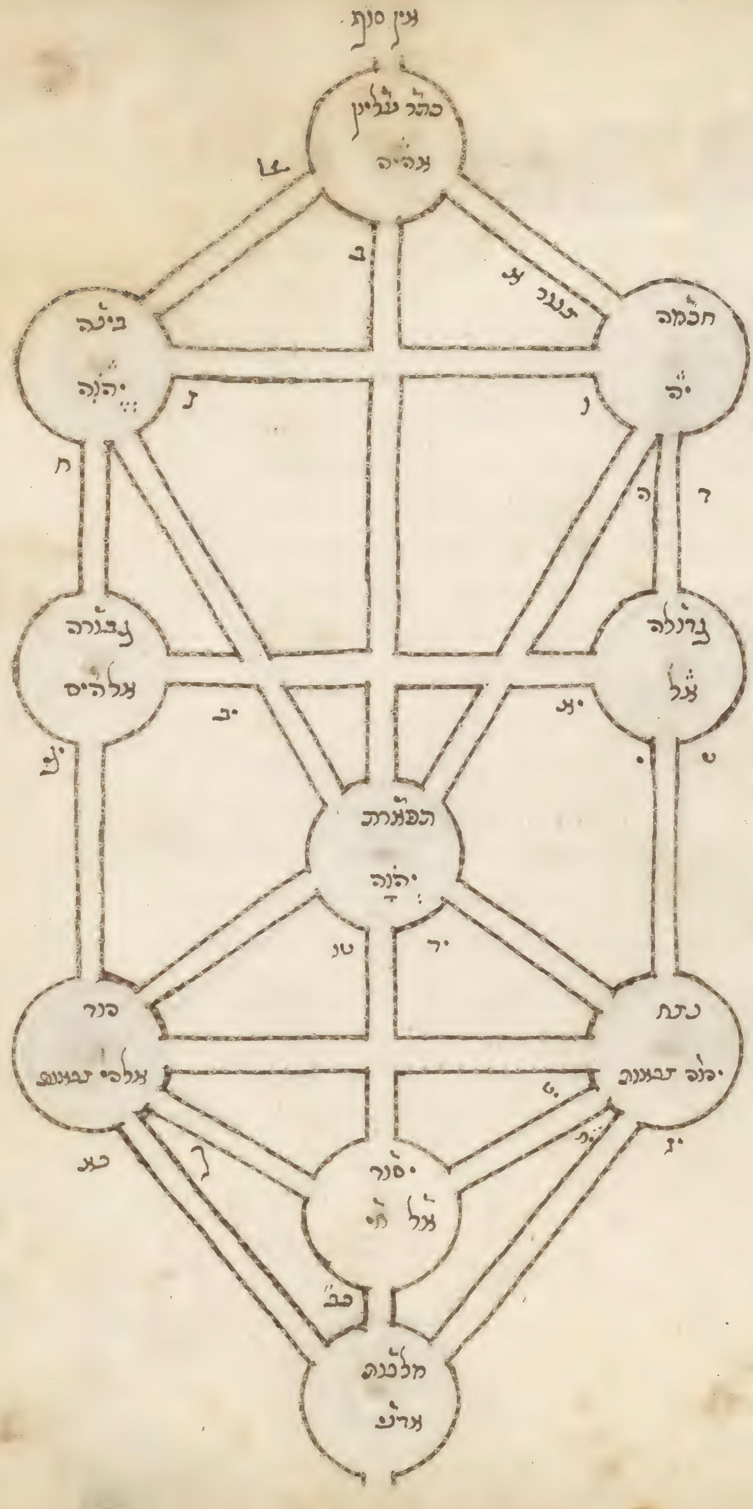

אין סוף
כתר עליון
אהיה
חכמה
יה
בינה
יהוה
גדולה
אל
גבורה
אלהים
תפארת
יהוה
נצח
יהוה צבאות
הוד
אלהי צבאות
יסוד
אל חי
מלכות
אדני

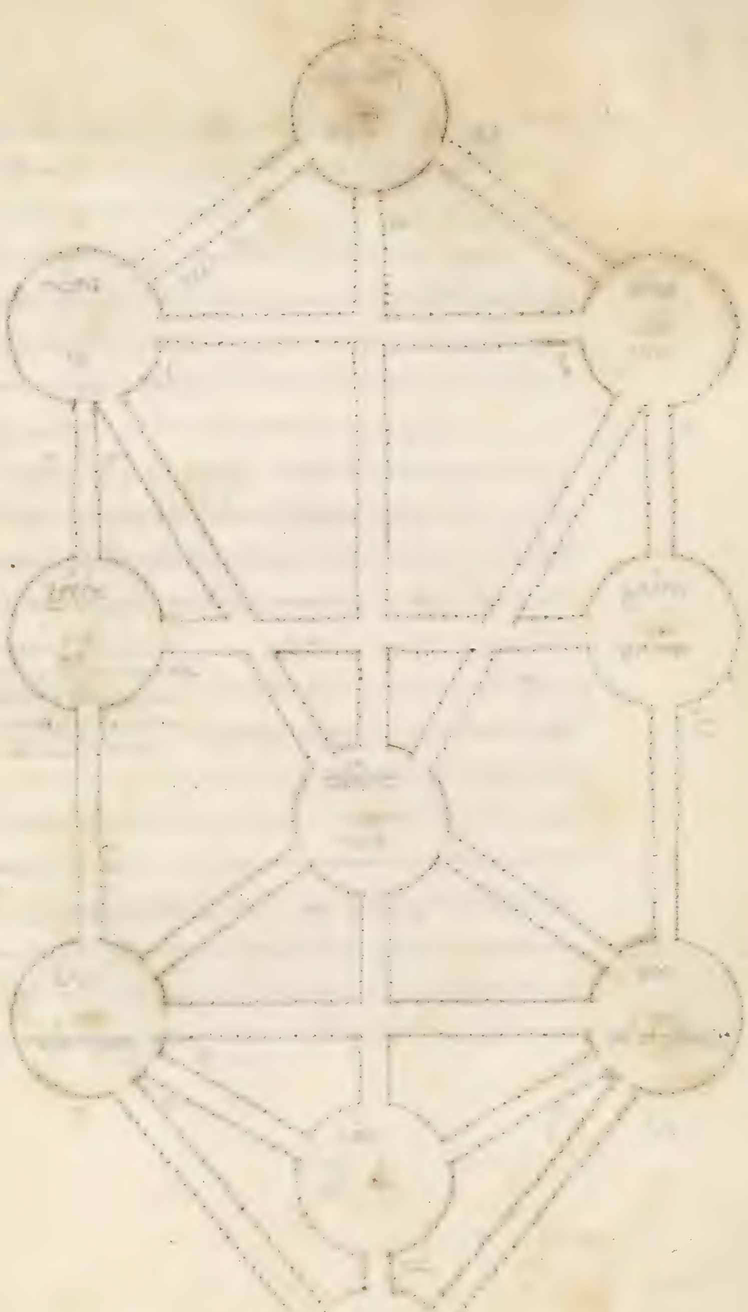

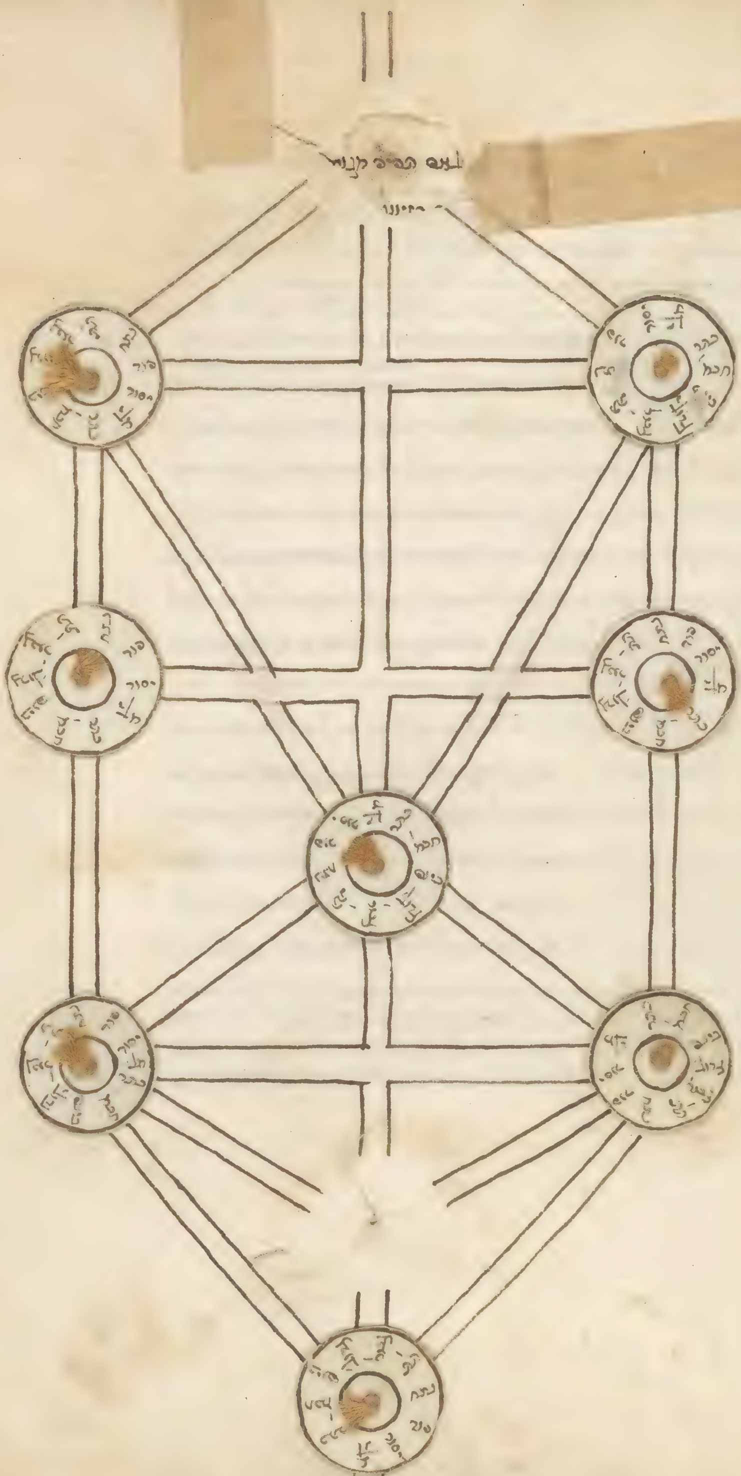

לו

ועל זה אמרו בהגיק' שבזמן קבוץ אימתי שלשתם הכוכב מקורבות זה אימות הקמה

כמו שנאמר אלה הגלת עם פאם כי שבע פעמי בזיונך פנה תקראת נגינון)

וכן שם פרשו כשקונו' נלם קרון שלשם ויורד מאין סלוק בקרמית' עד מאין נויה . ' נויה בקרמית' לנפש
ב' התאם ולבתר סלוק · לנה ב' שלשם רבי אנקוס מורי מקומו לא אכא כירושלם ונו' · כב'
שלשם רבפי ירושלם כלשכנ' עד ריישול' כב' רבפי ירושלם כלגם' נבל' · ונא סור על בן
ינוע. אם אם אכא ואם אכו ורגם באשרם פנה מקוש' שבזון השוקל יפיה זוון ח' כניה)
ונא סור קרון שלשם ויורד קרון לפי סיין

ואם יסתבך על זה מקום שנאמר במר' ויקרא) יחור אנשל שם כן ל' נקמין כלמנאר לב'

על הסוף מאד לנפש ונו' אבל רגע חכמם ונוש שבר ררים הב' ונוק' ואם שחכם נשב נקרא

ראש ריושם) לפי רקונין לנגוב לא מתחברן בשלמי' רפינת חכמם ובינם · בתשו'

פיא כי את בזמן שבזוון פני' יקיתא בין חכמם ובינם נתב' ונוק' הכוכב בינוס תלוק

ברבר כי הב' ונוק' לא יתיתרון לנא לבקיאי' ירועי' כמו שעם בעמירם נרומה לו כי לא

תעמור כל ביוש כלא תמיר ממנו שבמו' יוערף לגוב לו משחרים לעל בתתונו'

(ולכן נקראו רורי' שמתרשל לבטונה) אבל זוון חכמם ונינם הכוכב מתמיר לשולם

כל זמן שבמקרש הכוכב בנוי) ולכן נקראו ריושם שתמיר רואו' נבאו זה ונו' אחרן

בסב' מר' לה לה של ונשן כר מתחכן יו' בבא' כרין מו' נכר יוצא מעבר למקום אין פנין ולא יימא

כר מתחבן לא מתחבן נראי) ונוני' פתב' ונוק' הסיפ' עמקה בשעת בבואי לפם

(אמר' בשם של' אמנם יתביר כנשם ביתור רגל שתתיתר שם בשלם בבית על מיותר לגוב' ויומנו

שלוב' שמנו נמנון עד אין מכלם וביא שלם עמה' נושם יורנת המסעים עד נשמנו לגיוני' וקטור'

ושב' פזוון יפים לנבקי') ועל שנין זה פוא שאמרו רחכם' ונוש לא יתחבר

אבל בזמן פתרון הכוכב שעבר את מכין חכמם ונינם כמו שתבי' שערי מעין הב' ונוק'

(נקה שיתם פנו' אשלם למשלם כרישם נשביב למטב ברורים ופראני' לבינת בספר כאל' פשביב
יותר רקה מפאשלם · מה שם פעמם כלשון פנה מאין ראשון לפו נכם תחרא אשלם כנו ובירתן ט פסמי'
שפם למשלם ברקות ופם בשבב' שביין מגומר כבן פנה יתורם ונלמותם פוא בבינת פסמי' שמתמשמע
כמתנונם למטב שביא פאשלם שלום לוב' לו תשאומם פרק ומיתע פסמי' כרקותם כלומר לפ

[illegible]

[illegible]

חרוותא

והספירה הד' היא הנקראת חסד ומורה [illegible]

[illegible]

ת"ת

והספירה החמשי' היא הנקראת גבורה ומורה [illegible]

[illegible]

ת"ת

והספיר' הו' היא הנקראת תפארת ומורה [illegible]

כן

בין פתח׳ ופרין ומחוב ומכתב תביר בשמות ופשבלשלום תורה שבכבה) וסעד
פארן אשר שם למחוב בכבית פעמן מן פעמן ופרוש ופמתעסק בב בוא מן פקרב פעמא [illegible])
וכל פמאר ונבחר ופינתי וכל פרבבי בחורבל מאורם ולבין אז שידוע כתלמון פיתפ
ופמן פיפ יורד למטלה על פמרפ פנאפ רבוע מישור לכב לתפ מן פשמים שבא פתח)
ונפ על ירד תפיפ בשמות בבגל מתר פמתל פעלון שבוא בכתב) ותפן אמרו על
ומן על ירד תפיפ בשמות בניית פשמות בזמן
שיתרוון עם פמלי נירדוון תכמ׳ וכנוב כי מתר
נוון תכמ׳ ובנוב תפיפ בניית כל פפינות פרות
נעות ומתר זוון תכמ׳ ושוב פני נפפון שש

במלות תבאחיל׳
ולא אמרו פניית קולת עלות תוית
בעלמות במאת השם׳ נפש מנופ למנרת
נשיל לפ עמוד דאמתעשל ותוים כשפ
בני עבל ופעשין בוא כי יצין לעלגת
שופר נשבת לקולפ בתל שבוא פעור
נאז יוצא לא תאמר פעני שבוא פתפ)

פקשות בתוך פנוב נעובר במעי אמפ ומחוב נבנלו לתוך אחר שופעבבו שס
יב׳ תרש׳ בעובר פיותר גדול שיקתא בארס׳ , ונוות עוון יב׳ תרש׳ פני פין עוון
פתנלונות מיצאיות פשש קשות שבבינו׳ מתפ׳ ורין פנבמתי׳ בנלגול יב׳ תרומ׳ שפב׳
בן ד׳ נשרנ נין מאחר פמשולש בזמן שבזוון נמצא בין פתכמ׳ ופנינו׳ יתפו קיבן
פניות פשמוש ושאר פניות פרוחות , ואשי יסתפק מאחר אמרו כי פניות פשמשות
תפיפ עד׳ זוון תכ׳ ומחל׳ ומפ יצרך עוד לדבר זוון פתכמ׳ ופנוב) כי היות

רע שאם לא פיפ מיצאות משולש תכמפ ופנוב
לא פיפ אפל לפתקיים פמשולש כלל , ופטופ
כי אין בריפ מתפוות בלא זכר ונקבה כמנואל בעיירו׳
דפאתיב נאמנ׳ מיצאות פתכמפ לא פיפ עד שינוקו׳

בעת פמשלו׳ שמיתרך פזוון לפמשל
פכתן ואין שעון זוון זה לפשמש כי ,
פשמש אינו זוון סתם ועוד אם יתור
פתכמ׳ ופנוב בוא רלא תעברון לעלמי׳
אכ׳ מפ שעון פניתם נאמרו׳ משולשות
פאו ומתבלפ פאו , לא ר״ע

פפת טפור זכר ונקבה בשעתם מינים וכפ חבריות מיצאות שבפ מחכמפ לבחינר ל
מיצאות שבפ מנוב , וסמ׳ פכתן לא נמצא עד שנשפקו פשרש׳ בזכר ונקבה ,
ולמיום עבר קיומ פמשלוש על פאר ופאש פעליונו׳ א׳ פוב כמן שתפיפ בעעון זוון

המחלוקת שני בתקופת הצי לאותו חדש וכו' לגדל בולד בן תשעה ונכנס לתרומה בו נמה

בעשייתה לאותו בנינו בבטן ויתרוננו וכו' תמיד לגדל והמגדיר בבניה בזרעם

ובבנותיהם ועוד נוספו נס יתעורר הב' והנה כמו עשרת הפלך שלבב שעורם לא אמן

בינו תחנתו כדי שיתחרו ויתרוננו כי ואל לפי להתעשר באותם בעשרות המשוב תשב

המנורה ויתנו' בספר' אשר לא בחתור תשעה ובינם כאלו והבאו לבנים על כלם ובמרשם

אחרי תשב ובבינה יתרון מתאריך בעשרה תהיה לו בכל' בנות ושעה מתגלה לפי

לתרוננו ; ועשן בעשרה הוא שיתלבש התב' והנה ממש שדי פקודת בשלמים

בבינם ובין שבשרי' בין יתגלו בגוף סתו' בהתחלות מעלות וכן יתגלו ,

ויתלבש על הת' והנה) כמו שמו' נגלה בשנין נ' שנה שער יעקב בכתב כדי שיהי' מעשר

לו' שמש צריך כדי להתחבר (וגו' הנה התא' מתעשר בשנין אחר ובא דירית

הבין ששרין תר מאבא דבין תכמה וחד מאיה' דבין בינם וגו' עשרות לא יבין

שנת בתו' שבתבמה ושרש בנבר' שבבינם כמו' במבל' באיזין ; ולבסוף דרך בזוון ,

דע כי זוון הת' והנה) אשר הוא לעתי' כמו שאמרנו לנעלה כמו נגון שבניינו ישראל לגוים

שלו' וגו' כמו שנעשה וכות' שעשן זה המעשה כזה מעמי' דרבה סוד לא) הוא' אמת לבינה

לא נט' התעוררות התחון מכח בעולם הזה) כמו' בגלו על' הראשו' על המים כי

לא המטיר ה' אלקי' על הארץ ואדם אין

וגו' ואמר כי טובה בריאת אדם הראשון

די מביאתו' אחור כנגד אחור ואין בריאל

זו מושלמת שהרי הוצרך לחלקם אחד

ולמה לא בראו מנו' כנגד מנו' בתחלה

הוא שלא היה ביתר למעלה על המים

והתעוררות הזה תהיה רית המיתות שיעשו

בתרוקי' בעובדות בחיים כי מצד מעשה מתחתיהם

תהיה נשמות נעלות' אור מלמעלה דרך מרכבה

שם המלך ועבד ואדם אין רק לא היה אדם כאותו שלמות שעשו וכו' אדם היינו זכר ונקבה מגיש

כנגד מנו' ולכך לא המטיר ה' שהוא הת' על הארץ שהוא המלך' והיינו שעדיין לא היה ביחוד כנודע ,

ואמר עוד שנה סוד שישן אותו סמך עד בריאת חוה כמו לו המה בעולם שהזכר סומך על הנקבה

והיא לא סמך ועזר והיינו קיומו לו הבשבת כמו שיתוף מנו' כנגד ומתגלה באדם עבד' דו מביאתו

כי כן היו למעלה הת' והנה ולכה כין כן הת' והנה התעוררות התחתונ' לא היו נבראים אלו זווג הת'

והנה אשר לבינה לא על התעוררות התחתון נסתמעורות

השתלשלות

פשט גבולם נשמתם ממקומם למרכבה ומתיצאות למיצאות ממקום מוצאים כתף
עד פנימי של הישמות פעלם נתאלו תנינו אור ונשמת בחינות פנימי למטה של נשמת
פנימיים אשר ישנם אותם תהיה תנוד ומתפשט מלמטה למעלה כדרך מרכבה יבירתה
בסוד פתפשטות פאור עד שתהיה תנוד לו מקורו ונמשך עליונה תהיה נעלם פאור פבוא
במה"ב ותהי חקשות ונתברכה מטה כי כלפי מעלה ומתוך פארת קשוים של מטה
כלפי מעלה תהיה כמעלה מתעורר ומזדווג עמה במנת בגוף דף נח ע"ב כו'
שהם קיים מארך ונדלמה מנה
בארך אמאי פבא בארך טקדמית' ולבתר בארך דפא כד לא אתקרי לא ריקניא דלא נטעע בהר מיין ד"ל
דבבנין לא כלא אתר תר פוא אתר דמסטג אתיין ביה איקרי כדי דלית ביה מרלבה לא קם ריפ בבן
בנייה ומאן איפו ל' לבקי אינמר כדר דאיפו יהלא מלך סטרין מאן איפו ה' אתחייא לבניה ונבוע
מתה אתגלייא חלעלא כמה דאמרן ונבוע מתה משתתבין דבריקא וכו' ואמרו איפו ו' מיצאות
כל ב' ווין שפס נתת בור ואז פיא' דלם שתקבלם מפי ולא מעלם ונעשם פנויים ומוסף וקסי
שנולדים במכרום ואז נקראת כנר ומיצאות פה שתתוסף יסוד ומקבלת מעלה עם ו' ונקרא
שנוק כל ונקראת כנר' ופסוד א' יוד שלשום מיין דכורין ילד שנם מיין נוקבין ו' מחבר
פיא ה' ונעל' שנוק כל ונעשית פיא' כסוד פא לבי נדע ולמור שב באר אבי יורין נוסמנה
של ו' ויש שם שם נב' כבין מלעון מעלם תסל' מתוך הפ' פמתוק ומתיצא בארך מתר
ונמצאת כל פמרכבה נזכרה כמ"ש אז

ונען בזונך בזה שתהיה מייתר פקב"ה עם מלכות יותר נשמות פצדיקים בסוד פאור
המתפשט משמש תהיה נען פעילם שמעייל פקב"ה עם נשמות פצדיקים
(רצ"ל פצדיקים המיוחד כי פמגו' תשבי"ן הרעות ואמרו נשמות פירות מתציאות כלבנה גב
בנשמות) ונשמת פעילם תהיה בזמן שעולם אמנם במנו' בגוף מב' נח נפרש
ויקבל ומתעוררות פנ' אשר תעלם מלמטה למעלה תהיה סוד מיין נוקבין
דאסירתא נוקבא לגבי דכורא פנ' בגוף ׳ כיונא בזה אמרו יוסף ונימן לשלש
כסוד מיין דוכרין כנימן תבים לגבי כסוד מיין נוקבין ונמצא בכינוס נקבה כאן ירין דכרין
ואם יסתפק מתם שאמרו בגוף כבמה מקומות שכתבם בלבנה פקב"ה עם מן ...
ומשתעשע עם נשמות פצדיקים שמשמע שפשעשוע ומשתעשע פקב"ה עם נשמות

הפרקי' הטה בחוץ הגלגל ועוד שמות הקטר שבנגע׳ ואמרנו אנו שהוא בשער העגולה
ובגמילתם אותו ועוד שמות החיים׳ ודע כי ענין הנ' בתנועת הגלגל הטה הנוגה
על המלך שקראו' הם הוא למטה' הקבוץ את הניאות הזה שבמלך ובזה ערך יותר
אמרו קבל והנה שהמלך הטה בחוץ הגלגל בנגע' על מהלכם בעולם הנראים את
הייתה את הנשיא שבכל תוכו' ושונה השמש והנה וסובב כל עולמו מרכזה וגם
הטה מהלכם הנטוה ושם והטה משתנה ועוד השמות שגם והטה מאיר בבה
עוד ושונה מה אבל לא הטה כאור ושונה מהלכם של הזוית לא הטה כדרך
הנ' (ולכן כשאמרו הזה על ענין הנ' לא נזכר כמו ... לא נשמע' ראבייקיא לבד)
וגם היום שאמרנו שהוא הזוית הטה של שמות החיים לא נבחין כי בנגה
שהפנים נמצא כן הגלגל התחתון נשמת יגדל של הזה' של שמות המסתלקת
למהלכם ועוד לא הטה כונה קיים עקבו הנ' נרוב המקומות לא חזר שמות
החיים מקום) שזה הוא של שמות הזה הוא ראוי שאמרו הזוית והענין הנשמע לא יחסר
לעולם אבל יתחיל ... (... כנ') ושום ערך
הנשארות לו הזוית הענין ... שאין שמש וכרבה גורם ... לא חזר ...
(כל עוד הוא ... לא ... הפרקי' ... בהטוה
במעשיה הטוב בהתחלות ... (...
ובזו שאמרנו ... הענין ... בדרך המקום (
וזה יפה ... שאין אור ושונה באותם
מהלכם ... יפה לא ריק ...
... ונאור המתרבה והמתמעט

...

כלומ' מעלה הוא העשה הזך ונכוח והכון למה שיתלבש בו אור עליון ובזמן
שלא יתעורר למטה נביעת אור ולא היה הזך והכון בשלם הנה לבנות בו הבית
בבחינת שתתעלה אור העליון ואז לא היה אור מתגלה ושמא יורד במל' כדי של בע
מתון להתתוני' אלא כדי שאהבה כלבו ' וכן כמו שהיה צריך התעוררות מתנו ביעב'
לעורר זווג התפ' ומל' כן היה צריך התעוררות ממל' לעורר חכמה ובינה כמובן'
בזולת בשיר השיבה ואם יסתפק מאחר שאין זווג בתפ' ומל' אלא מצד התעוררות
נשמות הצדיקים ולא בחכמ' ובינה אלא מצד התעוררות תפ' ומל' אב' נשמות מאדם
הראשון איך נבראת כי אדם אין בארץ לעורר כחות עליונות ' ואפשר היה לומר כי
בראשון שעלה בכל נבראות נשמות אדם הראשון מה שהיה מכח נקבה ומיין נוקבין כבר
שנתעלו רמות אדם הראשון מכח נוקבא כמנו' בזוהר פר' תרומה כי לכן נשמות
אדם הראשון נתעלו ממקום נגוה לא מתרבה זווג אלא שבזוהר נבא' שנבראונו
תפ' ומל' להוציא נשמות אדם הראשון והרב' קושיא לרופאים ' ויש שנבראונו מה
עם זה אמונה באמונה ' ועוד זווג מאחורא הוא כי בזמן שהיה התעוררות
מלמטה מכח התעוררות התחתון היה כח במל' לאיר מנה נגד התפ' ואחר שהיה
היה מאירים מנה נגדו גם הוא היה מאיר מנה נגדו בסוד התנוצצות אמנם
כשלא היה למל' התעוררות מצד מעשה התחתונים לא היה לה כח לאיר
מנה נגד התפ' בסוד אור בתנדר ואז גם לא תפ' יהיה מאיר מנגד נגדה ואז
שהיה משפיע לה היה מקשיך לה בסתר כלאחר יד בהסתר פני' מפנים ופני'
שלא יהיו מאירים פני' לפני' זה לזה יקרא שעוד זווג יותר באותו הזווג
מאחורא ומצד שנברא אדם מזווג מאחורא אמנם שיהיו אדם וחוה מדובקים
אחור באחור כי בזמן שיתעלו הנשמות יהיו יתנא' זכר ונקבה כאחד ' ואחר
שנסר הקב"ה את חוה והקים פנים בפנים והיה התעוררות שלהם מלמטה, בין

פעמונות נאיצלות אחר׳ כמו כן זכר ונקבה מע׳ במע׳ ׳ ודע כי ג׳ בחינות הדפה
בהתעוררות בהתנועה׳ ׳ הבחינה׳ הראשונה׳ בזמן שנכנות ההתנועה׳ יפין מתכנים כי
אין הדפה בכלל מתפשטת ומתעוררת ומתנועעת מיין ונקבצין החלק ואז) אשר
מתנועת החלק) ויראה זכר כי הדיפסור בזווג בסוד הגבורות שהם בהתחם׳ ויפיה
בשמע נשמע לקוטב בשמע ׳ הבחינה׳ השנית בבינה דעת ותוכנה כי הענ׳
שקול׳ כי אין לא הדפה מכ׳ יכולה להתעורר מעצמה עד שהדפק כבוד ותקין הדפה
להתעורר מעצמה על פה ותדפה מעורר אותה ואז בפני הדפה מתעוררת באחרונה
יותר קיתה מעשי׳ שיש גבור ואז כמה מקטרגין יפין מתעוררי׳) לאו שגולין כרין
ואמרו׳ כלל שנת וכלל שנת מכלה עריות ונ׳) עם שמתעוררת מרה בין ויפיה
בשמע בשמע לה מלמעלה בסוד בריין במנע׳ בנוקב׳ שר׳ כי הגדיעה) בסוד איש
מזריע תחלה יולדת נקבה) הבחינה׳ השלישי׳ בבינה שנוע׳ מתרבה שאין צעורות יותר
בימי יפין נשתמ׳ מכל וכל ונגרעת יתר בשמה יפין נמתח׳ ותדפה שמע כהו׳ בריין
ונמותר וסימני בנתה משתלשל׳ ונשמע׳ ואז הדפה מנסב נרה ונותאים קר קמעט
כי השמע בפנע הדיפסור דם בנרה והדפה מתרחקת מנגלה ולא הדפה מתרוננת
עמו עד שתתבקר משמעות פרס בפנע ואחר שתשפר ונתחזר לה מימי פתם ובהתח׳
מתעוררות ביותר ׳ ואחר שנתבררו דרך התעוררות בזווג נבאר דרך התקשרות בזווג
׳ ודע כי לא בזווג צריך שיקדים לו התנוע דרך משל ושנין התנועה הוא כי התחבר
הפייתר והשמינ׳ בהתה׳ יותר יתגר מכחם׳ בהתייחרות בו ונאחז׳ בנער׳ הפייתר והשמי׳
בהתה׳ יותר יתגר בכחם בהתייחרות בו
ונבינות בחה׳ מעטר ונכלל מחסד ונער׳
עם כלות יותר חכמ׳ ובינ׳ יתפשט כללו
בנער׳ שבהת׳ ותאמת בכל׳ ונאחז׳ יתפשט כללו בחסד שבהת׳ והאות נתקשר בכלבות

נראה נשהוא שנין התנועה בזה כי לשולה
הפ׳ והל׳ מקבל׳ חסר ונעשה אבל בבחינה פתח׳
ובנער׳ לבר ׳ באמת בחינות בזה מקבל׳ קמה
מן החסד בבחינות בחכמה עלה ׳ ותן לנער
בבחינות בבינה עלה ז״ל

עד שתהיה הק' נחה מחוברת כאשר בסוף שמלאו הנה לראשי נקיות החשבון , ונשאר
יצרף החשבון קטנה שבמה בינו שורש יסוד בעת שהוא קר ויבש ובזה הוא שורש
יסוד האויר שהוא חם ולח ולזה הכל אמר להתקרב יותר קטנה שהם הפכיים עד
שיבוא חסר שהוא שורש יסוד המים קר ולח ובהפך שהוא שורש יסוד האש חם ויבש
בינוני באמצע ומקצתם ויקרבם ונשען החשבון בזה הנה התחברות בין ההון ובפרט
הצלונה , ויפתור החשבון בזה עד שאמרנו מאמר גדול בבחינה המלות ובפרט עד

ואחר החשבון קודם הזמן עצמו יצרף שהקרים
הנשיקה , ונשען הנשיקה הכל בזה בדבקות
נימא בנימא רוחא ברוחא בהאנתא יתיר ,
ומיתאות בזה הכל לעולם בהק' בין בזכר
בין בנקבה בזכר רפיון מחכמה עד היסוד ופי'
בזה בהק' השלמות בבינה נרדף בה הכל

כבאשר על מפתח נשבה ארס ואותן
המשפט בו בעל השען ואנו להולך
הנשמות אמנם כבונת פיתור כוונת
ק"ש דרך אמרינו לך כמונו' כגולה הר'
כמדבר סימני להון ריחותא מזון ,
וכן הנזכר שבסו' הוא הקוה וכן
לא לקבל רוחו' וכו' , והנוגע כל פיתו'
על המעשה בסיבת מזון ויכא משם
שמע ישראל וכו' , וגם אין מאמרו
רבנו' מכתבי' זה עם זה . ואחר

קותא פרות המעשה השלום בעולם הזכר , ונקבה רפיון הק' עם כל תלונות
הכל בזה בבחינות עצמות בהק' מקום נרדף בה הכל קותא פרות המעשה ה
בעולם בבעלה מקבה , ועל ההרכבות והתקשרות בחינות הכל הנשיקה
ועל הנשיקה בבינה הכל מתעורר כח הנקבה באור שאנו בבינה ואין המשוחר
המשמת ויתפשט בכל הספי' עד שהכל מתעורר מניקיות הספי' רק עצמות אש
המאיר בספי' עד שיהיה מתיחד כל הספי' כאשו' קשר בבחינות המתנות שלבן
ונקשר בבחינות המצמיות ועצמות הנשמה ופרות המתפשט בהם ובין רבון ותש
דהיינו בהק' ורוחא ברוחא , ודע כי לא הכל זווג בין הק' והק' לא בחינות הק'
מקבלת קשר מחכמה כי בזמן שיהיו הינגרות נתפתח קשר הבנ' בדרך שנתבאר
ביס' לא הכל לה זווג ונאסור השקיה ביס' ינקת (שהוא בינ' כלומר קיום כנגד יומי
השבוע והשפעה בחלבה . ינקת
שאין יותר למעלה .

ואעפ"י שכבר פירשנו הויה מ"ב מקבלת המבור' מבחינה יתר בבינה שגם לא יקשה
על זה כי את ביום הויה נכללת מחכמ' ומתר כללות בחכמה הוא שהפיתר בזווג
המ"ב עד שיקיים שכל קבלת הויה מתך בחכמה ונמ' סוד זה עאמ' עם אחותבת
אחי היא אך לא בת אמי וגו' כמ"ש במ"ש אמור בזה / ואחר שבארנו דרך החבור
והזווג נבאר דרך העצמי' והכלים / דע כי מסוד זווג זכר ונקבה העליונים דהיינו
הב' ומ"ב יתהוו השמות הקדושות ויצאו זכר ונקבה כא' וזה כי התחלקות השמות
הראוי להיות השמות הויה מקבלים הראוי להיות זכר הויה נשמות לו הב' /
והראוי להיות נקבה נשמות לו המ"ב והשמות הנה לא הוזכרו בתחלתו שום
עירב כלל לא הויה בת נשמות כנגן בת שמה הזרע השמות מספר דרך תנש
הזרה ונמ' סוד שמות זה הוא שיאמרו שהתחלקות השמות הויה קנ"א ונקמן
שיהיו קבועי' הב' ומ"ב כא' הויה הבא מוסף הזרע השמר הם המלבושי' למטה
על יסוד אות ברית קדש מתדבקים למרכבה בסוד אגר יגדי נסוד תיין רבנין ומלבש
גם היא הויה תכסך הוא מלבוש למלכות בסוד אגר תנדר ומיין נוקבא ויוקבל
הכל לתוך המ"ב לבנות על מקלותיה וגם הויה הזרע הוא מתאייר השמות
זכר ונקבה כל א' וא' כתורתם ואיברים כלם רוחניי' לא מקומם והויה שלמה
הזכר מחלק השמע המוסף להם נשמות הנקבה מחלק השמע המוסף לו המ"ב
ומקום אשר יהיו מקובלי' בה הב' ומ"ב כא' הויה בהיכל לבנה הספיר כסור שני
כתוב המקומו' שם א' לימין וא' לשמאל כי כבם יהיו מתלבשי' הב' לימין ומ"ב לשמאל
ונק' דם יהיו מקובלי' ומוסף הזרע השמר קטנים המתלבשת וגונתם /
בהיכל קדש קדשי' בהיכל ז' לגם, ונו' שיתחברו הב' ומ"ב כא' כמקומות שני כתוב
הנה' הויה השמות מתאיירת בצורת רוח' אברי' בצורת אדם ומתאיירים השמות
זכר ונקבה כל א' כצורתו ויהיו נכללות זו בזו עד שיהיו נבדרות וצאות לעולם

הם

בזה כל א׳ בחנו עינים · והמיתה למי זה שלא הניח פרי בעולם

ותולדות עד כי לבנים פסקו וגם יבין מהש״י

ועם מה שיש שבעולם יבין נשמות ובראות שי זווג

הם וחלק בהתעוררות שהתחתון יקשה מה שיאמרו שבשמים

נבראו מששת ימי בראשית ושלא כדרך אותו הקבה לגאל

בראשון עד סוף כל הדורות) כמו שאמ׳ בר׳ [illegible]

ונקודת [illegible] פיות בשמים כפי נשמות [illegible] עתיד [illegible]

ושלא רצה אותם [illegible] שעיר לבית לא כאם אותם [illegible] מה שלא רצו

אותם ישראל במעמד הר סיני שם [illegible] כמו שאמרו [illegible]

כיון שם ישראל לא [illegible] לבם לבם לבית [illegible] דברים [illegible]

(לא כי [illegible] ובראות נשמות אדם הראשון נבראו כולם מס׳ רבוא

נשמות כמנין המשכנות דור אחד)

ואחר שהעמידו הקבה [illegible]

ובמעמדו [illegible] בשיעור הכלל

בן [illegible] לא כלם וגם יבין [illegible]

בקיומם עד אשר ישבו ויבוא [illegible]

[illegible] בהם [illegible] שלא

נבראו לא יותר ממנין ס׳ רבוא [illegible]

כלל כן [illegible] יתוספו [illegible] בישראל

ובן מי רצה [illegible] וכל עוד שבין [illegible]
[illegible] נשמות [illegible]
[illegible] רבר [illegible]
[illegible] אחרי כי כלם [illegible]
[illegible] בכל [illegible]
[illegible] [illegible]
כולל מס׳ רבוא [illegible]
[illegible] כל ישראל [illegible]
ס׳ רבוא [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] כי [illegible]

כל [illegible] בין [illegible]

[illegible] כל דור [illegible] רבוא [illegible] דור הולך ודור בא והגרות [illegible]

[illegible] בין ישראל [illegible]

[illegible] יפרש [illegible]

[illegible] אדם הראשון [illegible] כולם מס׳ רבוא

נאלהים יותר מס' רבוע יבין נאילנים ונבראו' מחדש ימים ימים עד' זמנך פי' וכן עד' זמנך

פי' יתחדשו שמים חדשים לענף' לבא בזמן שיבא הקבה' לחדש עולמו ,

כאשר אמרנו ..//

והספיר הי' והל' מן השקרא' נקו' והוד פנימת הריב

על פיתי' הרת בחסר מתוך שביא ענף בחסר

ונור הריב על בשמלע הרת בנגד מתוך שביא ענף בנער' ומרוחש בכרוב שרשיל' ... הריב מעולמם כב' בתוך כמו שרשיל' מתוך שזן וזן יבין יונקי' מתא' בכלל ומזון מחסר ורין ומתר ינקום מהמזונב זו שבראל' יתרבה קרבן מחדה שורשיל'

נמה שיסתכם בשנין ב' קדון על פנא לבה לא יפיו עולמת בשם נברש ומיותר נה מנה כאשר כל פסוק' שלבל א' נש'

ואותר שם תלוי' החיים לבחינות בעולם פנא פנתת נם בינה שמקיתון ולמי כן ראשונות כולם כנה חיי ומזונב נכו' ואותר שהן ולמים במזונות פנא פסר ומקיתון ולמי כן ראשונות כולם , וכן הם פרשו' נפש זה מסוגל לשלא לנה חכמה ונקשר טלכא ימינ' ותחש בה חיים מסתבל לשמל' לנה שמאל שלמה ונקשר טרפ' שמאל ותפיס בה מזונות עכ' ל' ...

הריב שם קיותר לא לברן , וכן לנה יאמרו בזוה' שהן הרי מלבן רעותא יותר מבאר ספי' , דע כי לבנת נור ג' בחינות , א' בחינת יריכים ופינן בחינתם המתקרבות על המתנים המתקשרי' בגוף בהם' גדולה וגבורה , בחינה שנית בחינה הכוללת שבין הלויות אצל הירכים מתקרבות לאות ברית קדש ליסוד , ג' חינה שלישית בחינה באמצעם המתקרבת יותר על היסוד אות ברית קדש שעלן יבין איבר' יבריכו' על זווג איש ואשתו וכן בזווג השלום ג' בחינות על יפיל מוכנו' בשמש ושובבו' על היסוד כל מי בבחינתן המתייחדת ומתעלו' בתוך המל' ובנא בנו' ראש צדיק ובנא רמוז במילה מן השער' ולמעלה יבין ולבינת העולם ובשמנת שתי מדות לא כב' משותפת שתות עצמי בשנין הזווג

כמ׳ לכן יקראוה שהיה בשם זה ולכן יקראוה הרי מלכא דעתא ע״כ ועם
בינה
שיש בין חכמי ישראל ובין חכמי הנפשות כמ״ש יתבאר בס׳ בעה״ל דס״ל לפי שכבר אמרו
בביאור אחת עדיין כבר הודו חכמי הנפשות שלא יובן כל זכרו׳ רק נקבות כמו בינה תחכון באבר
נמצא שמן שנבואה הוא שלמות הבורא זכר ונקבה ע״כ

והספירה הט׳ הוא הנק׳ יסוד ומורגש תחת בהתא׳ חתני שהוא עוף בהתא׳ ומרותיו ופעולותיו כפעול׳ בהתא׳ וס׳ לדבר כל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף ואעפ׳ שפעולותיו נעשות למדות בהתא׳ יש לו עוד פעולה נעשית לו כל בסתי חתני שבו יבין התערבם כל הכחות והפעולות ע״כ

והספירה הי׳ היא הנקראת מלכות ומחרותיה יבין כל הפעולות המתייחסות לו הנקבה ואל יסוד בעצמו ונשיאת לו ברין שהוא שרים רבה והיא מכוונת להשפיע ולהשפיע בני בעולם וכה נאמר כל הכחות בשוה וחעי׳ ואחר שנתבאר מדת בסתו׳ רע איך יבין התחלקות ועלות בשלש בחינות לרחבה ובשלש בחינות לארכה.

ג׳ בחינות של רחבה הנה הבית כתר חכמה ובינה עולם המושכל ב׳ הבית גדולה גבול ת״ת עולם המורגש ג׳ הבית נצח הוד יסוד עולם המוטבע ומלכות הבית מקבלת מכלם וג׳ בחינות של ארכה הנה הבית חכמה חסד נצח עולם חסד ב׳ הבית בינה גבור׳ הוד עולם הדין ג׳ הבית דעת ת״ת יסוד עולם הרחמי׳ והמלכות הבית כוללת הג׳ בחינות כמו שאמר

כולו פנ׳ ראשונה · ולפיכך הכה׳ כולו מעלה בבכרת הבית כולו מן
הדין שהרי הוא הבית כולו מהכנס׳ שהוא שורש הדין ולא שיחייב בעונין
פיה בו דין כולו כמו שנה׳ למעלה ועוד בדעת פי׳ הבית להשלים מקום
הכה׳ כי מתוך שהכה׳ מגיע לא היותו בו לא דין ולא רחמי׳ מתוך שעולין ברחמי׳
הבית לבבריות לבלות פחס׳ ודין והכה׳ הבית מגיע בהכלית המשיעוה לא
יתבק מעמידה בו שהוא מקום הרחמי׳ ולכן שמוע כמקומו בדעת שם׳ בחינות
מתיאות פחה׳ בכולל בין חכמ׳ ובינה ומכריע ביניה׳ ומתעלה ומתעלה עד
הכה׳ מתוך שמוע שורש אצילותו ולפיכך בדעת מתפשט מכתר ומתעלה
בכה׳ יעלים מקום הכה׳ ומ״ז הבית כולו כ׳ בחינות למטה מכ׳ למי זה
כי חכמ׳ ובינה ודעת במעלה מקום הכה׳ הבית סוד פסולת הכה
ונקראת גבור׳ הה׳ הבית סוד פסולת במעלה · ונקראת סוד יסוד יכין
שלמות פסולת׳ פסולת · ועי׳ לפי זה שהכה׳ הבית נשמה לכה׳ וחכמה
נשמה לגדולה ובינה נשמה לגבורה ומתוך הבית נשמה לנצח וגבור׳ נשמ׳
להוד ותפ׳ נשמה ליסוד ויסוד הבית מקבל מכ׳ והבית נשמה למ״ז מלכות
מלכות ובין הכה׳ וחכמ׳ ובינה יכין משפיעי׳ כח׳ גבור׳ הה׳ ותפ׳ גבורה והוד
יכין משפיעי׳ בנצח הוד יסוד ויסוד הבית מקבל ובינה פול כתוב והבית
משפיע מקום למ״ז ובתולה פמ״ז אין לשום ספיל שום פנים משולל בשולם
ואין רשות לשום ספיר׳ להשפיע להתחתונו׳ אלא על ידי מתוך שם בין
משפיעו׳ ועולה׳ פיה בדבר מבור כבתב׳ בתקונו׳ · ומ״ז לא הבית מקייתרת
ולא הבית מקבלת משום ספיל שום מין יתור ושמע אלא ע׳ פנים נפרדים
הוא אשר הבית מקייתר בם״ז ומשפיע בה מה שהבית מקבל מלמעלה
מכל צד ועל מן הספי׳ · ובזמן פגלה אלא יכין היסוד ומ״ז מקיתרים יתר

נשמה

שאמר אשלג מימי מש׳ ים. ובשר יתרבה ויבש ואמנ׳ בעריק אבל וגו׳ כי לא
הדם בהל׳ המקבלת בשמוש כבראשונה ונעכ׳ לא הדם נמשך מהדם בנין
והמזון בעולם ממנו שהדם בהל׳ מהדם בבנינו וכן ונקראו בעולם חוץ
בשמוש שהיא המקבלת קודם בהריון ׳ וכשמש מקבלת כי הרוך פקושה הדם
להתפשט ולהתרכב ולא להתמעט והמשך זה אותו בשמוש שנעכו לא
הדם נמשך לעולם מעשה תמיד כי הדם מתהלך ומתפשט מהיציאה׳ לחוץ ונות
לאין תכלית מקבלת לבן וזרוע שיהיו נעלמ׳ נבראי׳ מתכונות לארץ ויהיו חותכי׳
נערבו׳ מעתיק לשום בטעם ונתן מעט לשום כמו׳ בנקב׳ אל הכוכב //
ואמנם׳ שבזרע שקבלה הל׳ מקודם הדם פולך ומתפשט מעשמו ונעל ירד
יהיו מתרבים בעלמות לא ירצה שמש בבריה בנמשך מן בזרע בזרע
על בניאם לגדל מעצמו כי בגדל מעצמו הדם מיציאה מהבשר מהיציאה
ומיציאות מהיציאה ולא הדם מעשה פאור כי עשה פאור הדם לעולם
שאר ונשאר בתמונתו לבנות מיציאת זולתו שהוא בזרע בזרע׳ אבל
בהיות הבריח שנעשה בגוף נזונו והדם משקה אותה ונזרעם מהרש את
הדם פאור ונמשך כל המזון והדם בעולם ניזון מעצמות פאור בעצמו
ולא מהיציאותיו ולא עד שלא שבמקיציאות יהיו מתרבי׳ ומתוספי׳ ומתפשטי׳
עד אין תכלית ׳ ואם יסתפק לנו האחר שבזמן בזה לא הדם יתור למעלה
מה יוסיפו ומה יועילו מעשה יתור במקום׳ ר״ל כי עם פוגה שבזמן בזה
לא יהיה ביתור ובברכות ובריבוי מן הדם במעשה במקום סמך וסעד
למה כמו׳ בנקב׳ אל שמש ׳ ונערך בסמך בזה ממנו כי בהל׳ ניציאת
סובב רוב בעולם כמו׳ שלשלת בוהב ובוקה עד יתקשה מהיום נעבה
וזה כי בשמש בזה שקבלה מקודם בהריון כל עוד שהדם זמן בהריון ונמשך

ולזה הביא במרוצ הגלגל במשל זרע בנים שנזכר קודם שכל זמן שלא
יתחדשו הגלגל הולך ומתגלגל ומתמעטת הל׳ ולכן אין לך יום שאין קללתו
מרובה מחבירו יען כי הגלגל הגיע כה בנקבה הי׳ ומפני כן הגלגל צריכה
לסוף כדי שלא תתבלבל מהל׳ ... ויען פסוק הגלגל על בהשמטה קיץ עשר
הגלגל מתפקדת מלבושה במתנך סרקי מל׳ מתש עד שתפייחד המולד למולב
יתור מה נאמרו שלא הגלגל במרכבת ביתור בזוב בזמן בבות הבדל חדש
סוף בנולדא ובכל הגלגל מתר קושב במתעוה עשה יועט בתריק׳ כנגדי

השער הט׳ בביאור המכריעין ירענו לצורך מבנת בתתבונ

כשבאלו בקבל את הצאלטה הראה שתיקון׳ בענגת
שהגלגל בשער ובענגת נמשך מפה נפה בתו׳ ובבנו׳ ויען כי למענו׳ יתערך
לבענגת קיתה אבל לא כב׳ וכן למענו׳ יתערך לבה שכר קיתה אבל לא כב׳
נדל חכמתג בב׳ לפאתו׳ קרב ממוצעת בין פרין ובתו׳ כדי שתהי׳ מכריע בין
הקיצות ויען כי מהרת בתו׳ הגלגל לבשפיע בגתרבות נרול מכל שיבחין בין
תריס לרשע) כמו שהי׳ בזוה״ר הנוקב על אמרנו בברכת המזון ונשונו חיינו ולא
קשונו וכברכות מן שאכלו אמרו אם׳ משונו חיינו פרי זה עד משונו
חיינו פרי זה מכה ואמרת כי משונו רל׳ יתיצא שלא פיינו בתו׳ ומשונו רא רדנו אמרא
ראוי׳ מסטר׳ יתיצא וכו׳ והנא יסוד ונקר׳ זה בנא טוב מיד שנמשך מבתו׳ שבוא נקבר בטוב
שכו נעין בעולם כרטוי אמרתי עולם חס׳ יבנה קה שאין כן ביסוד ולכן באמא׳ משונו שהדין
כן ביסוד בנמשך מקטוב בעולם בוא כנר לבני שלא בדין אין בעקר לבם שאמנו נקבר נוב׳
שלא אמרנו בחסרת לא משונו עד שביתרך אחד למרגו באמרנו כמו ונקבר בוא כי טוב ונחסר
ב׳ בחיצות בם בחרם בביא צ׳ טוב ובוא חלשין בבסוד את בנרות לשין בארה ובוא בחינו
בינת בם כל בנ׳ קיצות בחינם קתנלבת ומאירי׳ בם לשוא׳ עולה כל בדין ובבחת וכנגד
אותו באמרנו אמלתי עולם חסד יבנה עולם לשון בקת ובוא בנ׳ קיצות ובעולם בבם יבנה

בחסר. וכן אמרו בגופ׳ על פסוק זה בולך למוצ׳ ינקש שתי׳ נקרא׳ ינקש כאמרו ינקש יוקשים
ב׳ תמרן לביותו כלול מכל פיות׳ . פגם כי בבחינ׳ שעולים נקראת עוף פיא בבחינ׳ שעולין בב
פיות׳ ופאירן בב מה שלא נתגלה ולא פאירן קודם לכן ונמ׳ בפירוש . ואמנ׳ נפתשון והפשבש
פרבבי׳ שם ואת משמוע פתח׳ מתוכנם לשונ׳ ולרעו׳ וזו בחינ׳ שנת בה ונלבה שקרא חסר ,
ולכן יצריך שונו ואמנ׳ חסר כי התלה יצריך פנימי ואמנ׳ בפשמוע לשונ׳ ולרעו׳ וכן אמר אף טוב

ומחרת בכנור׳ תפיה לשבב בשמע מכל אדם עד שיפיה יצריך בגמר (

ולרוות בשמש רשעם עד כלם . ולביות כי בבל
א׳ משתי קיתות לא לא תפיה בשלם יכול לבתך ...
נגרם תכמתן בה׳ לפלאל מרם אמתעות אשר
תפיה מכריע בין הקיתות ומאמן ברחמי׳ כי

ונבשה על ירה ועמד כנסיון
טוען יתום שמשט ינעמו עלי
במנכת ונמאכן לה׳ שוט ״
ומרקקת עם פתייקים כתנוש
בשערם וסטנין שערם מאד ,

מתר פתח׳ יבין מימינו לבת זנות ומתר בכנור׳ יבין משמאל׳ לבת חובה
נכן ברחמי׳ תפיה מכריע בינות׳ . ועשן בפכרעם תפיה בה מיתר ומתנך
בין שתי בתמב עד שתפיה מתוך שלא כינה׳ . ולביות שאין רעם שבשי
מכריע עד שתפיה נעשה לו עומן פקיתות ופיסקו ברחמי׳ כאמיתו כלול
משני עד שלא פיה יכול להכריע בותרף לבמשיך במכריע מגנ׳ שפנא
רחמי׳ מגנוש׳ כבי שיטה לו עד בחסר ועב׳ הקב׳ פתח מטה כלפי חסר (

ולביות מחלוקת חסר ונבגל׳ לשונות רינן
מאימלם יבין תמנו ונמסטמי׳ בהכרעם
ועל זה אמכן כל מחלוקת שהיא לשם שמי׳
סופה להתקיים (

שהיא ראשונה ונעת׳ כנגד ותלם
ואם בסנהדרי׳ עותן לחובה ותלם
לא בין רצון אותו כל נעשה רעמא
מלשלא ״

ר״ל רוצ׳ בהכרעת פאמת והב׳ נקר׳ שמים זה מחלוקת
הלל ושמאי . הלל שהיא איש חסר ושמאי איש גבורה

בכנור׳ ומהות מרותיה נכרת אש שוע מאד ואל קמכן ומחלוקתם לשל׳ לקבל בהכרעם ובאמת
ינשה רכגו ולכן נכנ בה׳ לקבוע הלכה כמותו ומור הלכה פיא בשטות שהוא של חסד
מגוף נלבה ואם אמרו לא ובר רבי לית חיים פיא בשום ומתנו נמשך כל בנין חסר וכיון
ונכנים כללו משכח׳ ונללו מימאל כללו חתרי׳ וללו עוסרי׳ ושתא ותציל בכבש . ואת

שעולם הב' לעולם וכו' לתוספת כמו
דהקדים כלומר ונתנה לשנתיים הנה
למעלה נמשך לבד מנער ומנער
לבד נחסר ~

אבל ימצא מחלוקת אחד בין התנאי והמקום רנז
שלא הביא לשני ולמה לא היה קודם המנהג
ההנהגה ויהיו משמאל ונעשה לעולם לבד

תנהג ולמה ההנהגה המקום בין המקומות ובין כחות הקודמות ומה בזה שלא ידע
בהנהגה) [illegible] בין [illegible] ובין בתוך [illegible] המקומות ובין [illegible] בהנהגה
ובוררים ובשמאלם לנביאים למקום תוסף ונאמר כמו שנאמר ורגשו כתוף ירמן
ובין מחלוקות קרח ועדתו) [illegible] בין [illegible] [illegible] ואמרו [illegible] חסר [illegible]
[illegible] [illegible] ומחלוקת [illegible] שלא לשני ולא ידע בהנהגה ובוריך לנביאים
למה [illegible] [illegible] מתוך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) כמו שנאמר
לאמר על נביאי שלא ידע בהנהגה) והמקומות [illegible] בהנהגה הם שני לבדי
כל · [illegible] בין גדולה וקטנה / כל בין [illegible] ופור [illegible] ופור יהיו [illegible] בחסר
והגבול וחדותיה במדות אבותיה יהיו את הם [illegible] בהנהגה בדרך שיהיו [illegible]
אבותיה וכמו שבהם נגבול ונאמר יהיו יסודות המים והאש והאויר בין [illegible] בוך
יסוד יהיו יסוד המים והאש והאויר · ונאמר שלא יהיו [illegible] תקונות כבר
בהנהגות אבותיה הראשונים · והמדבר בין גדולה וקטנה הביא הנה שגבורה
הביא שורש יסוד המים שהוא קר ולח והוא כנגד חסד גבורה והגבול הביא
שורש יסוד האש שהוא חם ויבש והוא כנגד דין גמור · והנה שורש יסוד האויר
שהוא חם ולח והוא כלול מדין ורחמים והביא מתקשר ביסוד האש בתמימות
וביסוד המים בלחות והביא ממוזג מהם) ולכן [illegible] המים שהם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי בהנהגה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~ ואם יסתפק לומר
שההנהגה [illegible] לא הביא מסתפק כי [illegible] הביא [illegible] בחסד [illegible] [illegible]

מהנהג'

קתנ[illegible] זה לשון רש"י בפה"ב הבית היא שורש יסוד בעמבר שהוא קר
ויבש והיא כמלה קרין ורחו' והיא המשתתף עם הפתח והמקשר ביבשות עם
פנגורה ובקירירות עם הפתח וימנע [illegible])
נמצא שבשיתופו הפתח והמלך הבי' בכריעה
שלמה ומוספת · והמכריע בין נתת נפור
הביה פיסור שהוא עונה פתח ומחתו הביה
במדרת פתח אמצע וכמו שפתח הביה מכריע
בין פגרולה ופיבצל כן כנגד פיסור הבי' מכרי'
בין בנתת ופנור על כן שאמרו כלמה שאיל
לעקב אירע לגוסף ·) וכן קראוהו [illegible] ונקר' פכריעה

ולכן שאנחנו דין כבר [illegible] קודם לבר
חסר רין ורחו' בכמו' לב' יסורו' חום
עם נמנע ונעבר לא נפל עם ביותבות
אותה זה היא פסיכה [illegible]
מורכב מכן קנים בת' בצא שאמר חכמי
במתקר שיא' בעמבר עם ביון יסוד ד'
הוא כולל ליסודות בראשונ' ופלותו · ונתת
בריותו חום וכו' · ונתן נוטה · [illegible] סימן
לו יסודות אחד אם חום ואויר ניסלד
ועבר לא נכר לביון כולל שלשה כן בפה
במנועל אכל נכונן באמצע היא [illegible]
רכשונ לפס' כן

כאו' בחכמות רבה' [illegible] נקרא על תחום [illegible]
הורה יריעה שלמים חבא הבי אלה הבי ונין להיית שלמה [illegible]
הב' יסוד שא' [illegible] [illegible] ונגל' [illegible] נתת יסוד ודין [illegible]
וכ'כרי שהביה כלולה [illegible]
[illegible]

ולכן שהכריעה פתח לא הביה משתלמת לא בשתוף הפה כן בכריעה פיסור
גב' לא הביה משתלמת לא בשתוף המלך ופמל' ישתתף עם הפתח להכריע בין
גרול [illegible] בבחינת מיצאות שלמה בקטרוג אתל פתח וישתתף עם פיסור
להכריע בין נתת ונפור בבחינת מיצאות שלמה בקטרוג [illegible] בקטרוג)

כי מרי [illegible] בהיך כולה
מיצאות שאר למעלה ולרי
כנגד מיצאות למעלה כסור
שמי כחותם [illegible] כחותם בקשת

ונמצא שלא סור זה הוא שאמרו) [illegible])
אמרם שכה שהוא פיסור למנו בקבה לבל ונפבן
[illegible] לא נתת בן [illegible] כולל להשתתף [illegible] להכריע

ואחרו לכל הרתון לתת' וכן [illegible] במעלה בכריע' הוא יסוד ואו' כן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
שלמה ע'

ואמר לב כנסת ישראל יפה בן זוהר דברים כאלו מקובלים עמו כדמי׳ ונמצא
שהיסוד הדם מכריע בהם הדם חלוק ביניהם כי מהם נעשה לו בימי׳ כלבי חסר
וביסוד הדם נעשה לו בשמאל כלבי רין ׳ והטעם כי מהם לבינתו יונק מלבן
בעלגון מכל ישב כלבי חסר ויסתיק לבטוח שמצא בגבול כלבי חסר ׳ אבל ביסוד
לא הדם כן וכמו׳ ישמעו עליו שמצא מהם מתר בגבול לא יסתיק בוא לבטון
לו יתר בחמי׳ ונפל הדם בגוף רינן בשמאל כי שלא יפה כל בשיה אל
פיקין ועכן מר ולת ומר ניכר נגבר׳ בוא כי בתעוררות בהם לבעל ברין ובענימב
שנועלה במלאכי רין שלא יעולו זו בינו מעולם בקירבת שאינו קיים קמה
ובעמעות חסרה אחד אל בעולם שנה׳ ורוב׳ זו בינו מעולם בלבו ובוא בקים קמה ׳ וכן
סבבי קבל מעולם לו בגבול ומינחסות בשם מה נירש ובהם מה ולת למען בעולם
כאשר ואמר מה ניכר למען
עבר הדם בכנעה קיים בין החכמים ובנים בעולם שנה
ונמצא שכן בחמי׳ מגושו׳ מיוחדי׳ בגוף׳ בהבלת היתור עבר שאמרו כ׳ כאשר ונה
תשובת כמו׳ מה מתר בינה שורש בחסר כלל בחכמה ושורש ברין כלל ותעורר
מנשה הדם בתעוררות בוא יצריך הכנעה לבריאה כי אם לא יכנס אש
בקומת לא יוכל תוך למקורו ׳ ועם מה שנה׳ ומצא כי המכריע בין למעלה
בין למטה כן כאשר הדם לעולם מן ברחמי׳ ולא יקבלו מלבינו שני
בוא המכריע קמה שהוא המחויב בין השני קוים ׳ ובהבראם מן ברחמים
הדם ברעת שהוא בחינת מיגעות רקות ושורש בהם המתמידין בין החכמים
ובנים ׳ ונלבע שבבחינו׳ זו נקרא ישראל שיר על שיר מתר בלוים בבית׳ ונשם על
סגול׳ על על בהם שנה׳ על ניגוע החכמים ובהכנעה זו עולה למעלה מאבין
ועל נאמר הכנעה אנוש נכון על הכנעה פני׳
ועל ידו הדם יתורם נזונים כאלו ובבא׳ בשער שלמים ועל ידו הדם׳ הכנעה
שמידת מן ברחמי׳ בוא בהם׳ ובוא הדם מכריע בין גדולה וגבורה ׳ ונוסף מן
ברחמי׳ בוא היסוד במור מסף בוא ובוא הדם מכריע כאן נצח והוד

ונסף

ועם מה שנתבאר מהמקומות הנזכרים בספרנו פרי שלום · ועוד היה יתכן
בהבדל בין גדול ושחור ובין קטן ולבנות מפני שיהיו מורכבים מה לבן והמתרים
כנגד היה מתחלף כפי חלק הבהירות והשחרות לבנות והחלק הכהה והשחור
לבנות והחלק המעורב והשחור לבנה · ומעורב החלק הכהה והשחור אותו בשמש
לשחור את החלק המעורב והשחור אותו בשמש לבנות · ואין ספק כי לא היה
משחור כהה לשחור כמו שהחלק הוא מחסר לא היה מתנגד אותו במקום כמו
משתנה לכהה ולשחור וכן היה מעורב לבנות באופן שיתבאר שכחות המתנגדים
ומבדילים בין גדולה לשחור ובין מעורב לבנות כי כן דרך לשנות החלק שחור מחסר
ובנות מעורב · ולא עוד אלא שנוי הדבר בגדול בשחרות והתחבר והתחלף
בשחור את הדבר בקטן בלבנות והתחבר והתחלף בלבנות · ובהבדל גדול הכל
בין דרך בשמש לדרך יותר כי דרך בשמש ומעורב שמשנה כהה הכח בשחור
לא יוכל לשנות במראה עד שהיה מתנגד כמו שנקרא אל מראה /
אבל כשהתחבר כהה בשחור היה גובר ומשנה מראה וכן היה מעורב בין
גדולה לבנות ועל אמר דוד ע"ה כשלג ילבינו יתרון ומסירין ירבו וכו' ·
ובהתחלף שהיה מקום מופת המבוקש במראות כמו כ"ב ·· ולמי מה
שנתבאר שהמקומות אשר היה בהם התנגדות ויבין יתרון בהבדל
פה המשכה · ואמנם שבל סוף זה אחר כך נע' ספר כ"ה קשה ונשאר
[illegible] ·· ת · ת · ת

השער הה' [illegible] בבאור [illegible] רוב כי לא ירומם

[illegible] כמו לא יתר דבר [illegible] שהיה מוחש
נראה ונרמז ובסמוך בעליונות לא תהיה אמנם דבר מכל הדברים [illegible]
ולא היה שום [illegible] ולא היה שום דבר [illegible] שיתנוע להשתלל

אבל ענין הגוונ' אשר יראו בסבי' הנר כדרך משל לו הטבעות בהשמשה
המפורס' בעולמנו כי כמו שבענני הקשת בהלחה הנר מיחס בארמיותו
יותר בינה מהרחוק ומהחורש ונוסף רקו' / כן לפניו שהבי' מרחק מרב בענו'
ותוזק יבין מתייחס' לה גוון הענני' ובכל לשוך אתן מה שהבי' יגלה לשמוע
/ ועוד אין ספק שהרכרי' בענינו' יבין ומשכל מכת הברה בהווה כאשר נראה
בה מרוב פסתי' וכן בכל שאר הסבי' / ולכן עיתה הנורה כמו בעולו' בהמשך
הזמן ואין ספק שהביה לגוונ' קנוע לו בטבעות הסבי' ובמשכבה שהנה /
ולמבה זו כאשר' יתערך המקוטף למקיף שהוא רחוק קבלה יתירה עוד
שם הסמל' בגוון המתילה' לה / ומה שוה יהיה כאשר' יתלבש גב' בגוון המרב
המתערך לה כדרך שהיה הכהן גדול מתלבש כה"ה בבגדי לבן לעורר מדת
הרחמי' הנמצא' כי מהגוונ' הנראו' לעין והמתעוררי' בגלל יתגלגלו ברוחני'
ונפש העוור לבות וברות לנשמה והשמה הגלה קמיעות למיעוט
עד מקום יעקתה ואחרנה והעוור לבי מיעוט שהנה כי לבי בהווה רדות
הגלה מלמטה כן העוור למעלה /

ואחר שהגענו ענין הגוונ' נבאר ענין כל
סבה' וסבה' / הכת' המיחס בלב' גווני' יותר
ג' בחינות אשר הביה בה / הא' הבי' בחינה

ונכור הגורה כמו שהוא עגול הנגון
יב. ענה"ה המיוחס לבי במשך יב. שנה
ישרה המקום נגה ונראה קו שיעור
שהנה כמראה הבהרה גל הבין הגורם
וגל הכסף ולבן וגל הרחמים כי כנגן
ובכל גל מן הקרי אתן אשר הגורם

הרכון עם המעלה שלא ישיג בבחי' הביה אחר הסבי' כי לבינה מתיחדת
במאתו' כמו שלא הביה כשנה כמאתו' כן לא הביה הענה בה / והשנית
הבחינה הנאת המיחס הכל בגוון שחור המורה על ההעלמות / הג' הביה
בחינה שעמו אשר הביה מתגלה ולא מתגלה עד שיתרך בו שם על שהוא
מיעוט מתגלה אבל לא הביה בו גוון כלל) כדברי הרבו' בנוחל / הב' הביה

בחינה

בחינת השמנונית בספי׳ שנערך בבחי׳ הנאת התיחס בו גוון הלבן כגוון הטל
המשתלשל למטה אשר הביה מתערב ומתלבש בגוון לבן כגוון הקרח
הנורא) כגון הברולח ונגלה לנביאים כלובן חיור להבהו וגוונו בגוונים כבן חמל
הטלבשן מלבוש כרמון נוזל׳ · עו׳ כבר בחשך ג׳ מיני חשך חשך חור ג׳ בחינות
· א׳ בחינת היות אורו חשוך בערך אור) ועל אמר הרשב״י ובו נקיק׳ כמו נתאמר
אמנו דאיהו אור יתיר ונו׳ אמנם איהו קדם עילת העלות) ב׳ בבחינת היותו דין
נשלם מכל מה שלמטה ממנו · ג׳ בבחינת היות בו יתר עקבות אשר הביה
מתיחסת בגוון חשוך ובחי׳ זו התיחס בבר בבחי׳ התחתונים שהם אש התחתונה
ממנה לה בספירות) ותחלת להבחינות השלמות שהם לבן הוא יתר עקבות)
והתכלת יש שיחסוהו בגוון אדום לחשבם שהביה בעל דין ונבר נראו דברים
בגוף המרות · ויש שיחסוהו גוון הספיר שהוא גוון המקבל כל הגוונים לבאר
שממנה יבין הגוונים וכל הכחות והפעולות · ויש שיחסו לה גוון התכלת) ואמנם
לשון כלבה תנ׳ למו ולשון תכלת שהתכלה היא כלות המעשה בראשית מלמטה למעלה)
ואמנם נעור שכינה שיחסו לה הספיר והתכלת הביה מתני בינת גוון השחרות
מתרבת בספיר והתכלת ולמיקר שעל ידה הביה מתרבת בעולם בשחרות
דבינה הכבר) ויש כלן אמר לה דין ושם בהכמה תו׳ ויאמר) והמלכ׳ יש ש
שיחסוה בגוון אודם נוטה ללובן לחשבו שהביה בעל דין וכו׳ נעמר בגעור
המרות של ג׳ ראשונות חשובות כמו ושלשה יבין בעל רחמים · ואמנם הרוב
הסכימו שגוון הבינה הביה ירוק כברית והטעם כי כמו שבינה תפקודים
לכל הספירות שעולם כן היא הסתיל כמעט קודמות לכל מעשה בראשית
כמו ונות לה׳ שברית כבו׳ ואמן זה הסכימו כי אין ראוי שיהיה הגוון שנה וסבת
לרוחב) ואמנם לומר כי לבינה ידוע התעורר מינה היות ראוי להיות

גוונים כמוריק ונוטה כלבון ביותר ונקרא הפטדה עם הכללת בחכמה השוהם ירוק
כברקת (והוא גוון משנה ונה טובו כבושם) ועוד אמר לגמרי כי לבנון לבן
בחסר נאורם בבבור ונוריק כפה משתלשל מחוב הרים גוונים מעורב מלבנון
ונקרא התרשיש הכללת בחכמה השוהם ירוק כברקת ׃ ופתח התיחס כלבן מאד
שהוא כגלל חסר והתיחס כלבן פנעם לו פתחת כלבונות פנכף במשמיר
קיתה עם לא ולבונה כגלל בתלמוד ונקרא מוחס לזה כברכי רגלו ונה מתר מנק
בחכמה וכשון פנים המית מפרש ונכלל בין לבן רכה בגמור ללבן בחסר
(למשנה יתיחס לזה לבן מאד בגוון החלב ונקרא פטדה לפי נהרין אלבן פתלון פנקן
שלום) ובגמר התיחס בגוון אדום מאד שהוא כגלל רין נז יתחסב בגוון
זהב עם הכללת עם שחור והתיחס בגוון אדום בבחינות ברין במחקרה לו פתח
במקורה בכרעם · והתיחס בגוון זהב)
בבחינה במחקרה לו בגוום המתוכם ומשמרת
אשר הביא מתמים ומעורב שחמה וחשך ונלב
נה יש שיתחסב גוון נה לו פכיום · והתיחס
בגוון הכלל בבחינות ברין בשומה כרף כתוה
בקרושם אשר הביא ינקה מלו ממנה נולדו
הביא מרת ברין ברכה · והתיחס בגוון שחור בבחינת כת ברין בקשה פעמנה
ממנה לתתנה במתנה ומשמי מגי בבבינות
גוון פתח התיחס בגוון חוריק מאד שהוא כגלל
לבן ואדום ומתר שהוא כגלל ימין ושמאל
בין נרחמים ומתר שהוא מכריע בינם · ויש שיחסו לו גוון פסנו ונקרא שתתחם בגוון
נה בבחינות פנימיות ברקה בנו רקיע בקהלה לתעלה כסור ברעת · ובגוון

נז' מינים זהב פז זהב סגור זהב שחוט
זהב תרשיש זהב סגור הבי ששו זהב ירקרק
זהב אופיר זהב שבא זהב טהור
נגד ... יסוד נדור במלך ...
ונראה ז' גווני ז' מיני זהב ...
...
...
... סוד לו ... מר יהרג
...

) והרקת ... שחור אדום ...
... שיהיה ... שפנים שביה
... כסוד ... כסוד ...
... כתב ...
... נגד ...

יחסו לו גוון הארגמן הכולל כל הגוונים כמו שהוא כולל כל הקצוות ולבן
נקרא הל' שסט והתבאר בגוונים .
ובכונת התיחס בגוון אדום פעטף על
הלבן כלומ' שהוא לבן קצר שורשו
אשר הוא סגולתו בכל הספר . ובאור התיחס בגוון לבן פעטף על
האדום כלומ' שהוא אדום קצר שורשו אשר הוא בגבור' כולל דין . ובאור יש
שיתחסו בגוון פסקי ויש שיתחסו בגוון כולל לבן ואדום מן הלבן נוטה להאדום
ומן האדום נוטה אל הלבן אמר שהוא חותך וכולל קרוב נטה נמור ולבן וכיה
גוונו כמוריקא והוא ירקרקנות . ואמר מהאדום קירקרוקית בהם' . ויש שיתחסו אל
גוון מקבל כל הגוונים אמר שהוא מקבל מכל המראות ומתערב מהם במעט ולבן
הקצת נוטה יותר להכחול) ובסו' [illegible] מאוס רבו גוונים
שהוכין אמתתיו בזה) ובמאמר התיחס בגוון בהפוא שנבל דר' [illegible]
[illegible] התיחס
במראה בגוון לבן המאיר כאשר בתחת הלבנה המאירה קצר הארת [illegible] בהתמ
וזה הוא גוון עצמי שלה שבתמונתה והתיחס בגוון ארגמן ממנו שהוא כולל
מכל הגוונים ומכל שש הקצוות ובשש ספירות [illegible]
ונער שעל ירך הוא נמשלת מסולת כל ספירות בהן . והתיחס בגוון [illegible]
ממנו שהוא מתלבשת במראה כרין כחם קצר בגבור' ועל שם שפיא [illegible]
בכבינה וכתיבה זו הוא מתיחסת בתוך הקדוש בבתיהם במקורה אל המלכות
בעטרה מקבלת מן בבתי' הנתונים שבה ומגוון זה יבין הבאים ונכרתין כל
הגוונים . [illegible]
[illegible]) ומגוון זה הקדי' שולט כלולה באור המלכות . ולבן אמר לבן ריבוע
נמשלת כלולה .

ובתחלת זריחת השמש תשוב ללבן ואז תהיה זמן קש כמו שאמרנו קשיטר בין

תחלת ללבן שאז תהיה מתלבן אדמימות בתחלת דבינו מל' מחר אצל פתסך אף

התחלב והשוב לבנה ונראה ל' שיעבר בין תחלת לברה   ונגא יכלו שבשישית ממור'

על נקף ברין ברגע במקורי מקור רשישת) ותהיתה לשנגל בגון שחור כאשר תהיה

מתלבש בהגקף פתוגררות נקשרנ במתגל ותהיה מרת ברין קשה ונותן בת לפס

לנשנות ברין   ונה יהיה עתי תסרונה שאז נאמ' ש ברגע שאש שתתרנה)   ודע כי

כמו שלא יהיו מעולות פסת' מתכלות לא נו' מלבות כן כב יהיו נראים בגווני פקיות

בכל פסת' בעלוונות

ואנתני שיתם כל פגווני

יהין בחלק לא יתנכם

כב שום גוון לא מחר

כי בפסו' לא ישמעו גווני כתו שמי רשול בקוני בראשי כת כאשי נגו'
כן מלבנת מתנאנתי שים לם מתכמם פרקות נאלד של יהלב פעש זבר ובתחי'
ואנו כן בנתלם מי יעב לבש אמום שם בנבי שבאש נקבם ונין פיור שבע
כנתו לבו אמרנום שנאמרנום ונבמן נשור של ארנו ונראשי פם פלעבם
ובמני' באנשים פוב נבינא בכו על פאשו ונוכן ל' אשינו ארנ מקבלו
ומראשו גווני פאשו נכו ~

אור עליון אשר תהיה מאיר בתוכם לא יתראו בה שום גוון   תשל לו נגשית

פשניה גוני גווני כל עור שלא יאיר באור בגונה   ובום באור אשר תהיה מאיר

בנגשית תהיה פיגי יוה של תבמם אשר תהיה בי' של שם כן ל' , ובנום פנא כי

לא תהיה לספירות מעולם לא נו' בשמע בשמעו לפי מתקנו בתבמם , ובזה

שפאור אשר תהיה מראה פגוני תהיה בתבלם שביא • כאשו' שבשם כן ל'

ופגווני עצמם יהיו כלות בי' ונשר ששמי ספירות בכלות במלב ברמוני' כב

שם ארבו   ודע כי כמו שיתסן בקוצב גווני בעצמות בספירות כן יתסן גם כן

גווני בתגררות לכל תגר מהיתה בתני ונבתו לפי מה שבנה שעינו , ולפי קם

שבארנו בגוון פסת' ובזה שיהיו מאור מתגרב משתי פקרות בגוון באור היולא

מן בגין יתחייב שיהיו גווני ביגרות מגוון מורכב מגווני במקבל ומגווני במשפיע.

ולפי במינת ביתור שכב יהיו מתחרות ב' פסת' כן יהיה גוון ביגור שאש יהיה יתגר

ברק'

פתח׳ ופחל׳ מהר נכונה בחס׳ יפיה נכון בתנור לבן לא שלא תביה לבעטרך ו
לבעונה בחס׳ עתחו במקומו קמנו שתח׳ הביה כלל קרין וחס׳ וכן בגאור כל
בבחינות וכן בגאור כל פסק׳ ובכל הביה דרך משל לו בגמנו׳ ובעגולות כדרך
שעשינו בספירות ל

השער ביא׳ בביאור ביתחתות / ובו ב״א יתשוב באדם לשעט

אינו דבר אנושי שישיר בשכל עדות בדבר בפעל
יפיה כלא ביה עד שיוציא מחשבון מן בכח לו בפועל. ומ״ת שהביה בפועל
שלם מן בכח ולא הביה כן מחשבתו יתלא נעל עלה ברצונו ובאל׳ בעתאלות
מיד במחשבה נשאלה בעצמותה כל שנוי כי לא במציאות מאחר עמן עד שאין בין
במצוי ובמציאות בפועל בכל כלל לא בוא ובם עמו א׳ ונשאירו בעצמו בו׳
נקודות ובם נכלל כל שאר ספק׳ כנגד נצר חכמה וכנגד א׳ שרבם שרשי קו בחס׳
קו ברחמי׳ קו דין בעולם׳ ובם כל שאר בספק׳ / ובמו שעתה אמ׳ שלן בעולם
נקודות ובעתה אמ׳ בכל דבר אחד / ומנה ניתה אותה בעולם קמנו שבן שורש
ומקור לו שלם ועמו׳ מקבלת׳ קמם שבם בכל׳ חכמה וכנגד בקושיי׳ בבחר
עתקם במציאות בתחלה בהתפשטותם קעמם בשורש לו בכח׳ ובעצמו׳ ב״ן
ניתם אותם בעולם בבחינה שקמם יונקי׳ מ׳ שבם כל׳ חכמה בינ׳ בבחינה
עתמיל׳ ואח בנו כלל מיוחד׳ כא׳ תכלית יתור עד שאמרו של׳ ראשונה
תשובות כא׳ ומיוחדים יקים בעניין לדעת כמה יפיה ערך יתור בן׳ שרשי׳
בשלמות בכח׳ ומה ונעא״כ יפיה ערך יתור בן׳ שרשי׳ בעלונו׳ שלהם
בעתם בשורש בראשון רק עמם אמ׳ בשלמו׳ ומיוחדים כי עד אין תכלית
ולהלמה ג׳ נקודות ב״י בענינות כעתם בשורש בוא שקראום בקוקלים
אור קדמון אור מתנוצץ אור צח ולהבדי׳ מציאות עשר ספ׳ בעולם

בהם הוא שקראום ׳ יחסיות בבחינה שמהם משתלשל והמתמצעים ׳ סמל
ואמנם שכלן עשה אל בחכמת יחוד מכל מבור וחבור מקבל אל אחד הלב ובכיות
ופעולת בעבודות כי מתנועת שקורים שיתעוררו בפעולת הלב ביעודות בין הגוף בנגון
ומשורגות בפעולת בכח הטיבה ביודעת שנקבו ממנו שנמצאי בעורים כן
יבין שעין אל נעים אל ואמנם שנאמ׳ כי יבין נגונות כח הלב וכח הריא׳ וכח
וכח הטחול ׳ ומשל נאה הוא אבל לא יפיפה רואה לנמשל מכל תבניתו כי
לא יבין דבורי הנחתום מהרמז לדברי הגשמיים וקול לעולם ומיותר מכל נמצא
׳ ונעו׳ כי הענין הב׳ אחר שיתגא אל הפועל לא ישאר מהם שום קיומות
מאותן המקיימות שהיה להם מקודם לכן מה שלא היה כן בנמשל כי בנגון
שאם לא יקבל שום נשאר שם נגונות אחר שנעתקו הסמי׳ כמו שהיו קודם —
התמצעות אשלותם כי המעלות אינן אלא כמרחק כי מה לעשין העבר שום
כמאמר׳ ונעבור היות הנגונות יותר עצמות ויגדלו בגמות הב׳ שרשי׳ העליונו׳
השולטי׳ בעתם בגוף הב׳ שרשי׳ המתנגדי׳ מהם שהם כח׳ ההכח׳ בנוים נגון עכל למר
הן בכל שאר הסמל׳ שהנגונים היא בגוף קיומות וגמשה קיומות הן הם בנוים
אחר שנשארו שם בגוף קיומות עצמות ואין בכלל [illegible] כי אם מיתר הפועלם
והמתקנים ונבו שאמרו שאין בין הסמי׳ שום מרור למקר שהם עצמי׳ ובהל׳ המעשים
אבל הם אלא׳ כי כל א׳ כלולה מכלם ׳ ולפי מה שנהנה [illegible] כי נשא רמון למנני
[illegible] שני הסמי׳ אשר הם נכללות בהן עקרות רפיון הן יורין הגופי׳ [illegible]
עקרות שנגוף הווה הם אז קיום המשאות הן עקרות בנעים בגוף ומכח המינוש
ההוא שנתמצע בגוף נעתקו [illegible] הן ראשונות כלל כלולם מהן כי בהכמה
בין שולטי׳ ונכלל׳ כללות כלפי נראה חסר ונתת נגון בנוים בין שולטי׳ נגור׳ ובור
ונגון בכח׳ בין שולטי׳ הב׳ עם כח זונן מלבות ניסור פרי כל עשי ׳ ורב המאי נגב

מאור

מאור קדמון נמשכה המים כאמשך המשכות הלב וזהו האור המתנוצץ ובלת
כמתי מעיינות נמשכות מכן המדע והשכל ונאצלות המדע והשכל נתעצמו
בן השלשות הרוחניות זה בזה שנייני השלשות הנאצלות בתוך הנקה' ומה שהי'
כמה נעשה זה בתוך זה וזה בתוך זה עד שהגיע זהו רצון הפועל הקדמון וימצאהו
ככת לו הפעולה הרוחנית ונאצל אצילות שלש העליון עד יסוד האמן הגזירה
ונבוא' מה' נה טבע נבירו דמחשבה' דלא אתידע בשום בנבירו דמרישא.
ונהרין כתרא ואתעברון י' מילות דמילין דלא איתן נהורין ולא איתן רוחין
ולא איתן נשמה' ולית מאן דקיימא בהו וכו' ונמאור מחשבה דלא אתידע
הוא המצאות החכמה שהבת' ומש' הייתו עשר הכח' · ונהרין כתר' ותגע ברע
וכו' הענין לומר שאין ההתחלות והשרשי' העליוני' בענין השרש המלבושים
בכח' לא בבחינת המצאות החכמה שבה ולא בבחינת עצמותם לא שמכרח
באור שיאירו ויהיו השרשי' העליוני' הי' בבחינת עצמות הכח' ומצאות
החכמה שבה להשגי' והמקבלי' יהיה קרוב שגעגוע אור המתגלגל כלפי
חוצה שלא יהיו חוץ מהחכ' והכח' אלא רק החכמה והכח' ומאורה הנבואה
הבאים עשרה י' מילות כלומ' ט"ס עשרות נאורין דמילות יהיו כלים
ולבושי' לשרשי' העליוני' בענין האור הי' שבהם יתלבשו ויתפשטו /
וכל י' מילות לא יקראו אלא על זה בחינת העצמות המתלבש בהם וזה יקרא
כסות חאמ' הי' / ולפי מה שנה' נמצא שההתחלות יהיה עצמות וכלים
ועל אלו נאצל העצמות ועל הכח' נאצל הכלים הסובל העצמות והמתגלגל ממנו
והכל כרצון וכח אלו כל נאצל ולבינה שהשרשי' המתחדשי' בענין השרש למי שמצא
יהיו שרשי הכלים לא שרשי העצמות כי העצמות יהיה בכל א' ולא תהיה צריך
לא לשרש ולא למקור אך כמו שהכל כלו' בסוף המציאות והאצילות, העצם

הגוף המתנועע בעצם כן בגרש' הנה הגוף בתנועות המתנועע בעצם לא שבגרש'

הגוף בתנועות מתנועעת ומתנועע בעצם ימצא עוד שיהיו הם עצמי' מקום נמצאין

בעצמם בגופו · ולכן עניין התנועה בתנועות בלא' בשכל צריך לדעת איך

הלך הלוי במלת' הנה יודע כל התנועות ולא הכיר ידיעה
התנועות הבעצמם ת"ו שא"כ נמצא ידיעתו מתחלקת לפי חלוק
התנועות והם נמצא כמין שלמות כי כמו שהוא לא יתחלק
לחלקי' כן ידיעתו לא תתחלק לחלקי' כי הנה ידיעתו אחד
מיוחד אמנם ידע בדברי' ויכול בהם מה שכלם שהם
כי בהם הם עצמו יהיו כל נמצא נולד כי כל התנועה בם
נמצא בעצמותם כאחרות בגמור והנה ומתנועעים בכל שם
מיוחד ולכן הוא' שמתנועע בשם' בם שלמי' בעצמותם
מהם שבשם בם רצונו ושיהיה לו כל התנועה וכל ידי
הגרש' בשלמי' בעצמותם ידע ויכול כל המשתלשל מהם
מן רב מן מעט מן קטן מן גדול אינו מהם לא נעדר /
ומהם כי יש' התנועה

יאמר בתנועה ילדו בדעת
המתחיל בשני מינים וזו
הגוף קודם לתנועה וזו
הגוף בתנועה רק שברקה
לפי' בתור בהנא כשנרפ
מעין לא נמצאים בתנועה
בתנועה
ונו' הגוף בשינויים אחר
לתנועה והתנועה לשנים
שאז היא רק בשכל אבל לא
כראשונה מטעם שבגוף לתנועה

ויתנועע לו מתנועה בגוף · ומהם שבידיעה בעצמה היא בהנה בידיעה שמציאות קודם לתנועה
בתנועה ולאחר לתנועה וכו' ובהסכמת אז מהם לא הגוף בידיעה שלמה אך' בהכרח היא בתנועה
התנועה בשלם שני מיני ידיעה

ולכן עניין שזה שורש' לו נמשכין בעצם בגופו

שני מיני התנועה · בא' בגרש' ובתנועות בראשונה בשלמי' ומתחילים

בעצמו · ובב' התנועה בהיכלות בהשתלשלות מהעצם בתור משתלשלת

בגבור ומגבורה בתכלית שבו) שזהו מהות בדבר' לו בגופו אחר נמצא ולכן

אינו כרקות בראשונה אבל נרכב) בם יהיו לגוף לו בקודמי' כמו בגוף אשר

הגוף מתלבשת בשינוי) כדרך שאמרו מאי טעמו ודבר טבע עם בהמות ולכן אותן

היכלו' להיכל' ואשר משתל' לו שנין זה כרצוא ושוב ושי' ירד לגבו) ולמה מה שנשב'

נמצא שלא יהיו בארכות והתנועות בשל' מתנועעת כמ' תנועה ושום שבגבר

לא

לא יבין מתנועות יותר עליונות ושלמות מפני נגה לא יבין מקורות בסבותם
לא יבין אורות מתלבשות במקורות בסבה ונם לא יבין שמות בסבה כלומר
פעולות בהתפשט בסבה לא יבין אורות ושרשי מתאמרי כנגד שרש שבעת נפש
בכל דבר של ולכן אמר שגלגל במאמר פרק כמה שאמרו דלא מיכן ופרי ולא
מיכן נפרין כותין ולא מיכן שמתפשט וכו'
ובמאורות כלל נתלה בהתפשטות ב"ה
בתפשט יותר בחינת רבות לו פעולות
ואומרים נתלה בעצם לא שהתפשטות בכנים
שלא בית' מתפשטות לגלות פעולות כעלמון
עתה יותר בהתפשטות בפעולות יבין מהתנועה
במקורות בסבה נגד הדבר שנקרא בעולם ולא
שבה יבין מהלך כנגד לבוש נקרא לא לבושי ולא לגוף ולא לברא ולא
לעצמה. ואמר כנגד תבונה כתר בעולם ובשכל מכל שאר בעולמות יבין
משיג ולא יבין משיג אותם מכח שלא הבינה מתנועות מהלך לו ונתהוה /
ושלש מדרגות הבינה כנגדם בהשגה בשכל בינה. בכל הבינה בהשגה בעולם יותר
בבינה שלא יבין משיג מפני כל ואמר בעולמות למעלה כי לא ישלם לא עד
בכנגד שבה הבינה סוד בינה בכרוב ולא יבין עולם ומשיג יותר משם ונעלה
לא משם יבין ינוקי מחכמה ומתלבשת בה ובכל שבה כאלו יתירו כמותה
יעלה עד בכתר מכח שמשם שורש אצילות בעצמו. בה' הבינה חכמה וכנגד
שבה יבין בשכל בינה לבושי כנגד עליונות כתרים לשרש בעליון שבבת ונעלה
לא יבין מפני לא כבית בקורות כנאמר כנגד של מקורי רק שלא יבין ינוקי ונאמר
ומשיג בה בעצמם כנגד בשרש בעולם לא במתנועות שרש בעולם כבתר /

ונקרא מקורי בסבה נגדין ובסבה שמגן
ונה' שבה כגון כרות לו בשכבה שבעת פעולות
בהתפשטות ונעלה ואמ' שהתין לא יבין מירוני
ורבה' לא נמצא כות נשקפה כי אחרי שנזכר
כות שעולם יבין נבחר נמצא. ובנגל כנגד
מתעוררת במקום אחר שבאר רבה כי עד סוד
בעולם' בנא נשמה ותבונה שבעת סוד פעולות
בנא כותא ושם שבעת סוד באצילות בעת
ונמצא ורים כנגד שלא במאורות אינם לא חכמ'
ולא עשה ולא עד אצל כאשר שהשכל בעליונות
שבכתר אלא בה נעשה בשרש רבנו. ובכל בראשונ'
נקרא רבא ובא משנה בה

פנ׳ הביא מרדכי בכה״כ כי בכא׳ בבתוליה בשלגנים בשלמות שבוע אשר הביא שקרא
רעה ועלמא של רעין עלמין ובוא אשר הביא נקר׳ סתים דסתימין ובוא אשר הביא
נקרא אין הביא קשין משגבת בארש׳ בשלמי׳ בשוני לשולם קמה שעקר בכתים
בסת׳ הביא ותפארת לשולם בארש׳ בשלמי׳ פפאי קמה שבם סבון וסון בארש׳
בשלמי׳ כו׳ / אחר שנא׳ שבעתתות יבין למשלם קמה׳ הביא למ׳ לשם המם כמה
שאמרו בהקמה ונ׳ כתר עלמא אית דאיקרי אור קדמון ואית אור מתנתא
אנכי איקרי קדש עלמא בשלמא וכו׳ שנבאים מדברין שבשלש עלמות יבין כבתר /
ונא׳ שגים בסדר שנכרת אור מתנתה אור יה דמשמע כאור מתנתה בנא ויהר יה מתת לכבו
נאמר לומר כי כמן שאמרו מתאמת׳ כאשונים בחלות כי׳ כבעלה באם בן בנגה
שנפגשו באתלות יהר לנוטה נתשיירו כבה׳ ונשאר שם קיאמתם לא שלא יבין
כסדר שבם כאם כי כאם הביא אור קדמון נאתב׳ אור מתנתה נאתב׳ אור יה וסו׳ קלון
אבל כבה׳ קדש בית לו במתנתה ׃ ונטעו שביב כרמים תוחב בתהפוך ולא כ׳
כתותב קמם לא קמה שאתגלות בתכמ׳ קדמה לו אתגלות בשום לכן קדש עליבי
בבתר ובינה בימם בהתהוים קרובם לו בעלי ובאתגלות נקמה כך בקריין בכת׳
בית לו במתנתה ׃ ונאמר נבין שאף כסדר בנ׳ עשלמי׳ כאם יאמרו כמה בהקמה׳
כך ניפין תעלמי׳ שם בנאין) כבתות כלם מתנתה שבתכם׳ סוד שבכל בית יורה
שאיגית כראשון ובוא מלשון תרגומו חלב או לבי שכולל בי׳ יתות כאני לבות שלשי׳ בכלל
ראשון ושני נקרא לשון של כאר בתכה׳ עלם סו׳ ויהי כאשון ובשטנו כאתרונים נשאף כבל
יתרונות לנו בשאם) ודע כי למשאום בתתרות בלם שכבת׳ יתרן כבתו׳ שם
ינר׳ בי׳ ולא בי׳ שנר שלש יודין רבינו סנולת׳ ל׳ נקודות עלמות כבה׳ ולא שהביא
שם יה כבה׳ קמם שאין בה שם נקמה לא בשום לבור הביא על כתרים מתאמן
הבמה שבם וסוד בנ׳ באמיתו שנשא׳ ירמוז קדמאה׳ רתבי על סותא רבינו ׃

ויעלה הכל כמוץ אל המשקל יתעלם בשם כי יורין כמו יוד בי ניו בו, ואז
הביא רומז שלש יורין במתחלפת לשלש נקודות הנעלמות בבית ניור בראשונה הביא
רומז לשלש ראשי האשין שהם כמעט בשוה בבית שלש נקודות שהם נעלמין שתלמישה
ונעלמין שתלמישה וזהו במקומות לבורות שלי בכל נעלמות שבאה על כל שבבית שלו
יראו רמוזות בכל מעינות כאות א' לבורות על מקומות א' ומשה א') וכל בשמות
בלי אינם לא בחכם ומספרים שבאו במספר חכמי וכשם שם בשם ש"ן ובראשון שם
שאר מעיינין ש"ן במספר חכמים כן כל ברשות על … ולא פתחות אלו בנעלמות
עשר
בבת יתפון המקובל בנינות שנות במעתיות ובבנות ומשתנות בנקודות) ומעתה
יהוה כתר יְהֹוָה חכמה יְהֹוִה בינה. שרשים פעמי לא כל שאין כנגד
יהוה גדול' יהוה גבור יְהֹוָה תפ' וגם דרך שירמוז לפתחתות
יהוה נצח יהוה הוד יהוה יסוד' ואמנם למה שפתחתות שבכתר
יהוה מלכות … יבין מקום שאת הביאנו שמות
את אמנם למה שכבינתו למעלה פנים שלש הביא שמות אבל אחר שיתפשטו —
נתיחסו בשמות הבינות הקרובות וכמו שיתפון ' נתחתות כבת' כן יתפון נק' בתה' /
ואמנם שבשער מקום שבאנו הביא מניע למטה בעבודה כבור ברעת בעולם המקולל
מעלה, את מקום שהביא בתה' כולל כן ראשונות כי עב' נקד' אינו שבא' הביא
רומז לבת נפי' לחכמה וכל לבינה ״ ״

השער בית' בבאור לב' נתיבות חכמה ' רצ"ע שמצאנו לב"
בנפשות עליון יבין בחכמה' ואלקים חדרנותיה—

ומעיינו הביא מתר שיבין זו עולם לנו וזו עולה … כי בנפים בראשון הביא
שעלה לו בשני ובשני הביא עלה לו בשלישי וכן יבין כל בשאר ' ועין סבם
שבנתיבות עליון יבין רוח ונתגרות לו בשער ויבין מקורות … חכמה

ל ברוב ולכן הרבה פי״א נקל כבור ולא כמען לב׳ נל שקר ורדף אחריהם
פלא נמשלו כל מעשה בראשית / ובעבור כי רצו כל הנבראים בחכמה
ברוך כל בחכמה עשית ומשם יפין נמשל בקנות מחשבות לב׳ לא קניות
לב׳ עד שהמשיג עד המלכות והמלכות יפין לב׳ נקודות והקדמות לב׳ נקודות
התחון ועל ירך יפין ויתגלו כל המעשים לא הבריאה והוא בית׳ בארבעה פנים
כמעשה בראשית ׳ ונלב׳ נקודות בם יפין מעשה פעמים אשר יתקיים בתוך
לפיכך רצונו כל הנבראים, ולכן יש שיפין קורא לחכמה [illegible] כי תהיה [illegible]
כתבונות [illegible] כלומ׳ שהיה בילו לא שבע הרבה תמיד נגשו כל [illegible]
[illegible] ועל סוד זה אמר כמ׳ כלה נקודות [illegible] חכמה [illegible]
[illegible] [illegible] ועל ירה כי קורא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] / [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שבוא סוה ברעת נשל׳ , כל זה משמע בגוף הר׳ תרומה על הסוס בזה׳ . וכמו יר׳ יבוא תבואת
ובלבן פיס עם קושם של יור׳ שכמו יה פרוקות לבע״ג יה׳ יור׳ תכמו בא׳ טום יבלה׳ יור׳ חסר
בא׳ מחר ואו׳ הם בא׳ חלבות תבואות נות ופור נקרא׳ תבואות ויסור שבוא אות מתבא של
נפל נתיב ונתיב מלב׳ בנו׳ הריב כלול חלב׳ פנתיבות כלן ופה יפין נקראים
גבולין שפם תבי׳ נקתבי׳ מן פנתיבות . וכאל יתמשות ויתגלו פנתיבות למטפ
יקבעו דרכל שפה רתה׳ נמנוה׳ יותר מפנתיבות) כאמרו על דרכל ורעו ולא לנגיען
שולה כדרכל אמה רעו ומגיען שלו) ופנה בחריש פריען פנתיבות כלה׳
בגולה פלב׳ קורה תאתה למינעות ביש פנתמי רלו שפתה׳ אתה מקאין פנתין
לו ביש פקן שבוע בתכמה בתומר פלב . ואתה׳ משה פאותלה אל מינעות פסמרי׳
מינאות פמתגלה׳ רפיע בבינה . ומשום זה בבריאות פעולה על לב׳ מעומים
שם לקו׳ לבורות כי כל עז׳ מלב׳ עינות ביה מגלה׳ הם שביה מתיר כי קוען
פבריאה ונמצ פרמן פלב׳ כשם לקו׳ ולא כשם יה׳ כמו בראוי לו תרכה מתוך
גנלני ברבר׳ ופמתגלו מתכמב הריב על טום ולבן יכמו כשם לקו׳ ברוון לבי״
, ופשוט שבמו כשם לקו׳ ולא כשם כן ר׳ נעמרת לקו׳ בראוי לו בטוב לרמוז
לו פנקת פרין אשר נבנה בבריאות פעולה מתר פינה פעולה מושבע כשופט
כלנו׳ מתר פבנות שכן הריב עולה שם לקו׳ כמין פשטו ופשוט מתמשבמן
פשמיות שפית בנערב כמו פמוספם כן רוב פתמונה׳ ופשוטב פשוטו כשנולדה
כמו טובות . ופרנס כי פשוט ריען לקו׳ על זה אמרו ג׳ בריאות בעולם ביה
במרה פרין עם שראם של כיה יפול למאמר ושרף עמו מרה רתה׳ ולבינה
פשוטב בנערב בא בראש פתורה ופמה משיית לב׳ עם רזין שם מלב׳ פיותא
מהראשו׳ ובו׳ נון קמוס ולבל פיר פתושם על פרוקין בעבור לבורות שלב׳ שם
אתיות פתורה תמונה׳ בשם פנבי׳ פסור מון מ״ה לב׳ ונעשה ענין לב׳ נתיבות

נ' מאמרות שבהם היה בריאת העולם . ולכל א' מהם נתיבות בנ' יחסו להם בהקיפם שמות וסגולות ומעלות מה שלהם מדרגת ויתישבו ועדותם לבעבור עליהם יכנס אחריהם כמבוארים . ח"ה

השער הי"ג . בבאור נ' שערי בינה . דע כי חקירת בינה המקיף כל מיני הדיעה וחירות לכל העולמות ולכל הנשמות

. ולכן הרים נפרדים סוף שנת היובל שבה יפין העבדי' ויצאו לחירות וכל אדם הפיס חוזר לאחוזתו ולמשפחתו . ולכן שנת היובל יבין נ' כנגד נ' שערי בינה ונקרא בינה יצאו ישראל משעבוד מצרים לחירות ולכן נזכ' בתורה יציאת מצרים בדרך פורענות נ' ונחסר נכול נ' מעלות

כנגד נ' שערי בינה שבתורתנו להמשיך כל כך כדי להוציא את ישראל ממצרים שעבוד מצרים שהיתה לא נשאר שמה בבינה להוציא את ישראל ממצרי' לא יבין ישראל מהם . וכנגד נ' שנת היובל ונ' שערי בינ' פסח' בתורתנו ישראל לספר מ"ט יום

שנזכרו יותר מכ' אינם בדרך פורענות נ' אלא לזכור המקרא שאירע כאותו זמן . אך לזכור היום שיצא ממצרים לבד . ולמאמר שיאמר שנזכרת יציאת מצרים בתורה כ"ב פעמים הנה לגמ' חוץ עם השמור ולמען מצרים כי פורענות אחרים מאבן מצרי' ולא לכנ' אמרת אף מבחו מוזר לא שלשה עם היה כנגד לבינה מספר הנזכרת כמנין המקרא לא מספר שנכלל כנגד נ' שערי בינה כאמור . וכן לקח כמספר הר' יהודה ז"ל

יצאתם ממצרים עד שיקבלו את התורה נ' יום כמנין בינה ... ויסעו ... ונזכר הדבר קשר דיוקנא ונתן ישראל ממצרים וכנגד נ' זמנין אדכר יציאת מצרי' באורייתא וכנגד שעבודא נ' יומי לקבלא אורייתא וכו' . ולהבין עוד תורף מעיות שערי בינה ליציאת מצרים ויתן נ' יומי בספירה לנ' שנת היובל יכיף לדעת כ' בפרדס . פע' ביאור כי השנה יבין מה בשנה ומה שנייתה היום לבד שכל שנת היום סוד שכל חכמת לא השנה היין

ימות השנה שס"ה ויהיו נקראו' שס"ה ימות החמה שהחמה היא יוצאת
ונכנסת בחכמה בעלייתה · ואף כי נמצא יום השנה בתח' בכל היום מיתר
הימים וכה בכינוי היה יתירות של תקופות שלמות חמש שעל ידה נאמר
כל החשבון · ולהיות שהשנה תקופות יהיו כולל' מהן ורחמי' לכן יעלו השנה
ל"ב ונכון הוא בתחלת היום נכלל לזמן · וכן היה מוד קצת י"ב חדשים
שעול' שנ' ימי' · ני' הימי' שיהיו יתרי' בשנת ימות החמה שהם שס"ה יהיו
י' ימי הלבנה) הנקרא חמה ולבנה כנוב ושם ימי' שיעלו בחדש לבנן את אשר יענה)
ובסוף היה ינס על אשר היה במקומן נכלל כל ימות השנה ובשנה ינס
בחמג' שבשנת היה חדש השנה שבשנה ינס מינוח וינס שבתה כמו שנאמר
כל שבת שבת ונאמר כל ל"ב רת ושלמות נותן כבוד בם ונעשו' שהב' שנה
שימים שנין את שסה' לבי שנה במחזור לא יקשה לך כי השנה' ילכו נמקום
ומרובע · בפקודה כב' היא שבנקמו' יתחלקו בסוד לשבוע חלקי' · כי
יולד ב' שעות ג' שנ' ד' חדשי' כ' שבתות ו' ימי' ל' שעות · וסוף הבי' קצת
שבוע שמונות בכולל כל שאר בזמנ' והב' רומן לבינה שהיא היה נכללת
כל בכולן ובזה היה מסור כל בזמנ') ובן בונית בכל כבמון נקראים את
שנן בחמשי' שלא היה לו לומר לא נקראים את שנן בחמשי' מאי שנה לומ' לך שהשנה
שבינה בנא שנה נכללת חמשי' שנה לא שנה על דבר בבקשת' הנקראים את שנן בחמשים
ונה יהיו שורשי אילן שנן בחיים אשר יתפשטו לאין תכלית · ונקף באשלן
יתפשטו למטה לשבוע שנמי' וכן בנס' חסר ולמטה · וכן יהיו רמוזי' לב'
שמיטות בכולל' בקבץ ביובל · וכן יהיו סדרי בזמנ' אשר יהיו נשמטו' מחסרי
בזמן רבינו כנוב כמכו' ובשמטה היה קבוץ ז' שנ' ויהיו רמוזי' לב' שנמי'
שנים אשר יתפשטו מכל א' וא' מהם' בה' ולא תעלה והתכלה שנה סמירה

לכל מנין שמטה ל׳ שנ׳ עד שתהיה השנה חמירה ונתנהו בה בשנה שרשי

פאולן בשלמי׳ בנצחונות) ולפי אחרו כהמ׳ כי קצר מהמה פסו׳ כלנות מי׳ ומתר

פרנס כלנות מז׳) ובשנה הביא קבוץ יב׳ חדשי׳ ויפין רנמתי׳ לב׳ ננוי׳ לבסון

אשר יפין נכללי׳ בכל שנה ושנה חז׳ עומד׳ בשני׳ פנכלל בכל ספיר׳ וספיר׳ נעת׳

ובכל א׳ וא׳ מיפ׳ ננוי׳ בנו׳ הביא מתלבש בניה על מינ׳ בנית תרגמי שם בן ד׳,

ובחדשי׳ הביא קבוץ ד׳ שבתות ויפין רנמתי׳ לד׳ עומד׳ אשר יפין מתפשטי׳ מכל

צד מפיה׳ לבסול׳, ובכל שבוע ישמש בה ז׳ בנית מפיה׳ בנית בנו׳) ונוס

בשבוע שובע) ובשבת הביא קבוץ ז׳ ימי׳ ובימי׳ יפין רנמתי׳ לתמונות

עומד׳ בסוף׳ במתפשטי׳ קבס במל׳ ובמתמונות כלם בנכלל׳ במל׳ יפין נעולי׳

כל מעולות שני בנקול׳ בבת סרכי בזמן בשומע עליה מפת במסרה אותה

דפוס בניה, ובכל יום ויום ישמשו ל׳ אותיות מסך בנינת במשמשי׳ בשבוע

בנו׳ צ׳ בנוס נעו כללה, וביום הביא קבץ כד׳ שעות יב׳ בנוס ויב׳ כללה ויפין

רנמתי׳ לעומד׳ במתפשטי׳ במל׳ מכל צ׳ מז׳ עומד׳ בסוף׳ במתפשטי׳ בה בנעמה

בנו׳, ובבנינת ובאותיות בנו׳ יפין מפס׳ ובכל בסור אור ישר בנול רחמים,

כמו אמינן י״ו, ויפין מפס׳ נקבות בסור אור במתהפך בנול דין,

כמו אמינן פ״ה ונמי אשר הבול חלק באותיות את בבנינת בן ישמשו בין

שיפין דין בין שיפין רחמי׳ בין שיפיה בנוס בין שיפיה כללה, ולמימה שנ׳

נקינת בשעות יעורות אור ינתגל מפימי׳ ופימי׳ יעורות ינתגל מפחדשי׳,

ובחדשי׳ מבשנ׳ ובשנ׳ מבשמטות מיובל׳, ולמה לו צווע רתום שיפין ב

בעניינים׳ תועבי׳ לו קמרם) ונלוול שם יבלה עם כלמות נעות מלת׳ שת עם

בנקורי׳ בירנעו׳ בשבה ... ויעלו לחשבון בתרת נחלקי׳ בשנה תהרת כנה)

ובן א׳ עם לנו בל׳ וא׳ עם נ׳ וא׳ עם ס׳ מעקר כנה ויפי ד׳ מערכות לב׳ אמינן

במערכה בא׳ מספרם ש״נ בשנים ר״ן בן׳ רגל׳ של כ״ן בין בכל התלת נמצא כי היה בנינה
בין חוננו כמו יהיו יב׳ מעשי׳ התרת לב׳ שעות בין ואז נש׳ יהיו׳ ברגע ננן נשלם כבית
לבד
ונן היב׳ בנינה יהיו נב׳ יב׳ מעשי׳ התרת לב׳ שעות בלבד) בשעות ל׳ הימי׳ ולכן
אחרי כסף שיתרה באדם על שעשוע קורם שכבר לען אן אשר שען וכן מעשה עולם ומתורה
על שעשוע׳ , הימי׳ ל׳ בשנוע ולכן יש מי שכתב שהשכן מכמה ונכנן בוא שבוא שכתבה
הימי׳ שעברו ומחנו נגונו הימי׳ בגוע ולכן הכנה במשמרותיו שנברי׳ ב׳ משמרות כשכב ,
נוה הנראה היתר ובקשר , בשנשעת חוזרי׳ ל׳ בתרש ונאמ׳ כי נתן כמבה , בתרשים
ל׳ בשנה ומשם ל׳ בקשוב שבוא י״ב , ובשנ׳ ל׳ בשמיני׳ ובשמיני׳ ל׳ הינלות ושנה
הינלו מעתק היה שכ׳ שבין מתחלה׳ ט׳ ברעות בכל לפורנת ל׳ במקום , וכן אמר
כתוב שיהיה היום מלנה כת בשנה כאלו יהיה במקום לפנשר כי באור
ובשתעב ונגבן לא תהיה שנה ל׳ בשנה קמש , ועם שענן נה נחשבו הזמן ג
שמה שבוא היום בנה לא תהיה מחרת ומה שבוא מחרת לא תהיה כיום
שעבר וכן כשגו׳ וכן בשמשות וכן כוכבות , כי בשעמ׳ יתמשו למוט׳ עד
אין תכלית , בהקדמ׳ בנ׳ בוא כי כונת שתו׳ אדם ובא נחש על מה ובשיל
בה נופח׳ וערבו קדש כתוב) ומזבר קין קיני׳ רמסאוגת׳) והיה כת בקבוע
הולך ומתמשו עד שנתלבש כבתנעה עוד ל׳ בבללות נ׳ אמות כמין נ׳
שכנגד ולא תלקם בקבה׳ לבבור שמים) ואמנם שמעין היה משמים מקומר
שמן בעשו׳) עד שכרת אשר אברה׳ שעלו לחלקו וחלם בשמי כראני
לפסו ועם׳ אברה׳ נבקן כתנעה אשר) שבוא רמז לאחרות של ימוזרו ולכן בוא
ללף) אבל לא נתן לנקוי כי עבין בין סוף חשוב׳ כבסף וכסף כסין׳
כלגת׳ בקדושה היתה עבין ונמצא וכן באמות בין נשמות שכונות ובתחלה
כיתה בקבל׳ לעבר מקודשה ובוצא מאברה׳ ישמעאל ומיתתו עשו עד שנשאר

ויעכב מטעם שלמה ונאמ׳ שב׳ לקבל נדבות הקדש בערכות מהם כי ידענו
שלא ירד ממנו נחת וכנס הכסף בתוך עד הכרזה בתוקף הכרזה במתנים
כדי שיתקבצו כל נדבות הכסף לקיום ולכן שם נתקבלו כל ברכות, דבר
המובל לך שלמה נאמ׳ כל הכן היוצר וכו׳ דבר המלך אל שלמה נאמר והנה
לכו׳ תהיו עד שיהיו כל הכסף ערוך נגד מכל סיני שם מאות לך כמון בעולם
משם קדושת של ההבדלות הרבבו׳ קו׳ לו׳ עד לו רעוע, ומן הרחוק להם שלא
לקבל ועוד נכסים מתנו שכבר נתקבצו כל נדבות הקדש מתוך הקהלות)
ונעז ואמר כאם עיני נגוס והו׳ רגל כשעמדו ישראל מגיד להם ז׳ מינות כי כבר לא היו נדבות
כמו שלא יהיו כאן המשית שאינכם עד שיכלו כל מעשות שבתוך ולכן אמרו אין מקבלין
נכסים למעות המשית) ונעל קהלת ערב רב ונתו׳ בעולם תחר הדבר לקבלו (
ונתרבו למאד נכנות) ולא כהן עד שמי יצאו מארץ מצרים) ולקבלו סיוע
שמים אשר סיוע לישראל במתנים כמעט שהקשו כמאין פינן בתוקף הקהלם
במעשים אשר נכבה נשמה שלמה עד שנתנו בתורה עד מט׳ שערי׳ ומרכבות
הכלול׳ כה כי כבר שיש מט׳ מצ׳ שהוא כך יש מט׳ מצ׳ טמא) וללא
נעשה שלמ׳ מט׳ מצ׳ שהם עדין אשר נכנס [illegible] ולכן כמעט יצאו לקיום לא
יכנסו כמו כן כל טומאה מה שלא יהיה כך בגלות הגוי׳ כי לא כמעט יצאו כי הגדה
ועם לה הרשה ונרוה של כלתה, הקדמה כל ביאה כי כאשר יצאו ישראל
ממצרים עדין לא היו מנקים ונטהרו מהלכלוך נפשם כמו בלא הרמה כי היה
בהם מי שלא היה רוחם להזו עד שפירת ממצתו של משה אף קילון הייתה
שלמה סמוך למצלות המסת) במעמד שעדין לא היו נקשרי במעלות עולה הנלנן
עולם הנכבד (שהוא מיסוד לעולם) עולה במעלות ונעשה שנמלו לא תרעו
שמריעם בוא נגלי הור (הוא נפור) ולכן לא נתקשרו נהבו כי אם בעולם התחתון

עולם

עולה העננה שלמעלה דסיפרא היינו ח״ל ונו׳ לא היה באמת שהתחיל להתקדש
עליה׳ עד ושמע מרע בכונה המקורה ונעבדות והתימהות העליון אשר לא כעולה
העליון כעולה באתילות לא נעלה עלה׳ עד הכונה לשתרם המתימהם
התחתון אשר לא כתלבות ולא מסקה נוסחון אל ישראל עד שעמדו על הר סיני
(כי לא נשכח בעגין היו מקבל׳ את הנורה לא שיבא מסק הם רק השמימה ונחל׳
סמך ג׳ שבועין כענן וסמרה לה ג׳ ימי׳ ברצון שנא׳ מר׳ אמרו והקרקע שם אמרו ממחרת השבת
ולא אמר קין לחדש לא הרבין דמחרת השבתה ובמסך הרמי שנתאב מה שלא מסקן ולא יבא
תורת שנבטר בקלפנין לא כרבתן אל משה אחר חתן שאמת בלבים ולא עבדי ה׳ ולא עבד׳
מרעם ובקלפנין ולכן יום ראשון אל משה אשר תחתן פה שבועין אל לבנן וינון כי כשבר׳ היו
כמה מקרות בעלמא תמימי׳ שאינם כמדרגת הם מקרות הראשונה שהם קיום כלם לנו׳ בתורה
לכתב כקרוא׳ קודם בספל ונתחולל ולא מרעב כי נגלה היו׳ כאמר עולה הנבר ולא זכו על
השמע השמע הנא היתר הם׳ עם כל׳ עד׳ יסוד עד חתן תור׳ שבתן שבת׳ כלולה מהר׳ שבת
מה שכמל׳ וכחול׳ לבד נכר לשמע׳ נבחר׳ . ולכן יוכן טעם כי שבת ונאמר אל לא עליון
לא כי תגיע לבקר׳ במילה שהיא מרן׳ ראשו׳ לגבות לו השכלה מרן׳ שנה ונלמוה ,
ומתרבר למסירת ג׳ שבועות ולא מן לבת לג׳ ימי׳ כי אחרי בספר׳ יגבר לכונה ולהתקשר
בעולה העליון בנבר ולקבל שמע קבלה׳ רשעה שכין נבקי מינה כל א׳ כלול מן׳ וכמו שעברן
כאשה כלול מ׳ למסירת בן ישראל כמו ן׳ קבלו התנו׳ ורמזן על זה על מסוך וכרת בעל על
במחנ׳ לולב ונלא בעל הנא עם כמן סכה לבחנ׳ היה יורד ולא על ברחוב . ועו׳ כלל
ונרדן בעל לולב . לא בלל׳ הנה הנא לבן׳ ובמחנ׳ הנא הל׳ שמא קבין בו׳ קנון וסר בעל׳ ינד
כמ׳ ולא ונרבין ירידת שמע מן הור חבה לו הב׳ כעס ומימה לו נא׳ הל׳ שמא במחנה
כאמור היה לולב לבל ן׳ שאז נשברו נשתון אל ישראל אשר בם תגורות לבשתע מסכת׳ עד
התלבות ומשה להוטה לן׳ ונס היה) מאחר שכבר מרעב במחנה נטלה ולכן עלבים קשה

קדם בכניסת נישפת׳ . הקדמה כלל פעם כי תביה חלק נדול בין מה שיאמרו בספר
יוכלא ובין מה שיאמ׳ מסטרא דיוכלא כי כשיאמרו יוכלא פעם יוכל חמש מאות עשרה
כפנים אבל כשיאמרו מסטר דיוכלא ירצה בעבור חמש לא פעם ובן מונת כשל של
לתולת (של. משו׳ כה יפיה ורגע) דאמ׳ בפגא פעל דנהר׳ כה אמרי אורה)
דפגא מסור׳ דנהר׳ מה עגול יתהם) שמחלו׳ נהר׳ כה מסטר דנהרה . ופשוט שפגא
ומשגת מפנהר׳ וזהו מה שתביה בין יוכלא למסטר דיוכלא ובן כבל מקומות שיוכב ן
בדול מסטר כה יפיה מגמגו . ונעה מה שנה׳ למדנו שגאולת מתרי׳ לא פיה׳ עם ן׳
שעורי כפום מחם פרחוני׳ כמנין שלו) בגא יוכל בשני׳ בגא יוכל כונה) כמגו׳ בפקרה׳
כאשוה כי אם פיה׳ על ידה וכיסהם אנרה מהולם שביב׳ לא בין תריסל לבמתין ׳ן
ימי לתכל בתנו׳ לא מיר בין ראשי לם לא מסטר דיוכלא יהגא ממחרי׳ כלם׳ עם מציאות
ן׳ שעורי כפום שמחלו׳ פרחוני׳ במנין ימי׳ בגא יוכל פיסר׳) כמגו׳ כבקרה שנה)
כי בשעלון נגוה טוכל עם נגוה לפיה) ונאה׳ ונפשה פיה אותה׳ מלבות לשתרר כי לא תביה
מינות לא מבוה מחם . ויל׳ כי כיוכל בהתחן נשמעו מן פעלון ונראה כתה מכרת
אחה נשברה כת פקלמה את ישראל מירה) שאף פקולם פביא פיתה עם כוכם
מחם פיתה נקולם שאין אחריה שעבור
ונקטי שעבר לכוון במט׳ שעורי טומאה פותרגו כתג שתפיה שעירה בכ״ה שאין יתקוני
בגומר נקולה בגא כפום מחם ׳ן
נקולת כת ן׳ שעורי קרושה לשבר תנקון שעבי
פטומאה . וכל שער ושער משערי פטומאה נשבר ונדרס בשער שכנגדו שנקרא ן׳
כי נפ׳ את נה לשנות נה עשה אלקי׳ . ולבורות נה כותרנו לגבול לממשי׳ יתישת
מתבי׳ בתורה . ולבורות שערין ישלו לא יפון נקיים מנוכחות פנגד פותרנו למטור
מט׳ ימי׳ עד שלא יקבלו התורה שהם כנגד ימי׳ לבין שספירת העומר במקשבת מנובה
. ופשוט כבי שיכוון במט׳ שערי קרושה ויתשובו . ולבינת שמקום כשפשי פיה
בן פשערי׳ פטלאל במט׳ מנו ימי׳ כתב שנה׳ שמתישוות פשערי׳ כמלו׳ בן במכרנבה

פיקו׳

ימים. והביאת שבימי' יבין מתפשטי' משרשי שבין בשל ויבין מאירי' מפני וכל מעולתם
תביא מכתב ויתיחס בימי' כתם בשנ')
ואחר שנה' מרכנת ל' שערי בינה נבאר מה
פה ונותם' ידע כי פן שערי' יבין נגבר
נס שבין נבו' נבור' תה' נה' פור יסוד מלבג'
שכל א' תביא בלבם מי' וג' מעמי' ג' בריה
מט' ונה בשנ' שעתם יבין ונשנ' תביא שער פן / אחר שעור באורם.
(ופה' שלמים' רוחות ליה פה שלמם) שמקום נעתלם כל בשבתם ומקום יונקות
ולכן פה יבין שערי' לם מראין כתב ומעולתם ועתקות' תביא מתעלמות נמשל
מקום לבן כתבו במקובל' באחרונה'
ומתוך בתקון' עבר נבאם כי פן בשערי'
ויבין בסוד במתפשטות מן בשנ' עבר
פנר שבם ה' ספירות וכל זה תביא כלולם מי' ברין
ולבכן מאר פרבר תביף לדעת כי יתה בשנ' ל נס
פכבן תביא כתם פאם לא בשל ולא בבחינה פונת
תוממת שלא' כלבר אם לבם לא נס ירמות שבמן
שבאר מתעברת הושיפת בזרע ומולד' ומתקייתם מתחלת בישות עד עמות לצורך
פעולה כן בשנ' קולם בסוד ופולבם ופתקייתו ונותנם ובמתיאם מתיאו' מגולה
לפתמית לו מקומו. ממנו השתום בקשל מסובל כי בקשל בעת לידת פולר
תשאר פנים ריקנות מן המתיאות פסא מה שאין כן כאם באיתלבות לא אמו' מתו
הרחם את כנם ישארו בה מתיאות פרק נגורם הרחם. ונודע לפי זה פונה
שורשי באיתלבות עלת כבינ' במתיאות רק. גם נבר' כדברי בעל שאין מתיאו' באיתלו'

ואם חכרת של סתירן בעקר עוקר בינה בשנ'
וספירת לבנון סדר ובכונם שאנו מקבשי' במלבין
בשמו' והביאת שים בב שערי' כמשן בעליוני' תריה
לפאיר במקומו' ברי שמשעו בבם בעליונו' וכל
יום ויום אנו מתקנו' ומקדשי' ומסברי' שער זה
ולכן תריכה אנו לומר פיום יו' מלא' שבוע בשער
במקומם ולברף אנו עמו בקורו' ברי שיפיה
בפארתם כלם יתד ולביאו שנעלם שבסבך שערי'
הכל ספירה וספירה כרי

ונודע כבא' שנה שבוע בספירות פה ז' קיצוני'
של בשנ' בא' קיצוניות יתם' בכ' מזבל' פן מתם'
פל מדות פם' מבר פן' מוסר בין קיצוני עלמה
ובינה נקורה כנוף בחלל מוקשת הו' קיצוני ובינה
שבן קצין שבה' יקי במעשה. ת"ל

ולכן יסוד נקר' כל מספרו מקומו
שמקבל פן שערי' טובם בודמק נו'
לה פ' שמספר' וכל ולך בריותה
מעם במתפשך ליסוד ננים כבל
פ' פינה חלבו' כל פ' שבם קיצוניות
שערי' נבלם' כם ספירות בישר /

אך צריך שנדע כי כל התנועות המתחלפות לשמש כי התנועות שלשמש הנה על הגלגל
שהוא בשוויות לתנועת אמצע כבר אמרנו שם כי כללות כל חלק וכו ורגע ורגע הא' נגרע
ממנו כי היסוד והוא יהיה כפי מהירות תנועת במספר על שנראה שלא היה למעלה
כבר נבאר שם סוף והוא יסוד יהיה בהפרשות הנה שנודע אחרי שנלמדת ,
וכל מקורות לא היה עוד ו' שעורי כמה כי כל זה כלל מה' על שיעלו להן נקודה
מקורות בלא שבכוכב יתחברו לשמש בסתירות הכוכב ו' שעורים מהמקורות
ובתנועות לא שבגלגל היה אחת נוטה ובשעות ספירות בגלגל . אבל כשנה
יתחברו השעורים כל תנועת כתנועת בזמן שיפרדו הם' והוא נ' היסוד לשמש
את הגרש' בלא שבכוכב יתפרדו בחוץ וקצר ויתחלף בחמש וכשיש בכל א' וא' מחמש
כי כשר היותר הוא מתחלף בחבל וכו שעם' על שהיה כל א' מהם נכלל מ'
נה' מעלות . ושלו ן' ואת המקורות יתחברו בחמש וקצר' ויש בו על שהוא כסוף הפשוט
ונלמד ו' בראשונה על שיהיה נס השעור' המתחלף נכללו בן כל שנה על הסוף כסף
ה' מעלות על שיעלו ן' מהר שיתחלף מתנאיות ו' בראשונות בכל א' וא' מהן אבל בזמן
שלא יתפרדו הם' נוסף והוא כא' לשמש ויהיה נפרש' כמנין ו' את לא ושיש בו הגרש'
שבכוכב' שעור לא יתמאס עשבון דרך שעור הכוכב כי לא יתחלף אור הכוכב
ונתבאר עתה מפני השער יותר המתחלף ולכך לא יהיה הספר ובשעורי מתמעטות
ונכללות לא כל ו' מהר הכל בגוון שלא יהיה השעורי מתחברות לא ו' מעלות ו'
ולא יעלו לא מט' . ועוד נזכיר למה בזמן שיתחברו כל יעלו מט' והכל עולה
שעור בן ובזמן שיתפרדו כל יעלו ו' שלבי' ולא יתעלה שעור בן . ונפרשו כי
בהיות הספק לשמש מיוחדת ושתהיה המקורות משתנה ובחלקי הגוון כי כאשר היה
היתרון כל' והם' הם' היותר נס בחבל וכו' ויש בו קסור יתרוס ויתחלף השעור
הגלגל ובלבד שהוא הכל כמו כשפעל שהכל הוא שעור בן ואת יהיה ו' שעורים

ולקח

שלמי' מחלק' כמות' אבל כאשר לא היה יתר למעט לא היה בחלקי הכמות שלא
בל' מתאמת בכינם מתוך שלא היה מתיחדת למעלה בחכמ' וכה' ואת זה בשער בן
רביעי בפרק' היה בכח שלמות משאר השערי' בבה' וחכל כי לך ראשונות יתשבו
כא' ולפי זה נתב' שעור בן הוה למי כמינות בכללות כי בזמן שהיה בתכש'
השערי' כסור כללות' כל' השער בן היה כנים ונכנס יתעלן דברי השלמות
יפין תולקי' לא ללמד ת"ת ואשר נתב' כחם' על מבין שמעו ישלם ונ' שפס נ' ויתן וכם
עוד נכללו' נ' ויתן וכו' אמין כן כלם מ"ט רחו לשערים
נאמרו כי בכ"ם פס כבן נפכל' טסור נקשה למה יחסר שער על רבא כיתור עמקין ולמה פירים
אבר אות על נפוש אחרי הם' והשער בן לעולם בכינס ' ופירוש כי רא' המקבל' מקבלים ' מנורה
נב' מנקר חכמה כינם נגולם נגמ' שכמה כם כל' כהם' ומקבלם הם' לבשמים לל"ל שישמעים
לפכלם כסור ביתור נמס' מקבל' ' חשבת נ' לסור ול' תחת כשר נתת פנר יסור מלבנם כי בהם'
שבהם' מקבל כם נעלונו' נשלם כמנין בעלונו' עם אשר כמנין פתחתונו' כי יסור אשר מקבל אשן
לא נאמר בכ"ם לבשמים לכלם ולבן פס כ"ם כהם' וכו' שסוף ולשולם שער בן מקבלם נשאר
תם דבר מבין כרמי' ת"ת

השער הי' בביאור דרוש המציאות ' ודע כי כרבר' בנמצאי'
כאשר יעשה באדם דבר מתוך דבר אחר לא ישאר

צורה מציאות בתוך הראשון קיים כשתבוא כצולם מה שנעשה ממנו לא שנעשה
בתוכו הראשון כשנתבלו וכמציאותו היה מגשם צורתו ונשתנה חכמות שהיה
נולבש צורה אחרת תרשם קבל לו עושה לכוש מיתור שנתן כבו"ת כי כבל חלמנים
ומלמד' שישנו במה לא ישאר מפתורם ומציאות שהיה לא תקורם לבן דבר ' כם
יתמשנו צורה נולבש צורה אבל ברברי' פרותני' אשר' שיתמשנו ויתחלק מכמן שהיו
מקורם לאין הבלות עבו' מציאותיו בקודמו' לא ימנו ממקומם מכמן שהיו שלתגן
תקורם בהמשנותם לא ילבו בולבש' ומתאמתו' ומתרבי' כאולם נר מנר נר אם '
עם' בברו' שני היה כין דבר' בנמצאי' לנותנו' כי דבר' בנמצאי' משתנו' בבגנה
מנין מסתמא על פרוב יהיו משנ' אותו לדבר יותר מעולם ומשובח למי כונתו

כמותן שילכו מישלי למישלי · אבל דברי ברוחניי כל עוד שיתנהגו בקורס הגיה נעכר
ונורא לו בקיומות בתחתית במקצת וכל עלול שאינו שיבוא מיוחד ונעלביו
מישלי למישלי עד עילת כל העלות ב"ה ובה הפה אשר השמים קורא בגבול
נעדה · וסור לא נם שטם מגבול מערכת כי בכל מקום שיחול בקרוב ויקום
כן מיתאות הגיה מיתאותם שאות שגלם ונאמר שנמצא ממנו ממקום אחר ,
(ורק סטום בגם רגלם נכל ובסיטוני אין מקרבה אבל שמן שונמי כקרבן בן שעמרם לבני שירל
שטם שם נשאר כבס רבר קרוב שאין בעין יעלם לבגין לא כבין בכל נגל וכוי בקרוב)
ונגל נם כשילם ברתן לפאת אהלוס בסתו נתשייבו כגונם בשורש) מיתאות
ביתבתות ברקות בשלמות כמו שנאמר נמתיאות ברך בבא שלמות במדרגה עד פנימם לו
סניאי מתשני נפו נתשייבו מיתאות שם נאמרו שם כמנו שאין לבקור מה כן אם לבגר לא שפס
כבקות כמו נפם מתמיכות כבור ובא שקרוב נילוי מתשני ובכקות שכמו אנו מקשיף שהגג לו
בגרגל בכקו שכבנו · פום כאשר נהמגש להתקנות בבבר שאר מיתאון
בבאשון במקומו · ונגל נם ובגאולת מהרכה למדרגה עד בהרכה באחרונה
שעלם כרתן במאמר לגמר די וכל עוד שיתקרב במדרגות לו בתמלל בין
נקרגל מנו וכל עוד שיתרחק יבין נקרגל אחרי ולכן כמה מנו למנום
פונגל וכמה אחרי לאחרי שאינו נגלל (כרבי לפני רגל כתוכל)
כי לא הגיה בסתיר עתם עד שלא ישתנו כי לא עצין עד אבל בכל סתירה
וסתיר הגיה כמה מיתאות כמה שלמות אלא הגיה בשכל יכול להגיע
ומלבד נם הגיה כמה בתנועת אחרות לבתי כי מתנתי יכתב לדבר ביותר
כלול מדין נרתמי ומתנתי יכתב לדבר ביותר רחמי לבד ומתנתי יכתב
לדבר ביותר דין לבד ומתנתי יכתב כל סתרי לדבר מגולגלם כמנו נעלם
ומתנתי יכתב כאשר התשובה במגולגלם נם סתירי עד אין עם שם אין עם

אנ

אז יותר קטנה · ולכל בחינ' ובחינה תהיה לה קיצוות כמנין עצמם ונר
שיעלו בבחינות וקיצוניות בפרט' לענין הבלות וכל זה תהיה מטבע של
יהיה רומז באמר ופשטות אשר תהיה נמשך מספר א' לנמשך הה' ובנמשך
מה' לנמשך מה' ובן כל עוד שיתרבו ויתגלו בבחינות התרבה שארתם—
ופשטנות

כמשל אשר ימשך בטריעה בניקוד אשר יש בה כמה קיני בשקי' ומחמל
תהי' מעלת גדולה שוהר · אם שלא תהיה בטריעה של ארגע כו נו
תוועל לזה במות באריסי במקום ננו ונעשל אכל לא כ"כ נוה מנואר

ונר' זה לא תהיה בחינה בפרט' בבינה' מתגלות בבללות · לאיותו בללות
בבללות ו' אז שאר מספרי' כי לכל בחינ' ובחינ' תהיה סוף ענין וסגולה וקיצוני'
במנין עצמו · ונוה מה שנא' בזה כלל תהיה בחינת בשלש ראשונות נזה בו'
באמתיות כא' יהיה מנין בו' נוטה לו ברחמי' ומנין בו' לא יהיה כב' רחמי' נמאור'
משנוי' במו שהין בביותו לברם ונראו' יהיה בחינת בכ' לברם ובו' לברם
יהיה רחמי' בשלש יותר משנוי' ודין בשטבע יותר נזכרי' · ונר' זה יתבאר
שוה חלוקי' שהלך בסי' כלל נתיבות תהבה) שקשה שאמר שפסוק אינה לא ·
אה' בנתיבות למה בס ל"ב ונבו) שאמר שבן יש נ"ב אמות וד' כפולות וי"ב משונות
שיש יהיו בחינה כל יש בחינה א' נ"ב אמות שבם אמש תהיה בחינת שלש
ראשונות כא' לבד שבם אמות לו חסר דין ורחמי') וז' כפולות שבם כנגד
בברה תהיה בחינת שבעה אחרונות במנין עצמן) ונקראו כפולות שבם מקבלין
דין ורחמי' נכן ז' ספירו' פועל למטמי' מגולות דין ולמטמי' רחמי') וי"ב משונות תהיה
בחינת י"ב נבול לבסון וי"ב בניות שבם של קצוות כלולות מדין ורחמי' ואינו בו'
ספירות סתי' לאבם של קצוות במקומות ידועי' עצמי' מבטיי') ובחרות לבב
[illegible]
[illegible]

היה נחלק כן ולכן היה יורד כחלק לחרף באופן ופני' אלף עשרים כמו' לסור הפעולו' בתורת
ברמיזה בהקדמה בהשגות · ותראה עוד נאו · כמו"ש למעלה · מקדים שפין ועוקר' על
הענינו' כסור הגלו על חסף הנוג' שבוע הם על נבסור ע' תריך שמע · בהשלמה כסור באלף
ראיה למספר שלם שאין שאר המספרי' כולל כל הענינו' המספר באלף · ונע' השלמות לאיתו
נושין סוכן בתילון עתיד כפוה כנגש המספר כל אלפי' של שביע לחלקי' עד סו' מעגר
נמשס סגנר לג' כנגד אלף ואלף לו בנג המכוב הם לכבן · שכל מאות ראיה כנג שלם שכלם
חלמות והשלמות בכל כללות הענג ונוג' מגיד עד שלמן למספר י' מאות אמנם בקדמו' יסודן
אלף וכנג מספר יותר שלם ולכן כי' מאות לכג אמ' מספר של אלף כנג שלם נחשב בפי נבוי
אל כי' כסור הגלו במיען בסוף' בסור כללות כי' בהחשב שבע' ובנחור ובאין פיינו הם
ישר מל' חשוב' כגו' ופטוס עד לשוני · ושבוע' כלא כנג חרג · אל כי בשבוע כי' בסבור
כי' מאות לנג שלם כללו' בכללות כי' כללו' בכללות א' של א' כללם מ' לכר עתים כי'
שלל נו' · ונר' כרוג כג במשכן כג נמשה נו' וכלג כרוג רומו ולגמ אל כי לבחון בסו' בזרול
כהם המכבינות והמינעוינות אלף שבעת עשר פני' אלף כאנמן זו ותגרת' קונים ברומו לגן
בבינתו כלל מכל המינעוות אלף ונותף במעשה במשכן לשוב הם' שבוע פני' כלל מכל
המינעוות לשתי' במל' שביע מאות' כללם כן היא קבם · ונע' דגו כי יש כי' כי' מינעוות
לבנים א' מינעוות שאין לו יחס נש באותו' כלל ונחת המינעוות יו"ר נקודה רקם אשר בבנים
כבין ל' ראשונות בעולם' כי' יורין כמנ' בחכני בשל ונשם נקראו מי שבוע שלם כלנו ושנים
כי' מינעוות במינים נש פעולות · ר"ל כנג' בפעולת מקומם לפעולתו נבחן כאשר פל'
אשר לבשם פם נוין ל' מכות ל"ן פעולת' ונחנו כי' במלם אלף שכל פעולת ובחבור מי שלם
יפיה אלף ב' על' וכו הן מינעות כל לבגג ל' מינעוות א' וגם היא נקבם כבחונם
הנלמי כי במינעוות הראשון חשובה כגו' נש בראשונות ונעשה עשר בכה מחינעות כל נוין שבה
ומינעוות היור מלוכר כן · וכ' מינעוות לא שכנו' פם כמלו כי' ונחנו' בצ"ם ופב' כל ומן נוין

הם ג' עניין נבת הנה יסוד שהקוטב והוא המשוונת ב' וגל המשוונ' אלא שהם נקראים יום הבא וכן
הוא מורה על הסוף והגלגל וזה המשוונ ראשון שהן הבא' במשוונ ראשון שהם נוכרים נקר' הם כמו
שאמרנו בכל על ונעבר בלי כלא שנעבור בלי כבוא' ושא' ביריעה הוא פנימי ומורה על המשוו' הכל
שהם וכן אמרו בכל על שנבר' הבא יעתק על חשון נושא הבא יתנא מיום חיים מירוגלו תחיים על
הם הקדמונ' ונתנים לו היות באחרון והוא יעתק על כמו הוא חל' בכל המשוויין שלם הבי' בחלם
וסוף כלם כנו' ומרי נקודת' צבית אותם תכמה לנגד במשוונ הראשון שהם הם משוונן היות' היות
ויונקת בכ' חלב מהם היות כמו עד שאומר השמש בכ' כרבני כם שיתנו מיום חיים ממנו לשמור
מירוגלו כלו מהם כבל רבני שתנים לו היות הקדמונ' כמו כמו נאר התהפך ונתנים לו היות
באחרון היות עגרים במשוונ' בכ' ובתוך כמו הסמים לו לגו כי סותנו' והשמש רב. ורוב
ב' המשוויות לא שכבים ובתוך נקראו וכ' כרו' והבא ונקונו' ונעשה מה שנת' וכן

איך בזמן שיהיו מיוחדי' פ' בקו' ויהיו מגמות להנעות הסמי' אל הצפונ'
ויותר לגלגל לא יתרף הגלגל כדרך שיתרב בזמן היותו בגדול שיסובב כל
הגלגל לגרום לו פניה והוא כי כשיגלגל יהיה מן הגדרות לגלגל לכל שהוא
לא יסתלק קטב וכל אלא המשוונ הנשאר במקומו אבל נאמר היותו בקרבת יסתלקו
הגלגל והמשוויית למקום התמשונת לצדדי ויחזרו למקומם ויתגלגלו ותחת
כך אנו שיסוב בכל לבו ונבא כדרך שנת' אם ישי' לו נמצא דוחו ונשחתו לו יאסוף

וכן טאר רבי' כתקונ' בתקונ' מקור דקרוש' רוב' קרוב א' כבן וא' כתב וא' נסור וכל ג'
מורגנות לם שהוא קו א' מקבל קרוש' מקרוש פנימי שהוא כבר והנקשה לבו' כי כבל אין קרוב
כוונ' אלא קרוב והירך שהם בנקר' וא' מסתלק לגמרי וכוונת הוא' לו בכת' מה שהיה קרוב נעשה
קרוב וגוג' לן על הם הוא משוונת הרק סור הרקיע המתלבש במשוונת הגלגל המתגלגל
שהוא נקר' שמים וכוג' וא' מסתלק לגמרי לבל נמיר הסוא נבירן על כורסיא ראשון שמים
והוא משוונן המתגלגל שהוא כמו על משוונת הרק וזה כנגן את לכל הספל שנגלגל לכל שהוא
לא יסתלקו מכל וכל כי משוונת במקומו נשאר ואנו אומרים למרין שנין ג' וזין א' כבור נגרי
בדעת הרק הגלגל שם וא' כתב מהם וא' נסור ת"ל

השער הט' בביאור דרוש בהתפשטות האור ממטה למעלה ,

דע כי כמו שהספי' יפין נעשה ממעלה למטה כמו כן
כתר חכמ' בינ' גדול' גבור' ת"ת נצח הוד יסוד מל' , כך יפין מהמדרגות ממטה למעלה וכו' ,
כתר בחכמ' וחכמ' בבינה ובינה בגדו' וגדו' בגבו' וגבו' בת"ת ות"ת בנצח ונצח בהוד'
והוד ביסוד ויסוד במלכ' ומל' בכתר , משל לניצוץ השמש אשר תכה במראה [illegible]
לשוב שהאור המתפשט וחוזר לו מקומו ויקרא ההתפשטות שלמעלה למטה אור ישר
ושלמטה למעלה אור המתפשט או אור חוזר וזה הכי סוד מה שאמרו בספ' יצי' ספירו'
בלי מה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כי כתר הכי קשור ומקושר במל' ומל' כפי'
קשור ומקושר בכתר , ולא זו בלבד אלא אף במל' שבכתר תהיה חוזר ויחזור אורה למטה
ומשם ירידת הכח כמשל ירידת האור בראשון וכן הכח מן [illegible] חוזר חולה למעלה
עד שהגיעה אל הכתר ואור לכתר עד אין תכלית וכל הכח נעוץ סופו בראשו וראשו
בסופו כדרך שכתו' , וכשאור ישר ואור המתפשט כי הכח . סוד בינה בישר וסוד
בינה בהיפוך וכן י' עולים שבעה א' ירמוז לי' מדרגות של אור ישר וי' התחתונים
ירמוז לי' מדרגות של אור חוזר וכן י' שבל וכו' ירמוז לי' של אור ישר וי' שבשב
ארוכ' ירמוז לי' של א' המתפשט [illegible]

[illegible]

ולכן תתחלת פנים וסוף פנים לבד הפיה האור יורד ומתהפך ולא את תוך א' תוך
פסוק' ימינא אור ישר ואור מתהפך לכל א' מן פסוק' פנימיות שהאיר נתהפך בו
ופירוש כי בכל סמל הפיה מקום לכל פארונות אשר יפין תחתיו ' וכל סמל פתחתונה
הפיה קרמה שבה יכה אור במאיר תוך אשר עליה יפין פאורות מתגלגלות מן פנימיות
דתחתונות בריעא ושוף ניפין יורדי' ונתגבר' עד אין תכלית כדמיון מראה בתוך תולבות
ולא יפיה שנקט) ופעמין בגה טהורה תנאן דבר' נוגע לכל סוד לאה וכנגד רחל וכנגד כי
לאה כנגדות לגזים ורחל לגלגל' וד' כנגד לאה כנגד א' רגלי המרכבה ויסודה בל' לגלגל' רגלי דכגנא
נגד נאמ' ותעמוד מלדת כי הם שנמלך לשמה בגו עולה בתורה כי משם יורד ומגלגל' חלאה אתה
נביחות עם פל' בסוד ב' שוקי' במינהגי' בל' רגלי המרכבה ול' כנגד פצמנות פסי ל' קשרי' במנג' שם
ולכן נם כנגד רחל יוסף ובנימין שהיא שהות' יפין מגלגל' בתורה נתיכדא כי סוד יוסף ובנימין כנגד כח לבנא
סוד פתיחות יסוד לא מלך לכוף לא לא זולת' בל' בחינות ולכן נמצא יסוד בל' כנגד עולם מרחל ולא
מלאה ' בכחי' לבא' היא קורמת לא ביחוד ונוא שהמל' שנמצאת מיין התחא' דרך בג בסוד פנימ' בתוך
דרך בהתנגדות' בין למעל' ' ובכחי' כל' בנא שמגו' בנין לא במל' דרך בג נק' ונוא מיין נוקבין
דנגדין בסוד אור ישר ' ונקראת בבחינות הלג זו דג בסוד זה בנא לא בנין ' אמנם לא באצילות עד
ישר קורם לא בתוך ' ויוסף דומן לא בבחי' פג' בסוד אור ישר שתחת יתצאת אחר' שאור בעתר ולכן
יוסף לא נתן אתר ' בנימין בסוד אור בתוך בחי' שנית ואת בראת נפגש עד שיף ל' נמשה אצא
ומשם בינתן בסוד אור המתהפך ונתגלגל ממנו השגה בינתו כנגדו הפנים לב שלא תשבב בן
שוסף לאיותן תכת יעקב במאמרו אלה תולדות יעקב יוסף ולכן בם שם קרוב בן אנוש נמצא קורא
לו בנימין שאחיו' שבאור המאור שהלא בנא פנים יסוד ימינו כי תחתי ונתפשט קשם ולמעה ונוא אור
ישר ולכן בנימין במאמר יוסף שמת' את אחת בנקום יוסף פגם נפל' פיהו נגבן אור מתהפך ואחר במדה א'
נגו' כי' אמרת אחת' נקל חי שלמי' לבחות לגלם תכת' עד יסוד נו' מיסו' עד בה' ולבן בנבנות בסוד אור ישר ואור
מתהפך ולכן סוד יה' כרכות לבא תבין כי בנגמוצם יותר המגגלב של תבין ונם יונן שנים לבה שאח'

רשומה בהיקף מגשם אחד כי יש בכל גורם באויר ובמקום אחד אמר כי יש במשל גורם באויר כמו״ז וגם כי גורם
באויר במשל כאור ישר. ומשנתו שיהיה מתפשט במשל וגורם באויר במשל כאור חוזר ומשנתו שיהי׳
מתפשט במשל ומשנת אחת פנים כמו שיש כל קו כמו כאשר קו .ד״ר הו״ קו מה כן נתחלף
ואין פרק בפ״ב שלשום ובפ״א השמים) ומשנתו שמתפשטות כל הצורות מכח המקור אל
יהיה בכלל כי אור המתפשט ממקור אל אור המתפשט ממקור אחר . וכן היה
הפרש בין צורות המראה הנראי׳ לצורות הנראות כי אור הישר הגוף נקבו בישר במוסר
באותיות אלא באור בתוך הגוף שתחלק ולא הגוף מאיר כאור הישר . וכל אלו
וכל בשם שלא ירמה בתוך מכח לו שבעתו מאוד שבתוך לא אמר כל הגוף
א׳ מתחלפות בספר א״כ כן מקבלים . וניתן הישר הגוף בעבור הנראה בעצמו .
וכן לא ירמה באור בתוך מתוך אספקלריא׳ במאיר אור בתוך מתוך אספקלריא
שאינם מאירים . וכן לא ירמה גוון באור בתוך ממקום לגוף לגוון בתוך ממקום
ארוכה או מגוון אחר לשאר גוונים ובכל לגבי המקבל כן יהיה קרובה באור בתוך .
ועל דרך זה יקרה במראה לו בפס׳ אבל הגוף מאיר מגו ועוד הגוף סור גוונים מגוונים
מגו . ועו׳ הגוף בכלל כי אור ישר לאור המתפשט כי מורכבת אור ישר יהיה בסו׳ נכרי׳
שהנה׳ המשתנה׳ ויהיה כנגד הרא׳ ומורכבת אור המתפשט יהיה בסו׳ נקבות המתגלות
המשתנות ויהיה כנגד כן וגם כי כאשר הגוף בנקבים מורכבת כנגד לקבל לא הגוף
המשתנות וכאשר הגוף בנכר המשתנה לא הגוף מקבל ודבר זה הגוף שנה לכל כסף׳
כי כנגד שבספר׳ הגוף המשתנות לא הגוף המקבל וכנגד שבספר׳ הגוף מקבל לא
הגוף המשתנות) וכן אמת כמה בכל וכל׳ שאמר לאור המעבר בגוון בין בקצות ישר
הן שונות ונשנה כי נשיגו יהי׳ מורה על המשתנה בגוון ויצא אמרין אתירין לו בעבור ניכרים בקצו׳
באור הר׳ ניצוצות יתרו וכמו שבמה׳ נקרא׳ שנה ומקבלת אל קוים בהם במשנה׳ לשנות לבד ואם יהי׳ אדם
יותר יסוכו כמו שכנג׳ שיש המשתנות אינם מקבלים ואחר צריך להתעבה וגם שיקבל כדי שישתנו וגם

חילם

היכה וכאלו יגיה ידו נגבר עבולך כי אז היה מקבלת ולא משפעת וזו היא סיבה שהיא דין וזה כי בספי׳ אינה
תחת בעין חוטו שלוש לשמות כתרגו׳ ח״ו לעלמות נלא יבין חוץ שלך רוחי׳ המוכשאות לבטן ביוצא
היינו אם בספירות מקבלת ואינה משפיעה אכ׳ גם דא לבא אין חוטא שהתחתו׳ כי היא שגן מקום עמודות
אמנם תהיה באור לגבולה לו מקום פנא סבה בכן כי יגבולה יותר ומהתפשטות לא יוכל כי זה בבינה
חוטו לגבור באור ובפנים סאימתות כענין ומשם יצאו ומשבע פונמיות לבחינות ויצאו בכמה
ופנימת פנימיותו וכונת בהתפשטות הפיה שספירי׳ נקודה בהמשכת מעט לבטל
ועם זה שנה׳ יונן עשר בינה בבינות פישרות חוזרות לו פרחתי ובבינות בקבועתו חוזרת
לו בכין כי פישרות חוזרות לו אור ישר השפעה כסדר המדרגות כאלבנין זו משפעת לזו
ובהתפשטות ירחין לו אור מתפשט בפקבל . ועל זה אמרו בגולה כל פניה דעלמא כ׳ על
ז׳ ה׳ ועל׳ נקבה אימי ודינא איפי מתנו שבזכרי׳ לגמרי המשכבת ולא מסתיר׳ לספיר׳
כלבר הפיה אור ישר ואור חוזר לא אפי׳ בספירו׳ אחת כשנקום מתגלגם לגמר
ומסובב לשתלשם רפיה אור ישר ואור חוזר . ולא זו כלבר לא אפי׳ מקבלת בספירה
למקבל׳ הפיה בחינו׳ אור ישר ואור חוזר ועם זה יתיישב מה שאמרו בתיקו׳ שעשר
בן ה׳ שבמילוי ירין הפיה נותן כנור נקבה . ובי׳ הפי׳ רומזים בב״ה שבעא כאש לעלמא
דיכנה ובנגבין כי אמרו שכאשר כי עשן בבחינות באור ישר ואור מתפשט יפין כנור
משפיע וחוזר משג׳ אכ׳ ינכרת שתהי׳ כל ספיר׳ וספיר׳ משפעת כשנקום מהב׳ שבה לבלל
שבה ובאור הפי׳ חוזר כשנקמות ומתהפך לבלל שבה לכלל שבה ובנם עו׳ זה יהיה בכ״ה
בחינ׳ שתהי׳ מתקרבת לו בגדר ביעלון אשר הפי׳ משפעת ולא מושפעת רק שמעולם
לא תחסר בה השפעה מתר אלא בהתגלה בה . ובבחינ׳ מאום לא היה עולם בשם
לגמר לבינה מתקרבת לו מקורה כי כמו שכמקורה לא הי׳ תמיד בשם ואור
ומקורה מתנו שעולה הפיה סבה רעם כן . אמנם הפיה בה בחינה אחרת אשר
הפיה מקבלת מבחי׳ זו והיא תחת בחינה נקבות בחי׳ מושפעת . והנה בבינה

בכתיבי בנאת מושתנות נקבה בוכרת לבינות תודרת מגבה לקבל מבמקושתיע ולכן הביה
פ׳ על׳ במילוי פיורין ולבינות שתחלת במתחלפת ביה בבה׳ חכמה ושבה נמתלמם
בוכרת שהביה כן כח נבר משתיע נבת נקבה מושתנות כבי שיבין בחכמה ובבינה
נמתלי מהם כי לא נקבה שום כביה אלא במתחלפות חבר ונקבא כמו שנא׳ בשנ׳ מחת
פסתירה / ובאמנן נס לא קושיא לדירים אריריה שבאן אמרה בקולי יורין בנו
נקבה וכה רא׳ בבינתו משבת למשה רבינו נבה אמר מה נבתי לנוסתלק על כל בריין בנין דפסולם לנא׳
יו׳ בא נוע בא רבה ״ רחובכנה ל׳ דבקרקית׳ פנית כבה יבול בוישבו יאמאי ין מחולן רבתמי
דאיתן אחר כבון הפתלק כלל כאשבו יאיי׳ הדין שמכן ספרין בלא א״פ אח״ר לבלם״א אמר כרא״ה
נכו׳ / פנה נכנת במאז׳ מבואר כי מלוי יורין בנא לבולה מקלוי לבון כי מילוי לבני בנא כתבים
כת מב שבוא חבתן אחר במתחלפת מילוי לבני / והנה גם יזה ימצא ביום חלוי לבני לבל מבתים
כבנו׳ נאסף יוסף נקבא נבל בקובל אמרו כי גם מלוי יורין בנא מותר ומלוי לבני אנינא וסיורין
מתלבשי׳ ומתגלין בתוך אנינא וגם מה שכתבתי לבאת קושיא כלל

השער הי״ו

בבאור דרוש אביטע׳ רצ׳ כי חלק מתחלפת
הביה מלשון ומתחלפי מן פרנת וכו׳ וענינו הב׳
כי כח במאזני׳ הביה כמאזל ולא הביה במאזני׳ חסר אחר במתחלפת ויתר דבר
בעשל כך קורם במתחלפת כמחלק גב מגר) שאין במאזני׳ חסר דבר בשם׳ חכמה)
ובלשון הביה ענין מלשון אתל ושנין קורבה לבונה לל מב אריקותם אשר
הביה לשרשי׳ בכתם) ולכן ניחם נבואת ע׳ נקול מלשון מתחלפת לבינה שנאבל
כנת פקרש מהרונג׳ ופני ארונ׳ כב באריקות אור פלבגב גם נשא בשמש ולכן אמרו ומתחלפי
מן פרנת) ומלת כרימה הביה מלשון גם כרימה יבבנאל אשר הב׳ עניין
פנית ברבר בבניה נקבות ועב מלה שביה מקורם נגר הביה גם אשר הביה

מתרחקת מיציאות ממקור' ושורש · ובלשון הביה נגזר מלשון אם יעבר פועל
וכמעט שהביה ענין בריתה ובבדל בדבר משורש · ומלת יתיל הביה מלשון
יתר סמוך וכל אשר הביה ענין יותר מתולה ועב מן בבריאה שכן נמסר בעצם
פועבי ובבס לפת הבתו' לשון יתיר' כמו שנאמר ויתר פ' לעם' את פארס עמר וכו'
ומלת עשיה הביה נאמר על דבר יותר נעלה מתולה ועב מיתיר' וכן מדרגות
לא נעברו בהמון על דרכי כל בנקי' באמו' ולבבורי בבמעון יתרתינו את נעשיתינו ,
מי כל בנקי' באמו' אבל איננו שם ממש כי כאשכלו' אותם ובעניים חד שלאשכלות הוא יותר נפור
אמתי אבל כבריאה' אין בעצמות ובסמך מהיחרות יותר ומור לא לגבתי כן של כבימי'
ועם מה שנאמר דע כי ההבינות הראשונות אשר הקים עלת כל העלות ברו' הוא
המיוחדים בדרך איכות והם האיכות הרק שהם עלה במקורו ואחר עלות
רצון האבות נתגלה כי מדרגות והם יפים מהיותר' בשרשם העלות יחוד ולרוב
אריכותם במקורם וסיבתם יקראו יו"ס ראשונות · ולבכ' בחבר צריך לדעת כי
עצם הספי' יפים מאיכותם והם כל' ויפים מיוחדים כנ"ל על העצמו' אשר נהיה
מתפשט בהם עד שיקראו בעצם האיכות שלש בחינות · א' הביה בחינת אם
ב' בחינת העצמות · ושני הביה בחינת הספי' עצמם , וזו הביה מיוחד בזו וזו
בזו כמו שנא' הסעד עצמות וכלי · ואמנם שג' בחינות לא כונן בהיכן' כמה
שאמרו יו"ס ראשונות מלבא איהו וגרמיה חד בהון איהו וחיין) מה רצה בזה
כנ"ל דבריו' רצה איהו וחיוהי חד לגבי איהו וגרמוהי חד) חד בהון (וכו') מלבא איהו
היינו הא' כבחינת המקורות ואין היחס בזה שקר' לעצם' הלך שבוא המלך שאמתי מהם וגרמיה היינו
בבחינת התפשטות בהם' נקראו וגרמיה כלו' עצמותו וכן איהו ר"ל הא' וחיין ר"ל עצמותו המתפשט
בספי' בחיים ועוד · חד בהון של הספי' והם הבחינה כן נמצא שיחוד הא' בספי' עם היות שאינו
עצמות הוא על העצמות המתפשט · אמר איהו וגרמיה חד בהון מה רצה בזה וכו' לזה שאין באור

המתמטיקו והבריאה וכל הנמשל אחר לבד אין יהודה פעמים לא לכתוב כמשל באותיות רק יותר נכונים והיו
הנה שפע הנשמות המתמטיקו אין יהודה פעמים לא לכתוב באותיות) ולזה כת המדעות
אשר יפיה בגשמה דמיון הנפש המתמטיקו בתוך הכל וכלתי מתחבר לגוף) ואמר
רבינו ואל הבריאה יתפ׳ נשים יהודה לברכו׳ ונמשל) ולא המלך הקיומה בגשמה הכל ומקומם
ומכוונתו ועבודתו והתלהבו כי אשר שכבריו עצמו לא יתראה בשם וכנוי ואמר
ונקודה של מרותיו הנשמות מהן עוד להאיר ולבנות אורות מהותו על שמו
בניות ושמות וכנויים) כפי יום כל שם ושם לכל ספר׳ וסמו׳) כפי המעלות אשר
יפיו ומשכות כמו בל) ולכן אמרו ולא להורות לא כביכול עצמות ונם לשיטתם
ומלכות ונעבוד לכולם בשמות ומלות ורבוי׳) ולכן שמות קדש וכל כנויים ונם כן ד׳ ומלאכי כל
כנויי לשבחות של ספירות הנשמות מפשט נראה בבריאה׳ יתפ׳ נשמה שאין כהם לא יכולם ולא
נברא׳ אך המתמטיקו אשר בתוך הבריאה או יתרבם בשמות שאינם ומתקי׳ בשם ארוך וכמו אמרו
לו יפה׳ הבאות שאמרו׳ לא נעשה הבריאה׳ ונתם לא ן׳ שמות לא הכל לא כמו לו ספירות אל
שכן ויתן לאל אשר הרבה נעמה שינוי כתמיד של מקום בין הנשמות ברחמי׳ של מדות
בפנימה תוך הבריאה) ואחר פנימה מקום באותיות בעולם ברצונו כל
השמות בינות שונות ומקומות בהתבריאה כמו׳ יותר עלו ועמו׳ מקורן באותיות׳
ומן יפיו וכלל כאן ובאר אשר הבינה נקרא׳ כמו הכתר וכלום בנשמה הנרסיה)
ועל כמוך בראשי׳ ברא אלקי׳ אותו כולו שנקרא׳ נם בינה ראשית ברא בין בריאה אלקי׳ כמוהן בכמו שיש
בבריאה מהות הלב ומה כמו לו יש באותיות ונם׳ בקוע׳ אחרו שנקראים כמו יפה׳ וכמו ארוך ונשמן ראשית
שנבריאה נם׳ ונם ארוך כמו כמו ולכם לשם יפה׳) ואף כמו יפיו משתלשל עד אשר
מדרגות מהות שיפין משתלשל מעשה מדרגות באותיות) ומן אמרו כמו ממנו לבך
אשר משמשי׳ לעולם מאין
בנרסיה כי׳ מהן נשמת רצון לבנרסיה בם נעשה ונלא איפה נרסיה שלא נאמר לבך רק אחר שבאמת ב״ס
ולא אלא בנרסיה רק שכל סמכו׳
וכל הענינים אשר יפיו משתלשל מעלה הספי׳ יפיו משתלשל
ומשיח רצון הוא הבמה נעלמו
ראשי׳ יפיו יו״ו

נאה

בעגל המדרגות · ופי׳ המדרגות הלא שבבריא׳ יפין כמא ולבוא לא׳ ראמיולות כי · ראמיולות
יהיו מתלבשות בבריאה ואותם פעמים אשר יפין מהמעלה מ״ם ניפין מאירות במדרגו׳ בכמא
בה׳ יקראו י״ם דבריאה ואין פעמים שבבריא׳ רפינו בכמא פי מעמים יפין י״ם דבריא׳ אלא
י׳ עמדי פסט׳ ראמיולות אשר יפין מתפשטות ומאירות בא׳ מדרגות אל דבריאה פס אשר יפין
נקרא׳ י״ם דבריא׳ ולפי באמת פס יפין י״ם ראמיולות שמעבמן אמיולתן אלא מפני אשר יפין
מתפשט׳ עד פבריאה שהוא בכמא יפין נקרא׳ י׳ דבריאה · ועוין פבריאה ובכמא פוא כח
בא״ג שורש ונקמעים פיות פרבה פקב״ה תייבה לבתים רעתם ועוין רני תייבה פוא
כי כל סמב׳ וספיר׳ נבוה ונראה מנתם שנת א׳ ונפירתו ונקמעו פי׳ בעמד׳ למטה מקבל׳
ועומו לפ כמא ובונאפכמא פין׳ · ולפי פי׳ עמד׳ יפין כיכל לו׳ פעלוג׳ ובפי יפין מתפשט׳
איש איש על עבודתו לו עמדי פתחתון · ולפי שבעמד׳ יפין למטה מקבל יפין נקרא׳ על
שם ארוג · ויפין נחלק׳ בחלוק פסט׳ לב׳ נקבות׳ אשר תביה נולמה את כלן או לב׳
סמכ׳ ושית רכין כי אף כן יתחלקו פסט׳ לשעמי׳ נקוב לנו מקום שנאמר בעבון עשר
דבריאה במיתא לר׳ יוסף כהן צל · וזה כבר עמדנו על שורשי אמיולות במעלו׳ מראש
כנ׳ עד פנרכה ונבאי יש לדעת סור בממיולות בעולם קפס׳ אמיול׳ מעלות ברמון גויות
לנשמות נקרא׳ נשמות בא״ג קרלוס · פאמיול׳ שפוא ברמות גוף רוחו לאמיול׳ בקדמון
שמו סוטל נקרא׳ עתה עד כוס המעלות · פשבטו אמיול׳ תבקש שמו סוטל פוא עד —
מלמו׳ תבוא נקבל כן ששמו אשר כן עלם נקטל ושמו סנסנל בתשנו׳ ופרות מני נכון
ופוא מטע בתבו׳ מטע ·: להתמור ופי׳ ביום ששוף השכינה כי פס ופו׳ מתחלמים נפ
בנפ ומותא א׳ לפסי · פן אמ עד בעולם מאמיול׳ פתשוב׳ שפוא אותר נגות לבל יורעי
בינה וכמשה ירא׳ נקולם ושמו ירוחמאל ופלשרש פמוס בכון בתורה בתם׳ א׳ מתוס שבב
הקוס · ופרות מני זקן · וירמת קלמפף · לפי פן נקרא׳ גויות לנשמות קשור׳ נפלבב
ברמו׳ פאלהבת בנחלת מנשמי׳ לפנימיות עדרי מעם ב׳ נט׳ · פשמע מעלות עד׳ מסן נב׳ ז׳

מעלות עגולות' כדמות נטיית השמשות ...... כפי רוחניות שם המעלה בראשונה מלבנון
פנים שר הוא' אל שמות הגבורה' אשר מעלה וקבלה כי בראשונ' נתתקו בסוף בשם אל
ופנ' רנן כאומר כי פנ' פה כתות מכחות העגול' בבת בחוטן פנוי המריר ועל כלם עולה כל
פעולות וסבת כל הסבות והשכנים כדמות נרות חלקות ומאירות כל א' נא' נבו קבשנים
פנימיי' שפה כדמיון נשמו' מנמיות ופה כדמות נטיית רוחניות וכו' וכולל · כפי שאמ'
שי כבר' אל פה יבין להגיע אל ענג' כבדי פסת' ופה יבין להגיע אל ברוחניות כדמיון פנימית
השמות · ואין ספק שהפה עשוי כגב בכוונת כולל ובזה בנא הפה סוד הברואים כי
מתאימות אשר נתמששו מספ' פעולות ובזה התקונות והמלבן נבראו מפה מכוון שאשר
מדרגות בכוונת כולל כברין קדימה להגיע מינה

נכן אמרו בתק' על נלמנו בזה שהוא
הברואים לא נברא כבר · אמנם דאמנם
יוד' הא ואו הא נבראו מבריאת עולם
יש אמנון פה יש עבדן נבראו מבריאה
פה' כבת' · אמנם מתלבשת בפה
נבראו · בכבין קודמת וכו' וקודם בכל
א' כי בכוונ נבראו להגיע אל מאציליות
שפה פסת' ואמנם פה אל להגיע
ובן ראוי לעולם אלא לבריאת בריאה
מסאצילו' שפה להגי' יה · ואמ' רשב"י
בתיקו' נכנס מאן דלבש אלב' ומשרעון
כי סכין דבריאה ~ ~ ~

ואחר פנית מדרגות הברואים פנ' עולם כדמות כב'
השמות פנית שלישיות ובמקומם כדרך יותר' כלות'
יותר מהכל' נבר' ממדרגות הברואים ולא ופה יבין
כללו' כנ' בשם מטטרון יען היות קטו' שר הפנים
מכוונ עליו' לתת לכל א' נא' תקן ושפע והמאציל
הפה על המאציל כל כנף שמכונ הפה בחיות
לכל פנות ופה אשר יבין עולם פיתר' ונם פה יבין משתלשל לנגד מדרגות כדרך מדרגות
הברואים · ומעתה יש דאצלות אשר יבין מהמשפ' כי מדרגות דבריאה יתמשכון עד
שמו' שיש' ויתלבש כל מדרגות של יצירה פנ' · יש שמו' אל אשר יבין מתלבש' בעשר
מדרגות פיתר' כנג' הוא שיקרא יה ריתבל' בדרך שנא' כלל הברואים · ופשוט' הפה
מתעלמת בתוך מדרגות אל רייתבל' בכלל' בטט' · וכזמן שפשוט' הפה מתעלמת
במטט' הבי' מטט' נקר' מיטטרון בתוספת · ממה שהיה הפה כנגד אל בסוט' בכלל
כל אשר הבל' יורדת ומתעלמת ומסתתרת בתוכו והפה מכאן מתגלה ועל ירן

ולא בשטח קטן כמו שהבית יורה להוגו
לא ניתן מה אשר הבית מהאיר בשטח'
נאותו פניעין הבית כלל קו' נראות והנה,
,כלל הדבר כמו כמו אשר הבי' צלות שבו'
ומיוסף שהבי' בשטו' כללם קטן' בהוגו)
קטנה שכל יום בתנועת היום מתלבשת
בו במשטו' למעלה מתגלגלים על ידי יעני'

נזה נקרא' בניקוע' של מבוק נעלם איש נעלם ונתן
לבנה נכ' · אשר הת' נעלם חוברת בבית במשטו' פוגר
של למון נעלם נסתר שאז שגר כמתב במגומי מגר
, לבנה לא יסור כי האי' יסור שגב רגעים בבמי נח
במלב שגוב קשמי' נעם מגוו הבחר במלי עם
בבל נעלם עו' יסור ומעלי' בארין לבנו בגשמים
במשטו' הת' סוף בגשט ועתן לבנה ימין נעם סוף
אסור נעלמת סבר בים שאין יותר בו טוב בין הם
נמלב נמך עולם הת' בשנה כי כו' יקי בקעו' אות
שגר כמתב יפיה סגר , ונמלא אמרו שני שנים
כלות קוטב' סביבן יור' קן מישו' כל סביבן מגולגלין
כמה נכ'

כרי שלא להשגות שמור ולכך יורת שבזמן שהבית מתגלה בשטו' בתוך משולכן כל
כמסו' ירון עמה , ועתון בולגת מאד כי בבית בשטח' במשטו' לא הבי' מקבלת שמש
מכוללה לא עו' משו' ואין כמה שעל ידי משט קטן הבית מקבלת לא בעגין כמו כ
בשטים בהתחלה הבית יערך כמה מגל לבדי מתנקת כי כל זמן שהבית מנוקה
את כנגד הבית בחלב מתרחב בדרים ובן בזמן שינכבה זכות בהתחלה והבי' מגל
מתנבלת בעולם כנגדה והבית מתלבקת בזמן בשומו לכל מי[illegible] הבית כי מתראה
למעלה משולכנה ותקבל מלמעלה שדים קטן נתברכם בשמו כי אכל בזמן שינכרו
עוונם בהתחלה והיא במגל כולנה והלבנה טמנה כתול[illegible] כמשו' עמים
בנבנה ובשמנת בעולם על ידי בגמיתו הבית כמגל מקבלת מלמעלה בתוכה —
ובמתנעת בהתעוררות אשר הבית עולה מקום כלפי מעלה והבית מקבלת כפי בגמיתו
על ידיהם)

נג' בעין' יונה קריל כל שית ינחין דהול מללת מנדא מדוך לבנף ואש אשבתת
ערוח בגללה' ונתלבקת בית מאד נמו לגו אתפזרת לקיובא ומבשורת התן בהסוע
[illegible] ואמרי כן שבור ומאי נפלין ריבם משו' נכ' · כמה כי מסכו' נעלם מקום למקום לפנים כגגלם
[illegible] ואמרי מעשה לפשון שגנוב' בהם לשמע ירי' תחתר עמה הבשורה עוב' לביעם עוסקים
בגול ולכן בתמתרבקת עם בצרין כנתון בקסבר יתרה עם נעלם עו' צבין עלין ונעלין לו גדרו
כמו' גם על מסוך ובקימותי את כביתי צוף נכן אם כביתי את יתכם כי כהיבת כת בצרין ויתכם נפש
לכל תרין יש הקמה ובהתעוררות האות כיתור ע' עשון עם בבית קרב בקמים ומתעורר נקבשרו אמונה לכן
נכ' · נכ' לו עוגר כמשל קול למעלי רורבה אתר צוה נר ונעלם בתר. נפשו אתם מקנא אותכה

ונמצא עמה · כי הגביע המונח בכוס שהוא עליון הכף
מעמין בכוס ואת הגביע העליון מספר יתחברם
בהתחבר עמה וגם שעון נקבה [illegible] צדיקים
הכל נעלה והשמן הבא כי מעשה הצדיקים הנה
היין נקרא הגביע לא הויות העליון [illegible] · ובאין
צריך כאשר הבינה מכון להשפיע אף שיתמצא מעשי
עולם שאין להשיג אלא צדיקים כמו שהוא במה כתוב
מ"מ את היא מתלבשת במעשה עולם הישר' ונקרא
של המעשה במו יאמר כי במו שיסוד של מעשה מעשים
שהם יהיה אדם הכונה תשמש במו שוף המרכבה
כן מתלבש בהם של מעשה לא

ואחר מדרגות הישר' עלה ברצונו ית' ב"ה
לעשות הויות רבי עליון והמתייחסים בדרך
עשיה ופה כל הדברים אשר יהיו נעשי' [illegible]
בעבור שכוונת מדרגות הישר' רצונו כל
הויו' במעשה בראשית עד צורות הדברים
נכללים בקדמות ועוד הגלגל והיסודות
וכל המורכבים מהם כי הגלגל יהיו לבנות

לא קדמות · ואף שנראה תוך המעשים זה יהיו השתלשלות בכל מדרגות · ומצינו כל ספרי
דבריהם אשר יהיו מתפשטים במדרגות הישר' והמציאות עד עולם שלשה ויתלבשו כאשר
מדרגות רעשים והכל עמהם לא אשר יהיו מתלבשי' בכל מדרגות לא רעשים — הנה
שיקראו יש רעשים בדרך שלא כוס הישר') וכן אחר הענין והוא כאשר אדם מושך [illegible]
הם כי אדם רעשים ומזה נבין כי קדמה
ולא יתלבשו בכל עמו' הויו' בכם מקום הוא   ומתלבשת בם לגלגלים כל נפש
ינבך כמו אותם לא עם סובב ובמות קרושם ידוע אשר יהיו נקראו אותם כדי לבבריו
כן קדם לתוך / והטעם אשר הפה מתפשט בקרושם בקדמות הם' כדי לבנינום
ולשברם כי כל — ועוד שיתקרבו בקדמות לא בקרושם יתבטלו ויתחברו כי כאשר יהיו
ינשו' מתוך בקרושם ישברו ויתבטל כל זה ונמצאים וכאלו יתערב בנפש בפנים יוכל
באש וגם בפנים מה הם בתוך אשר יהיו בולבו' ומתמעטו') שהיו ע' כעין ג' צורי' המשמים
לתוך ונפלה נברא כנודר מב'
וגם בשטות הם' מתלבשת בהם כדי למשול בין על ירם   וגם יהיו בקיום בלבן נחשב /
ולמנוע בינם לבין כמה בכמו שיהיו מקומם למנוע כוראם   ומלבוש נברא כמו' כמו שנה
במנגנות סבה כמו לך מעבר השם · ועוד בשטות הם'   אשר שלא האדם כאדם לבנו לו
מתלבשת בהם במו בלבות מתגי ישראל אשר יהיו מסורים   האדם בנו אדם כלשון איש און
                                                    כאדם אדם בקרושם לבנו לו
                                                    כאדם כלבושי לבושת בנו —
בעמו בקרושם שמעו גם וגם כולם כי תפארת נכבדנו / ונראים מפני שהם שמות תשובות על
הקדמה ועל הקבלה מקדם כשמו יותר נברא כמו' ,

מתחילים ובני לבנה אותם שלא יכלו את ערב ישראל באמצעותם ובולשותם .. ומן
[illegible]
[illegible]
[illegible] · הם שפעולת הוא פועל [illegible] ... ונגה קב
שנה' לברר שלא תקר' בעשיה יש דעשיה ולא ביצירה' יש דיצירה ולא בבריאה' יש
דבריאה' שאלו היה קשה נשבר לומר שיבין מ' ספירות הפך מה שאמ' כמו עשר ולא
יא' ולא כשנים היה לומר שמציאות בבריאה היה בכסא וביצירה' תמל במאמר
ובעשיה היה במקבצות וכל אשר תתחיל · ובאשר אשר היה מתפשט קיים בכסא
לבחינת כוונות יקראו סתם כנוי שם המקום אשר יבין מתפשט כי ננעל אורם
אשר היה מתפשט בבריאה' תקר' יש דבריאה · ונשען אורם אשר היה מתפשט
ביצירה' תקרא יש דיצירה' · ונשען אורם אשר היה מתפשט בעשיה תקרא ועל סת'
דעשיה · ולכולם בכללו יבין האור בעולם אשר היה מתפשט לבעב ובו בכה
שלכם יבין בסתם · ואין ספק כי בבריאה היה כח פועל וביצירה' היה כח פועל
ובעשיה היה כח פועל · ואין ספק שלא יתלבש עש' דאצילות בכלל דיצירה' אלא עם כלל
דבריאה וכן לא יתלבש עשר דבריאה בכלל דעשיה אלא עם עשר דיצירה' ומכל שכן
שלא יתלבש עש' דאצילות בכלל דעשיה אלא עם כלל דבריאה וכלל דיצירה' · הנה
לברר שלא יבין · דעשיה אלא עם ב' מדרגות שלמעלה שהם אצילות בריאה' יצירה
· ולא יבין' דיצירה' אלא עם · דאצילות אבל לא היה כן מלמטה למעלה כי כבר
אמרו שהיה בעולם מתלבש ביצירה' בכללות בעשיה) [illegible]
[illegible]) וכן אמרו שהיה בעולם מתלבש
בבריאה בכללות בעשיה ביצירה) כי [illegible])
אבל אינו שהיה בעולם מתלבש באצילות חלבד בבריאה · וכן אמרו שבבריאה

יהיו לבושי שבת וכו' ופיטל יהיה לבוש חול ונכון שלא (
אין הכונה לומר שבחול לא יהיה מתלבש בלבושי שבת כלל
לא הכונה רק שבחול ונכון שלא על לבושי הפנימיים
הסתרי' יהיה מתלבש עד עולם בגדי אחרי של חול · ואחר
שהן מתגאות ל' מרכבה בו · רק כי יותר הכוכבים יהיה לו
באצילות כמו באצילות לו בעולמות המתפשטות בתוכו / וכמו
פיטל יהיה לו בכוכבים כמו הכוכבים לו באצילות / וכמו
העשיה לו ביצירה כמו היצירה לו בכוכבים · ונמצא
כי בשבתי והשמש והעולמות יהיו כתוכי מן העולמות · עמהם
יהיו נמשל בשבתי וכו' בכל ולא מכל בכל יהיו בשבתיים
והמזלות והמזלות כי קטני שאר עולמות בה' הפי' בהכנה
המשיגים וברכות לא יהיו הפנות מהן ומגבל ומתמשל ומתקרב עד שיהיו מתגשמי'
מרכבות אחר מרכבות ויהיו מתלבשי' זה בזה והיה מתלבש באצילות בבריאה והבריאה
ביצירה והיצירה בעשיה וכל הכוכבים יהיו מתמשל כל בשבתי וכל העשיה יהיו כל
המזלות יתראו לו בגשמי' וזה ימשך לבושם ברגעל לפנים למתרתמי' מכונן לו
ולמטה · ימשך לרמז לנפש כתוכי הנמצא אשר יהיו נגלה לנפש זה מלמעלה קרוב'
וכל זה בפרט כתוכם לעולם עבר כלל לא יהיה העשיה ובהקצבם שולטי' ואמר מלאך
בסוף לא יהיה שולט לא כל בשבתי והמזלות אשר יהיו שמשל כמו יהיו שמש' של
כמות פיטל' ואמר במזל אשר יהיה בגוף יהיה זה על מן המזל הפנימיים (
שמתלבש בבין ובאחוריות מהם ולא על מלאך מצות מטה) ונמצא בחול ונכון שלא יהיה
סעודה מתוקן של פיטל' · ובהכרתו וכו' ולמחר לא יהיה סעודה מתוקן של
הכוכבים ולמטה מהם לא יהיה אמת שלא יהיה כח בעולם לפנות מאור העליון

והעניין כי בשבת אין
כח' ירד למטה בעולם
ולא לבוש של עולמות
לא מהן נמצאו הכוכבים
ואז נאמר שסוף לבוש
בגדי מלך בגדי שבתות
וכו' ומלבושו ישרף עד
אור של כוכבים להתלבש
כמשל רק כמו שליטים
אז נאמר שסוף לבוש
בגדי חול אחר שמגר
המשך שלא כמו על ידי
סגולות ונשאר מהם · ואמר
בהמשך שלא אור רק כל
מתמשל פיטל' שלא עד
הכוכבים שהוא סבה להמשך
אור וחושך בשמש' בגלגל
בכל אז נאמר שאין לבוש
בגדי שבת וכו' בגדי חול
ונכונות ואמרנו של פיטל'
לבושי חול · · ·

בצדיה

כו

כל הבא כלל . ועוד זה יתב' מה שאמרנו כי בשבת הבינה יחוד עליון עם יסוד ובימות החול
עם מטטרון . כי מה שיש לו שייכות כנגד האצילות אחר ששת ימי בראשית שהם בקודש מלמעלה
פעולת פיה בג' ויתר זה הכנסת ביום זה נשמה יתירה מלמעלה כמנין סוף סוף מהעני מה שהתבה
נשמה זו מאשר נשמות הצדיקים ונשמות הנבראים שאין שולטת בהכרת זו אחר שכינתו זה עם נשמה באה
עם גופי באמת היא מתחברת עם כנגד עם הנשמות באה' נבראו ולא מקום זה נאמר שיש לה
במיוחד ובשמ' זו בה' . ולכם התחתונה מעלת נשמה זו בשום שבת ואדרבה כיום שבת ראוי שיהיה
כמו אחר . ועוד' אם היות נשמת המלאך כמו אצילות היא אמנם' המלאך והמלאך אותו היא
כי מכוונות במלא' כמו באו ונת' תוך מקום כמו שהוא במרכבה מרכבה ונפש נפש למעלה אם וכו' .
ועוד' כאשר שנינו זה בשבת למלאך יותר כונתו שיהיה לו בקדש מנשמה אחר ששת' וכאמרנו
שכינתו עם נשמתו אח' אין על כמלאך ואף אמר רבי' עם' שהם מקיפה' על שבת' והוא המלאך
נוספות על לא איך אמר' שיתחברו אם נשמתו אלא עם בית קדש וכנגד' שכינתו עם מלאך יסוד
בבית קדש לבינה כלל נמה שהיא הוא . לכן ראוי למקור קודש לו שהוא יותר ביסוד ואמנם נבא לו
יותר מהכל ונאמ' כי בגלות שכינה מעבר לו בשמו כבוד באשר מעבר לו בורא ומן המעלה
ביותר והוא כבודו אורו מקום למעלה וכנגד כבוד מקבל ביסוד התפלה על ישראל ועשיית מצותם
שהם בקום כאשיר' נוקב' לקבלה מיין עולה ושם כמו שנת בתפלה ואור בחינם ורוחניות מלמעלה
למעלה' עד היסוד והוא מעלה אותו למעלה ונת' סוד בזמן' שקבלת בתפלות בשבת הוא עם יסוד
והוא כי בכל מין פארי הבינה בת מתאימה מנשמתו וכמו מרכבתו בן תפי' כמו ועליה'
. ולהיות שבוים שבת הבינה בארץ תוספת נשמה עליונה הבינה רוחניות אמתיות
בכל מין עולות עד היסוד שם הבינה מקור נשמתו נשפעת בשבת ויש' . וכמו
המרכבה שהבר באור התחתון לעולם ונת' שאמרנו שיסוד הבינה מקבל תפלות ישראל
בשבתות . ויש סמך בזה' שתפלות החול מתעכבת עד בשבת ועולות עם תפלת יום שבת
ולכן הבינה ביחוד בשבתות עם יסוד כלומ' כמו רקות ומעלת היסוד שבוא הבינה

מראה ומעורר נשמתנו בקיום התחתונים לפני מעלה במכתבת כי עברנו יעלה ויגיע בתענו ברנה
ושמונה פתביקין במכתבת שבן סור מיין הקדמ בשומעו לפני מעלה ואת התעורר פתחן
רבינו הק' וישמיעו שמועה כמו שעשה רוב בהתעוררות בפוא' אבל טעמות פתוח שלא
הפי' שקם יתיר בארם לא תפיה אשר בעתונות ובכל מין בארם עולם לא עד חלוף
הטע' כי קוס ולפנים בשערי יפין נשנפה) כמו שכת בסף פר' נח ז"ל ר' שמעון מנת
כי אמר לו בשער המכמי' במגנים קר' יפיה סגור ששת ימי המעשה ושער בשכם יעקת וכאשר פתח
יעקת נבא' ונקסין שם לא ימי חול בין לנגלה ונאמרת במגנים קר' לבורות לבן שסגירה בשער אשר
סגירה בששת' תנ' כי מעלה הוא מגינת בעולמו ומן המגנים קר' לה מגנים ומגינת עליך בבינה
בשער סגור בקדם בשעת מגות לא הסגיר הוא לבד כנגון המון שב' ימין דחול אחר נשמעו שלא
תלמו' בתענג' ולשון ושם נס ושם עונג — כאל דעל נבתו לו לוליך כה מראש' בשם נבא' ונך
נעף' שאין סגירת בשער סגירת פיתור דהא קים לן דעל שבתא מתבונת' טעמי דחול לא נראה פיתור
נס הוא טעמי דחול כאל ונבא פיות יתור נ' ימי דחול אמר' כאל נל שבתא שבת' המנין אשר לא נל
השטים באל אמר' בו' ימי דחול ובשמים לעולם אמר' המנין הוא על שבתא כו' ימי דחול. ועם ויהי
לו לבנות את השער ונו' שיהיה שטים (ועולמים כתוב רבינו מטעך) ולכן כת
ונלווית בשמנה יסיר תלגות תלבנת בקיעו' והתעוררות בינון תהיה עם מכאב
הקשוט' שיראה במלאך אם מעשה מתנער ולכן נב' שמע הנבר תהיה מעשה מתנער
עד שלא ישמיעו בחשך ונבוסת עד שתהיה בשמעם מעשה) כמו שעור
רקות המלאך הנה כי כבינה המל' לבקשת המעשי' כמו שעור רקען של מלאך לא ישמיענו בגול'
שמע לא כמו רקות רוחניות המלאך הנה שמע שאינו של ולא כל רוחני נוף לא כנגינת המלאך
(ולזה נאמר שתהיה פיתור בימות פתוח כמטעו' לא שיעלה ויכנס מטשכנו למעלה
בעתעלות והיתר שם פתחו עם כתר כדרך שיעשה תבים יסור עולם לא לנעלה במלא'
פנים העמוד במקומו ופיתור תהיה על יסוד כבואו לו ' ועם מה שוה בעניין אחיו

הפה

הבית לבד להסתפק ממה שאמ׳ בתקונ׳ דבת׳ תבאה ובזה בבתים יתירה
נעשים וכן מה שאמרו במקומות אחרי׳ דבת׳ יסוד מל׳ בבתי׳ יתיר׳ נעשים ׳
ולהבין הדבר דע כי הענין בשלשלת משקל בראשי׳ מיוחד להבמי׳ ארוכו׳ שמות
וכן רשימה תקיפה תיבה נעשה) וכ׳ נקרא לו שמות ס״ו בענין ארוכ׳) וכאשר
מלת לו דע כי ענין רשימה הבית ענין רושם רק שלא יהיה בו תנועה
אשר בבבל אשר בין אינו לשוא ובתיו זו הבית יחס בשלשלת ׳ והתקיפה
הבית ענין נחמה ורפה ומתנועת קיתי יותר מרושם בתנועת תמורן אבל לא
הבית נעמה יפה ובתיו זו הבית יחס בבתים שבינו הבית נעלה יותר מאשר לנוח
׳ והתיבה הבית דבר נעלה ונעמה בענין בענין התקיפה ובתיו זו הבית
יחס ביתירה ׳ והנעשים הבית ענין ממשי נעשי נבנה ונבאם לבד ובתיו
זו הבית יחס בנעשים ׳ ובארוכה מרכנות לו הבית כלל כל בתנועות מן
תנועות שלשלת ועד הנקודה באחרונה שבשער באוזן וכל המרכנות יהיו
משולשל׳ בעצמם זה מזה תנועה לנקודה בדרך נעלה ונעלה לא שלא
הבית בבבל בין נקודה לנקודה וכן חלק לחלק וכן מרכנה למרכנה לא מיתר
שלם ונעלה כלבד עד שלא הבית אמל׳ לנוח בינה׳ שוא נקודה ומרכנה
אחרת כלל ׳ ועם זה לא הבית כתוך שימצא בשלשלת ל׳ מרכנות כענין מרכנ׳
ארוכ׳ כי מאחר שאמ׳ ארוכ׳ הבית בתוכה לו סדר מרכנת בולני כן נאמר שכ״כ
הבית נקל׳ בבתים בענין רקוע במאמ׳ ובכמה הבית נקל׳ יתיר׳ בענין כבר ׳
ובזה הבית נעשה בענין תבאה ולא שהבית בבס מקום בבתים יתירה נעשים
לא יהיו ׳ מרכנות זו לשום מקום כדרך בבבל מרכנות ארוכ׳ וכל הבית בשלשל
שלשלת׳ ובדרך זו יהיה׳ נס בבת׳ יסוד מל׳ ובשאר בסת׳ ׳ ויש הדבר בדרך אחרת ׳
והוא כי בגלל הבית אחת מן בסת׳ נעשה ומתלבשת בבתים הקרא בבתים וכן ביתיר׳

נכון כשנשים ונעשה רך שהי' בתקופה כיום שאמר הר' רות חל"ב נמצא בבריא' יתיר' ונשים מהנו שכתוב הפיס מתלבשת בבגדיסא נרא' הפיס מתלבש במטט' נמצ' הפיס מתלבש בעולם . ובהק' כמאמ' בבא שית ואיתן אדם דכיא יתירה ונשים שעלמין ואדם דכילא יתיר' ונשים התאין . פנשמ' פס אלו תמר נגל הב . פתחאין בם כתת פני יסוד ובהקו' אמר אמר אדם דכיא רא' קדמון לבל קדמו' [illegible] אדם ליתיר' [illegible] . אדם כנשים [illegible] . נר' שנשר של מי בם לב ובשיא כח"ב הרוכב חמ"ת ונשים [illegible] . ומה שיש לו בשמו אדם דישל שבא התמר ונבא' למעלה ומה שנקראו כל א' אדם כי כל באצילות נקר' אדם וכל מ' ספירו' כולל קו' וגו' כי כל פרטי שם יסוד שנשמת אדם בנשם כי אמת אבינו' באצילות פנים לו סדר מדרגות בולני כמו שאמרנו .

השער הי"ז

בבאור מקום הנשמה , ודע כי מתוך דברי רבות' נראה שהיה מקומה לו בשמים ואחר שעשה המלאך כירך יעקב ונשמתו תור לו בירך , נבר בפרק האמור למעלה מדרש רבות' שאמר בשם סדר עבודין וז"ל יען סמלא נקרשה לבנים [illegible] מעל פסוק כי דבר' לפי מושגי אמר לו המלאך הקדוש' כל לו בכאן קדמי' יעקב . בנא בדבה ונגש לו בונת נתה ובור שם בירכו מתגמירי' בונת וכאל יעקב בירך יקרא לו בונת בלבנה , כן בדבר [illegible] הפנים יתבא' לקמן מבבא נמרט על ירכו משמ' בירך הסמוך לה ראש בקדש הסמוכה להב' נביא ובת שתה נעלה נלקב ממש נהן על ירכו של ממש ולכן לא נגב על ירכו ולפי תן בדבר תגיף לבעת שלא הביה שום קושיא נבושת תוך באצילותו' . ומה שיקיבא בסבר' שבקשמת יסוד נבושת תוך בקדושה הפיס בעולן כי כאל יעלו מקומות סוס לבשן מדרגות סימר' בנבלות במטט' ניקטרין מכתן של שוגלא של ישראל את תש בהמה' יבין לסדרי' נמרת כרין בעולן הפיס מתגבר ובמקום בשעה בספור אשר הפיס נבון עור הפיס יוחו כרין משפט כת כרין נסיה בנלו לבת לו בתגנו' וריעשות בריאו' כת שגלות כרין ובמקום הביא אשר עשות בהמתנו' הגוים בה הפיס ומבקרת עד יתגלה תני בהמה' ונאמרין מקום בחשף נגבורי בלומי יכבד באש נכת כרין פנ' אשר הביה נשמתו מלבושה קסינו' פני' הפיס סוד דסי פנים נסוד בנוגה' שבסוד נחש בחוה והפי' סוד

בפני עצמו הריאה מגעת בקופה למטה בשרו׳ בשלשה אבל לא מהרגה למטה ׀

וגו׳ צריך לדעת אעפ שבסירכא שנזכר בחכמה בב׳ שהריאה מסרכא כגון בחסר ובצד׳ עור

בצד׳ שבכנגד גב סירכא עצמה בתוך הריאה יותר מדי בצדו׳ ובסור שם סירכא עצמה בצדו׳

הריאה יותר מדי בתו׳ כי עשי זה יפים במציאות בחדות יותר שונות ותיקונה) לא נמצא

בחשבון בסוג אם דור נולד בחוץ לבשר יחד נחשיך ירכנו כמו׳ למקו׳ כמ׳ ולא ט׳ עוד

צריך לדעת כי בקשיו ובשיבה לו בימי׳ את לו בשמאל הריאה על בשלשים בשמונה

במרוצה ׳ בתגל בזה כמו׳ הריאה בשמונה בכין ונבדה ביסו׳ הקר׳ שמאלו ובצד בשמונה

ברחמי׳ נבדרת שלוו יקר׳ ימינה כי נקרי ימי׳ ונשמלו הרי׳ על בתוכנותם שלא הריאה ימין

ושמאל ממש לחוליא ׳ וגם בקרקע׳ בית׳ בגם מה שאמרו שבתמונה היה בצד לו בימין

הרי׳ בגונו שהגל׳ יונקת ונשמונת יותר בתו׳ שהוא ימינה) ושם מונחת בור מ׳ כנגד

נ׳ הה׳ ד׳ חל׳ סרה במרוצה כאור יכר נבר נבחמי׳ נגעת ד׳ רוחה לו מיגעתן שהוא עצמו מנוגדים) וכן מה

שאמרו שבכנגד סיב לו בשמאל הריאה בגונם שהריאה ׳ יונקת ונשמונת יותר בצדו׳ שהוא

שמאלו ובצד נבר׳ בשמונה בבור מכה בצדו׳ מתרם לו יסודם לפונה רין ונשתם

לו בשמאל ׳ וגם מה שנו׳ רע כי כמו׳ נדרונך שרן של עגו לו יונקת בקש לעורר שלון מדין

בצדו׳ ולהמשיך כח בריין ובמים בסרי׳ במעררי׳ להתגבר עלין יותר שהוא שהן אתינת

על דבר אחר ולהיות שיונקת היא אתו כתב׳ שהוא במכביע כגון בחסר ובריין)

כי כ׳ בתיעתם לתת׳ בחיל׳ מתונה נהיה בחיון בונה דין מבל ויונקת אבו׳ מרכבה אלו ובחיל שנרית

בחיון בשמ׳ בבור בינת ומרגה מרכבה אלו וגו׳ בגו׳ מבה אלון ויונקת ולבה רא מגע׳ ודא מגדמבא

ונאומן זה שנב׳ בית מרכבה לתת׳ ובעלה רחשרונות׳ יונקת קרמאה מבה ושיגא ׳ אחוה בחיון בנת הוא

בית הב׳ בן ומיגנו בולה כ׳ נרונת שלה מה ימי׳ ונשמלו לבר וגו׳ אחר שהוא כללות בן כנל אריה שור

נשר לא כבתו׳ ואחרת גוג בחיון בשמם שהוא כללות כל מ׳ קיצון שבכ׳ יריבה נתת נבור בגם קדם ׳ אם

בבחיון בנת לא נללו בריכה ולכן סמל בראשון כי לא יכול לא לרצו׳ רק) לא יכול להמשיך

בכין שהוא [illegible] להמשיך [illegible] נקודת [illegible]

[illegible] ונקודת [illegible] מן [illegible]

[illegible] בכין [illegible] להמשיך [illegible] נקודת [illegible]

כה בכין [illegible] נקודת [illegible]

[illegible] נקודת [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בכין [illegible]

[illegible] בכין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בכין [illegible]

[illegible] להמשיך [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בכין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ס״ס [illegible]

[illegible]

השער הי"ח בביאור מענה פירת שהדבור ממנה במח' ונחת נפשו (

ולהורות את בני ישראל ולבן ולבנון כמון רמשל לבב פינן שונן ד'

הרעות' שמשך הנסיר בבם ומה' ושנן שני המאורות הגדול שכמן מקטרין נקודם פע' בכל שנן פ'

כי הן הרעות' נכישל בתנונ' ונסיר' בבם טוב מאד נב' המאורות הגדול מעלמה' פנו כשלונ' ובמיעוט

בפס רע נגר שמיתרף לו הכתבים) ולבבן הרבר יתריף לרעה כיתר הית' סרר אילונה /

רע כי כאל נולד בחשבתו בב' להאיר האילנות לנפך התחנו') להעל ירי יתנלה

ורולג' האילנו על הרך שיגלו שוכנ' כי תוהר לבושן מין כבורו ולבונן כי ול/ה בית' סיבה מאנו

להיות הרבר' נמר שאינו עתה בהשאותה ונפינת קרס תוקף להיה קו' המשאות מוכחר ומעולה

מהשאות בהינשם) ונשאירנו מיר להבין כררך שיגל כשע' פיתוחות) ועקר האילנו'

ונפגעם כה הת' ומה' כאשר כה כללות האילנו' מטוה ולמטה נגרמו כמעין נ"ה ולכן המחשבה

מקודמת לו האילנות בין בה' ומה') הנה כי משאות הת' וכח ונן הח' נשאירנו ונתגלה /

יותר מכל שער הבינות מתנו שבן בין הכלות המכוון שיגל ירידן הדיבור הכולם כמוהם

שנמיותו בהמשבה עליונה רבייות בחכמה משאות הפה' ובמה' שבן עקר האילנו' נכבן

היה נכלל כל שער הבינות) ונה ממרה לו מלמר שהיה סרר נמוך להבין וסרר נמע' בה הת'

ומה' ובין להבין כשור בהריעה שהיה מחביט פעולה) והיה בינית במה' יותר מהבנה' מבינה

בהת' כי היא הכלות באמתו ונה שאמרנו התחלה המחשב' סוף המעשה שהיא המלבות

שעל ירה הדיבור נעשה הכל ולכן הדיבור בינית במה' קורם בעולם מתה' מתנו שבהת' הדיבור

נעלם בתוך המה' שכן הדיבור היא היכל נמראה לו בהת' בעולם שהבי' משאותו בחכמה

במשאות נ"ר שהם יפין מלמעלה של יור לבינות שהיא ור' הדיבור כולה בחכמה נב' הבי' רומז

למשאות בהת' וכל הדיבור כולה למשאות במה') ונה משאות בה' של ח' משאותיהם

פעולה לו הנקו' במאיר הענין ומשאות ברעה של הת' ונביות הת' על ח' היה בהת' בחכמה

בבחינתה הראשון המקפרנת להבין נבמה' בבחינו' בה' בחינות עצמה) ובין הת' ומה' רבנו'

זה בזה כענין שם תבונתו וגם שאמרו רז"ל תבונתו נבראו אלו כשעלה ברצונו הב"ה לבראות
הדברים עשר והשתדל להראות בהם מעשה בינת חכמתו הנהגת רק עשרן מאמר שנתלה
עצמה פרטית שהם חכמות השפע ושאר המלך לברה בחכמה וזה היה כן מעשה כי
לבינות סבת פעולות מעשה הפועל ר"ל כי מעשה שהיו בכונת עצמותו שהוא למעלה
לכן קדם השפע הפועל יותר להבדלות ולכן קדם האדם לו בכוונת תוב ואז נתלבן
רז"ל תבונתו) ויראה השפע לכבוד נאין בענין זה מוקדם ומאוחר כי הכל בכונה א' ונפל משל לו
קדימת הפועל והפעולה ההשפעות ההוויים לא קדימה זמן רק שאין לפנות החת בנין) וכאשר
קדם השפ' בכוונ' בזה כזה לקח המלך מתחת ופעולה וכונה לו השפ' בחכמה למטה
ויתרם כא' מה' לו מה וגם היה הדבר על הנקבה והנקבה מקשת התפין וגם שאמ'
ויבן ה' אלהי' רצוע בזה) כי זה זה כמו לבוש) ואם הדבר מה' / אשר לקח מן האד'
חכמה) בה לו אני אדם כשם ה' מלאו) כי שם היה ויצאה לו באדם הב' למטה
(ונם יתרם יתור איש ונשמע מה' ענף מה' שמור שלה כאלו אנו מקנה שיהיה כמבא' שקינו כרצונו
והיה אנו הלבוש כאנו בחמה וגו' נראה כמו שסבר שממנו לא יוכל להקנן תולדה נתה ; וגם היה
הדבר על הנקבה והנקבה משמשן ותקון לכל אשר יתמלא ישוב ונשם נשרה וירדה לבינה ברוא כלל
עד שוב אתה ויחסמו כנפה) ולכן קדם שנה נמצא שהמלך קדמה לו השפ' בהשפעותם
שבחכמה) מעשה שהיא נעם הנקבה הפועל ולכן קדם לנפש שם) והשפ' קדמה לו המלך
בהשפעותם למטה וכזה צדקו דברי האומר) כתנין מר' אין דורש') שמים נבראו תחלה
ודברי האומר' הארץ נבראת תחלה רמה אמר תרא ומר אמר תרא ולא פליגי) כי
בחכמ' קדם נתני המלך הארץ נבראת תחלה והשפעות' קדם השפ' בזה שמים נבראו תחלה) וגם
דברי האומרי' ששניהם נבראו כא' צדקו כי לפי האמת לא היה שם קדימת זמן שלא
היה פלגות שמה אחת בזמן ולא היה מוקדם ומאוחר כלל לא כל היה חשבון
קדימת הפועל והפעולה והשפעות וההוויים) ואמנם כבר אמרו כל הכבוד וכו' רחמנא פאיל

כי מה היה סבה הבנין

קדמה לעולם שעין נבראת ספירות שנא' ויאמר אלקי' יהי אור אמרו לו קודם יצירת כבר הוצרכו לו עשרה
אלא פין מאמר למלך שפתאום לבן ומתא עשרה עשה נקודה נקשרת ונא' שמרו לו לבני לדעתו כי לו
נשמה אמת לו נודע שמא שכבר כאמר לה אלא שהנה כך עלה במחשבה ונודע שנא' והושם מחשבות עבל /
מאורה היא המלך אור לו ונפשו פניו מחשבות פעור קודם מחשבות בקיום שהוא הכח לעולה רק
תה' שנא פקח כל ו' קיצות ועולה לשון פקח פנאי · ולא נבראת בהיותו שיש לכל כחו ועוני ומולבש
בפה ובגד בים קדימות פאור לעולם · ואמנם פון אצילות הכל כאור ברכות מקור במעלה לו אצילות
מל' כמחשבות · אשר לו נמצא מחשבות בעשרה עשות תת' יוד' בראש נמז' בעולה לו נמן מכבה
· כך עלה במחשבה ונודע סוד הכון במחשב' עליונה שכבון שם שם מחשבה כמו בחכמה נובע
מושכו מחשבון לכו' ממחשבה) ואמר שנא' אצילות המלך צריך לדעת שעין פסוק שאמרו
שוכר הקבה את העאה מן הארם) והגונה עלה שף היה' במלך קודם שעיכה ולמה
נבראו כך לכתר יש רבו לו פסוק' נו' בסוף על אחרי מות בסוף נאמר אין לעשור וגו' ונמצא בשנו' מבוא
ונסבה) ולהבין דבר פסוק כעולנו' צריך לדעת כי לעולם לא תהיה כנון לא נו'
חסר כמו שנאמ' נקודות עולה חסר יבנה נעשה נה על כרמון בנין הללו היה בחסר)
כרצי רשות עם' כבר' אתכסיקות · ונמצא נו' לבנון כי כבוד' פרמות כאורת כ' כאשנו' שכל פנא על רמז
פעולה' מחוה אמונה עקר תורה' שם היא יוד' במנו' בשנו' פקיסאות) נו' צריך לדעת כי
מחשבות רז תורתנו' היה אחר כריאתם רק אחר פתקונות הויתם ואני הייתי היה בחכמה
אנא' שהיו אין שם נולני לא נבראו בחכמה פין במחשבות וי"ו באל נפגם' וכאל נעתר
פחכמה בבנו' והלבש כתורה אתעברות קיום מחשבות פהו' והכל שבין בנ) ונה
נו יוכן שם יה' בחכמה שבוא ' חכמה בתואר ספה' שהיה לו ועורת רז נפיכן רו הבינו' שבחכמה
ובבינה) ונחלה פה פתח' יותר קמה' כרוך שקרא לפתחת ממנו לכוד אצילות
במלך כאופן שנבראו מחשבות בבינה בבחינת רז רפינו פנ' לכוד כל (כתוב מן כלם)
ולכו תהיה רואין יגרה כל ברכות בבינה שתהיה כעין תורה ל' נו' לכוד ובנין בבינה

הביא קושיות ממין אישלוחי בבריאים (היינו אחרי פעמו) מפני שבכי' הבי' בה קושי

לפני נאחר שלפ' בוא בנעקה מיוחות רו' עריעו') ולא פין מולחו' כי מלי על

הב' פיה לפונה' נשלם שם אחר קל') פאישלם את פהל למקומו פמיוחר לו

למטה בכל מיושוגו ונשאר פמלבח ישונות בתוך פחבמה שבבני' בבתים

! בשונן שנחלקו פרו מריעוע' שבבו' ופינו שנשאל פפל למקומו ונשאר' פמל' למעל'

ופתולון בנה פיה נש' תל לפונת שכל בנין הביא נש' פתם' כמו שנה' , ונש' מפני שבמפר

הביא עתה בנוים אב' ניכן פ' לפי' זו בוים את פולנו זו מיושוגו פמל' אשר לקח מן

פארס זו מיושוגות פחבמ' ותל שנם נים פין בה שבכי במיושוגו ל' פין בה בבוים בתוך

מיושונות פחבמה אשר פיה מיותר נמולבש בה בשפתריר פהל' מקום ובאישלו למטה

(נמיתא לקיות פולנו מחבמה ונתל בבת של שלו מחבם לבר לקח פולנו מן מיושונות

נסירתנים מארס בן שבכי מארס לקחה ולא מקום פונים) ניכושם לו פארס זו הבל'

למטה במקום אישלוחו ונשאו פחלון פיה כבי לקטה ולמתרה נש' כשלם מגו' במנה'

וכרי שיפין מאירות מגלה זה מול זה , ופטעם שלא נחלקו עד רגאתו למטה

מפכנו' מפני שנעקר יתרים הביא כבי למעל משולם פמים כי נש' שנים יפין

פפניות מתולנם לפני עצמן ומפני שלא הביא פניה עצמן' עד למטה מפכנו' פין

בשנין שלא פיה לפם יתנר נמון עד שיפין נמשל למקום יערף בנונן / ונמה'

אחרי מות פבבית רש' נש' פינה פבנין כמה מואם' כבי תיי ונונו' לשו בנות' שבוא חסר ולא

מילה' לא כמולא שבא פנין פמולם בבת' ומיותר חבמ' ובנים כי נש' זוגם ינשמשו שלשרבן

ולא נש' זוון הש' נמל' פמיותרו' על פנוים שבוא חסר אב' כל שאר פפניות מתמות בזוון

הש' ונמל' וחסר נאבים מפנג אב' נולפו' לו פחלו' כמולא פכל לפני בנות') ונם זה

נמיתא כי ספת יתורם ולוונם הביא נש' חסר שנסרם נפאישלם מגל' לו מפנ' ונל בל'

אנש כי יקח אם אחותו חסר פנא כי בזולם חסר לא הביא לפם יתנר , ונאחר שנה'

דין

דרך משל׳ בחצ׳ נהמל׳ נבאר ענין מעגל היכת הית׳ ופעמ כי כאשר נאמר הנה נחל׳ זה
משל זה פני לו מעל׳ בין שני׳ משפ לו כשלה זה הנה זה מיוחדת יתר מעלי לא שבין
שתי כתות נכבות ונקבות נחלק׳ בבת א׳ כלן שחשבת מן המקבצי׳) ראה׳ מימ לא סמוכה
לא בין שתי ספי׳ המיוחדת במשולשים בא׳ כלנו׳ שני בינת ששיית א׳ ונראית בספי׳ו ולא
בזכר הביא לו ברחמי׳ רק רוגע רחמי׳ ונשיית בנקב׳ הביא על י׳ ונע׳ מיך קראו בעוב
שני מאורות בנרלם׳)
בין רק רוגע רין עבר׳ בין משולשת בין נברחמי׳ נמשל׳ על ירים׳ יתר מש רין ביה
נשמע ביה נשמע על הש׳ נהמל׳ לא שבית׳ יר בנגברת כן מן בחל׳ שמשולש׳ הבל
בין ׃ ומש רחמי׳ ביה נשמע כמו כן ביה נשמע על שנב׳ לא שתפי׳ יר בנגברת
כן מן בחל׳ שמשולשת הביא רחמי׳ באותן שביה בהש׳ עומר לשמי׳ וביה בחל׳ שנמרת
לשמאל ׃ ולבינת שבחל׳ ביתה בחת בחש׳ רק שבחש׳ ביה מעלות שני נחל׳ מעלות
שנשני שלשם ממנו ביה בחש׳ על בחל׳ וביה מכריעם לשעלם לצד בהם׳ ולא בית׳
יכולם למשול משולתיה משולת בין בשלמות לבן עלה׳ ברעת בירת לשאול ממנו
מקבל רבינו בכתם שיבין שנין במשולתם של א׳ הביא מגעל משולתיו בשלמות
זה רין וזה רחמי׳ ולא יוכל בא׳ לבשת את חבירו ממדרגו ומשולתו וזהו שאמר עגל
לשני מלבל לשתמש בבת׳ א׳ ׃ ודברי׳ בלנו אמל לבות על א׳ מן מגל׳ ׃ א׳ בנגרף
מה שמקבל׳ ׃ וא׳ בנגרף מה שבנתמותם ׃ וא׳ בנגרף מה שמשפיעל׳ ׃ וש בנגרף מה שקש
מינעם ׃ ואמר עגל לשני מלבל רבינו נצח והוד שבא׳ הביא לצד ימין נעשה לצד
בהם׳ ונמש הביא נעשה לצד שמאל נעשה לצד בין לשתמש בבת׳ א׳ כלומר שלא
יקבלו לא א׳ רין ונא רחמי׳ לא בכאני בוא שהביא בחש׳ ובמ׳ שנים וכל א׳ הביה
משמשת ממה שהביא נעשה לשם מל׳ הביא משמשת בהוד ובחש׳ בנצח וכל מש
הביא מגעל משולתו בשלמות כל ערכם ׃ ומש בנגרף מה שמשנתם ואמר עגל
לשני מלבל רבינו הש׳ וחל׳ זה בעל רחמי׳ וזה בעל רין ׃ לשתמש בבת׳ א׳ במשולש

א כא' כי הת' יתרונו בחל' ממדרגה לא כל א' הביה מגולל לעתקו במקו' למעלה ונאמר
בעגרף מה שמקבל' יאמר אנו למלך א' דפיע כיום שפחל' ונתה מקבל' ממנו להשיקה
בשנה כתרי' לבשפיע בכין לו מקום בכתמי' נפרתמי' לו מקום בכין כי הביה יצריך בכל
מנוה להקן בשמנו פבנא בטבע נאות למקום במקבלו כבי שיגל שאתו ולשנות טבע
בשמעותו נתן בטעם להמירו אותה בירת ממנו כבור ינתם דפיע כיום כמו
שתירהל שאר בטעמה [illegible] נראה כי בקטרון בזה אינו קטנה דבר' במגולל הל כי זה
פנא מבחרות במקננות בבנ' ארם קלו ברעה כב' נקו' כן כגגל קן במשלו' בטבע נקרנס לא
קטרון זה ונרבי' לם פנא בנראה טבע מתואות של חל' כי פנא נשעשנת ונגלה מיד בכין במתן
שפנא נכלית במקלה בכל ולכן מיד הנקף ריום שנים בזה לגולל מגולה בכין במתן ולכלי'
סינתם מגולה בכתמי' וזה דבר מוכרי לו בכל' תמן בכמי' נתס' ונאמ תביה שגם לו הכל א' משתים
יפים אנו הת' בבינתו זבר ינכר נלמד ויגדל מגולת' מכל נכל ובשכל' אנא' כלפי מגולה' או אם
התזן מעשר למגולל מגולת בכין במתן הביה מכלה בכל נכמי נרל מכרנה איכלות' הביה נגלה
מגולת' בכין במתן עבר כי לא הגדל שאת לכן נקמשם מכרנה איכלות איכלות ' נשבה איכלות
' עבר כי טבע בדבר' בינה באשם אחל נגלה ונאם כל מקום שמקבלת בם יותר מחותני לבינה' ותן
יסגר נכבן יגל בגולה לשאת פאפן' בנגלה בכין ולמגנך יפים אנר פלבר' כאגר בחמה כי ימשך
ריום אף טעמרם במין כגלה וזה בסבת פיבק ובינגר אשר יביה את בגלה ואין פותן תם
לגלגלכין [illegible] נבום כאנ' קטרנך לבנם בדבר' בלנו עד בהת' לו בטעם ,
בשיב לם בטעם לבי ומעשי את נעתקיף נפרירם למוסף מרנה נבת נפור דפיע למו'
מיסור לבינתם כאנ' למשלם' כאל שלם כאנו לגולה' שכם כתות בכין ונהב' מגולה
מגולת בכין בתמתם על שלמות' ולא הביה מי שיגביה אותם מהלנבה' , עבר זה
ביה מעשו ונרעען לם כי בבינתם למעלם אחל דרם בית' לגולה מאירם ונמנפרת
ממנו בכלומם כלו שום בטעם [illegible] ודבר זבנן שאמר' בנא כי כן כרך בכין נטשבו להמין ונחת
בכין נסגלרם , ומתגלה בינו ובלבל שנך לם פנא [illegible]

שמע בין ופרחמי בשמעו בעבלי יפיה על ירח וזהו קיון מעלה עלה במיעוטה בחקוקה בראשון /
ויען כי שבע ספירן חסד ובין תבנתי ואלמנות היא משמשת כתנות וכן פרחמי אמר שרנא כשירא וכו׳ /
[illegible] לה שלא לבר פרחמי כי [illegible] תפלות פתח בני ישראל יבין על ירח במיעוטו כמו כאמור
[illegible] כל שוב ארוגה שרן וזהו לבנת בני ישראל [illegible] כי [illegible] לא [illegible]
יד [illegible] כביכול וזהו [illegible] וכו׳ [illegible] והמשלו׳
על [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] א׳ [illegible]
השמות / ובאמרם [illegible] ישוב [illegible] יותר [illegible]
[illegible] לא [illegible] רבה יתירה [illegible] [illegible] תורה [illegible]
[illegible] בראשון [illegible] [illegible] אמר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible])
[illegible] כל כי [illegible] [illegible] [illegible] מכתות
בין [illegible] / [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] דרך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כאשר [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] בין [illegible] [illegible]
[illegible]) [illegible] בין [illegible] בין [illegible]
בין בזמן [illegible] [illegible] דרך [illegible] יותר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ב׳ [illegible] א׳ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] / [illegible] [illegible] [illegible]
כמו [illegible] בין [illegible] [illegible] [illegible] בין חסד וגבורה

השער הי"ט   בביאור שם בן ד'   ודע שדבר מוסכם מקובל
שהיה שם המפורש קדוש ומובדל משאר שמות
הקדש) כענין לשון נקבה ונתינה כענין עצה לפי שאלה תרקבך כבודי לו ' שהוא שבוא שרר
המעבירה ' אחד לשון אדנות ' אהיה לשון הויה וכן כוונת כנס ' וזה שכל שאר שמות
הקדש יבין נגזרי משמות הפעולות) עד שאמרו שכל שם אהיה עם היותו שם נגזר
מאד לא יאמר לו כל כך) ויסמכו להיותו בכם להגיד כאשר כשמו תלו (
כענין ברכה לו ' לפי שהכינו לפני הבינה ' שדי בן שדי לבן ' אחד אחד לו נא ונעמה לבינה
מאמר שמא תלו ' אהיה אשר אהיה וכמשפט ' אמנם שם בן ד' עם היות של אשונו היותו תלה כבוד
במקום אשר יחול שם הנכבד שם יהו ' ארבעתם לא מימי) ויהיו נעלם כבכבוד מה שלא
היה בן בשם בן ד' כלל) זולת במקדש בברכת כהנים ובן טהר) ובזמן שלא
היה שם בן ד' נחפש בבתם כשאר שמות הקדש מפני שאמר השמות יבין המפרש
הנעלם בכל שיהיה בזמר במקומו נלקח ' וגם בן ד' אין לא כמוהו ומשלם אין מורשת כשבת
זולת כהתלבש בשאר השמות כאלו נבנה ולבש שאר השמות) היה מותר לפרשו אותו
בזמן שיזכירו אותו היה מתפשט רוחניותו מן משלם והיה מתלבש כאויר העולם
בתוך הכל מתוך אותיותיו לא היה כן תשג דבר מפני שבן היה דרכו להתלבש
באויר העולם להשגת מגשמים ' אבל שם בן ד' מרוב קדושתו לא היה מתלבש
באויר העולם זולתי בבית שהשכינה שורה בו) ונזכר בברכת כהנים רצון כל העם אשר
אנו אנו שהיו אבא לוף ונרבונו) ומתוך אויר בשעה היה מתגלה ומתלבש שם
בקדושה) וזמן ה' כהיכל קדשו היכל כנים אחד והיא בשעה לא מתלבש באויר בשעה (
אבל תנין למקדש שבמלמות יבין אנחנו וגולשי היה אסור להזכירו כי היה נורא
לתוך קדש במקום נשפכו כשאר נעל נה היה סר אסור בזכרת רבוי הגוב במקום
הטומאה ' ' ונעבד לאמרו מאיסור מותר כי אז דת להשיגו בקבלת לקיים ומלשון כל הגלה

ויקראו בשם המיותר בזה שם המעורש מלשון בבלי ונפרש כלומ' מופרש מצד שמות
את מופרש מהדבור את מופרש מרעיוני הכתוב · את אמנם שיקר' שם המעור' המע
שהבי' מתפרש עם' הכן במקרש בזה · וגם יתכן לדעת כי מה שיאמרו שהם המקרש הכו'
יקרא שם העצם לא הביא הכוונה על עצמות המאמר או כך תו' לא הכוונה הביא על
עצמו' הסוף כלומ' שהם בזה הפי' כולל כל עצמות הסוף כי נודע בזה שענין המאמרים
הביא שלא על אם לא שהפי' מורה על עצמותו · המשל שכמו שאם יתחם יהיה בזה
יד או פניו הוא שגם הביא התחשבות בדבר נאש לא נייחסם בשם לא על דבר כו
כי לא נרעבו · כן הוא גם המאמר ידברו כן כי המאמר הביא בזה יד וגם אין מורה
על עצמותו כוי שיוכל לדבר כן ולכן גם כן ד' הביא כולל כל המאמר' כלומר והמבוין
ולכן נגיח עתה כשבוא שם העצם אין ולא הביא כשמות העצם אשר יקראו בהם לבני
אדם שלא הביא הם מורה על הכוונה וענין העצם כלל (כי הם שמות מוסכמי' לבד
לא הם במיוחד כלומר שמורים בהם כלם יבין מורי' על ענין נפעלם בדבר —
שירחק כן נסתר ולפי' אמרנו כי לא הביא שם העצם מורה על עצמות המאמר
כי לא הביא דבר שהביא מקבל עצמותו ומיוחדת ואחרונה מלבד ונה) ונן
כלה מר' אחרי מות קורא דיוד לשון רקינא לאין נפרש שהרחק בוא לבד בכתיב המשמעות שנבחר
במינם המתונים שלבם נקראו אין אמנם כאשר בכתיבה אין שום רמז להמשלם ~
ונדעת כל המקובל הסכימו בזה שהם בזה הביא כולל כל המאמרות כל' אותיותיו (כי עם היות פירושי' שונו' בשם זה כן ד' עלין כל)
ברוך זה נמצא שקודם שלאין הביא ראוי לכל · ונה' עצמם הביא ראוי להבינם
פא' בראשונה' הביא ראוי להבינם כו' הביא ראוי לשם קודם כל אחרונה הביא
ראוי להם ולבונם זה יקראוהו שם המיותר שבו יתייחד כל ביום כנ' · ונשובה
שיהיו ד' שאלות הנה ראוי' במרבעות על ד' מקומות הנה' מתנו שהביא המאמרים
ענין ונכלל בד' מערכות בל' מקומות הנ' כאמ' ונה' כשער סוף המאמרים · וכל א' מהד'

יהיות לשלשה פי' על' כללות ירבעתן את חלומו הגלגל יתבאר ... על' בקוטר רוף אחרת

כמו י' נגד שיר פשוט יה תהמה נשוט שיר כבול יפלו חתה שיר משולש יבלה נבילה שיר

מרובע נגל זה בסוד ל' קוין מסר דין נהתמי' ומגשם עבות ויעבן כל' נשו סור שבשה מיום השלשי

על' פי' מרבע שיש כללות בשם יאהדונהי שהם ת"א אותיות נק' שלמות פני' ועוד

אמרו' בגלגל שש בן ד' במילוי במלו' הביט רומז לגו' והביט בל' בזה נכלל קיום

כללות עולם כמו מיד בחכמה כלומ' כי כגלג' זעיר אור בחכמה בשמי' הפי' מהעולם

לגלגל ונעלמות והביט מתגלה בכל א' מכן כללות בסוף במספר בעשר פנוי ועצמיי

ולכן אל הפי' בל' והתחלת בגלגל אותיות כנגד כללות פי"ם אשר הביט מתגלה בכל א'

ונו' שם זה יתגלה כמונן ארם כבא שיגלה מה אשר הביט בסוף היכה חכמה ,ואלבאר

הפי' בל' נכלל קיום מיד אור פ בפו' הביט נכלל בד' אותיות כלבר רק כי כאשר לא

הביט אור עליון מתגלה במס' לא מיד אור בינה לא הביט כללות בסוף מתגלה בכל

א'מכן בבחינות עשר בבחינות לא הביט אור בסוף נכללות בכל כללות בחכמה במתגלה

בבינה ונכלל כללות בפנו' נחמה ובמל' ובכ' כללות לא יבין מתגלות בכל ספירה בד'

ראשי' כלבר ולבן את יבין נבמלו' בשם בן ד' אותיות כלבר מכלו מלוי בעצמותו , ועוד

אמרו' בתיקון שש בן ד' במלוי יורין יביט רומז לגו') כגון יור פי' ואו פי' ולמטה' כגון

יור פי' ניין פי') והביט שם זה נכלל בגלגל מיד פנים כי פיורין יבין מורים

פעלו ויותר מקלות ובאז' הביט אור פתח מאיר בסוף הביט מתגלין ל' נצוצות

דקות נעלמות ויבין מתגלה' מתגלות מציאות רק נעלם בכל א' מכמה עד לא

הביט נגלי עצמיי נעם ביותר סתומות ונעלמות במציאות דקות לא יבין בד'

ראשי' בדי שלא נראה נעלם במקום עשירות , ונל' בזה הביט רומז בבחי'

בבחינות מציאות חכמה ובינה שהביט שם כי בבחינות נעלמו למעלה לא הביט

שם נאות ונקודות שהביט כנות לא לרוב התעלמותו) ולכן בשם זה נ' יורין שהם.

סוולה'

סגולה בבן בחינת בחכמה שני יוד ימינה
בחינת פנים שני יוד שמאלית ובינתו לבושי
קפה פינת יוד ראשונה שם ה' ולף שבאמצע
ואו פנים קדמה בחכמה על נחתן כזה
יל נגד סוד שם ל' במשולה אשר כך נבבר
על פרצוף עלה כי עולה במנין מב' הבבר
בי' אות שם ל' שנבער עליון

ונשבא שהביא קולי יורין מורא בעלם יותר
מחולי לפני מתוך שהיה לא הביא רוחני
על כללות הל' לא קיבל הלמצע כתר שלג
עוקצי פינה יכין כנתי לב' ראשונות . הב'
הביא רוחני לגבי קיצונות הל' הביא רוחני לגבי

' ורחני קולי בשופיות הביא רוחני ל' בכללות אחרי אשר יכין ויתאל במשולבת
מאתם כרמיון קולי בשפה שהביא יותר ונראה להניח לשופ' . אבל מלוי בלמין
יכין רוחני ל' כללות הל' בגבורה שנבהם בעשיות מלא מלוי כתר הל' של מעלה
הביא רוחני לב' ראשונות ובמור בשמיעה שהביא בגבורה הל' הביא רוחני לב' קיצונות
' של מעם הביא רוחני לכללות פעל בעצמה ונתן הל' כי בענקין אשר יחבר שפי
שתי של הביא בגבורה והביא רוחני לב' ראשונות וסל' בעצמו ושעך הביא רוחני
לגבי נרנ[illegible] בתחלה הביא רוחני לגבי קיצונות ולכן פינת הביא מתוחם בשם נקבה
מתוך שהביא מראה משולבת בגבורה במשגבורת ויותר יפיה נראה בקולי כאשר
יכין מחולל אותם בשופיות אחרות ויכין משולבותיו יתאות חזרת מנוב לתת
' ואחרי שכתבנו שגם כן ל' הפיה כולל כל פרצופות הביא לבן לפסחם על
מה שאמרת בחינת הלבת סגול לבית המין יפול ניור פה נאו הא' נאצעי שכארו במקו' אחר
רעל פניין רעל סגל יכין שניין רא מן רא בגבורה מה' קשב מה שבונת פיותו כולל
באותיותיו פכל' . ולהבין בדבר צריך לדעת כי יש בינה של עצמו ששר סגל יכין
נכלל בשם כן ל' כי לכך יקרא שם פעמים כמו שנה' עבל הביא רוחני בגבורות
פרטיות ל' ספיר' פרטיות וזה הביא מתוך של סגל כולל מעל ומכלל' הל' ספירות
שהביא כבל א' וא' יכין נכללות בפניו פרטיות לפי כמות עצמו ובאמת של מיתון
מיעוט על שבבה' לגבי שבחכמה ובן בשאר כל' בסגל לא ישתנה למי פרטי משולבת

ונן בעל כמו שהביא מעגולת למי קבלתה כן בבניה אשר הבית רומז בה וכוללת כשר
סתירותיה הבית בלתי מסומנת ולכן לכל ספור וספור הבית נקודה מורה שני מעגלות
אשר סתירותיה מסתירות חברתה · ובבניות שבעל הבית כל נקודה עד שתהיה
חכמ על מבחינות בעלינות ותוכל נקודה ותהלכה כאורה למעגל מעגלותיה)
ואף אחרי שכבר סמל בניה של מה זה אמרנו · בכתב ל' כבוש י' כתב ל' אחרונה כתב ולא כל
שניה לשונה למעגל לכל ע' שם בבניה כל ולא אנת של לבר ואע"פ זה נעבר שם כן ד' לשינה
נקו' שם כן ד' ויתר חשם אבינ שבעו ד' אגעין נשם אבים נב ופגעו כבנו · ואע"מ זה לבר נקמתנים
שאמתו נבנו' כאחרונ' וראשונ' לינ ולא אנת ל' אחרונה ובית' אנתם שעל' במעלו בשם כנה
בנבי' ונזכרין נאנתם במקום' רחמ' · ואתי' חבר בענין מתוך כל זה בבקרים של נסינו · כי
בשמם לא מעגלות בתחבטו בכל אמר' ומפו' לו שם בבית ונזו רמיון בתוך במגולת שח כאב
מעגלותיו בענין ברגעו נגאון בשמה ובינתא שם זה בשני בנקודות אשר לא יעבר שם הבניה שבעו
נשמם לחכמים נשם בבית שבעו נשמם לבינם נכן כלם · אבל הוא כי שם בבניה נשמם לפירוש
לא כי הוא שם נמורה לעבודות בתחבטו כמש ונבה נעלם חשם אבים נם בינת שם אבי' ויתר
נעלם ורק קבוע לבוארה' יען בינת שם בבנית מעין בשמם אשר כלם ונשם כבא לחכמים
בתחבטות בכין כלו נעם מתהולה ובו הוא כחלק ולזה נעלם קריאתו בזמן בה שאין מתנלה
לבשמינו כב ולזה נקו' זה שם כן ד' לשונן ותבנים כל תמונות כתבו' כמים כתב נתל' בשם
בבנית שבתכלם ותראה ונתגלה אנת בינה ונבנה בשם בבנית שלם מתגלה אנת בל ראשונים
וכבר בו' חשם בבנית שלא ובמל' בבא' אחרונה חשם בבנית שלם ונם זה יען כשמו מכוון
כמל' הוא בשמו לא ונת מגעל בכל שם בבנית שלם שם לשמם בתחבטות כבנים)
ואחר שכבר כתבנו דרך כמה בבניות נעתיקהו ל' תכיף לבאריה שלא ירקם במעיין שיבין
בשמו' ימרות [illegible] מקום הו' לא בכנה כי לא תתנא כל שיבא לבחינות בסתירה
לא בל כינה ולא שסתירו' הבית נקלה הו' לא בכנה שלא נכל לשונו' ולרמוז [illegible]

כבו

בשם שתתפתח עיניך לא רוחניות אלא כל זה בכלל הבי' כולל את הכל. וגם זה הבינה
מתלבש כי בשמות ועיין שהבי' מסתעפת בכל עולמי יס' ונובע לבד רוח מקדש שלא הבינה
דבר שהבינה נקבל אינו ברוחניות בהוא שלא כי שמות שם כן ד' בנחלי' כמו שנודע /
ואין ספק ששמות לא יבין היכלות וכל' מקבלו' שנודעו רוחניות פסולו כמו שפי' במקדש
היכלו לו בשטו' וכאלו נזכר כמו מסכנו' מתפתחו' לו בסמל ונבין לו שם קשמע בני'
ונקודות הלל בביאות אשר הבינה ממנו נביא מעורר פתח ורוחניות פעלות וזה לא
הבינה שם סבה מיוחדת כאלו יתבאר בשער בכנפ

השער ה'

בהודעה על שמות שאינן נמתקי' במיוחדי' כל סוף
דע כי כל שמות שאינן נמתקי' יבין היכלו' לו שם כן
ד' שיש כלל בקודש שיבין בכל ספיר' ומציל כלו עולם כי ברחמי' אשר הבינה נקבל בשם
אהיה הבי' היכל ולבנה לו ברחמי' בנדשם כלל כן ד' שעמוד קודין אשר הבי' רמז לבנך
נכן הבי' בכל שם וגם ובשעון כי ענינה על באצילו' בדין בעולם יתחלף כעשר עולמים
כאשר ובו יבין כלל. ועוד יסתעמד בים לא מאד עולמו'. עולמו' לכל א' ובו' עולמים
בראשונ' יבין לבנה וזו אשר הבינה מתלבש כי עיקר שורש באצילו' בדין וברחמי' ובין
עולמו' בשנו' דרך כלל יבין לבנה א' שיתלבש כי עצם כי עולמו' בראשונה ודרך פרט כל
א' מהם יבין לבנה לו א' מכל עולמו' בראשונ' מאותו בעולם שיבין מסתעפו' ממנו. וגם זה
בם שם כן ד' בהם שאין לו נקוד' וכל הבינה רמז לו עקר ושורש באצילו' בדין בעולם
ולכן הוא תקר' שם בעצם בעצם ובראשונ' כי הבי' כולל הכל מצד היותה לבנה לו עקר
בעצמות כלל ובעשרה בוין רבי במשתנות בנקודות יבין רמוני' לו בעשר

ובאלו יתגלו יפים נקודה יוד ה"א וא"ו ה"א ובכי שלו נקודות שם ד' מצד
בעצמ' מצד מ"ה מצד בעלו קמה שם כתובת הב' רקיע במקבל בין קיים לבוש
בין דין לרחמי' ונתחבר מנו"ה ובאמיתות בשעבון עמידות בתלוי מקבלן בנקודו'
נתינה שנקבת באמיתות כלבר אינו ננר לא אריכה בסוף בעולם על בעולם
עולם במדרגו מתגלי כן היות נקודת שם בעצם כמו יְהֹוָה לבורה
יתב' סוד עולם

ועוד שכבר תפ' מהלכם עקר באיתולות אשר הביא נרמז כשם בן ד' כח' ונל' א' מספר

כולל ועשר עגמי' אשר יפין מסתעמל' מהע . ונפ' שהוא שאינו נמתק' יפין רומזי'

ל' עגמל' שני' אשר יפין מסתעמל' מכל א' מפעמל' בראשונ' . ולכן זה נמצא שכל

הפניות יפין מתמגשו' ונמשל מאס בן ד' פעמי' וכל השמות יפין מתמגשו' ונמשל מהפניות

וכן כל שאר הכנוי' יפין מתמגשו' מהשמות עד שנמצא' שהכנוי' יפין לבוא לו השמות

והשמו' לבוא לו הפניות והפניות יפין לבוא לו שם בן ד' פעמי' ברמיזון באופן שנוכל

יפין לבוא לו ענינו ועגמיו בהק' יפין לבוא לו עגמיו פנס' ועגמיו פנס' יפין לבוא לו

עקרו ולכן הכנוי' יפין נמתק' והשמות לא יפין נמתק' אבל יפין נפ' . והפניו' לא יפין

נמתק' ולא נפ' אבל לא יפין מרומזי' בעקורות ובעונות . ושם בן ד' פעמי' לא הביא

נמתק ולא נפס ולא מתגייר בעקור ובעונים כי היותר קרוב לו בפאל' תפ' יות' מקורב

מהם שלמעלה ממנו . ואמנם יתא מכל זה תפ' שכל לבושין הפסי מהלכם כשם בן

ד' בעקורות ובעונות ולא הביא נפס כשאר כל הפניות ועגמי' שירמזו לו לבוא ופעמל'

בהתגלו' (נפ' תס"ם כי פנא כעגר ל' אתות חמש שהוא כחינה כמה עולם ל' אותן שלמות
שהוא נפרה ונפ' כאשר פ' נשמו . קץ נרולה ונפ' נקהל מאס בבן . חולה תפ'
ונם מה שנפב' ונס' נגרנ' עקר כמו בן בתוספות מחת שהוא מפ' בתקום שם בן ד' עגמו
נמתא שבתב' יפין נקרימות שהוא לקמן מל' התגולין רמעלן בערב ולא מורידין נבנ' אקרימת שמב'
שני שמות שם בן לבא לרמת ועשה בכל זה שני' שלו שני ונו' כגולם שסב נגרי עם נכ'
ד' א' תפ' מעמי' רמת ונמל רא כל שירא תעאנ מעאנ קורמת לחבחת נע' . והכל כי בכל מקום
בכן שהוא נקבה מושפע ומקבל מרחמי' זכר ולכן צריך לשקו' בירא כין נקב' למחמ')

עג' תביא חען ונם הביא שמם לבו בפעמי' הביא בשמם והחען הביא כנוף אבל בכל

תפ' לו על כבוין קחתא רלבשיה מינה ועגמל' שאותיותל' יפין שנות לא יקשה הרבר

כי רוחניות באותיות הביא הלוי כמו סתרוף (כמו שלא נתמם על פ' ראשו' בבנ'
ושנות כמו' עם היות שנעמ' א' כמו שלא
והמקו' וסמנות פתיבות וגוף בגו' ונקרא נתום על פ' כו' אדם שני' בגוי כבת כתמאר

ונברר היותם א' תסה מתמת כי בכל לכן מתגלה ברוחניות אשר בתגוף אגב אל זה בחכם יותר בגשם

פזיון מהם שמתגוף אגב אל חבירו כן הרבר ברוחניות באותיות) ת'

ה' כל

כי כל פרטי יפיו נכללו זה בזה ונבדל הבית אמנם להתחלק ממרכב למרכב)
ומן הג' ראשונים נמשך הר' בעניני כל סוף שאין אזכרות שבו עולות בארץ אינו שום כלום ומן ואחרי
באותו שנה' פעל אחד מהלך שנה באלמנו לא ישיגה וכל זה שלא לקיים עשרות מקרים ועולמות'
בעומק ברך עניין באותיות וכל לבי המחשבה ברצונו לבין) כאשר יתבאר בע"ה באותיות)
(ונמצא מאמרו בגמר' כי אם היה שלי יסודה נהל יפוה זה נבחן כי בזה שנוגע לבני יסוד' לא נעקרת)
ונמה מה שנה' הבית לא להתחיל ודוע נביא יכולני להבין שם אבינו בעניין לבא'
יותר משה בן ל' שנעקרת בעצמה בעניין להק' שבו בוראו מעלה בהק' הבית
שנגרמת על מעלת בהק' וכמו שגם אבינו הבית רוחו לו קנה סגורת בהק' כן שם
בן ל' פעמי' הבית רוחו לו קנה סגורת בהק' וזה כי שם אבינו לא הבית מורה
על שום מעלה נמדד כי אם על מראות מעלה כלומ' פה אנו קושם להביני
ולהתקבלות אבל לא הבית קנין שום דבר ולמה הבית מותר להבין אותו כי בעניין
הבית מורה בהתגלמות וסבת כוונותו' כי עם היות שנאמ' סגורת בבר אינו מורה
שום כי בעניין כלל לא מורה שעיקר להתגלות בהכמ' ונבוני ומן הג' בעניין כי אל ראה בעין מלאכי'
עד לא נבר ואחוז נמצא לו נעמין כי שאין בעניין ומשנתו בבאור ספר' ולכן אין מוכרח שעוד
באותו כרם כי קשר לא נמצא אשר למקו' אבל שם בן ל' אם היה נבון בעניין
היה מכאב כי באיכלות הבית אושב נשגב וזה לא יפיה ראוי ולכן אנו נבי' בעניין
אותו במקרים פרטיו למה כי כן הק' הבית נשגב של חב' עד שנאמ' ול' בהיכל קדשו
וכן הבית מנין פיכל כמנין ארבע רבוע מב' ואחר שכתוב שנויין שמות דרך כלל
נבאר קצת שנויים דרך פרט בכל אות ואות כמנו שנמצא וזה סם' אמר הבית
רומז לבנו' והבית מורה שכל פאיכלות הבית נעלם בתוכו כלומ' שלא הבית בו
שום קנין דבר כאמ' ונבא' אבל הבית נסתר בהגלות וכי כל אשר יתגלה יהיה
נזכר שנאמ' אהיה אשר אהיה וגו' כדאמרי' בפרק קמא דכלאים ודע כי אותו

שהארץ שבכל הביה שני אביה וגם בן ל' בתמורת קצין כמו שנא' בתמונ' לא יהיין
מתייחסי' בשמות אלא בכל' בבחינות שעבודתו אלא בבחינות מיוחדות חכמה ושני' אשר
יבין נעלם' ומתעל' קמוצ אבל מתר עבודתו לא הביה שום שם רומז בו / ואמנם
יקרא בשם בן ל' מתר שהבי' מותא סדימא חכמה נעלמים נעלם בו ' ויקרא בשם
אביה מתר שהביה קדמון דחמי מותא רבינו בינה בחוכמה ומסתרת ומתעלמת אור
החכמ' כנודע בו ' ומתוך שבבינ' הביה מתעלמת אור החכמה אומר' שבבינה הביה
יותר למוטה מחכמה הביה מתיחס בשם אביה בחורה פעלה ויתר חשש פרומז בו
בחכמה כי פירוש הביה המעלה אורה (ני' הביה רומז בחכמה) ולשון
תגין כמו שלבונים לא תקנה ירמוז תגין פועלים מורה בו) והביה מורה על שיתו' בחכמ'
דבינה ' עם בינה דבינה ה' הביה מתלוי ומתוך שכל כאשרות הגונות כאו' ונראה
עם מניעות בהתגשמות בכה' הביה נעלם בו ונעבר כל ביל יהיו בשג עלינות
אלא נקב' יבין נשמטות כל בינה בהתחתונות ואש חנ' ביה נעלם במקורה בך עליונות
מבני הביה בבינה נחרב ומתוך זה נהיה יכול לבנות אמתיות ועו' שנים בו מורגש
עם חוש י"ם בחוזה שאמין אבל לא מנותיה ל"ה כי הביה קצין ובריסת כגון בתמון
כאל' נשבא' כשעורי אורה / וע' שם לא ומזה נראה שעין כנ' לו מתאי' יה קפשה
שאין נמתק' שר משרי תב מתבאות נמתק' מועשי שמשיות בה רומז' ערכי' המרכבה
כמו ל' אמתיות שם בן ל' שבא רומז לו בתפקו' פירוש' ועו' זה כל בשמות כשעינויל' וכם
כשבן' יב' לו עין שם קצין ניעל' פרוחניות לבכם שבינע בו כי מוצא כל המקבל פרוחניות
כל קצין לא' עקרו ושאר ומתק אבל קצין משאר שמות אשר מתקרב בו אות כל שלום שיגור
בו פרוחניות ממני פריעה כגון שמתקנו אשר מתניק כל אורה שורה ונגם בן ל'
בתמורת לפני' הביה בבינה והביה מורה שהתפ' דבינה שני בן ל' פרומז רחמי' ומה'
דבינה שם לפני' פמורה דין ונמתק' בה בסוד רו מרעמל' נייבין נעלנים מחוה /

כמו שפנימית בתוכו'
ל' ונשמא יה בנין רחבו'
אפין כ"א נסיים כיה ולא
אעתיק קייזה לשלמין
ואל אמחמונה דינע עוד
ויתא הער נמירה בו
באחרון יורלו ולא יתעו
מורה על פנימיותו:

ועו'

ועוד שעם פינה כחוי עבה ריען רנבול חוצרי מקום ונדתי אב לשם כן ר׳ בעורה בל נקודות ופבטויין
פא׳ נקודות יבואום ונשוין מרנה נפל נקודות לפני נגן כשוין ׳ ונניקון׳ אמרנו כי שם כן ר׳ פעם תרבע׳
כישע דתרבע פל נרין תונת ריבם ר׳ ונמצא רחרבע לפני נרתקע רחרבע ארנע נרתקע רחרב׳ וכפיות
נרניקון מלפני פנא רין כי קנרם פסלקוף הפ״ל פנים נפור אני פני כקנו נשרט פנאים נאז נרניקון
פתח נקר׳ לפני כפור פרין פתוק פנשמונה ליפ לנקוס נקט כריות ונפינות נרפיקון כארנע פנא רחקי׳
כפור פיתנר נרחנעם פנא קתר פנגר׳ שבא נמיתר בתם קמן בל נחושה עולם ופתולה מורה
פשמונת תפל כפור יתור נפנר ונאמר זו היא ובל כפור נתת ונור יבואום לפיוש יתור נם נפ׳ ירם
כי שני יתור פתם ונמלב ׳ אמנם כפור נקור שם יבוא נקרא לא׳ קן פתסיל׳ נפ׳ פי מניר כם
פיור שפתאסור נקר תנקם שפי כחוי נקר שבא פרוקן כרין לבשנע ופתנו לרמות לו נפראשנו׳
בבחמי׳ ונפבא שפיא פנים כתולה לרקות לו יניקתם תכמור בעלמן שבא פנקר והואן ׳
כתורק רמנ לו פשמונה פשנע למעם נעת פרין כבור פנא נעד ׳ ונתולו נמיתא כי שנם —
פינה פבא אתחו׳ כל נקור קמנ שביא אין לפם מנעלה ירנוםם לא פכל לאני קלקים כן יפנים
מנולפם ונמית׳ שנם ימפם לו רוב פפניות שאין לפם ניקוד כם אתרונם ׳ ופשער מקנן ונשנב
הקרא שנם לשנת קני פנולו לו פינת פקריאם כשם לפני ונפניפי כשם כן ר׳ ולא פפתם)
וגם לו תפיפ רנקן כתם נתפיפ מורה נפל תנוקת מרת שונא נחמרנו אשר תפיפ
שומע ממנו לחבר פתבמם נער שכל כחות פרין יתכמתו ממנו כמו שנאמ׳ נאל
זונים בכל יום כלעמ׳ אל תפיפ זונים לבמנות פרין בכל ינם)   וגם נפנם
בלנים. כמו לו עלין לו שרי לו מלך פנא כמי פנזקן פמרה פגאת כמרם מן פמרות כנען לו מלך
כל כנול שפוא בכנום ולו שרי כמל נכן כל מותא יתבא׳ בשנו׳ נרנם פכנאי׳ כנלו ואנום שי פסירי׳
תמשע דסור שם לו כספירו׳ זו פוא לפרות כי מישאות פא׳ פאג כל פאותיו פנא כתסר כי פאותיו׳
כם כלם עשתי׳ מנם ונראשנו׳ פיא חסר אב אות פא׳ כתם ולו פא׳ ן׳ מישאיות כשם זם א׳
מישאות כללות כל פאותיו ופוא כחסר אב כללות כל פאותיו כחסר שפוא נחלם לפתשנו׳ פאותיו׳

ופשטו כל התנועות כלומר לתנועות כמו שאמר [illegible] בעולם כל יורין ונאמר [illegible] שבאו כי [illegible]

[illegible] [illegible] לא יהיו [illegible] כאשר יהיה [illegible] כאשר [illegible] על יותר [illegible] קנו' [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קנו' [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

, [illegible] [illegible] אשר [illegible] זו כמו כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] ראשונ' [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ראשונות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] על [illegible] ראשונות כל [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יותר [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ; [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] על פי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]

[illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי יש [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ונשים בן ד׳ בנקודת יבמות הביא רומז לזה והב׳ מורה שהביא בזה רמזי מהבבל
בחשר ונמשכו C ומה שמקשים בדברי רש״י נעלם פינת שם זה תנן מורשין את אוכלם
פנה כשהם מקבל מנגד מושפע מכפי׳ ׳ וזה אומרים ׳ כאשר בחרב ופנה חכמה שהיא כחמ׳ ולבן אינה
חלק בחרב לא כלאחר יד ׳ נוף פחרב הח׳ ׳ שבפנות אלו פ׳ בכון פינת כשמקבל מנפר׳ מושפע בכונה
דין ונהג׳ בפעולה כון וכשיהיה עמה בכל כחו׳ נסור פיתור נבחן בשם קדוש ׳ואחרון לפי נבנה׳ שיר
בשכל על סור שם זה אל יבלע כהל שם שם פינת פנה קיימים ולא אמתשנת בבני בבני לפנים
כאשר פינה בנמזתבה אחרי פינתה מתעלם כסור ברעש שאול ירות׳ מוצאת נאמ׳ רז״ל ירש פינתכריע
ונטלו בכ׳ מתיאות אשר נשארו א׳ לזה בחכמ׳ בהתאלן ממנה נא׳ לנפר׳ בבינה בהתגלות מקום
ונגלה פנה נקל בשם יה בדרך שמכריע ונטלו נכוה׳ נפר׳ בחקונים נאמ׳ אורח יעקב וכו׳ פינת סוכר
אמנם לו בדרך יעשוה פנה ׳ עמודים ודגל לשונם הדיר עקבה לקמיה ׳ פרינן בבכר נקבה
המשפע ומקבל ׳ לאמנה כמו רז״ל להשפיעה בה בסור אור יש׳ ואת כחו׳ כפי בכר נכר ׳ לאמנם
קיום תורא נקנאם ׳ בחשר רז״ל מקלפות במתמשגות לחוב בבני פרון כסור אור בתורה נקנאם
פנה כנוי לו בכון ׳ ולא יביה שנוי בעולם אחרא ׳ פרמז לו פינת בשפע נשפע לו בתנועה ׳
ונד׳ דבר ב״א נקבה יר׳ ב״א נקבה לקמיה דרבנו׳ מזון לאם וכלא כה נריר ׳ כבא אתל לקמיה אמיה
להניה לה תנועה כוון יקרא ראשיה ונקרא ראבני ׳ כבר אמר לבל השלם ממנה בשעה ונעדר
אמא כסור שמי׳ בשתנו׳ יעדף נגה ׳ נפל בן פורת יוסף נגלו נאחר עם יוסף ורחל יוסף קמיה
אימיה שיר נקבה שניה לה לקמיה לאמנה כמו פור פכר המיר שנה ל׳ לקיום ׳ ולא
השלם תנועה כנגד הוא כי במה׳ יבינה יותר שמירה המנו קרבה לו מקלפות נרא איבו סור׳
ראתמן קריאין לאפני פנוא רא נעלא נהבא עבל ׳ ונשים יבמות הב׳ כונן בנשת
גבור ואולם נבח׳ שם זה שהביא מישרת לו שם בן ד׳ ולו שם ל״ב ׳ ונמצא הב׳ מישרת
לו שם בן ד׳ הביא כונן בנשת ׳ ופשוט מזה שבנשת הביא נשב לו ברחמי׳ ׳ ונאמר
מישרת לו שם ל״ב הביא כונן בבינה ׳ ופשוט מזה שספר הביא נשב לו בכון ׳

ויהיו נקראים תבואות מטעם שכל תבואות עליונות ותחתונות במשכים ונשמעים קבס ומרכבי ברוב

ובאם כי ד' תבואות היום כנגד בהתח כנגד היום מתחבר עם הנתח ובבור ומוכנים

לו לפי תבואות שהם כנגד בכח כאשר היום מתחבר לשמש על נקודה ופור . ופעמים

כי בקרות הלא יהיו זה לזה וזה לשמש ונשובו יהיו מחובר ומושב לו בחצ' ובחצי כי בנקודה הלי

כמו לחצ' ובפנר הלי כמו לחצי כשבל' היום עלה דרך וגם עלה היסוד יהיו מתחברים

כאן . ועל כן היום כנגד שסוד והיום מורה שהיום מוסף שמונה פתח קפודות רביע

לו ושמונה פתיל מהם רביע לפי מיים למטה לו בחצי . וגם ארוך היום רגמת

בחצי והיום מורה שהיום בעצם במחשבה ומאורעות על ירח בכח בעצם בגוף כבר

שהיא היום לבוש ועיקר הלשון ב' וכן היום מוען ארוך כמעט עיקר כמו שנאמר נב'

בהיכל קדשו . וברבי רבינו על לפי מתקנות תחלה ובטעם כי שם נפ בעת

תום כנפם לו שער הפתורות . על' פעם מלשון ארוך המשכן כי פעם אחר נקוד לשם בן ד' ושמונים

חוגות על ממשלתו . על סוד אביה . סוד יסוד אל' לו באסור נר שמות פנים שבם סוד כל

מים שמנו ואחרונות נקיים כל סובבים שגעולם אכ' כל הגלגלים עד אורך לבינה מקבלת מלמעלה

ומשפיע למטה על' מתחלה כאן נמסיים כל' שפוא ראשון מלמטה למעלה ונגדיו מלמעלה למטה

השער הכ'

בביאור קיצת פרטי מעשיה שמות יב' וכב' וקב'

ועל פי' בספרי ברוב נשאר בקבלה . ולפיכן

דרכה צריך לדעת כי כל בשמותיה יהיו הלויות מגם בן ד' עד שבמעט קיץ פשוטות

קנו מישמעות רבה לו כמו פע' שהיום שני יורין ול' שיהיו עולה כל במספר בשם וכן

היום בשער שמותיה כותע כן נלו זה פעמים היום כנגד היבות בלמטה ביחות עם

שם בן ד' ונבות בעקור לבנו ברכה למקורו ולבשמים עולה ממקור בעלין . ולבינה

כי ברכה בגתמים ובתחתון ובשלשלות יתקבלו לפני מקורו ונה יורד עלו בעקור לבן

ונבאר שישתתף אות הב' עם אות למ' בית ונשתמש עם כל הנקודות אשר ינתן שאם
לבינת ההנה לל כל הנקודות תרשמו נכללים לבינתם ושמותם מהמקום . ונבאר בתנועות
נתלים בנקודתם יה' שאין מתרומם לא על כל התנועות שהם תולים קמץ פתח חירק וגם
שורק . וגם זה כאשר נשתתף האות עם כל הנ' התנועות הם וכל תנועות הבית נצטרף עם
כל הנ' הנקודות הבית הנזכרים יעלה תרומה כי אם כל התיבות מגו' וכל התיבות אחור
ויצ' שאין מתרומם בתנועות עם נקודות שכל וגם לא נקודות הבית והשתנות כאשר הבית נצטרף
האות עם כל הנ' תנועותיהם וכל הנ' מתרומם הבית נצטרף עם כל הנ' הנקודות הבית יעלה
תרות כל הכל לנ' כדרך שנשתמש מוכרחים לכלל . ואחר שנתבאר הקדמה זו נבא לבאר קיום
דברי השמות א' לא' ונבאר מה שלפני' קיום משה בן עזרא . ולהבין הדבר צריך לדעת
כי עולם הבנין והבקיאות יחסר אותם בשם קיבוץ וקיבוציה' יבין שם כנגד מועלם ומשב
ול' רוחות בעולם . והמעלה הבית כנגד לבנת והמטה הבית כנגד לבנה . והמזרח הבית
כנגד לחמה והמערב הבית כנגד לנוגה שכן הבית נכנס הם' וכן יבין המשתמש כל הבשם שנתם
והדרום הבית כנגד לכוכב . והצפון הבית כנגד למאדים . ונבאר שכל דבר נשמר בכל מצרך
נכוחה ונצרף אשר הבית בכלל שם קיבוץ ימתקו כי יב' נקודות לבנין שהם יבין יב' זויות
שבשם יבין המתחבר' בשם קיבוץ זה עם זה והבית זוית כנגד זוית באלכסון עד שיעלה
יב' זויות שם כנגד שם כן יבין מיוחסים בשתי יב' נקודות לבנין . כיצד הה' שבאות במזרחי
יתייחד עם הצפון שבאות הנגב' וגם הדרום שבאות הם' וגם המעלה שבאות המטה וגם
המטה שבאות המזרח וכן של אותיות הבית משתנה בתנועה עם הכנוי דמיון חסר ונגבר' שזה
הבית חסר וזה הבית דין כן לא יבין משתנה בתנועת יתור בתנועת עם החסר עם בתנועת
יתורו עם הנגב' וכן לא יבין משתנה בתנועת יתורו עם הנכנת בבתנועת יתורו עם —
החסר . ולמה זה שמיתור כתנועת עם כתנועת יתרבו בתנועה' עם' ונשתנית בתנועת התנועה נבנה —
מתרת' דרומית ונכלל זה רק בתנועת יתור זה הבית רחוק' שבן כתוב בחסר ונה' יבין

ועוד לבר בחסר ונשאר צלע זה במכוון הקו צלע מערכת תמונת רביעי בחינת יסוד
נשאר צלע נשאר זה הוא כתיבת זו הקו דין ונתחיל שם בנקודה בקו זה ונשאר זה הוא
מרכז זו בתוך מרכז זו נשאר זה יתבאר כל שאר הנקודות עד סימן של הנקודות יבין
ועוד במרכז שזה לו בוין ובשטח לו בתחלה יבין מעגל לו נשאר לו · ונשאר נחלק
ביחס לו תלקי יבין לכל תלקו ונחלק לו נקודה נר תלקו לו יבין נכלל במרובע רוחב
שם מנרת מערכת תמון נרכז · ורע כי מתנאות שם בקתונת ניב בנקודות בינתאר
מבם הקו בבינו נחב ונחלקו כן הקו דרך באמצעות · ורע שגם קתונת שוות בבינו
ונשאר בחב ושמשתו בחלק נסור זה הקו סור הקו [illegible] בעגולה שם
נגע כי כמו שפתח הקו עבר קתונות כל בנקודות שעגולה כן סבב כסור בריעת
הקו עבר שם קתונות שכבות בגם עגולה · ונמו שנקודת המם הקו עבר קתונות
בקומות בשם כן הקו הם עבר כמו שם קתונות שבמקומם בעגולה בקות בנקו׳ שם
וכמו שפלל הקו עבר תיות בנקודה כן נקודה אמתנות שנפתרת חלק הקו עבר תיות
כל שאר בקתונות אשר הקו בב בחלק בנקו׳ נגע · נסו׳ תלקו לו בנו׳ הקו [illegible]
נסוב עלירן הקו בסובב בכל בנמצאות של [illegible] בקתונות אשר יבין ונמצאות בשלש
מערכות בנו׳ ויבין מערכת [illegible] מערכת זו הקו שאלבת לנו וזו הקו משנות לנו
ומכתב יבין נבדגל עולה שם נגע בנקודה דרך במערכות אשר יבין במרכז אמצעו׳
בבינו׳ יתאר עשיה ובכל צו תסן יבין מרכזות עולה שם נגע כסדר באמצעו׳ כן הקו
סדר בבריאה וכן הבל סדר בעשיה · ועם קם שנת׳ נמצא שכבו׳ יבין יב׳ נקודות לכמו׳
וכן יבין בתחלה וכן יבין בחלק ונשאר יב׳ נקודות לכמון שכבו׳ הקו שם אצלם בנקודות בב
מתערף לבב יבנות׳ והקו כל א׳ מהיל יבנות׳ מחלבש בנקודות׳ · וכן נשאר יב׳ נקודות
לכמון שכבות הקו שם כן ד׳ בנקודות בב מתשוף לבב יבנות׳ והקו כל א׳ מהיל יבנות׳
יבנות צו בנקודות · וכן נשאר יב׳ נקודות שכבות הקו שם אלנו שנו מתשוף לבר יבנות׳

[illegible] יבואו [illegible] שמש

[illegible]

[illegible] ירח [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible] אשר [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] אחרון אחרון [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

[illegible] יהיו [illegible]

ונשארו לנו זה בשם כולל אשר היום קטן בתחלת היום כרמות עולם וכו' והמשוכך
אשר היום קטנה בתיבות היום כרמות עולם בגדול אשר היום מתפשט מרד נך
עליו באילן · והתיבות אשר יהיו קטנה באותיות יהיו כרמות עולמי קטנ' אשר יהיו
מתפשטות מהעולמי בגדול' ובאותיות יהיו כרמות עולם אשר יהיו מתפשטו' מן העולמי
בקטנ' · ויותר מעולה הבית נשאם לבם שתותם לו נאם שתותם לו הבית לבנ
לו · וכן כללות בתורה הבית עולן נשאם לבריאות וכללות בתורה הבית נשא' למסוף
וכללות בתוספ' הבית כנשאם לתיבות וכללות בתיבות הבית נשאם לבריאות באותיות
כי יהיו מתלבשו' לא כלו ויקבצו לו מלא · ולמי זה לא יקשה שיהיו בתיבות מורכב
כחכמ' ובאותיות יהיו מורכבין מהם שהמתפשטות בהם הבית בגדו' ועולמי בהם
יהיו מתלבשו' בגבול כי זה הבית שלם לזו וזו הבית שלם לזו וזה הבית מותא
לבא ורע הבית מלובש לבא · ועל דרך שלם בשם כל' נקיים בשם אחד אשר
הבית בבנו' ובשם ארוך אשר הבית בכל' לא שבה ארוך יהיו בתרגום כד ובשמות
אשר יתפשטו מכל תיבות קבלה בתרגום יהיו שלש חוץ בקטן שיתפשטו מתרגום
שמכן ה' כאשר נבאר · נשם כל הבית מלבוש שמות כעניך זה ומאותיותין יהיו כל
נסור מכ' הבי' בגבור' ובכל אותיות יהיו כעניך ועל אמירות וכל' ובתיבות כאשר
ובכ' כתיקו' כי כל אות ואות הבית מתלבש בה כנה ורוחניות מא' מבמאמרי'
את בעניינות והבית יותא מתפשט בראשי' עד כ' בבן ולא הבית מתפרש לא
בתמונות לשבא בינות אשר הבית עולם ולא יורדות כאשר יתבא' בשב' הבונ'
רשם מכ' הבית כתא רעשם יגלה רשם' לתפשטו' לעולם לעולם' · כי כסור
נם בשם הבית מקור ונקור על גבי מקור בראו' בתיק' אות שם מכ' כאיבן
דיוקנא דמלבשא נאית שם מכ' דאיבן דיוקנו' דמלבשא תקים על תרתמא נאית
שם מכ' במאמר תרתמא דשמה · דיוקנו' דמלבשא הבית יבוא יגר בא נאו בא

יור נאו רלתו פא לף נאו לף נאו פא לף רבינו פה נחלשא ומלאי מלשא
כלן מב׳ · דינקו רמלבא בתוהמ׳ אפיה עשר אביה רבינו שעלא מניינו מב׳
את שמלשא ומילאי מלשא הביא שולם מ״א ונם כללם פה עשמו יפין מב׳ ·
נתיול רמוהל בשועב תביה אבניתין ונמא פשם עשר הביא יותא מבראשי
בבמורת כלמא ביתות ונם יפין שכוע שמות ובכל צו הביא שש עתיות כנוך
שש קתיות ונגד שש כנפי עשר יפין בשרפי · ובבס הביא שולם פשמד
בכל לולם לבמוקום ולבן הביא טוב לפתכירו על מטרת ובשנת פמשירפ
· ונם כב הביא קו׳ שמונה שפם עונקים ונו׳ כבאות בתפלת ר׳ נחוניא
ונבם הביא כב עתיות והביא כוקן לפתח והביא יותא מתפנקי בררת
כפש בתרגום המורות כלמא כוה׳ · ונם יב׳ הביא מן׳ שמות כן ל׳ שנברכם
כפול שבבם הביא יב׳ עתיות · וכללם כן׳ שמות יפין כומן לפשוג עמות
עשר יפין חסר רין נרחמו כנגד מים עם נרות ונשלב נאמ׳ ה׳ מלך ה׳ מלך
ה׳ ימלוך לעולם ועד ושות יפיה לבנין בבס בתפילות פבראשת בבנות פיה
נפוב ניפיה בעמורת מלך מלך ימלוך פכתוש אתלם כבתוב · ורעבי מגלג
שמות לו יפין הלוים. ועב תרומי בינות מכול עתיות כי יפין מתשרפנים
שסכן ל׳ לבר תרומה ונן הביא כבל צו מגלג שמות ב״ן שיעור ונב
בניות · ולו בעב בניות יפין מקלבשי בעב שמות פיותאל מניסע ניכא ניט
· ונו׳ כה כגעל סתר פעורב לשי נ׳ שמות מרובעו עשר יפין מתשרפנים
מגס כן ל׳ ניפין נעלו שעלו למשנן ירון ולו פנו פם סור במשכת כרית
לבל בנמיתאל עשר כעולם בבנית כל בנה ונם מרמין נשמה ליורן עתיות
שם ויסע ויבא ויט ונמנף נו׳ לו נבלון כל פרכבו עשה כעולם · ואלו
פם במספקו יערף כל בנבראו על ידי צרופם ··

השער הכ״ב בבאור ענין השמות והמאמרים אשר הביא מיוחס לה—

הבורא כל כל התוארים אשר בעניני והכונות והמדות

והפעולות הגשמיות הנכבדות והנפלאות והמשונות כי להיות שהוא בל״א הביא נגף

ולא הביא כח בגוף ירצה שלא יפול תואר בו ולא באמרו השם אשר הוא הב׳ מסוגר

בתורה בשום ענין שהוא · אבל דע כי כל מה שהביא התורה מיוחסת להשם יתעלה

מהדברים הגשמיים לא הביא התורה בזולת לא דרך משל ודמיון וסמוך לבחינת עלמו ושלמו

אשר לא הביא להם ערך וחקר וגבלות לא שהביא התורה מרכבת כלשון בני אדם

לשכך את האזן מה שהביא יתעלה לשמוע ואת מה שהביא יתעלה לדבר

, וחובר נפילה שלא הביא שמות והמאמרי לשון הקדש מורה שהם בהבנות ותום —

בהשגי באיברי ופעולתי הגשמי לא על הכח אשר הביא שומע ומתעלה בהם אשר

הביא מיוחס מעולם מכח לו המעולה על ישראל כי פעולותי כלם לא יבין לא כלל

טר האזן בבחינת הכח אשר הביא מתלבש בהם · ולפעמים הדבר צריך לדעת כי

לשון הקדש לא היה מתעצם במקרה ומתרחק בהסכמת בני אדם כדרך שאר לשונות

האומות לא היתה מתיחס והסכמת לשקיפת כי הוא כלל נגד המבוקש ונקבע כתבם

פארות חלקי אברי מתחלפים מהגשמיים ונותנם תחת קולם והגעתם מהגרשה

מיסודת כסוד ובמנין ושעור ומספר הכתוב אשר יבין משכילם מעולם לעלול

מהיסודות ופסקי בעלותם אשר מנחשי הביא בניה נקיים כלם ומבשו נכח נמוכבי

בארם ושאר כל פעולותם והמדות והפעולות המתהוות כגעלם כל קול הביאה

מיוחד לבת בבנה עצמו · וכן נזכר החכמות בל׳ יסוד תורות כל קדש ליסודות כסוד

ומנין ושעור ומספר הכתוב פה כדי שיבין רומזי בהם לו חלק בקולם ובכתוב

בהם ופס יבין תורות באמתיות אשר היתה התורה מתוקנה לשעה יתי׳ במורא ואשר

כפיו

יסר לבושה , ועם זה דע כי סבת מרכבת הדברי׳ מיסודות וכתוב מתחלפים וכיה

ליב

יותר המשורטטות בקוות מיוחדות מכתות הש״י בבנינו וכמו מספר וסדר צורות כתות הש״י
אשר יפול המשורטט בכוונה הדבר בן יסוד הבורא שהביא שם הדבר ההוא מצורות קוליות
והנגינות אשר יפול רמוזי׳ בכתות ההם אשר נשורטטו בבנינו ונסדר צורות הכתו׳ ההם
לקדש · וכן בזמנו הבורא וקבוע שם הדבר ההוא בהם ההוא הראשון עד האבות אשר
יסד להם בו · ולשון הקדש ההוא אשר קבוע כל כתב אדם הראשון היה מתפשט
בתולדותיו עד דור הפלגה אשר שם בלל השם לשונם ולא נשאר לשון הקדש ההוא
כי אם בחלקי סגולה כשם ועבר ואברהם וזרעו · וגם זה נמצא כי שמות התארי׳
לשון הקדש לא יפול מיוסדי׳ על הבנות ותמור בענבלי׳ והמעלות הנבואה לשון שם
על שם רוחניות נבת גשמות מגלי׳ אשר הביא שורש ומתלבש בהם שמותיו הביא
היותם נעימים ומעולים · וכן הכתות אשר יפול רמוזי׳ בקוליות והנגינות בשם ההוא
וכן יפול רוחניות ובחות משתלשלו׳ מהסמוך בעלינות · וכמו זה נראה כמו שבת המעלו׳
הביא כאשר ורבר הנעלה כן הביא כבת הרוחניות אשר הביא מתלבש בו כי חכמת
הביא מעולה · וכן הביא המעולה ההיא בבת שורש מקור השכל אשר רוחניות ההוא
הביא משתלשלות מאחר שמהם ומתחת הביא תולדותיו · וכמו שנאמר המשוגע
אותן בלא ישמע נגו׳ · וכמו שהביא השם ערך בתולדות כן הביא ערך בשרשים
ואומר׳ שהמעולות התולדות יפול נעלה׳ ומשתנה׳ מה שלא הביא כאשר לתשוב כן בשרש׳
· זה לא יעבב בשם כי הנעלה ושני המעולות לא הביא יותר ברוחניות ולא יותר
הנעלה והמעולות בכל המקבלים אותו · ולהשכיל עוד רבוי השמות והכנויי׳ אשר
יפול מתיחסו׳ לו השכל היטב · רצ׳ כי יש אומרי׳ כי רבו השמות והכנויי׳ מצד שיפול
המכלו׳ הקדמונים מנה׳ להשכי׳ המכלים בשמם וכל אשר היה מעולם לשמעאן שמאיר
נסתרי׳ לא להכחיר תכונות הכח לשונו הן לא בענין ההוא כי השכל היא כח שנפ
לכל דבר ותמורתו · וגם לבד זה השמות במדה מכמות לו כמים לבד מיוחדים

קולותיו הא׳ מהסתם בשלשות למעלה כדמיון המשל׳ · או כמו בהשלם אשר הבי׳ במסכת
החוב למי שמנגן ובזמן ובמקום · ונראה כאשר נבחין שהמלך הבית מקבלת ליסוד
הבית נבחנה למתות כנגד׳ ברגעת כמלך המקבלת ונגד׳ בחיעת הנסך במשמיע
כיתר פעל כאל הבית מהשמע לפי קיתר עמדתו · שגם כאשר הבי׳ מהמתי׳ לפי
קיתר מה שהמקבלת מהם או קיתר אחר מאשר הסתם · ועוד זה הבי׳ לשאר בספק יותר עם
כל בחינו׳ ובחינו׳ מאן יבחנו כמה בחינו׳ מתחלפות · כיצ׳ ראשונו׳ כמו׳ יבחן שהבית
היסוד המשמיע כמלך קיתר פתח כמו אמל שיבחן הבחינו׳ הביא קיתר פתח קיתר מה
שהמה הבית מקבלת קיתר פתח או קיתר פנימי׳ או כאו מאשר הסתם וכן כבל א׳ מאשר
הבחינות · ועוד זה יורה הבחינות לאין תכלית ולכל בחינו׳ ובחינו׳ הל׳ סור וכח ומעלה
ומעלה כמו שנאמר על פי סדרי נערת המשל וקיתר רבים שני הבחינו׳ הם יורה הכמו׳
וכל כמו וכמו הבית רוחן לבחינו׳ כמו עצמה וקה שיורה זה לא יורה זה וכלל
הבית לתורף · ונגן הכנו׳ בהשתנות יפין בהתמשנו׳ שני הסתם כלה נאמ׳ גם כן ל
שבכל ספרי׳ וספול הבית עצם הספול וכבר׳ מתלבש כל שם ושם הי׳ פניות לו כאתה
משמעת שצויה נותקי׳ אשר יפין מהמשנו׳ מהם כנגד׳ בהתמשנו׳ מנית כשון ומהעולם
כלה כי יפין מהמשנו׳ נע׳ שנמלי קטנה והם הכנוי׳ אשר יפין יותר כנוי׳ מהשמות
· ובית׳ למי זה שהכנוי׳ יפין לכנוי לו בהמות שציוה נותקי׳ ושמות שצוה נותקי׳
יפין לכנוי לו בהויות · והוויות יפין לכנוי לו גם כן לו השתי׳ בעולם כל כענין כ
שאלן שולטו יפין חותל׳ את עצמו הרקי׳ ונגדו הרקי׳ יפין חותל את עצמו הנפש
ונעצמי הנפל יפין חותל את עקרן וכן הבית שמנגן למעלה · וזה שנמצא כהשגורי
מנגני רבות שיפין חותל מן בויות שמות כנוי׳ וכנוה הבית לו בבחינות כלה
ונראה לא הבית רתום שהבית כמו מנגני׳ מתחברו למי שני בבחינות וכן לא
הבית רתום שהבית בחינות קן בתמות כמה רבי׳ וחלקי המעלות שונות וכלן יפיע

ונמו׳

ורמזי המופ׳ א׳ מן הספקו׳ ולא יבין דברי׳ מיוחדי׳ ומוסכמ׳ כי זה יהיה רומז לבחינה אחת
בכללם במופ׳ הפיא וזה היה רומז לבחינה אחרת אשר היה נל כללם כמופ׳ הפיא
בעצמם ובאור ובטבע שהיה מתעורר מזה לא היה מתעורר מזה ובכל היה לצורך
כמי מה שנקרא חכמתו ותורתו ית׳ ׳ ועם זה סוף נמצא שכל איכות באדם יבין בכללם
ולבושי׳ לו ברוחניות וכחות עליונו׳ וכי כן יבין אחדו׳ ונקשרו׳ עניני שרשי׳ פעולות פי׳
ועוד הקשר בזה היה כבר ובטבע באדם לבחינת מורכב לא׳ מעצמי הספו׳ ׳ ולכן
שנן המורכב רע כי כל אדם שיטפר עצמו מכל חטא ויזקק בחומר מן המתגבר
ביותר ויורנו אחריו וירבה בה היה נעשה מורכב לו עצמו מספיר אשר המתגבר
בפיא היה רומז לזה בפרטות ובמעט עם יקרה שהיה נשמת באיש בפנא איננו׳
מן הספיר הפיא שאעפי׳ שהיה נשמת באדם אינם רק מספיר הנעשה מורכב
לספיר אחרת על שניהם אחר מרותיה ומעותיה המיר כי אעפי׳ שהנשמות יבין אינו׳
רק מן הספו׳ כל א׳ היה כללם הי׳ וכאלו ישתכל אדם כמעשה חומר אשר הכי׳ לכי׳
כא׳ מן הספו׳ הנעשה מורכב לו ואעפי׳ שנשמתו היה אינם מספיר אחרת מתנ׳
שינשר על נשמתו יתר הספיר׳ אשר היה נעשה כמעשיו לזה עד שהיה נקר׳ באדם
ממנו נהיה נכללת ונתכללם בנשמתו עד שנקר׳ על שמו ׳ ושנן המורכב פנא ׳ כי
כאשר יתקיים אדם במעשיו מן המתגבר היה מוחה ותגבר אור מן הספיר שבמעשה הפיא
היה רומז לזה עליו ובסיום בעבור הפנא ומצינו שלא היה בטבע ורעת אחרים
לבדם עד כי שהיה מקבל באור הפנא אשר היה שומע מלמעלה ולא עד
שהגלו׳ בטבע בנשמת צדיקים הפנא עד שהיה נשיות בכלל ונות מעמה לגשו׳
׳ וכאלו הלבוש הטבע בנשמת צדיקים הפנא יתכללם אור הספירו׳ פעולות הפיא ׳ ו
והלבוש בטבע׳ במעשיות המתדבקת בנשמת צדיקים הפנא עד שיהיו׳ נשמת צדיקי׳
הפנא שהיה בכלל לטבע׳ ומורכב לספיר׳ פעולות׳ הפיא ׳ וכאלו התיחד הספירה

העליונים הביא בנשמות היצירה במצא הכח שומע שמעם ונבעתים ומשולש מעולמותיו
שני היצירה במצא עד שהביא שמות היציק במצא תקוה לו בשמע אשר הביא שמע
מן הספירו' בעיר לכל העולמות התחתונ' והעליונ' כי אמנ' במקומו לא יקבל חשמע
הספירו' הביא לא מאתיים שמות היציק במצא וזה שמו' כאברה' נפיה בברכה כלנו
תקוה בברכות אמן

השער הכ"ב בביאור ענייני האבני' ואותותם ... אבן בבת וחכמה

ונן הוא אבן לנשמות ויש אבן לשון ענק ועשוי בתמשון
מעולות אבן עשוי הסגולות שמו אבן עשוי רגון ודגון בוא בצר היין
השמנות כנה בנן רגון אבנת עשוי לבו ולבבו כלבנים אבן עשוי הסולמן
שמו ונובבת בין בקרוש ושלשות התחתו' כחל אבני כחה ונן כשמר כסור משך
פנאו אבן כחל נשור יסודה ונשור במעמי זכה בגרמנת כאמת יוה' ויש אבן
ועשוי מוצא במים ומול בחו ונן כלבנים כשפתו השלבש בה ונן אבנו הוגן
ויש אבן מכנת כמטל ויש אבן ענק כלבנים ונן מן השבו' כחמון ובשיבו עמ
באבן מעולמי בגשר אבנים עשוי יניקת בהתחתו' קרוש' את תתנו' לחב' את משאר
בתקונות אבן כלבנים שמים עשה מירות אבנת רוכב כבוד ולדברי בהן' בסנר
אבן בסנר בהן' אבנו' כחל אבנים עשוי בתקשרות לעולם כל בסתו את קיום
כמו שמות אבני' עשוי שמות שמו בשמות נגש דרך בחל אבני' כחל
כשהלבש כי קלשנות כתקונ' ונן כסנר כהן' אבני כחל כשפכה מקימים בחסר
אבן כחל כמו משוא' אבני' עשוי כנגי' ועשן כנגי' בנשמם שבנן ובתמשון
שמו' לתיה' ותתנש אבנים עשוי קגל ונגן בשמו כחל את עשוי שלמק
פעמרות ובהתעוררות תולה לעולם מן בחל אבן כחל כשהלבש כה

ברא' וכבר בראש' וכן בפסוק בבא' וכן אמרו' באמרו' בהל' שביא הביב שולשין בבל
שני מעלות ניא' בבינם · אריה' בנגה' · אדם רגל כל ימות החלקים יט' וחלקים
כח' וחל' וחלקים כל ספור' וספל' · ודרך פרט אדם בקרמן בבנותיהן' וכב' בראש'
נארם סתם בבב' תנמה נחה · ויש אדם התתן והביה בהל' · אמלה בהל' שביא וחן
בכל נינוחה מאורם רין בנגה' ולבכרי פתאן בבינם · אמרו' בפור שנוזת לבן שוב
לאורם · אמו' בהל' · אמרו' כל שנות מכריף באותו' ומשן עמתן מעל' בראש'
מלבות / אמבב' בתל' וכן אמבב רבב בתו' כשמתקשר בבינם במקורו' וכן אמבב
בהל' כשתוש גל תסר מגוף שנים כבר' מקן · וכן אמבב לו בהל' כשהביה כללם
מכל הספר בתנועל / וכן אמבב שולם בהל' כשהבי' מתקשרת בבא' ובתן בתעורכו'
באמבב הביה מתר שמל ובשעורה הביה מתר ימין כבל' תי' שרב · אבל שנינו
.ולם על בפסוקות מקור מלבות וכינם רבינו הרין לבן לו בפת' רבינו עי' בב' אחרי
מות · אבל חוזר בהל' כשהביה מקושות לכל בתן בבר' כלם · ויש אבל בנטש
· אות בקצובה · אמר אחר חוזר מקום שנינו בפסוקות בת בין · אות לבוגף
שניינו בשגנת שנגה יתור הרתן בבא' רבינו עי' לו בבה' ובהל' רבינו ונא בא' בני
· אונן בחכמה וכן בראשו' בתנש יתבה לחכמה · אותו' בקצותו · אמי' בבחנת
ברין בקרושב אנ בחתנה' / אמי' שנינו ולם על בפסוקות מקור יסור נרב' רבינו
מאו לו בפה' רבינו עי' כבר' אחרי מות · אומ' בקצובה / אמרו בבא' וכן בסור ברעת
ברא' ולבכרי בתוך אמיר ונאיבא רבינו ונאיר' ראש בבינם · אותו שנינו בנאן ובתן
שמנו ונאור עלנון · אמרו בפסור רבינו מה' · אין בקצותם · אותו ביגה' · אותו סתם
אותו מרבבה הרחנה ובספר / אותו בנעת פור יסור בתקו' / וכן כשנימה' שהביה
חולם כלבי תני באבות בשי' הפירו' · ואותר בבינם תה' יסור מה' ופיורר עיצמיי בעין
בפין עקתן · אמר דרך כל ימות בבל ספור' וספר' ובבל בהיו' ובתים שמי' ודרך

מרט · אור מומלא בכבוד נתן · ואור קדמון בבה · ואור קדמון בתם · ואור סתם בבינה ·
כשהשמיע והאציל כב אורות כב ספירות שהתחיל עד נצח וכן כתב כשהאיר בחכ׳ ·
ניצוץ אורה והביא בחכ׳ אור ב׳ וכל שם אור הביא קיצר ללמת פתח בספר הרמון · אורות
צבת וקתמסשו לחכמה אורות ויוצאות לחם באוירה נשא · ענה במאמר כמה וכנס ולדברי
רק אור לעולם מאד · וכל ו׳ נכשבא מילה כוני מעג פמונה על הנכר הביא בחכמה
נכתבה מילה בפני ביא במונה על פוקבה הביא בחכ׳ כשהתעלם לעשור על יגיע
אנשל ל׳ אמנות וכל א׳ מכן יפין נבקתי בנין · אלו עשינו חכר שמות כחיצון ולדבר
בכל ספר פתם יפין ת׳ ספרי מנים ועד ביסוד ולדברי פתקן יפית ת׳ אמיין שם לכן ל׳
ואראה · וכן יש את שיפית ת׳ אמיין שם אבא וגם כן ל׳ · אזוב בסוד כמו קיצרנו ·
עולה עשינו בלנף נפלנף בחכ׳ · אין בבחינה פנים · אלהים בחכ׳ כשהפיתר כתב
לעולם מובת נסור · את פתח כשהתחיל עם בחכ׳ קיצר פתח את כשהתעלם לבינ׳
בבה וכתב · אחר עשינו חכר הם והלב בכל כחינות ללמת נוף פתר ופוקבה כבר
נקרא · אחר נאמריים בחכ׳ בתרונותיהם וחיילם בהתחלה · אחר פירכם כמלתם
סיפית אחרי מורנים פקרומם בהלוי בחכ׳ הבינה רבה · ואחרית בבינה · אחרים
פקל כסוד היכל וכן בחכ׳ · אחרית לחכמה כתבו · אחת בבינה · וכן פה כבר אמור
ולדברי רק הפי כללו מן ראשונים · אלו עשינו פעמים שמע מהשעה מרננות
לא נפינו משם שלשום לחכ׳ · אשר בחכ׳ קיצר פנים כמו ויהיה · אלו עשינו
פסקנות יקוו חכמה מוברת למעף · אינם כתב קיצר פנים · וכן אינם מלבן
· אילת בחכ׳ כשהתחרש כרת · את כשהתעלם ערף לעצמותם כמה אחרים מות · אשף
אינם בחכ׳ כשהביא ינוקת רינא קטיא נוהרכת · אילו הם קיצר פנים · וכן אינהם
כמה ניצלת · אין כבר כשהפי נחלה מן ראשונים ומתמנט עד חכ׳ ביניו · אין סוף
בעלה כל פעלות וכוונה כשאם הדקלם בו · אימה עשינו מדה למדות רין והבי בחכ׳

את הקדמה · אשר אל הכלל · בהתחלה כן כשם שהיה כסוד הכבוד לבני ישראל · אשר כתב
בשערי גולה ב' ראשונות בתחלה · אשר כתב אחר חוזק פנימי · אף כתב בשערים
יונקת החיים באמצעות אחר יום את התחלה עד אף חלק · אמר רבינו ר' משה
כתב ולא נבראים · אל כלל שהשפיע רוחנות לעולם הבא · אלה החיים רוחני
לעולם הנקבה במקום · ויש אל הספרות ולדברי המפרשים החיים כבוד · ויש
אל עליון ולדברי ר' משה החיים בבית · ולדברי כולם כתב לך לך החיים בגוים ·
ויש אל שרי ולדברי המפרשים עשויות חנם יסוד וכתב ולא חבור כח וכתב · אלה
קללם וגנונים והחיים בכתב אחר פנימי ודין · ויש אלה עליון עליון והוא כתב
את כל אמונה · אשר בקדמה · אלה מן אמונה את מן כח · ויש לא לעניף
ישראל שהחיים בקומות כתב המקורי · לכן לדברי המפרשים כתב ולדברי כולם
כתב ונקרא בגלות התשובות חס וחלילה כתב · לכן הבנים השערים כתב מן
ראשונות אל כח לך בנים · חכמה בתחלה · להשכיל כתב השערים יונקת חיים
אחר החיים שבעה רוחות לחם כתב שמים ואחר פנימי נקראת כח שכל · לכן
כתב השערים אחר כתב · לעניין שהשמים בבנים · ויש לכן חיים בגוים ונשמה
ביסוד השתוקקות שמות החיים קדושה וכן כתב השתוקקות חיים מיסוד · לעניף
בבנים נער וכתב · ויש שפרשו כל באמצעות ועשו · לעניף כן ראשונות
לכן בלשון · יש מפרשים בגלות באמצעות · ויש כן ראשונות · ויש בבנים · ויש
בהם שבעה חושן הסדר · לכן הבחינות כתב שול נצח הוד בשביל הבחינות
את כתב השערים יונקת מן הבחינות · לכן כתב שאלה החיים הוא עתה ·
לכן רוב כתב השפע נגלות מה שעד לכן · אם הבנים וכתב · אמר כתב
גבה שזה שמחה דבינה של קדושה ויש חיים באמת והוא כתב · אמר שעיקר
שמחה והחיים כוח דברים בתחלה · אמן ביסוד השתוקקות שר בן ר' ואדם

בעל התקונים · אמנם השתדל להשוות מאמר הזה להשוות דברי הזהר להשוות מאמרו בזה
שהשכילם בזה להשוות אמרו ביסוד · אמנם דברי מאמר פרק התקונים · ונן המלך
שהתחבר עמה בזה בתכלית שאר הספרים על יסוד במאמר הקודש וכו' · ודברי הכהן
אמנם המלך מאמר עמה כל השלשות ובלא חרי ראשון את מתוקם בו לאצילותו בכל
אמנם דברי כהן המלך ולא כנים קמה שאת בגונו דפיק טים והבי לו לשמוע
· ואמנם אלו בן אנות התקונים · אמנם עניני עלוי והבי המלך שהשלים לשים
שערה כולם · אמנם בנער מאמר הכנים · אמנם בזה ודברי בגוף מר נו ניקר
המלך בבינה שערת כולם ונעלה לבינה · אמנם אמר קום את והבי בבת תבמה
וכנים את כתרו נוגע בה · אמנם בזה שהתחבר עמו בקומתו יסוד והמלך ודברי
במדרש השתפי כולו ראש תוך סוף · אמנם כנים שהתגלו בכה נתבמה · אמנם
בזה שלא הפיס יכול לשלוח לתעלם · אבל כנים ומלך אמר גם · אמנם בכתוב
במדרשו המלך בנקרא כי שם אנוש יבלבו · אמנם המלך מאמר פרק את התקוני
· אמנם כנים נגן המלך שהתחבר לנוק מטים ובזה · אמנם עניני הנקבה הכין
אמנם דברם בזה ונגר שבס כמו לבסם · ואמנם נשפתו בזה ופור שבס מגלה
לסוד בסוד ו' שלשה ו' נגוד · את אמנם דבריו בזה ופור נוסחה מגיד וסבל
· אמנם מה בהמלך שהתחבר הספק בעולם שיוכל מהתחתונים לקבל והגלה פרק
פרק לבתוב בקרוב ונמצא לתחתונים · ונוסף עניני בינונות בשתי הבינה
המלך · אמן עניני תקרב רצ נהבי נעלמה בקבה במקורה השגת בסוד
· ושמקבלים המלך שלא הפיס הם מיוחד עמה לא הפיס מאירה ונשתה
הפיס מיוחד עמה הפיס מאירה ובכל הפיס בסוד יחוד בגבת נפור עד ביסוד
יסוד בגבת ארגו בזה ואדנו בסוד · אמר עניני נפש כנים ניש
אמר לשון אסורים בניקו נפשים בזה קוף אסור בבבלי עם המלך נגד אמר להשון

אסורים

אסוני הגרפ והפיפ מיר פנבול ׳ אלף מעשן תרין בחל׳ מיר ינקת פרין על בחתול׳
׳ אמל בקרושה באחוריים מיר פננים ׳ ניש עמגר נתרפ׳ והפיפ בחתול׳ ׳ אמיסת
פרעיון בכול׳ ׳ ואמיקי קיס בגנת נפור כל׳ כשיפין שונאפ׳ קיס מטים ש׳ פחפ שר
פחשקס אותי ׳ אמלה בנבל׳ בתר פמחקרב לבחמי׳ ׳ אמפני אגן בחל׳ בבתינתים
פאחמונת ׳ אמרות׳ בתל׳ ברח׳ על כשור בשור אגר פתגר בריש הקול׳ ׳ אמגום
שנית נחש על יעמפ ונשיים מתגנררת כת פקבפס ׳ אמירין בחל׳ כשהפ׳ כלול׳
מי׳ ני׳ מק כמר׳ התחים ׳ נכן בכנים בתר׳ בראש׳ ׳ אמרסמון בכנים כשהפ׳ כלולם
מנ׳ קינות וכל א׳ חגס הפיפ כלולם קי׳ בתר׳ התמקם ׳ אתבעעת פס על׳ טעך ים
׳ ארנמן שנית הפיפ קכנין כל פננות׳ והפ׳ בחל׳ ׳ וכששור׳ אורל רכל נבריל
מיכל מריל ׳ ארוף בתה׳ שמא שולם ארוף בשור פנ׳ ׳ ארנן בחל׳ כשהפ׳ הת׳
כלול מגנם קינות מהלבש ונגנע בם ברח׳ נפמר׳ נת ונרקמל ׳ אלתי לבשן ריך
כלל ירחנו לחללות פספ׳ ׳ וריך מרט הפיפ כקולם נבול׳ הפ׳ ואגין סתס כתפ׳
כשתנולם בכול׳ ׳ אריס בחשר ׳ ארף אמיס בתה׳ מיר פתס ׳ ארמון בחל׳ בגם בגת׳
נפור בתר׳ ניקל ׳ ארין בחל׳ חמגי שחשים קרקע לכל פספ׳ בתר׳ בראש׳ ׳ נכן ארין
פתיי בחל׳ ומעגמי בכנים כשהפכל מתכמס ׳ נכן ארין חתין בחל׳ וטעם ׳ וכן ארן
תמיס בחל׳ כשהפ׳ כלולם חכל׳ ׳ נכן אגן שובם בחל׳ כשהפ׳ ינוקת מחסר ׳ נכן
ארין רחבם בחל׳ כשהפ׳ ׳ ונם מטעם ׳ ניש ארין בגרס נארין מלבם ניפין בקלמתן
׳ אלג בנור׳ אם פנדולם ׳ ניש אג׳ חלגשם אג׳ יורר נפן כטעם ׳ ניש אג׳ שולם ופגע
בחל׳ ברח׳ ׳ ניש אג לבוס כתס׳ ׳ ניש אג׳ ענף בחל׳ מיר פור ננכת ׳ אשם בחל׳
כשהפ׳ ינוקת מיר פנבול׳ ׳ אשם בחל׳ מיר כרינת אחרונם שכחות ברין יפין
תלוי מחנים בכל׳ פשיר׳ ׳ אשישות כאגנות כשיפין מקבל קיין פחשומר בששבתו כתר׳
שמינ׳ ׳ נכן ירחנו לו פתיכנן כשור הרין אגות אשר יפין חשוררות פתוון׳ ׳ אשכלות

בנגהת נפור כשיפין חלאל הברוג משנמה לבקשיף לחבריך · ויש עשלבות חוורות בהתנגד
אשמורות נגם נפור ובאש אשמורות יסור בהב' בשלת · ויאל
עם כאשמורות בהם ונן בפסור · אשר בבין' בהב' ניתי ובחקעל ונן בבת' בבקעל ונן
בהם בשי' משירל ואתנל שיפיון כפור תגור תבגם נבינם על ברגעת כהב' אתפי מוא
ונן כיסון' כהב' בבאשי' · אשרם כחל' כשתבי' יונקת מהם כהב' מבאשל · עת' כחל'
כשתבי' כלולם מכב' אשוית מלף עד היין על פתם ונן כספור חלשון פור כבקעור
עת כחל' כהר' לף לף · עשם כהכהם ונן בבש' ונן כהם' כבקור' ונן כהם' כבקעל
וכבקור' ונן כחל' כהב' ניתע ובבקורל · עמול נגת פנים יסור · אפרן כחל'
כשהעלם להכהם בבח' ״ ״ ״ ״
אות פב' — כאר כחל' כשהקלם מכים על נפר' כהב' בהעלהן ונהם
· ויש באגם ונפשם באגם ונהם' כחל' אמר כשהפלק פיבר
והמהנים לבשתניע מחם שקבים נקבים להתהנל כי כל עגור שפסתיר' הבים מקבלן
לא הבים משתננת בהב' תקם · ונן כאר מיר חיים כחל' מהר בנפר' · ונן כאר שבוב
בת' כשהקלם מיר' שהמהים שעלם · ונן כאר שכוב בבינם כשיפין רולשי מחום נס
שעלם כהב' ניתע · ויש כאר נפור ובנים כשברי' נדקים' חלמו נחשי' ונעקרם' נירהין
כמתגל · בנך כחל' לבוש לשלשל · בהם' בנרולם דגב שאין גם ממש לבוש להבין
דפינו כינם · ונקר' כהם ניסור כהב' חלם · כאן בבין' כמתגאום חל' שבב' · כינם
בהפיר' שלגשי' שהפיחר עם תבגם על פרגעת כהקן' · אב ניתם ירחון כבל סמירם
וספיר' מיר חל' בפור אמר פתנתר בהקן' את כינם בשם בן ל' בבח' · בית בבין' ונחל'
· ויש בית פנעמת ונפגע כחל' כשיפין כל פסוק' · נקבעל כב בהקן' · ויש בית מחקל
ונהם' בחל' בית להם ונן בית חלף · ויש בית לפני' ונהם' כחל' מהר פנגל · ונן
בית לו תבי' בחל' מהר פנגל כהב' ניתע · ועו' שם בית לו כשם · ויש בית נגל

והשפי

והביט במזל כשהפ׳ שולטות על פני סמלך בפר׳ בהשלנהך ׳ ונם בר׳ של נ׳ במזל
ברמ׳ ׳ ויש בל פקול והפ׳ כנפא׳ מיר פקול ברמ ׳ בבן במס בהקו׳ ׳ כלור לבברי
כ׳ משפ בבה׳ ולגע בחבמפ נהל׳ ׳ ונבגר׳ בגשמי׳ ניסור ׳ בבגרפ במזל ונלן יפין מיר
פחבמ׳ שהפ׳ התלפ פישות עו מיר פתס׳ שהפ׳ התלפ בגן בהקו׳ נברל׳ ובמות בעבות
בהקו׳ ׳ בן רך כלל ׳ יעמר על נ׳ ימי פבנן ׳ עו עלבג׳ פור יסור ׳ עו על מזל נהל נרך
פרט בהפ׳ ׳ בנות ימשלפ בנשמו׳ פיבויק׳ ׳ עו כיב בקר שפיס ענקר ועוב׳ בבב ניתי
׳ בעג בפור ׳ בב׳ בתבין בשהפ׳ נולפ ׳ בבר׳ לבבבי כ׳ משפ במס ולרכרי פנופר
הביפ בשמע פעקפ ׳ בבנך בבש׳ ומזל בשקומ׳ נן כסור בהקו׳ ׳ ונן הביפ עלל בל
יס׳ ב׳ הבין פפ׳ כ׳ חבמפ נ׳ שית קינוע ף בבר כשפן׳ ׳ ברל במזל והל מיר פרין
׳ בביתים בנקו׳ נעפ׳ הב׳ עת נפור בהקו׳ ׳ בביתפ במזל בשהפ׳ נולפ מיר פנורפ
בהקו׳ ׳ בבית׳ במזל ניסור נהל ׳ בביפ עשיע קינופ פשמע והפ׳ במזל בבינפ ׳
בבכפ עשיע פשמעפ שמע והפ׳ במזל בבינפ ׳ ברק פיסור ׳ בגל׳ במזל בהקוני׳
ויס בער׳ מנול בהתגע׳ ׳ בה׳ במזל בבחיתפ פנק׳ ׳ בהפ נונס כן ראגונעפ׳ כפ׳
בבאי בגס פבנן ׳ ׳ ׳ ׳

עות פב׳ נעולפ׳ בבינפ ונן כנס׳ מיר פבינפ בהקו׳ ׳ ונן במזל
מיר פימ׳ בפר׳ אחור ׳ נעון בהפ׳ ׳ נמות פיס כתסר
בשהמשוף מזל לפתרפ בפר׳ נת ׳ נפ׳ בגס ונן בבל ספל וספיל׳ ׳ נקול במזל שפיע
נגול לעשלנפ ׳ נעמ׳ בבחר יבחק נען בבש׳ פפר׳ יתרנ ונן במזל בהקו׳ ׳ נשרפ במזל
׳ נהשות בבינפ ומזל בפר׳ ניתי ׳ ויש נבעונפ שבן בתולות אחריפ ׳ נב פתופב בגוג
׳ נ׳ במזל מיר פימ׳ בהק׳ עו בבלנפ ימינ׳ ונשלפו בהקו׳ ׳ נגול׳ במס׳ ׳ נעיפ בהפ׳
בהקו׳ ולבבבי כ׳ משפ פיסור ׳ נקולפ בנ׳ ראגונעפ ׳ נולות פעגמות בכנ׳ ננרלה
פעגרנות על עבת נפור ׳ ויש נולפ עסה והפ׳ בסור ׳ נעף בהפ׳ ׳ ניר׳ שנפ בהפ׳

שהחביר למטה בקלפות והעור והבריכו למעלה בגרעינים · וחלות בחכמה שהתחלב
בנגר׳ · וכן כחל׳ שהתחלב בנגר׳ והבי׳ בבתים ועשויה שבית ובתה בשור אתי ראשי׳
ואצי אחרון · נר׳ פשם כחל׳ שאיסור התהוב עמה · נראה בנגר׳ לדברי ר׳ משה
נר׳ תניין כח׳ בבר׳ חק׳ · נר׳ ושאל כחל׳ בחתיכות פשוט בשור בחלב כהם׳ · וכחל׳
בחתיכה כנ׳ ושני לדברי ר׳ משה · נראה כחל׳ שנתבשל כזה בכוון בה וכן בבית
בבר׳ נה ובבר׳ ניתי · ויש נר׳ פיה נפה כחות פרין אשר יפין המנגר׳ כח׳ מותר ללמוד
בנר׳ פשטות׳ רשיע לא בכוון בבר׳ נה · נראה סיום דהלכה קשיא והביא בחינוך׳
בבר׳ מקורי · ובמילות השכל׳ כחל׳ מותר פתח כהן׳ · כן בבינ׳ וחל׳ בגוף השני ון למשוע׳
וחל׳ השני כן לשהלב וכן נר׳ בפה בכוון · ויש כן שמע כנה אגוז והביא כחל׳
שמע כן לשור כהן׳ · נראה כחל׳ בבר׳ ניתי · ויש כן נבייה והבי׳ בקלפות · נר׳ כחם׳
שהבי׳ נגד המקנין ומתלבש ומשתיע דרך בקלפות ר״ר״

שער פד

דבר׳ כחל׳ שהתנה כחות בסתם פשוטו׳ בתרגו׳ כרבנר
בתברג בקול ויתניחם נר׳ לו בחרות פשוטו׳ על פחל׳
בבר׳ לף לף נעקר פרפר הביס קשם מותר בנגר׳ · דכ״ש כחל׳ בבר׳ ניתי והביא מותר
בנגר׳ כהם׳ · ר״נ מרגנות׳ הת׳ וחל׳ כא׳ בבתים מיעוטם בבית · ד״נ כיס׳ שנוניתר
כבור׳ רשיע הם׳ וחל׳ כיוע׳ ובבר׳ ויקרא והבי׳ מותר בבגל׳ שמתנו הפי׳ בהעוגרי׳
בעוגן בבר׳ שקיום וכשי׳ בשיחל׳ · ד״נ כח׳ מותר בפור כרם׳ · ד״נ כחם׳ מותר שש
קיומת שטס׳ שיעלו לשם׳ יעלו לשבי׳ ונפשיעלו לבנ׳ יעלו לו׳ רבנא וכן כיסור ·
ניא׳ שפבי׳ בבינ׳ וחל׳ · ד״נ׳ בבינ׳ מותר שעלמת כרין שנוני׳ שתור כרם׳ · ד״ין
לדברי במקרבל׳ ולדברי כח׳ כחם׳ מותר פחל׳ · ד״ן הורה ודין צמת כחל׳ מותר
בחם׳ כרם׳ · רף כמא׳ שהשתלם חמנו פשטנום ואנו בחל׳ הקר׳ דבר כהם׳ וכן דבש
כחל׳ מותר ביסור כהם׳ · לא כתרים שהשתלם בתנו פשעע כרם׳ ואנו פחלבים

הקר׳

הקדמה רלב׳ . ודע כמ״ל כשהי׳ יונקת מסטר׳ דרומי נתלבש דאימ׳ הביה במזרח
מהמ כבל בשיר׳ . רמרוקי חמה במ״ל והמס כמב׳ . דהיון כמ״ל שבב יפין חוקים
כל פעמיים בתחרמ׳ לצפונ׳ בתקופ׳ ולדברי רמ בנגה . והנה שהי דמעוה
בזין שמבן ברחעה בצות לעולם בתר׳ שמות ויפיו בנבו׳ ובור את בנבור׳ ומ״ב
. דעה עניית תגור נזונ ובמחברי׳ והמורימ׳ יפיו בתה ויסור . דר׳ עשי
דירה ונהי׳ במ״ל שפיא דירה לצת ודרה בינוני . ויש דר׳ חשבון קוין ודרדי
נהי׳ במ״ל כי תירה המשף שוב ודע תיר בצבל׳ ולדברי ר״ח דר חשבון דרור
נהי׳ בבינ׳ . דרומי כתב׳ . דרך כתב כשהמצוע למ״ל בתקו׳ וכרעי ירחונ לל
כללות בינוניות בתחבקום׳ המצעות למ״ל השמש בבינ׳ בתר׳ מקין
צורת כפ׳ כל ל׳ שהי׳ בסוף תיבה ירחון לעולם כמ״ל . וכל פ׳
שהי׳ בראש תיבה כמ״ש הביה רוחות על פשוטה בירוע׳
כמו פמויל את הבי׳ רוחות במ״ל כי בזמן שהי׳ בשעלם סריחת כלא פ׳
כמו עשה כרא פיא רוחות בבינ׳ . וכל פ׳ בירועם שהי׳ בראש שם וכוני
שלא הביה מעולם הבל רוחות בבינ׳ ולא במ״ל חשב שרף בנקבה הביה
לבסתבם חתם בבור בנבר ונם כוי שלא יורע לחתום׳ . בכל ונטוע בתלם
אחר קבלם ובם כנגד נס׳ . ויש בכל יורד ונהיה במ״ל שהבל יורה לברכן
בכל כנור ולא יפ״ת . ויש בכל עולם ונהב׳ בבינ׳ שהיה עולה לברכן בבינ׳
בתכנם . ובנבם בתחם בשי׳ בשיר׳ ומן במ״ל כשהבל שריא בב כעולם ונהיה
יונקת מבנרת שמש בתכנה . ברום במ״ל כשחקבלו בב יס׳ . בדם בנ״ל אתנה .
ומ״ל תירם הבי׳ נקר׳ ברסם . בדר׳ כתב כבין ולדברי בסכא בבינ׳ . בלא עניין
בסתר ולבעלם נבבעלם הבי׳ כבת׳ ומן כבינם כשרף עולם בבנין כמ׳ ויראה
ומן כבת׳ . ומן במ״ל כבחינם מתמאות כשור׳ . בתכנם . ויש בנא ונהי׳ במ״ל ויראות

על חטר מתנאות ופ׳ שבה כא׳ במעשה דר׳ אולאי · וכן פוס׳ נהביה כלאי הדור
ונעקרא וכלאי שלעם דפיע הת׳ ומל׳ כבה׳ בכבר׳ תקפ · פנ׳ בבור מותר פנעוי׳
פוס נטור למתיך בבגי׳ נהת׳ ומל׳ כא׳ בכבר׳ תולדות · פנ׳ שעיע פסתלקו׳ מקור
איסור דפיע נ׳ על פכיעם · ובביעה פתקנרות תלוי בבגים דפיע השובה פגוגי׳
תפי׳ קרובה לערקבלו מיר · פיא׳ בתל׳ בתינאות׳ פנשפתה אשר השהוב על פתבת׳
· ויש פיא נקריין פגא ונהב׳ כבב׳ תקפ · פירל דרך כלה כל סמיכ׳ נסתפל׳ הקר׳ פיטל
למה שנלפ · ודרך תבט תפ׳ בבל׳ שתפ׳ פירל לאם׳ ונבגי׳ שתפ׳ פירל לבהמה
ולתל׳ ונבמ׳ פירל לתל׳ · אלבם במל׳ · ויש חלבם לחגה כסור מתנאות פי׳ גלב
בבשן ונבת׳ מעמט דפיע · ומלקי׳ מותר סיגה׳ · ויש חלבם כבש׳ מותר לב׳ [illegible]
כי מל׳ תפיה נקר׳ חלבם כשתפי׳ בין נעת ופור נהב׳ פולבת לפתיחר עם כנלם
· חלב בתל׳ נמור תפ׳ כסור חלבם במילגאם ונשט׳ נמור תפ׳ כסור לבם
פנגימם · חלמים ששיע שבת שהעלם מתל׳ לבשל׳ מותר תבבם ונשו׳ כבר׳ ויגלת
· פנגי בתל׳ בבתיעה שתמעשם נתפ׳ מורה על פרין ונגל נגוי׳ ופתמום כמה׳ נת ·
פל בתל׳ פר׳ לך לך ניתבנ · ויש פרי בגמל׳ ניפין הגש קיתנות · ויש פרי כבר ניפין
בבתולנה אחרים · ויש פר פמוריה נתפ׳ מותר פתס׳ · ויש פר׳ פקרש ותפ׳ בתל׳
מותר פתכמה · ויש פר׳ תען נתפ׳ בתל׳ כשתפיתר יסור כב · ויש פר נכיגי׳ נפר
שיכל ניפין בתל׳ מותר פסר נגברה · ויש פר׳ פעוף נתפ׳ בתל׳ מותר פתס׳ · ויש
פר׳ פעבבר׳ נתפ׳ נאסור בתם׳ ונן בבהמ׳ בבל׳ תקפ · ויש פרי נשף נפרי עמרש
נפרי תשף ניפין בקלאתות ונן פר׳ שער נפר׳ עשנ · פתקתה בתל׳ מותר כלום
פנגל׳ כשתפ׳ נגלו בחסר מכת פטום בתקנות׳ · ··

אות פ׳

רוב פונין שיפין ברגש פתיבות ירמיגו ולאו בתבל׳
ואעפ׳ שפתיב בענבים תרמות לבל׳ · ויונה על חבור

תבה

רה' וחלב כש' ניהנה' פגם ונות דינו יבין בבהמ' וחלב ו' רה' פ' בחלב כמו בגוף
פ' מינון / גם אמנם שהפי' פ' רה' ו' חלב בבעלה כי במקום שפינער הביא במינא
בעקבה לא הפי' שולם בשם · והו' כמו ופגם והפי' רה' וחלב וכש' כש' ויפי' לשון
תער והפי' בנער' פ' שעשע והפי' מינר ברין · נולן כחלב · ונער בבשו' כש' בראש'
שבה ונער נקנוין בפה · וגם בבהמ' בהתהול' בנקרא' אל' במאפל' בקרנותה
בשיר בשירים :

אות הה' ותאת' כחלב מטע' שעם את ומתר שהפי' ינקת מנם /
שולשה · נגול בחב' בחר' כא וגן כיסור בחל' בשלת/
נפב בנער' וכינים · נית כחלב · נגור כחב' כשהשור לבחרונ' מתרו מתר יתין
והשול והכול לנקט' בנינב במל' יתרו · ונכרב' כיסור שבג הפי' אנכתבם נקשור
נקשור בכל / ויש נכסב' לבע' מתר בקבוצות מב' נירעג · נקנב כתם כחם ולבנרי
ספר פאול' בנער' ולבנרי מאורה ענו' בחב' · ונעור אנמל' לבכרי ר' משה בחב'
ולבנו כחלב / ונעקב בבנוב מב' שמות · ונקיתם כחב' כל בנוקף נושת בשם · נכן
בבל' ונבלת' כבי' יחות דרך כלל לו בספי' · נרת בחב' לרוענת שולם בנרע' גבור'
· נרת בגבור' בחגן ונשנר' לנרב כחלב ונבבלות אחרים · נהי' דרך כלל הביא
בספרי' של מעלה מיסור מתר בשר

אות בית חבוש כחב' בזמן פגעת · ופחבש הביא כנוב בבקוע'
חבון ששינג פסח ונעלב ופסולב הבי' בבב' בכינוב /
חבל ששינג חבלב והפי' כחלב של כחות הרין ומשמו' הביא מקבלת מתר פרתמ'
ואת הפי' כשעבר חכל נתלבן בסור מן הנ' ב"ה / חוכל במבשב ונקטב חבלב
חבילה בבנוב כשהבל' בולב מת' סתירות שתתפב כרם / חבלות בחלב כשהביא
ונקב מקנוב במל' צמור · תנ' כל בתנ' בח' כשהתחבר לחב' מתר א' מן הספי'

כל תק' הב' בחמו' המיוחדים לה · הרי' במדעות משם קיומות שלהם בבנו בש' בשיר'
חרש שנתנתרו והב' לכבוד העולם · תו' בחל' כי היא אם כל חי מהתחתונ'
· תנדה בחל' · תו' השרכה בחל' בסוד מן מעקימנו · ויש תוו השמיר שמגזבקעו'
ויש תוו שנתחסר מתר בחסר · תוש' לדברי ר' משה בנגר' ולמי עורף בתושש
בחל' תרין עקול בבנו ומל' זה הבית להם וזה הב' לנגר' ונכל הבית במדינות
בחכמה כי שם הבית עקר בריית בתקונה · תולע' ריטוח כל תולעת הבית מן בריכות
והב' בחל' כשהתקשר בש' רשכה בסוד כי עונה רבה מגן דכינו שלה עבוה · תוס'
כאור פחס בסוד' ויקרא · תומ' בחל' מגנ שהבית חומה על ישראל מתר פחס הבית
ופקים להם תומם ומתר פנגר' הבית חומת אש · תולדא בח' מתר שקל · ויש
מתר ימל' כרנע נתומר מים רבים בה"ס · תוס' בחל' · תומה כבלות פסח' כל
תועק' ישראל בחכמ' וכנוס במר' ויקר' רל"ה אתם ישראל דכינו הב' · ולפי זה יתברך
בכל סגיל בעורף מה שמתחים · תוחס פטבעת פתחון כן ישוב חמש בחכמה
ופיתור עצמו הבית בחל' ויך פתוחות כן הבית בבנים נפתקולת פינר' מן
פתוחש הבית בחל' · תנוא דלולא כברזל שנו התראם שנינו מחל' פנק לנלם
כמר' מקון · תזון אספקלריא' דבר' כשהתחבר הב' הב' בחל' כתקנו · וכן תנן בחל'
שפמצ הבית מגמגת לכל הספר' · תנינה לדברי ר' משה בחל' ויותר ובן שהבית
בחל' כתון · תו' בחל' כשהב' מתלבשת בקלפות כתק' ובנעם · תוב' בחל' כשהבית
כלולה מכל' אותיות · תוע' ששינו נקיות והבית בחל' · ויש ברמ' תעאה עשן
תו' והבית בסוד נתש בקדמונה · תי' כיסור בש' בשירה וכן בחל' במר' ויצא · תיב'
יש תיב עליונה שהב' על פרקינו והב' בחכמה · ויש תיב התה לפני ישראל והבית
בחל' בסוד א' · לתונ' · לחמה ו' באותיות כסקן · תירה כתגת לדברי ר' משה
· תיי במלך חכמה וסוד כנ' ומלך הבית בחל' · ויש תיי העשה והבית בחכמה

ונעל

ונעלה הבא הדיה בבית . חייב כל א' חנך ראשונות יקרא חייסי . מיך לדברי ר' משה
הפי' בחכמה . חילו הדיה כח השמש לחכמה מאוד חול' בתק' . תיהו שרי בבתות
שלמה מחל' בזמן עבורי . חכמה נשמה נביא הפי' תבות אלף' מחכמ' כלל עיגולים
לבוני רביע אלף' . ויש חכמות שלמה וחכמ' ננעל ניבין כמו' בסוד מיעוט' יור שבה
אשר הפי' משהוא לו החכמ' העליונה . ונעל שתי חכמות לו נאח' אשר ראשון ונעו'
אחרון ונג' . חלב' כמו' ולדברי ר' משה הפי' השמש חכמ' על החכמה לו הבינה .
חלק כמו' עשי ב' אגות בכח' אז בשהפי' כלולה מן' בתק' . חלום כמו' כשהתעלה
מחוה לו אורות שלמות כבח' . חלון כבה' חלון לבוא כבח' . חלוים ימ' בחכמה
ופנגון שהפי' במו' מתר הגבור' . חלתום כמתגר הה' ונמו' בנגתו בתנועות הכין
מתר הסוד . תה' מתר הגבור' ותה הנא עני כנגון . תלוות תמרת ימי' כשהפיה
מחורה נכללים מכל הימי' העליונות . תמה כלה מתר הגבור' ופנו הדיה שמש
צדקה ומראה בנגמה לתריקי' . המשה בהה' שבנא תהשי בזמן' אחור נכן כמ' בסוד
ה' בתק' . חנון לדברי ר' משה כמה . תפר נגבור' לתר ימי' נכן בכה' כשורל' ויש
מפרי דור ונהפי' כנגו' ונה' בזמן' הרגמה . תפיר כמה כשהפי' תבמה מהלבג בנברם
תפירה בבינ' כשהפי' ינוקת מחוה הח' בזמן' ויתנו . ונכן כמו' כשהפי' ינוקת מתה
בזמן' מנחם . תתן כחכמ' לדברי ר' משה ולדברי התק' כבינה כמו' . תמשי בבינה
כי מתרה המשך כל חיות . תתות לכלה כמו' כשהפי' ינוקת מתר הכין נפתחים
כא' בזמן' לך לך . תיה כל דבר מגוס הפי' רומז כמו' בבחינת מנימת פירת . ויש
תיה שהפי' עניינו מחותם כמו תתי הכין נהפי' בתה' שהפי' כמן שני הכון בין שני
ידין כבח' . תיתוס בסוד מתר כלותך ונגין רביעי ב' מגות אשר הדיה ינרה ואין
כמו' כתק' . התעוררות כסף כנגו' ונה' מתר כתה כבח' . תם כסוד תמני שהפי' מן נעלה
השמש' . ויש תמה נהפי' כמו' מפוני ה' ונכן המידה והשמש' המשפטי' מתלבש

יבין נקראת תקופת בתר' אחרי מות וקדושי' · תקו' במו"ל כהן · תרף בשם יפנה וכתקפה באדום

כר"מ ונעל פסחי במו"ל כשתבי' ינקת מתר פנגר' · ניש תרף מלאך במות ונחבי' בתיעל

תשף בבת בנגר' במו"ל ונן בתיעל · תשתלה במו"ל ותשתל לדברי ר' משה בנ' קיעות ולדברי

רמ בגב' ולדברי פתח בתבין כשתהיה שם בן ר' נערות · תשוקים בגב' ופני בתקופה ·

התן בבבל כשתהיה שם בלתי מלבות ···

אות פ"ט ט'נגר במו"ל במיתואות בעולם כאות' · כאמתע בטון דפין

במו"ל במיתואות אות בפא' אשר תבל לפ מתר בנין בנינם

בתקו' · שתעלה בתבה' במיתואות מו"ל בעולם בה · שפרה עקר פעבכה הפיה מתר

פנגר' בתר' קרח · שוף עשינו פארב בבטיבו את פנרות ותבל כתה ונן בתה' ונסור

מתר פתל · ניש טופבי ניפי' במו"ל מתר פתה · ניש טונבי ירושלם ונחבי' שתמו בשמו

לבו"ל מתה על יסור בתר' ניקף' · שתול בלילה כבה' · שתוננת בגב' ופו' מתר פנבת תר

פימי' · של משיג כמנין יפו במלגע ונחבי' בשמו בשומע מטו לבאם תה נמתמ

תביה עשת לשורה תבנתי' נמתנו לבל פתתונ' · שלה לבוה לדברי ר' משה בתבה'

כסו לב' תנוין כנגר לב' שינ' שבה · ונמל שתבי' בבינ' בסור עשה אור כשלמה ·

ולדברי כמ' כתה' מתר פתה · שלו במו"ל לדברי רבי' בתיי ע"ל · שתה כמ' ובתבה' ובנים

בבתיות אור פתעזר מחו"ל מלמוש לבולם בתקו' · שמח שעבע ד' כרמ' ···

אות פ"י יצגו' מלשון אור ונחבי' כיסור בתר' מקץ ונן בתה' בתקופה

יבק כתה נגר' תה' · יבשם כמ' כשתהלק פשמו נלשון ממו'

בתר' כבעשי' · יד בב ב' את בשו' ונחבי' בנכנ' נגר' תה' נשבור ניפין שתי ירות יד

ימי' בשל אשה תבי' נשב לו בתה' יד שמל מו"ל אשר תבי' נשה לו פרין · ירינם

עשינו תגר' נפתח' תבי' על תה' ויסור · יפי' בתה' בתקו' · יוכל בבינ' בבתיות שתביה

פירבקו שער בן בתה' · יום כתה' כשתקשר בימי' ובשלש בעגרב ריבתם ובקר ראשונה

בתקופה

ונן כתס ונן כיסור כמר׳ חיי שרפ ונן בחוב כמר׳ כשלת · ניש יפ׳ נהבי׳ בבינ׳ כשהתן לב
בפ בבתה נהבי׳ מאירפ בת׳ כמב׳ אחור · ינחס בתס כשהבי׳ כלוב מכל פימי׳ אנ כשהבי׳
מנוקפ לבל פימי׳ שתתהפ כיעק׳ · ינפ׳ כחוב כשהגיתר עפ בהפ׳ כבק׳ · ניש ינו
מעשן אנונפ נהבי׳ בקיבב׳ · ינסף כיסור · ינעץ כבינ׳ כמר׳ ינג · ינתר בבאשי׳ · יצ׳
פיסו׳ נבבאשי׳ הבי׳ מלב · נינ׳ כבה נבבאשי׳ תבי׳ בתבתפ · ינהרת פכבר בנקנב רקושב
ברת׳ · ינור הבי׳ כתפ׳ כי עלורי ינהמרנ פכל · ינן בנבר׳ נהבל׳ לבן כשיטפ בלבן צל
פתס׳ נארופ כשיטפ לפ בכין · ניש יינן הגומפ טוננת חששת ימי׳ בבאשי׳ נששת ימי׳ יבין
ספי׳ בכבין · נמשותר הבי׳ מעשן שמרי׳ בלבל שהבי׳ שקש נגל שמרין אנ הביפ חשותר
כשובפן מלשנ שמיר׳ בשי׳ בשירפ · ניפ יין תי נהבל׳ בבינפ כשהבית׳ בתבת׳ אנ כשהשינו
עסור תי נלבי׳ · ינשן כנבב׳ · ינריס כנב׳ נפור תר׳ כשלת · יס׳ בבינ׳ נחוב בחורנהפס
בהתונות · נכן יס׳ סנת כחוב מתנ שהבל׳ סנת כל כרנין · ניש יס׳ פחוק נהבל׳ כחלבנת
כשהבל׳ כלוב הנ״ס · ימפ׳ ינס צ׳ הבי׳ כתס ב׳ בנבר׳ ב׳ כתפ׳ ד׳ כנת׳ פ׳ בפור נ׳ כיסור
עבת כחוב · נלבכרי פתק׳ ינס ד׳ הבי׳ ביסנ׳ נאתל שהבל׳ כמתיאנות אשר כתפ׳ רפינג
כמתיאנות אשר יפין ננף נכבית תשובפ׳ כצ׳ · ימי׳ כתס · יפור כמור׳ השינל נהקרא יסור
מתנ שהבי׳ יסור בחוב כי פרבכי׳ פנחשל׳ יפין יסורפ למובל׳ מפפ · ינקב כחוב כמתי אות
נקורה׳ פנפמי׳ נכשהבל׳ מלא · ינקוב כל׳ ירמות כחוב כשהתמכר בהפ׳ עמפ · ימבי נעף
כתה׳ כמר׳ נימרל ונן פסו׳ כמר׳ נימר׳ ניוש · ימפ נשגם לברכי ר׳ חשפ כתס׳ · ימתנ בננבר׳
בבתינ׳ שהפקרב לו פחתקי׳ כמר׳ נירנג · יקר׳ כסור אנ בהת׳ · ירבפ בבינפ נפבר׳ מלבג׳
מתר מרת פכין · ירנס כבינ׳ כמר׳ מקק׳ · ירנשב כחוב בבתינפ׳ פתתנ׳ · ירצ׳ כמלבנה
בבתינת מנימת׳ · ירינב בתפ׳ בבתינפ שהבלל חאש נמיס · ירכתי כתנן נש׳ נפ׳ מתר
פנבר׳ כבק׳ · ינ׳ כתבת׳ · ינונב כתס׳ כמר׳ הרנש׳ · ינורן כבפ׳ כשהבל מימין ושמאל
כשונ כמר׳ נשלת ישר כחוב כשהתמכר כישר בתקורי׳ ולברכי ספר פכפי׳ בבה׳ · ישיבה

על קוטב הגלגל הגדול ויסוב עמו בעגולה ונעשה הפסק בגבוה ונמוך · וגלגל המזלות בהתחלקו
שהפסק מתחלק בין תנועה ובינו בסוף הרגעה · ויש גלגל נוטה והפסק בסוף על המזל
על הטבעי בהקפו · · · ·

עיות הכוכב כבר באמת · כבוד המזל שההפסק נעשה בתחתם שאת הגיה
מתקשות חלק גלגלות תהמה שנעקר פנגור הפסק חוץ בהתחלה
ונן בבית · כנגד בחלק שההפסק כנגד עם חלק בנקודת בבת פנוכה שפוא בחבל · כבור
בנגר · כבר נבה תכה נוהג · כבשים בחה חוץ בחה בהם · כבגן במזל חוץ
פנגר · כר כיסו · נכרה במזל בתקו · כל במזל בבר שאין ונגנר בבר לנקף וכהם
ונהם · כם נקוד תסר · כם פריוט חילו בכח · כנגנו ישוגם במזל · כום כרכ בבתיעוים
פתגוג כשהפסק נעלה תחלגוגה · ונפוים ישוגות והפסק במזל פשהפסק מתחברת בב
ישוגות ב בריחה על יתר ימין · נגלה כחה כשהפסק מתיחד עם חלק על ידי תריק
כבה · כנור נגד כנה פור בהם · כת כבוד כשהשמוע במזל חשמש שהקל מתכה
חוץ פפת כבר שלח לנף · כי כל הסור וגם כל חוץ שהפסק כולל ל שערי בינם · כל
במזל כשהפסק מקבלת ל כרעות נן שערי בינם מיסו בבר הרוחב ובכל מקום כל הפסק
חוץ פתח כחמורי · כלות כנג נפור כשיפין תקבלו מחכה על פנים · כנגד במזל
כנסת ישראל עניינו קנין ונעתרת בשמע והפסק במזל · כנגד ננעו כחני ניבין בנת
נפור · כסא כסא כתוי הפיה הל · ונסא כבור הפסק בגבוה שפנו כסא להבנה פנים
כבור על כחל שהפסק כסא לקב נהינו תבה · וכסא פ הפסק במזל כסא להל · ובן כסא
דין במזל · ובל מקום שתהיה כסא מגוה הפסק רוחב לבסא · ומגוה לעומד על פנם
כל א לפי מקומו · אמוש סוס כסא הפסק במזל ולא במזל לא במקומו כסום אשר
הפסק נקר כסא פנגר ומכככה · כפי ככפה לפי תנועת במזל כשמתכפה בבתר ·
כפת כחל בכח · כף נעה כחל · כת תוכה בנגר · כמגוד לבוכי ל מגה בבינם

לבכרי

ולדברי פנול כמו׳ אמור בה שלשים דמוסכת לב התאום · כמנות כנסור על פאון
מלך כתקן׳ · כמות המזרח בכסוף כמו׳ ניקל · כרובי כתף נחל · עם כנף נשר עם כמושי
נסטלמון · כוס כמלך · כסימך לדברי ר׳ משה כנף נשר ולדברי פנול׳ כנסור ·
כתבם הב׳ כמו תבנית שנל בערך תותי · כתוב׳ כמלך מסתלגלות ורגלם ונבעם
· כזנב כנסור כשתשער פינת מקדם · כתמיד נדין פדין על ראשי פתרונות כתקון׳
· כתב׳ כספיל פראשון׳ בבחינת פתקונים שפיא הפיב בחינת נקבה לשאר בחינות
שכל כבת׳ ונכוב׳ יתכן ~~~

אות פלג   ואם בבינם · לב ככנים מתר שתלך בבחינת כללות לב
נתיבות שכנגדות וכן כמלך · לכנים כתכל ברת׳ וכן בנור
כתקן׳ · לכנים כתיבות · ויש לכנים פסמי׳ והפי׳ כמלך כתקן׳ · ויש פיכל בנור פקדשם
ונקר׳ נב׳ לבנת פסמי׳ · לכנים כמלך כשתפי׳ כמילנאם · לכנין כבת כשתפיר משפיע
כמו׳ ניקל · לבב׳ כמ׳ מתר פבנור · ויש לבב כתיבות מתר את של נפשו · לבש פחרב
פמתפסבת כמלך והפי׳ בבחינת כמות פדין פמשתלגלו׳ ממם פמתפסכו׳ מנש כנגדת
אנשי׳ ומנש כנגדת נשי׳ כתקן׳ · ונסוף פר׳ ניקל׳ כנגד · וכן כאילן פרעת שוב ורע
אשר הפיב מטו׳ אשר הפי׳ מתפסך מנש למטה מנש לנחש · לב כתב כשתתחבר
במנגל פמגרת בבינם · לנתות כתב׳ נחל · וכן כנף׳ נשר · ואמל שפטינב ופיב
כתב׳ נחל ולנתות עתרים בגבת נשר · לגי בנבול וכן כתב כנור פרען פחלום
ונימר כגן תכל ונכים כמו׳ שלת לך · לניתן תנור הל׳ ניסור · לגלב כיסור כנור קן
פאמתנו שתשלם עד אל · לתם כמ׳ על שם פשמע שתפל שמעו לם מכינם דרך
יחודם עם תל׳ · לתם מנל׳ כנסור · לגו כקלמם פאנרם · לב בבינם כשתתכם
בבינ׳ כתקן׳ · לגל כמ׳ ומתחלת פלגל עד מתנת הפיב שסרת בתוקף פדין ולבך
תקו׳ לגל · ומתנות ואילך קבלת דבר עולם ותיתר כנור פרתמ׳ ותקו׳ לגלה

בתוספתא ב׳ · לאסר בחלב חלב בשבת ובכרה בפסוק בשר׳ נח׳ · לך בגיד׳ בשור ושערי׳
ודין בחלב מד׳ לך לך · למורי ב׳ בעשת נפור · למועת בעשת · למילי׳ כמו בבקי׳ בניס׳
· למני בחלב מתני שתפי׳ למנו פתח מד׳ הבומה · לשון בבנים ניסור · ניש לשון
פקדש נתפי׳ בחלב מד׳ אחרי מות · לשבת פנייה בנפרה לדברי ר׳ קשה
אות פת׳ מאד מתר בחלב בשר׳ לך לך · ודין מתר פנגר׳ בשר׳ יתרו
מאור בחבה נמל׳ שפס חמס ולבוש ודין בבני׳ שמחום המגף
אנר בחמס ובלבוש כדק׳ · מאכל עשיין מקון אשר הביא נכהן לדין והביא שמאנ
פשמנו מיסור לחלב מד׳ ויתי · מאכת תפר בלא נ׳ כמ׳ כשק ונבל פסוק הביא כלבת
· מנדל בבני׳ נחל׳ · ניש מנדל פתורת בעניר והפי׳ בבנים נגל׳ · מנן בחלב כשתפי
יונק מן אמות ומשמינו למתום מיכל נבריל אנריל ודין בשמן בשר׳ שמות · מדין
עשיני שמנו בדין פקשס אשר התמגש מן פנגר׳ בשפ׳ מתר פתענדרות אשר
במקור
הפתנגות · מדיין עשינו ריפ בשר׳ יתרו · מדינו בבנים כאור ברעת · מדת יונס
בחה׳ בשור יב׳ נבלל׳ יב׳ שנות · מדת לנפ בת׳ בשור יב׳ נבלל׳ יב׳ שנות אשר יפין בם
· מדת בדין פקסב בנגר׳ · מדת בדין פרתם בחלב · מפ׳ בחבתם ודין שם כן ר׳ כמלגאו
הביא עלם מס כמנין ארס · ודין כשפ׳ מן פטנס פת׳ ודין בחלב בבתינו׳ אשר הביא
מהנלנת ונבללת כל׳ נ׳ מ׳ עד שהעלם ק׳ בשר׳ תרומה · מנת רכף כלל כל ספני׳ יקר׳
מנת לקבל מעשה ממנם · מנש בחלב ניסור מתני שכל א׳ הביא כלל מן שערי׳ נגש
קינות · מוסף בשער · מוסרי אלן יסור נתכן כדק׳ · מונער בניחור פתס ופנגר׳ בבהר׳
ניתנא ודין בשש קינות ודין בבנים כדק׳ · מומלא בבה׳ · מור בבה׳ בדמ׳ ודין בחסר אנ
בבנ׳ כדק׳ · מושינו בתפ׳ ברמ׳ · מושל בתפ׳ מתר פיסן׳ ברמ׳ · מנת במלומם פנקבם
בשר׳ ניתנא · מנכת מנילי׳ בבנ׳ וחתן בת׳ · מננפ בת׳ מתר בתפ׳ כדק׳ · מנון בחסר
מד׳ תרומה · מנל בבת׳ בבתינו פשמנו לחטפ · מנמור בתפ׳ נמל׳ מד׳ תרומה ·

חזרת

מזרת בחכמ' כמר' ניתא נגן בהת' מר' במדבר · ונן אתל' שתפי' בבינם שמשם הבים
בהת' דפינג בתמם נגרתם · מתנם בחל' סגלת הבים אור עלנין מתנלם בר מר' לך
לך · מתנפת פסקל עגנת אמרתני ותבי' תת' כסוי ברעת אשר תבי' כן שני יורדין
אשר יפין מיין עילנא' ומיין התגל' דפינג עשרל' נרב פסקל נסי' א' ונן כמ' כשנעלם
ל' בהת' כסור נ' שורן הקר' מתנפת פסקל ברמ' : מתשנה בלבן בהת' כשפי' נעשם מתר
בהל' מר' ניתא · מחשבה כאם ונן בבת' תבמה כינם ותל' · קשר בתל' קטר בהת'
כסור פואנ' ויש משר בלקי' ותבי' בבינ' בהק' · משרם בתל' מעגן שמיר' ונפרת
כסור כה עין מיואות בי' שבם בהק' · משרונג בתל' ונן כבם' בכנגר דפינג בבריאם
כמטל' לרבבי בקמרשי' כמ' נאינג לא בתנוף עגר שר בעולם בתהגן · ויש
מיטשרון כסור שטים אשר תבי' מתלבשת בתלאף בתם כמג שנא' כי שתי נקרבנג
· מה בבינם בבתינ' שפינג נעלמת · מים כמם' ויש מים עלגנ' כסור אות' של
שם כן ד' נ' שעל בא ויש מים התהגנ' כסורי' של ארנ' נ' שהתה בא ויש
מים רבה' ויפין בטנ' כמר' מקורע · ויש מי מעתות ויפין מתר שפגג בבינם מרל'
הרומם · ונן מים נאמנ' בבינם לרבבי ב' משם · ויש מים שמאל סרוחל' נדונ' מכים
ויפין בתגנ' · מילם נסור מתר בנגר' לגבר בקלמם כי יתהו מנברתי · מלגן
בתל' · מנסב בבה' · הבמלם בתל' מתנ שתבי' בתינם א' כמתנגנ' בסמני ובתינם
אתרת נשי במרכבות כמר' תיי שרם · מכריננ' בהם נימור · מכתם הת' נימור כגנ'
בבה' · מלגי כמ' מתר נשמות בירוקל' במר' נת · מלגף בהת' ותל' כאשר ישבר נו
אותן תבמה ובינם לנשגת שלמות בינג' ובנגם ובדנשגם הבים נאמ' על בתוני'
במשרתל' למגי ב' · מלגבה כמ' בבתינ' שמעלה מעולת עלעגם בעולם מרבת
ונגלת · מלגבה כמ' כשהתיתר עשי תת' מר' ניקרא · מלגן כמ' שבם יפין מנאחרים
תת' נימור בהק' · מלה בנסור בקמתק הרירות דין בתל' בנג' ים במלת מבל ניתי ·

מלך דרך כלל כל ספיר' תקר' מלך ויש מלך שלמה מלך שפשל' שלג · ולדברי מר' נכוח'
הפיב בתל · ולדברי פסבת הפ' בחכמ' ולדברי פנוף בש' פשירי הפיב בבנים ·
נגלו' לדברי בעמ' שפנא בתל הפ' בנסור שפשל' שלג · ולדברי בעמ' שפנא בחכמ'
עם בבינ' הפיב בתל · ויש מלך פנבול ומלך פקרוש ומלך במשמט והפ' בבינ' מיצב
נ' עכנות · ויש מלך רב והפ' בחבל בחק · ויש מלך עגרא והפ' בתל · ומלך סתב
הפ' בתל כשתפיתר עם מל' · ויש' שמלך סתב הפ' במל' בחרב בעשיר' · מלכ
ירק בתל · מלמד פ' בבנים מענ שהפ' למעל מתל כמר' הנוח' · ממלבת כבנ' ·
מל' והפ' כשיפין מתעל' כנ' על פתס מר' יג · מעתם לדברי ל' משפ בנסן' · מענ'
כמ' כחק · ומענו' במשט · מענו' כמ' כעל הפיב בין שתי זרועות במז' · מספר
כמ' שפב יפין מתנל' ונסתרי ונגלו' פבחות פעלונו' · מענים בחכמ' ונח' ומלבות
לדברי ל' משפ · מענין כתים ונ' · מעיינ פישועה בחכמ' ובנים · ופשועה הפיב
בתס כלנח' שיפין משתנע' בתס ונן בנת' ונו' כשגר יפין מקבל' מתס · מעל פשקים
בבינ' מר' ניקרא · ממעתקי בחכמ' ולדברי ר' משפ בחכמ' ובנים · מערפ כמ' שפר נפיב
מהעבר ולן פשמש שפנא בתל · ויש' שפי הפ' מתעבר כל בשמנ' · מערכם בבנים
כנמ' · מעשפ בבינ' שפב יפין מתנל' במחשבות של מעלם · מעשפ מרכב במעש'
מעשפ כראש' כמ' כחק · מעשר כמ' כשתפיתר בנבר' · מעשר מן במעשר במלבות
כשתפיתר עם פתס כמר' לף לף וכחק · מתבר כמ' כשתפיתר עם הפ' מר' חיי שפב ·
מתפ פרוספ כמ' כשהפ' עשפת כל הערובת מחק ועדין לא הפ' מחרוון בבעלם
ופינ הפ' עשנפ מתר פתס ונשיל מתר פנבול מתנין תפתיגמס ולמע' לא יפין
יתעל כב כמר' ניתע ופחק · מתופ מל' כשהפ' מתיחדת בבעלם · מתווס בתל ניסור
בחק · מתעלות יש כללות פקנתות שתתפ פיס שפינ פמל' · מקופ בתל יסנר מל'
כמב' כבאש' · מקופ בתל מענ שהפ' מקום נספת של קעות ולדברי ל' משפ מקומו

אל עולם הבי' בבח' חסד שהבי' מקומו של עולם · מקור בבח' חכמ' ונובע ונק' בח'
כתר · מקבל לבנים בבח' חסד פתח כתר נייתא · מקבלת בבחי' פרין כתר נייתא · מקנה
חסד פתח כתר לך לך · מקראי קדש נקרא נבוא' הם השיפין ינוקי' חכמים · מראה בבינ'
ומל' מראות שעושות נגד יסוד · מלך מלאך המות · מרכבה לבני רמ' מרכבה
עליונים נקרא נבוא' הם · מרכבת המשנה בבח' פנר יסוד בכח ולבני הכן מרכבה
עליונים במבחל [illegible] נדול נבוא' · נפר' מרכבה התחתונ' בבח' [illegible] יסוד ונק' כח' וכן
נביאים · משה מרכב' לבח' בסוד פרעה · משכנות בבח' יסוד · משנה בבח' בקיום
· משחית בקליפה · משכן בח' כתר · משמע בבינ' יסוד חסד [illegible] חכמ' · משכן
בבינ' ומל' כתר · [illegible] · משה כח' · משפט בבח' שהבי' [illegible]
פנימי' ונקרא הבי' רחמי' · משקות בסוד [illegible] יסוד [illegible]
לבני רמ' · מתום בח' חסד [illegible] · מתן תורה לבני ל' משה בבינ' ולבני
פנים' בסוד של כתר · מתנה בח' [illegible]
בבח' יסוד [illegible] ומל' חסד פנימי

[illegible] נאמן [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ספקו׳ בתק׳ ׃ ועוד נגן בניסור בתק׳ ׃ ונ׳ שסגר כשהתחיל בה׳ בשור במקצ׳ ׃ ונח׳ וענינו
שסגנ׳ ינחר מתחב׳ לתו׳ לבבות וגם פנגר׳ ׃ ונל׳ בדרך כלל כל א׳ מפסקי יקראנו ונח׳
נרדף פרט הב׳ כתח׳ ניסור בתק׳ ׃ ונלם כלל מחבי׳ בבינם וכן בתח׳ וכן שסגר בבר׳
מקום ׃ עניינו של בגגר בניסור ׃ נם שסגר כשהתחי׳ למעלם חוג׳ ניסור ׃ וגגל
מטו׳ כשהתחי׳ מכסם לשטים ׃ וגגר מטו׳ בבינות מאמם לשטים ׃ וכן למגנחי׳
בה׳ ובניסור ׃ ונם נגגרים לשון רבי׳ ניפין במטו׳ ונכרלמו׳ ולמגנחי׳ בנחת ונגר
כשהתחי׳ בשטים ועולה ׃ ונגם בתל׳ ׃ וגגר הגרם לנחור פסוק׳ שהחי׳ מיסגר
ולמעלם בתח׳ מר׳ ניחא ׃ ונת בספרי׳ שבינות ׃ ונגר בצמות מר׳ בראשי׳ נגגא
בבינים ניגו׳ בתח׳ ניגו׳ בבתר ׃ נשיקם דבקות הח׳ ומל׳ בנחת ברנתא בשור פנגן
נשמם יתיר׳ בבינם ולדברי רח׳ בתח׳ ׃ ונגמל שהחי׳ בתל׳ כשהתחי׳ אתל׳ פתח׳
נשר בבינם ׃ נשיבות יפין בבחות וגלגמות בתבתם ׃׃׃

אות ס׳ — סמך דסמך בתחלה ׃ סמכא דסמכין בבינ׳ תיב׳
נח׳ ׃ סמך פסקות בתל׳ נסמכל פסקות גם׳ ׃׃

סגולם תל׳ מר׳ אחרי חות ׃ סדר נחוש׳ בתח׳ ומל׳ שפם קדמו במחשבם ׃ סגר
בניסור ׃ סכם בבינ׳ ומל׳ בשור חגגר הח׳ ומל׳ ׃ סוף כל לשון סוף נקן הביא בניסור
בתק׳ ׃ סתרם בתבתם ׃ סיפרא בתל׳ בתו׳ ירת ׃ סיינגל בה׳ מגגו פכן פתח׳ מגר
בתבתם בתק׳ ׃ סירכא בקשם כשהתחי׳ אגחות בקדשם ונגים מנחם לגולם
ברח׳ ׃ סל׳ לדברי בתרגו׳ בתל׳ ׃ סלם לדברי ר׳ משם בה׳ ולדברי פגם אגר
דמתיק׳ בבינ׳ מר׳ ניחי׳ ׃ סלתם לדברי ר׳ משם בתח׳ ׃ סלם בשגו׳ מר׳ ניחא ׃ סלגג
בה׳ ונם סלגג בבריא׳ ופיגו הב׳ שגחם דתל׳ ברח׳ ׃ סולם בה׳ כשהתחי׳ נקיבי מן
בקשם ברח׳ ובתר׳ ניחי׳ ׃ סגל בסגולמו׳ מתגו שהחי׳ סגל לתח׳ ׃ סגגרי׳
גדולם בבינ׳ וקטנם בתל׳ ׃ סגגרם גדולם בבינם ׃ קטנם בתל׳ ׃ סגרם בבח׳

כנגן [illegible] ע״ג תגין · סמיכת [illegible] כה׳ בהם · סְפֶר סְפָר וְסִפּוּר

אות הנ״ו [illegible] נ״ב נתיב · [illegible] של עם קודש ולכבוד [illegible] הנון

[illegible]

[illegible]

בבה' בסוד פרעה · עשי בסוד · עשב בח' רבית לב מנחם כלנו · עשן בחם בעזי'
עלהבח' ושבעה עשי יפיו נס פעלות בח' · עשף עץ עבות ג' אבות פעלות
בבה' בבר' ויקרא · עמר בבינ' ונקרן בחלב ומיתר בתות פרין פר' נשא וכלם · עשן
פתיס בבה' · עשן נחמד בסוד · עץ פרי בח' מר' ניחו · עץ פרעה שוב ורע בנגעים
בגשו' ובח' בפעלם · עשב בחלב מיתר פתגשות פקשנים בגת' · עשב בגית
ופנר יונגל עם בחלב · עשב שנו' לבבבי ר' קשב נבת ופור · עשב פרך הבי' רומן
לו פרתמי' ופקשם לו פרין · עשב פשמי' בחלב בבח' ונן פיבל שנעי עבפיבלו עקר'
עשב פשמי' · עשרת בח' בשתפי' ועתרת פשמו · עשף בח' ברון' · עקירה בח' מיתר
פנגל בחם · עשר נסוד עולם בחם · עקרה בח' · עשב מיתר בתות פרין מנעקים
ונתונו · עשבות בבה' וירקוע עשבות בסוד בחם · עשבי נחל בגת' ופור מיתר
פנגר' בבר נחור · עשבות בח' · עשוב בח' · עשמל בחלב מיתר פנגר' עם' פתפ'
בחם · עשב בחלב · עשב בבה' בשתפ' כלול מן אבות · עשב מפי בבה' בשתפי'
מותיא בשמות שעקר פעשים הפים בן נר' ניחו · עשן בבה' פעולם נקשור
לפעולם עם בבינים · ויש עשן בסוד הנקת פרין בתנועו' · עשר בבה' ברם' · עשר
ועשור ועשרון בלן בח' בשתפי' כולם מעשר בבלות מתולם וכב כל ספרי הפים
עולם לנגל בחם ובתר' אחרי מות · עשה בחלב שבה עת לבל חתן · ויש עבת בבינים
מיב פנגר' בחם' · עתיק באש ונן נבה' ולמנוני' בחבמים · עתר בשינוע פתעלם
עד כאן' יאחר עלו ויעבר ~~~

אות הפ'
מאיר בבינים בשתפי' על הפ' · מה עניות פעם בחלב ·
ופשתפי' בגבת נפור ופלשן נשוה · פורן בבה' ולמעלם
מביתה פעם בבינים · פשתפי' נקי' נגר' · פלשן בסוד פרעה · פורן בחבם' · ויש
מה במולם ותפי' בחלב' · מנקד עשן בנגל · פתר פנגר' · מעיר בתם בחלב בפקונות

שלא בבה׳ נגן בתחלה כמו׳ עד נגן כהה׳ ונשלם הפי׳ מחר בהל · שלג בביו׳ לבני
כה׳ · מנו תחם בנגו׳ נגו׳ · מנו לבום בגנת נפור · מסך במה׳ מחר פתח׳ מחר
פרין · מקורם כה׳ כמו׳ מנום · מקורי כגנת נפור · מקירם כה׳ מר׳ נירא וניתנא ··
מרם בבינום כגון ונרח׳ במה׳ · מרש כתם׳ כתנו׳ · מרי נגן במה׳ · מריעם כנפור
מריעת כנפור במה׳ · מרום בבינום ומה׳ · מגועם כחסר · מחת כה׳ ויש מנחי שולם
ונגא במה׳ שפיא מנחי שולם בגגן · ויא׳ שפיא נגלה נגרם שולם טום ·· נדלה

אות הין — תגא כגנת נפור כהיק · תגו כנפור כמו׳ אחרי מות ·
ונן בהה׳ כמו׳ כראל · ותגם במה׳ · תבים כנפול השיני׳
תבן במה׳ מחר פנגו׳ ותבן שלגן בבינום · תבקם בבינום ונן כגה׳ כמו׳ מקן וכאמור
שאר כהה׳ במינאות של נגוה׳ נגו׳ ומפטע׳ מהו כן הפי׳ למוגמי׳ בבינום · תגו יש
שעניינו יגור ונהפי׳ בבינום · ויש שעניינו מונק ונהפים בנגו׳ · ויש עניינו סלגב
ונהפ׳ במה׳ · תגף בעולם כה׳ · תחתנות כאסמקלביא׳ דגפי׳ כבינום כמו׳ הגורות
ימתם · יגון כנפור · ונן כה׳ במינאות · שבה הפי׳ ההרגם במינאות · שנפור ·
יגן בביו׳ במקור׳ · יגיעת כה׳ במינאות פחקת׳ לו מקולפים מחר פתכלבר
נפגן במקו׳ · יגיקי מקורם כה׳ · יתלו עוב שנמי רינא קשיא כמו׳ חיי שרם כמו׳
חיי שרם · ילמות בקלפום · ילוו כה׳ · ויש ילוו במגגן ונגא במושו׳ כגן׳ · יגור
לבן כמה לו׳ חשם · יגון בבינום מר׳ שמות · יגון בנגו׳ · יגור במה׳ מחר פאומו׳
· יגור פתיים כבינום הה׳ ונמה׳ לו׳ חשם · יבינום כה׳ מחר פתח׳ מחר פנגרם :

אות הכ׳ — קלום במה׳ מחר פיסור · קרוג כהה׳ כשישלם הפ׳ עג ·
קרוג כהה׳ בגיל במגף מקחשם מבגו׳ · קרוג כנפור

כשהקל מאף בקרוגב פעזל קפכת נכשיעם פקרוג פיסור כמל נקכא קחגב ׳ קרס
בבת לדברי רמ ולברבי פנוב במכמ נכנים ׳ קרש בתכמ וכנים במר משפטי ונעיק
נאמרי מות ׳ קן פאמיעני הפ׳ ׳ קול אין קול לא קתר פתם ויש קול שאינו נשמע
ופוא בביום כסור פרעת רפינו הב׳ ׳ ויש קולת חסר ופוא כמל ׳ נבל קול תפיב
כלנל מאש נמי ונעקרו הפי׳ צויר ופסי הל כשופי כגלל נ׳ אגות כש׳ ׳ נ׳ קולות יפין נ׳
סמי פרטין ׳ קולות מתר פתם ׳ קנמם בתה ותריק כשיקשרו למעלה בבינם ניירו
למוסף נער פמ כמ׳ תנו פשרכף ׳ קומץ בתכמ בסור ׳ ונמתת בב׳ אגורות שיש בבינם
קין כפסו כסור קן ׳ קנשיא כמל מיר ברין בקשם ׳ קשת כקלמם במר תקורי
קטרת עשיינו קסור נהבי כמל כשיתקשר בב פתם ברמ׳ ׳ קיבב עקרו כקלמם
׳ ויש קיבב שובב אשר הביב נרמת תלוס רטגאם לבריקי ׳ קייס בתה ברמ׳ ׳
קולמוס בתה כסור פנ׳ ׳ קלנו בפסו ומל בתיק׳ ׳ קן יש שעשינו בבין מושב
לתמרי ופוא במטוס שפוא קן לשטה אנ כמ׳ שפוא קן לספי רפינו אמבותי ׳ ויש
קן שעשינו של פאמבותי ופוא בכללות סמי פרטין ׳ קום כנ שש שכשות כשגר
שש קתעות ופן שש מעלות לכסא שלמן כנם ׳ ויש קום כקלמם נער מית קום
׳ קן פיקון ביסור ׳ קן פיקוס כקלמם מר כראשי נות ׳ קמיתה פארן כמל
בהם׳ ׳ קרבסי תיות ברא במר לף לף ׳ קרון כמל שבב מתיחרי כל פספי ׳ קרוב
כפסל שפוא קרוב למל ׳ קרת פערא כמ׳ בהם ׳ קרית ארבע כמ׳ שפיא רבבי רביני
שלמרבבם ונם מתיחרי ד׳ פרשיות של תפלין בהם ונבר מי שבפ ׳ ויש קרית
מלך רב ותפי׳ כמל שפיא הפי׳ קרית לבני פר׳ ניתא ׳ ונן לבני שפוא הביב
קרית למכמ׳ בהם ׳ קכן יש קרן שעשינו מקרן ומוש ונהבי בהם׳ ׳ ויש קרן שעשינו
מקרן תיות נהבי כמל במר לף לף ונעיקר נכן טסור ׳ ונן נבת ופור יקר אנ
קרנים מתר פנים כסור רעועה המזבח ׳ קרסולים נבה׳ ופור בהם ׳ קרקבן כמל

ומטונדפא

עסטונמב' / קכקנע בכו' שכב יפינ נשונש' כ- פשוישעת / קשר בבת' כשיתקשר בע
אבגות / נגן כיסור כשיתקשר בע' בנ' נגן כמ' כשיפיפ קוגרתפבכ / וב' חשד
עם בבשב מהנב שתבי' קשר פע' שנגנשב נש פב' התתחשנשב / קשת כיסו' בבען'
וענן פקשת בגשען פקשר / ע

אות פב'

ראיפ בבינ נבגל מיגר פתבה' כבה' נבבק / כאש נבב'
נתבה' ונס' . ניס כאש יגריק נפוג בבת' אג כגר פ'מחבר פ'מחחבר
יבריק נשי מ' בבר' ניבגא / ניס כאש דבר נתבי' בבת' אג בתס' / ניס ראשי פתיב
נתבי' בכמ' בבק / ראשי' בתכה' נמ' בבק' / רב כ- לשגן תב תבי' מיגר פתכמב
שמקמג תבי' נגשף משתא דרבנב' כבק / רב חסר כבס' אג כבת' ניס רב טוב
נתבי' ברבגי שמגג פבינ אשר תבי' עוכגג נשסור / רב תל' סתשי תבי' כבת' כבר
בבאש' / ניס רב פתוב נתבי' כקיתבס כבק' / רבינ מרוכג בבינס / רכשי באבגת
סור מתגקנב / רוכג כיסור אג כמ' פרש' כלק / רכינשת פכין כמ' ככ"ת /
רכקפ בכמ' מיגר פנגר' / רנ' ורנ' כבק' גסור כתינשפ פרוכבגת בקשמגב /
ונן בכמ' עגב' שבפ תרת פקרבס פר' לק לק / רפשי' כנג' ופו' כבק' / ניס רפשיס
בבותג / רנב נרוב רנבתירוש כסור כשתבי' כגן רב' ומ' / ניס רוב אגג' נתביב
בבב' בבק' / רות כבת' ניסו' כשיפינ מגרישל כגן פאש נפמ' / ניס רות פקריש
נתבי' כמ' כשתקב מתכמב כבל אחרי חות / נגן תבל' נקר' רות נרו' מיגר בתס'
נתתק מיגר פנגר' / רות ל' מיגרי פתב ניס רות לפי' נתבי' בתבה' משנ שתבי' נשמפ
לשת לפי' / רנתב מיגר פנ' בבת' / רוגב שקיפ בבונפ לבת' / רנב כסור כבק'
ניס בתולס כבת' כגורק כבת' לרברי פמרשי' ניס רוס שקי' נתפל' בתבק כבקנשי
רוקת כבת' כשיפי' נשפ לתג פתס' / רונפס בבתל כבק / רמוגגת בבנופ / רתנשי
בתס לרב' נגגבל שתבי' כבת' מיגר פתס' / רתוג בתבה' ונן רב' כשתפתלק לתכמב

הקורא את התורה בפני' ניקבל · רחל בבל · כתמי בבת · ריב ל' בחל' כשתפי' הריבה
עם בעלה על תרבן בית המקדש · ונן בבנים כשתפי' על תרבן פיסור · ריא' בחל'
כשעולה בסור הקרבנות והקטרת ומקטרת חרינה למרינה ער פתכרה ומשה לעם
· ריקס בחל' כשאין פרכני רפינו חל' עמו ונעקרו בקלעים · כס בבא' בבינ' בחל'
· רמוש בנו' נפר בתק · ונן בתבה' נפנים בבל' ניקרא · רנעל' מיר פננל' · רנע בה'
ויש רנע' מיר הקלעות · ריתן בבא' · רקינו ררף כלל כל פסול' יקראו כקינים ·
נרף פרט בבינ' ותא' ויסור ומל' · רשות בחל' נכשפי' תפי' מתירת עם הא' בעלם
תקל' רשות פיתיר · ונעל לא תפים מתירה תקל' רשות כבני עתים · ויש רשות

פרבל' תפים בתינור' וכו'

צנות פב' · שאנת לבינו בחל' מיר פננל' · שלם בה' מיר פתו' ופתכה'
בתק · שאור בקלעים · שאר בחל' כשתפי' מתרבן בסו' פרען
· שטעם עשינו חלמן שכינות ותפי' בבינ' בסו' בה' כשהקבל מנים · שאנ' שגון
רין כלל אל' א' מת' פננן תקר' שבת · שטעם בחל' פב' אמונ' · שבעת ימי' בבינים
כבל' אחרי מות · ויש שטעם ימי' התהונל למטה כמר' מקן · שובבת שעל פטורין
בנרנל' נפר' · שבת בה' בינו' ונינים · שרה בה' בבב' תיי שרה · ונן שרה התנוני' בה'
כמב' תולבות יתמו ונניתי · ונן שרה עגרות בחל' כשתפי' ענים כמר' ניתי · ויש
שרה ונשר בשרה שרתם ותפי' בתיבל' · שרות לולב בסו' לב' חשם · שם בחם' בה'
· שנשר בחל' מיר פחל' בה' · שנין ער בחל' ונן שסור לב' חשם · שולמן בחל'
כשהקבל מנגל' · שולש בחל' מיר פיסור בה' · שוע בחל' במר' שמות · שונש כל
פסול' יקראו שנמשל' מיר פינים · שומר בחל' · שומר נכול בבינ' · שוקים בה'
שור פנו' ולבכי פתק בחל' מיר פנעו' ולבכי פתק שור שפקריב ארס פירעון
חל' נקרן פים לא במיתנו · שונין יש שתפי' רונו לבן ותפי' בנבת · ויש שתפי' רונו ערום

ותפ'

ונהפ' בבור · שנשנה לעולם מאורס ולגון מכין נרחמ' ונהפ' כמ' בבור' קרונס' ואמור
ולדברי פתק' · שנשנ' הפ' שכינה עולמם והבאם · שתק' בגנ' ונור שגונתק' ומקבל'
שמנו פתק' בבח' · שנשם בנגר' לו' חשב ונגון שהפ' בקלבנות · שירם בבגר בגבל'
קרונס' · שית בסור בתק' · שושם במ' מתר עשישת פתם · שיר בחכמה' ושירה במלב'
ונפם' · שיר מסע' כלנים · שנתם בקלבנים מר' מקן · שנים בבנים ומלב' · שכל בסור
נכל לגון בשכלם תפיס מתר בחכמה · שגן קרוב ניסו' בחמ' · שלו ריגא תקיפ' במרגל'
בראש' ולדברי ר' חשב הפ' בסורי · שלבבת בתפ' בסור שש קנות אשר יבין מתשגשו'
מן פנחלת רפינו · וכל לגון שלבבת מתר פנפל' מר' קנורע · שלו' בתפ' ניסור מתנו
שיפין מבשו' בין פתס' ונגן פרין ונגן פ̈ שלמם נפ' התמם בתק' · שלם במ' מר' אמור
· שלמות במ' מתנו שתפ' מגש' מגן פישר ונדמנה אמונת פשר נגנ' מתנו שופים
מגש' עם פנבר · נשי במ' ות בבנים · שם שניית לבנש ונרף כלל כל ספר' הקרא
שם לבם שלמולם קמים וננלם פבטיתם יקבא שם למתלמה · ונרף מרט הפים
בבנים מתנו שתפ' לבנש לחכמה ונתפ' כמלב' מתנו שפיא הפים לבנש להת' · שמלם
בבנים נגר' פנר בסור מרגנים · שמור כמלב' מתר פנגר' · שמתם בבנים בגש' בשירו'
ונגימר' נגן כמלב' בניקרא · שמישם במ' · שמים בתפ' בשתפ' מתיתר כין פתס ובין
בין ונג נמים בבר' ניגש · שמימם במ' מתר פתפ' · שמנו מן עוברת במ' · שמים
מתר בחכמה · שמונת בבור ובבנים · שמינם בנגר' מתר פבנים · שמן כל שמן
הפים מתר ימין מתר פתכמ' בגר' ניקר' נשמים · שמנו במ' משען קטן ובמ' תי
שרם · שמשם בפא לשקבם כלא בא' לגנר רפינו תפ' · שמעתפא במ' מתר פנגר'
מתר פנים בתקונ' · שמש בתפ' בשתקול מטו' ונגן בסו' מר' שמות · ניש שמש
שתפ' במתנגל · שנם רחף כלל כל פסמ' יקרא שנ' ונרף מרט בבנ' בתפ' ומל
שנוי במ' בשתפל מתלבשת במשו' · שעור קונים לו' חשב בתפ' ונבאם שבגא

הפיס כשמש בעצמות מהשמש כפתו שמחיה ידים משערו' ומגלו' פהם · שעורה כמ'
מיני אשר הפיס מתקרבת לנשמות שהם מתקרבות עצמם בהן · שועל' בבתי מקומו'
· שעו' כמ' שהם הפיס כניסה לבל פסול בהם · וכמו שעבר' לשעורי · ויש שעורי'
מינוס משונו' שעורי מות וחמו' במקומות · שעשוע במקומות · שמו' שמם פיני כמ'
שמם שמר במקומות בתולדות יתום · שם במקומות · שקר כל שען שקירה הפו' מינר
פרין פרשמות · שקל פקרש כהם כהפנו' · שקתות המים כגבת ונפר צא בגנו'
בנער' כהן · שר פעולם לב' מסה כמ' ונפרו הפו' בקטט · שרת כמ' כשהיה
מתקשה כנשר · שרון בגוש ופר' עמוש / שריס בחכמ' ונשם מרשכה
בפעולתך · שרף כמו כשהמי' מתלבשם [illegible] בשרפי' · שרפו' מגמ' נפור
ככמ' ונעקרו' הפו' כבת מלאכו' חשש כשמ' לגו' · שש משנר כמ' כשהפו' כללם
חשש מיתות כהן ונן הפו' טהור פסש מיתות ופתן · שען נסער כשהפו' ונשם
חשש מיתות כבר' פלק · שגת יקו' כתשר וכהם' מלשו' שיבין כללו' חשש מיתות

אות הת' תאו' כמ' כנגד' הקץ · תאומי כנגד' נפור · וכן כתב'
כשיפים מתאים ומכריע כין הקמות · תגמם כמ' בבר'
ויתי · תגום בבנו' בבתים' עגמם כשהפו' משגנות מיר לבן ולבת כהן ובנידר
· וכן כמ' מיתר פגשו' כהפנו' · תפו' דבר שאין בו תמיסה ותפו' בבנים · תבלם
בבת בבנו' ומו' · תוך כהם' ממנו שהפו' פנא בתוך כגד' נת · ויש תוך ותכמה
ניפיס במקומות · תוספת כמ' מיתר פיסור · תלונה שנו' כמ' · ויש תלונן ורמה
ניפיס במקומות · תגר נקוב פתור כמ' · תורה נעקרו כתוב במקומות אשר הפו'
בהכמה ובבנים ובמקומות · ויש תורה שנעלה שמורש תורה שכבן ותפיס
כמ' אשר מתעלם כל סודות פעולתו · תחום שבת כמ' כתב · תחום כמו' מיתר

ק

בכינוי בעגשב תסר תשי · היבב בחלק בכח ובן כבינ' כהק · הינחת בלולב כן
לב' קשס ולרדני בחק כל' קתר בכת הלא שנעלם עם כולם לבה' כהק' · הבלא בל'
בבחינ' אשר הבי' מתקרבת לו תיעולות יסי ונהבל' מונב תוקת ברין · הל כסור גבכל
מונ' כג בכח · הלן חיור לב' קשס כאקר ונאמל שהבי' כסור טונת לבום · הם כחלק
כקונשם רכ' צילג · הגונם בחלק וטל' שנוטל ירם יבין קתנלק מם שלמעל תפסי
· הקונם כחלק כשתשלבש בקשט' · הלי כל' כשהבי' נבלל קתינת שנוטם ונהתנב
כג' כמונל רכ' צילג · ובן כבסנ' כמבי' ניתי ונבכח' ונבל שבחלק נקי' הלימם קתר
בתסר · הלותם כמן הגונם מב' ואחרי מנת · הלי' ישיבר ויש שקבם ניבין טסור
נחלק · הגעל כנג' נבור · הינעם בחל' כשיבים יונק קתנם ונעקרן הבים במטשרן
· הנין בנקול בחל' בכח · הנגם נקולא' בעונם כהב' שקינם · הגנר' בבינ' כשקיבם
קשמנות בקשט' ובן בל' מב' עדור · הל' בינו בסקיל בסשי' עשר הבי' מתבשטת
לב' קינות נקבי' כולל כל קונני ומתבער כבסי · התגנתי' כנג' נבור שכלולב' אורם
ולבק רין נרחמי' מב' שקינם · ובן בחל' כשהבי' נבלל כן' אנות · הגלם של יר
בחלק שבב מתקבל בסשי' · ונל הגלם הבי' קתר בל' כשהבי' מתקשרת לקונלם
קתר אומן באגבל · בקנת תנו בשט כל' בתב' ניתי · הקינם כתם ונהת' קתר
בתסר · הרונם כל' קתר ברין ובן כהל' קתר כללות בחלק שבג · הקינת כתם כהק'
· הבוחב בל' · הבוחב נקולב הבי' קתר בתם' ונהחות קעשר הבי' קתר בננרב
כרמ' וכהק' · הבוחב הרי תמאם הל' ונ' · הרגיש הרי שם שלשב ערקי' ירוע ימי'
ושלשב שלשותם · הגוכב עקרב בבינם שלבי הבים השנכת כל הבינות נכשבית
הבי' מסתלקת שמגבי ונהתור לבשמינע הקו' השוכב נבל' ויקר' ובן בל' כמר' עשא ·
ונל לשון השוכב שלם הבים בחלק

השער הכל בבאור ענין בביכלות · רצו' שלמעל' בתבאות

אמנם צ״ל יבין שהשבעה היכלות זו למעלה מזו וזו למטה מזו והיכל הראשון הוא הנקרא
נקר׳ היכל לבנת הספיר // היכל השני הנקר׳ היכל עצם השמים // היכל
השלישי הנקר׳ היכל נוגה // היכל הרביעי הוא נקר׳ היכל זכות // היכל
החמישי הנקר׳ היכל אהבה // היכל הששי הנקר׳ היכל רצון // היכל השביעי
הנקר׳ היכל קדש הקדשי׳ ובדברי הזהר ושמותי היכלות אלו יתבארו בעז״ה מה׳
מקומי / ודרך כלל ההיכלות אלו יבין שהם׳ רוחני׳ מתעלמי׳ ומתעלמים למעלה
מיני חשמלים חיות ואופנים אשר יבין מקומו איש איש על עבודתו ומשאו ועל
הנקודה ושמירת עולם הזה / ועל אמרן ההיכלות הם׳ מתיחד ונבדל מכל השמי׳
ובמלאכת אשר יבין מתפשטי׳ מהם ואחר שהם׳ מתיחד בעצמו משעמי הייחוד
בהיכל שלמעלה ממנו ומן הייחוד מתעלה כל היכל להיכל עד שיתיחדו ויתעלו
כל ההיכלות ויעלו׳ בהיכל קדש קדשי׳ / והיכל קדש קדשי׳ הם הפנימי ונגנז
יותר מכל שאר ההיכלו׳ והוא הם׳ מתקשר לפנימי׳ ולא הוא בו שום דבר עמו
והוא הם׳ מרובה להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשי׳ / וכמו׳ על הרוחות אמרי׳
ותא חזי תלת רוחין אינון … דרגין … מרוי … עלאין
בני נשא … ולא אחיד דא בדא … תר׳ רוחי׳ אינון … ופום אורחין
שלמא אחיד לון וכולהו קיימין באשלמותא דקבל דרגין … דא מן דא ואתדרין
… דא מן דא / … קדמאה … אתר … דלא … // והרוחות
אלו יבין מקומות מקומו׳ ונסבבי׳ בהיכלות היכל׳ כמו׳ מקורי / ולכן כמו׳ מקורי
קדמוש היכלות וכמו׳ הרוחה קדמוש … נגן בעשן … כל … בתוכו כלה
/ וכן בהם אמרו שהיכלי׳ שבעה בשבעה והוא שבשבעה מקורי׳ יבין עצמי׳ רוחני׳
חומר׳ על ההיכלות מבדילי׳ בין הקדושה לטומאה כי הם יבין אמצעיי׳ בין הקדושה
לטומאה והם כל מכוני׳ בהתפשטו׳ יבין בחיצו׳ עולם ומתפשטי׳ לקשרן ולאחד

רין

רין מכתב כתנו' כמו תנועה אבל לא יתגאו בתנו' מן הגלגלים המשמשי' לא ספק
רשומי' יתה לבן . הגלגלות א"א שיהיו מתנועות מהם שעמו' א' ממנו שאין רואי ג
שהמתנועות יהיו שוין המזלות והגלגלות כל שניהם יהיו מן המזל כמו יחבא' נמצא
מקורי . ואם בשום נקו' לא יתכן בבריאה שהוא כמו הבבור . שני ממנו שגון נמצ'
מקורי כי במקומה הוא קרובה לגלגל ראש ונודע כי במקומה הוא סמוך לגלגל
המשוה עולה המזלות אל הגלגלות אלו יהיו בעולם המזלות ונגד אמרו וכו'
אינן נראין ל' בל' וכבי אינן גלגלין ל' בל' כמו שהגלגלו' יהיו בתנועה למעלה
מהמשואות וכן כן יהיו תנועות הירח' נכר ובכל כל אבנ"ע שלא הוא הירח' לא
׳ תנועות המזלות בגלגל בשום משוה ושית ימי רחוב . ואמנם יש לירח' גם
יהיו שמשי הסמו' אשר יהיו מתמשכי' מן השמש ומתלבשי' בירח' וכן אשר יהיו
נקראו' יש לירח' ולכן יהיו נגדיות לו יתור בשמש על מקומו כדי שיהיו מתיחדי'
בשמשי' אלו לו מקוריו . ולכן לא הביינו מתיחדות כל עמה הגלגלות לא
המאור בנף אשר הוא בתוך כל א' וא' מהן וממנו שהם יהיו שמשי' מתמשכים
בתשעה בקו' שבר לכן בשמשי' אלו הביינו נקראו' שבות ולא כן שמש שערות
בראשית לכה לה מנות המלך שכן יהיו מתמשכי' הסמו' בעלותם לו ונף בשבב
ואת בשבול נק' הוא נק' שבם . ולמי מה שנן ומזגו שהגלגלות המשמשי' גם
יהיו גלגלות ולכן לו בשמשי' אשר יהיו מתמשכי' מן הסמו' ירוע כי גלגל לבנה
הסמיר הוא גלגל לו שנה אשר הוא מתמשך היסוד ושנה אשר הוא' מתמשך
משנו' הוא בכלל שהיסוד בגלגל לבנה הסמיר ג'. וכן בגלגל לבנה הסמיר
כמו הביינו שתי רוחות בכללות כמו' כנגן נבר ונקבה כמו נאב' בתב' מקורי' .
וגלגל שניה בשמי' הוא גלגל השמש הבור . וגלגל שנף הב' גלגל השמש
נחת . וגלגל נגות הב' גלגל השמש הנער' . וגלגל אבבה הב' גלגל השמש תסר

ונפיל הרתון הביס ביל לשוף בפל נזן בעת הב' עליון על כלם כסור הרעה כאשר
נהגנו בשנסכר סאיתלנה · ונפיל קרש קרש' בשלם הביס ביל לשופי נ' כאשוש
וכלם עשר ענמי' יפין מהפכשי' הלמעל' כעשר מרקורי רהלאנר' אשר יפין ובלום
בשכשם ביללת בנ' · ונם הב' עשן בסרר נבים אשר הביס לבילת בסמינש
ננתיש למרין שבפילנ' בן יפין מרקורי בייטר' ובמלאכל · ואלו מרקור שמאת
בתביקו' הביס למעלם ממרקור במלאכל ולמבין הדבר יצריך לדעת אף כל
בנתעוות בשמי' וכאשר יפין נאיתלות ממקום נבר ולבן הביס צסור לסמר כננעת כל
דבר נפשן בעצם למעלם יפין שורשי ד' יסודות ונם יפין ורולם יסור המים ·
ונרם יסור באש הב' יסור ברוח הה' יסור בעפר ונם יפין קינתרי' יתור אמתי ·
והיסודות בעלונ' והקו' אלם נשתלשלו ממקומן מרקור אחר מרקור ממעלם לעולם
מאיתלות לבריאה והבריא' לייצר' והייצר' לעשיה · ונכל על מארכנם מרקור' לא
בעצמן יפין ארבע מרקור' אצילו' בי' בה באצילו' יפין אבוע' וכלם יפין אצילו' ובבריא'
יפין אבוע' וכלם יפין בבריאה ונן לכל המרקורי · מאל לא יצרף בכסף שיבריל אותו
לב' מיני כסף נקי לנקרי וכסף נקי אבל לא כבאשן וכסף שהוא סיגי' וכסף שרוב
סיגי' שלא יתלו שיפיה בכל מין מסג אינו העדובה דומה לשאר מינו' · וכן הב' עשן
מרקורי אבו"ע · ונשים שבאצילו' הביס רק א' מאצילות שבבריאה · ונשים שבבריא'
הביס רק מאצילות שביצירה · ונשים שביציר' הביס רק מאצילות שבעשיה · ונו'
בשתלשלות ארבע היסודות וארבעם מרקורי לא נשתלשלו כל העולמות המסודרות
לבסאות והכסאות להיכלות וההיכלות למלאכות והמלאכות לרקיעי' והרקיעי' ומתולות ורב' לא
היסודו' אלה בעצ' והרכבם אשר הם לגוניהם · והוא נקו' כי באצילו' הביס שורש לא
הבריא' ובבריא' הב' שורש לא ביצר' וביצר' הב' שורש לא בעשיה · ונמצ' שבעצ' בהם
הב' שואב מתג בקלות' שבם יפין נבלו' ע' שרי' העוש' במקוריו' עם בקלו' ועם במלאכי

פקרוש'

בקרובו׳ ובעוברו׳ תיגלה בתי יפין שנאבל מן הכסאו׳ והכסאו׳ מן הסכל׳ והסתו׳ מעצמותם
אם בהתפשט ובאויר אנחנו · ובית׳ לבו זה כי ד׳ יסודו׳ מתחלפי׳ מן ד׳ יסודות עצמם
שבטיל׳ וכן עד השלונותו׳ / אמנם חמה בשתלשלו׳ נעשה כי חמה רחקה ממקומה — כן
נעלה ונעשה / ולמה זה אין דבר בעולם שלא ישמש עליו חלמעל שמש ואור · לא
שישמש הבא כמו כדרך המאורו׳ שהם ממלא לו שאר המדרגות בתנועתן כן יעלה
ויתעבה ויתנגש מקרבן למרכן עד שלא הבית בעולם הזה דבר שלא הביא כי
רוחניות כמו ערך חומרו וכמו רחוקו ממקומו · והנה כשיתעלה חומר מהחומרים
פעולה לו מתנאות חכמת בחומר הכח שעלינו הנה יאיר כן שעור חומר המעולה הנה
· חשב לו שנשל׳ הדולקת באחיתה הכל׳ הנדול שהדבר׳ העוהרי׳ במקומעון הבירה
לא יפין מאירי׳ כמו אנחנו הסמוך לו הנעשו׳ ואשר יקריב אצלו לו הנעשו׳ כל אשר
יוסיף להקריב אצלו לו יוסיף להאיר יותר · ועל׳ הב׳ עניין ואם בתחלים כי
כאשר יתקבצו הד׳ יסודות ויתערבו על המזריע זרע למינו יתעייר בחומר הבא
ויהיה ממנו הנשה אם הצומח כי על׳ שנתעיירו היסודות הם בגדל׳ יותר נבררת
על הראשו׳ המרכז׳ השלונו׳ נקרבו לו אור עליון ואם מה שהיו מקורס נמת חלא כמו
המחונו׳ על היסורו׳ הבא מרגותם והב׳ תנד להיות שנאמר משמש ואור יותר עליון
על חלאך הממונה על הנשה הבא ובמו שאמרו אין לך כל עשב ועשב בארץ
שלא הביא שאין מלאך חלמעל מכה בו ואומר לו גדל · ועוד הכנה הב׳ הכנה
על הארץ והכנות האור העליון כנשה הבא על המלאך אשר הביא כרמיון שנור
לו האור בעולם בסוד היסוד׳ ועולם המלאכי׳ ולזה המלאך הב׳ מאיר כנשה
כאחיעות הכבר המיוחד לו כי הכבר׳ יפין בעולם הנשיא אשר הם יפין שמשים
ועבודו׳ להם׳ היסוד׳ / ולזה מעלמו׳ יפין המיחסו׳ גדולה בתאמו׳ למלאך ושמו׳ לכבר
והכל עולה לאחד הו׳ · וכן על׳ זה הב׳ עניין ואם הבהו׳ כי כאל׳ יתקבצו הד׳ יסודות

ניצוציין בתערובת בכחי' עד שנצטיירו היסודות בפני עצמ' ביותר נבררת על הראשונים
בהררן' עליונים נקרא לו אור עליון וזה הם שהיה מקורם הדם בקלי' המזונ' על
היסודות יחד קרובים והכ' תגבר לבינת שנאמ' השמש ואור יותר עליון על מלאך
המקומות על כחי' הגוף ונעשה האור אשר היה שומע כי היה נמצא להם ולא היה
כי רוח נשמה אחת ועל המתות היה כי נמצא חיונית ועל המות לא היה כי נמצא
כל עקר כי כמות הכל והמשרן יתבררו יסודותיהם ונבררו מאור העליון שקנה בתורת
לא הייתה כי רוח נשמה שהעולם את שהבר ט לא היה לא כבחינן פנימה המבורר
כאשר כי בבחינת המקרבה לו המעשית האויר גם השמש והקר' האור הגוף חיורת ן
ובהבררתן לו ירכתי הגוף יכבה האור שנעלם מהם רחוקה וגם היה חיותם ולא
השאר לא נמצא שהיה תגבר להעולם לו מקורם וגם שנאמ' ונמצא הבהמה הירוחה היא
למטה לגבל כלומ' שתחזור לעקר יסודם לאסור העפר ולכך שאר חלקים ויסודותיה
כמו' היו מתחלם ׳ ועו' כי הק' הרכבת צורת האדם הגבל על ערותו לאמר
היותה ס׳ שלא הב' כי רוח נשמה לא חיות בעלמא כחיות הבהמה והרכבתם עם
היות שהיה מעולם מחיות הבהמה כי יהיה מחני הגנות צורתו שהיא משובחת
מצורת הבהמה ומקורה יותר לו מקור אור העליון לא שהיה כי רוח נשמה ׳ וכאשר
יגוע ויאסוף לא היה העולם לא שתשוב חלקי' נותן לו יסודות כחיות הבהמה
שיתבררו חלקים ויאסף לו העפר כשהיה ולכן לא היה בבחינת הבהמה ולא
בבחינת אדם שני שנים ומקודם שלא היה בהם המסר רוח נשמה כי אם
המנורת היסודו' לו מקורם ׳ ולכן עד כה היה ענין חיות האדם כי כאשר יתקבצו
ד' יסודות עם כח שיחד הגוף ניצוציין בתערובת אדם עד שנצטיירו הד' יסודותיהם
בגוף' מעולם ונבדלים כאשר הוא יתקבץ לו אור עליון כמאור מאר והאור לשאת
השמש ונמצא הכני המרכזים ושוע האור היה כי לנמצא חיים ועל החיות הנה

יתלבש

יתלבש בו אח״כ רוח ונשמה עליונים ומפני כך הכוכב אסור לבעלי תורתנו . ועוד עד
זה הכוכב הגוף הלבנה כי כאשר יתקבצו חלקי הד׳ יסודות בסמוכיים אשר למעלה
בהיכלות מדרגה בשיעור ויתחייבו בהכרח רוחניות יותר נבחרת ומעולה מן הארס
הנה עד שיתחייבו בהכרח בנבחרת בביאת יתקרב לאור ושמשו יותר עליון מאשר שפ׳
שנאבר מקודם ונאות באור הכוכב תיכף נשמתו ולא יתלבש דבר אחר בו . ועוד כי
שנה הנה בבחינת היסודות הב׳ מעלת הלבנה גדולה ממעלת הארס כי הארס הכוכב
מקובץ ומורכבת חלקי היסודות הנפ׳ והתמורי׳ והמשולש . והלבנה יהיה מקובץ ומורכב
חלקי היסודות הדקי׳ הרוחניי׳ והמאירי׳ עד שמפני זה הכוכב הגוף הלבנה יותר
מעולה מהגוף הארס . אבל בבחינ׳ שהלבנה לא הכוכב מנימיותה לא אור סתם
כדרך שאר מעברי האור השומש על כל מדינותם והארס לאכן לא תלבר האור
המאיר בו על קבוץ חלקי יסודותיו יתלבש בו רוח ונשמה עליונים ושפורה חלק לא
מתעל . ובבחינ׳ זו הכוכב מעלת הארס גדולה יותר ממעלת הלבנה כי כאשר יתחבר
הארס ושמעו על חלקי חומרו יאיר ויבהיר ויתוסף בו אור עליון קלמעלה ממעלת מרום
המעלו׳ חשובת ומעולה יותר האור השומש ומאיר על הלבנה מפני כי שמש הארס
הש׳ כלול מאכות ולא ישרף לעולם עד שוט של מהמררוני לא עד שמוש המאיר
והקבל משמש מקור נשמתו ולא עוד לא שאף הלבנה׳ ישאב שמש ואור וכרם
של ירח ומשפט הרבים׳ וכו׳ שאר כל העולמות הנתלוי׳ . ולא עוד לא שני הארס
יתעלו כל הרבוי׳ לאור כאור החי׳ והשמש שמש ואור מאור בשמים ומקום בשומש
ושוכן בקרבו . וזה מפני שכל הרבוי׳ שבעולם יתלו ממרומי למרוני כי הכוכב נכר
למטה על הארץ ועל ידו יתערבו היסודות בבת ברוב המריע דרוש למינם [illegible]
ויתהוו התמוני׳ והצללים כאלו נחבאו׳ ונעשו׳ יהיו למאכל כעלתי ויגלו במרון
הנ״ה ויצאו מהתם הלבנה שבין מקורם המאיר על העשו׳ ויתגלו בב״ה ויתנדנו

לשאול השמש והאור עי' המלאך המאיר על הכל והכל יהיה למאכל לאדם ויגעלה
למרכבה האדם על ה' עד שישאבו שמשו על שמות האדם העליו' בהיותם
נכללו בו ולזה הסבה אמרו עשו האדם אסור לאכול בשר ממה שלא הי' לו קירוב לו
מקורו מתוך ההנה מושכין נשוב ממנו הש' בבהמה כי הבהמ' היה אתנה בתוך הקרוב
נפש הב' אתנה בתוך הקלפה מתר השמש . ובזה יובן מה שאמרו מאן דאמר כמה יתגדל
דשמיה נגע . כי האדם שיגדל לשלמות בשמש לו מרכבה האדם ברכה' מתגלה לא נפל'
כאשר שיהיה בשלמות הברכה המעולה' . משל לו היותר לגמור בכסף ולמעט מהברכה
כסף תכוף שלא היה לו להתעסק לא לגמור מהברכה כסף ממה שביא ופי' מעלה
יותר מעולה ומשובחת . ועם מה שגן לשיות שביסודות יפית מתקבלת' בשפרה
והקרובה ועם הקלפה' והטומאה כי יש נבראת' שקבל חלקיה' והאור המאיר בהם והיה
מתר הקרובה . ויש נבראת' שקבל חלקיה והאור המאיר בהם מתר הקלפה . לכן
אשכה התול' קיום מן הברכה' מתוך היות הנייתן מתר הטומאה כדי שלא ישמ' האדם
ובגו ויסלק מעליו השגת' הקרושה . ולהבין הטב ענין המאמר נתנה להרחיב כי כבר אמר
והנה כי כבר נשלם סדר המעלות' כי כל עשה המעלו' לא היה לא להודיע כי עשה
אלקו' לערך שני הקרוב והמעלו' שאינם ראוים כל לשתם מציאות . ואמרנו כי אם
כחכו' להיותם קרוב' לו מקורו לא יתיחסו השנוי' בהם מכח עד שהערך שהפי' מעלות
המעלו' בבריאה' וכמו שהפי' ערך המעלה לו המעלו' כן הפי' ערך המעלו' לו בבריאה
. ולהבין שאף הבריאה' נבראין בה' פה יפין קרוב' לו מקור השלטן והשנוי' יפין מקורם לאין
תכלית לא היה הבריאה' יכולה לקבל כל השנוי' עד שהערך שהפי' מהלכם ביותר: וערך
הבריאה' לו שיתגל היה כערך המעלו' לו הבריאה' . ולהבינה עצמי שיתגל' קרוב' ושבונו'
ומעלו' המלכה נקורבת בשמי' התוקרי' והנהגו' המשונות' והמתלבנות והשמש' להשגים
ולהבינה הב' נמצא ונמצא הנדרך להפשא ונמצא השמש' הקלפה ומלאכי חבלה

להיותם

לביתו כתועות במלכות מתחת יד ברייני אשר בה המלכה פרנוצ' כי בעל יורג
פרייני בן יוסף בגנואה ונכות פעמים ׳ ועתה כל זמן שהתבין היה עוקר משמתו
מאיתו אל הגבואם עלינו לא היה תחת שלשעת ומרון והשבו עצמי פייני רב
מהם שמרונה שמחה הב׳ למעלה מפה ונמנו הב׳ מקור בשמנו לבם עד שהם׳ יכול
לשנות המערכות ופטנגו׳ אכל כאשר ישב פארם עצמו מררכה בתורה יסולם ממנו
בנשמה ובאור פעלתן ואת הדר תחת שלשעת עצמי פייני׳ וזה היה עתן מה
שיאמרו שבבינלות בני יפין שולטן ושולטן נמלוה׳ נרצ׳ ועגשי׳ ומכריני מהם שיפין
קונו׳ לו בהתמשלות ובשנים׳ כי כל בעני׳ לא יפין ומשל לא על ירם ובביות
פארם מטה רגע ויסתלק ממנו באור ובפשלתה בעלוה ישגר כבר אור ובשנה כולה
פייני ואנחנו׳ שעקר באור היה כלו חלומו׳ אשר דוקה זה לזה ׳ומשל לו נייני
בשמש בעבור דרך בעשיות שכל אלו היה יותר עבה ועכורה מאוה׳ שלמעלה
ממנו כי אומר׳ שכמשה באור לא הב׳ שני כלל עבה׳ לא ירחה במקבל באור על
בעגשי׳ בראשון ובנבה למי שמקבל אותו על בעגשי׳ בשנה בזה עבה נמן למקבל
אותו אחרי כמה עששיות נמאתו עגשי׳ עכורה ותגונה ׳ ונן הב׳ עתן המלאכה
שעל כי אור עלתן היה מתעלם לבם על באור המתלבש בבם ומאותו באור נהיה
כוחם וכחם ומזה זה יפין המלאכי׳ נקראו׳ אברי אלקות ׳ יען שבאור הב׳ מתפשט
לו נשמות והיה מתלבש בכל מלאך ומלאך עד שנוח׳ שהמלאך היה אבר מאברי
המרכבה אחר שאור עלתן היה רוכב ומתלבש בבם ובוא היה אור מתלבש ׳ ומשל
לו עגשי׳ נרולם רולקת בתוך הבירה שבה חלונות רבי׳ ובאור היה עובר מן החלון עם
והב׳ מתלבש בעששיות אשר יפין בבי החלונות והב׳ מאיר לו בתוכם ׳ ואין ספק
כי בעששיות ובאור בכל היה עתן אלו ולא יתחלק לו בעששיות רבות לא מתר רבני
החלונות ולא הב׳ רבני ברכי הבוא ענים כאשר שאי יתחדו החלונות יתיחד באור

והנה הדבר שעשה היתור לו הפילוסופיא בזה החלק כדי שיתיחדו הנשמות המתלבשות בהם
ולא הביא הענין בבחינות הפילוסופיא כלומ' המלאכים כשנתמה לא בבחינות האור המתלבש
בהם · ונראה פירוש הדבר על שיתרבה הנשמה והאור עליון בהיכלות עד שיתיחדו החלקים
עד לאין · והנה הדבר כת נקודת הינוק שיתיחדו באברי נשמות על הנשמה המתפשטת בהם
ומחברת אותם הענין הזה כי אמנם שלא הדבר הנשמה עתה מתחלק לחלקי' אמנם
יתחלק לחלקי' בדרך הגוף המתחלק לחלקי' · ועכ"ז יתיחס אומרת אברי הנשמה בדרך
ההתפשטות הנשמה בגוף וכן יתיחסו נק' האברים לו האור המתפשט בדרך ההתפשטות
באברי' אשר הם המלאכים אשר יהיו אברי' שנשוא לו האור המתפשט בהם · ועוד יובן
בזה הדבר מעלת הנשמה בגוף על הצריך על מעלת המלאך כי המלאך יהיה
גוף חד יסודות הגשמי' מתקרבי' לו במקום והאור הנשמה שהוא הדבר עקר ·
הנה הנשמה א. הצריך הדבר עקר האור המתפשט המתלבש בתוך המלאך
ונמצא ערך המלאך לו הנשמה כערך הגוף לו הנשמה לא שזה עשוי והנה יתיחד
· ונחזור שזה שמעלת הצריך הדבר נקודה מעלת המלאך יש לבסתם מה הכוונה
הגוף ולפי כמה שנתנו לפני המלאכים כי לא הדבר לבם כמעלה בין הנושא כלל
כי יורד ממעלתם שאין בין כמעלת הצדיקים בין למעל' למעלה ונמצא כדרך
פירו' כדרך המלאכים · ית' כי נשמת הגוף נלקח לו מקום הנשמות אשר הדבר בסוד
נגד העליון כשאר כל הצדיקי' ולא נגע ממעלתו כלום לא גרמו שהיה לו לעמוד
בגוף על מעלה כשאר כל רוחות הצדיקי' בעולמו' שם לא שלא יהיו עולים ינהר
הוא שזכה לעלות ולהיות מלאך וזה הוא להיות ברכה לכל הנשמות הירד מהם
להשפיע ולחלק על ידו לכל שאר המלאכים ולכל שאר העולמות התחתו' · ועוד הוסיף
כי נודע הנשמה לחש הוא שנשפך למטה אף כמו שכתו' בסוד הפילוסוף מה שלא יהיה כן
בשאר הצדיקי' כי בשאר הצדיקי' יהיו מתפשטי' לגוף ונשמתם והנה הדבר כלה

בנשמה

בעבור נראה היות השכל בלבד אחר בהיות נפרד ובאותו לבד הבי׳ משתמש
בגוף של מטה ונשאר רוח ונפש כאל׳ נבדל רוחני נעלה למעלה והיות חלקו קיים
לעד ונשמתו עולה למעלה מעלה לו הקומה בראשית אשר כאשר כל נשמו׳ הצדיקים
ונעשה נפ׳ אלהים בלבד לא של א׳ היה שנית כאל תוך ממש כי תוך רוח ונפש
בתחילת כאלו עולה למעלה כי נפש נפרד למעלה כאל אל היא נמצא רוח
מנפש והשכל בלבד אחר עולה למעלה ונפש בראשון אשר נפש בעבור ובגוף
יורד למטה לעשות שלמות השכל כן וכן הבי׳ מהראש לבני אדם כמו שנא׳
בנוף מר׳ ויקבל בפסוק מי עלה שמים וירד · ואחר שעל היות מעלת חנוך ואליהו
גדולה מאשר הצדיקים יש לפרש למה לא זכו אותם בעולם הזה · ועוד שמעלת
האבות בבינתם מרכבה לשלשה ולעצמי הספ׳ כמו שנא׳ באבו׳ בענין ונפ׳ גדולה
ממעלת המלאכי׳ ומעל׳ המרכבה היא כי נשמות הצדיקי׳ אשר היה נכבד להיות
מרכבה הנשמה היא לשום שכר יתעלה בשמים עם עצמי העצמי הספ׳ עד
שהנשמה ברכה ומקור לשפע המשכלות המשכיל היא עד שעל ידה ישאר
ויקבל השפע היא כל המלאכי׳ וכל העולמות המתנהג עד שנשמתו הנשמה
יעור לו בשלשלת השפע בשוממת מן השמים לכל העולמות · ולזמן שבשמים
יתנאצרים נבאי לזה לא יתעלה במעט באותו שגרם שהיא הבי׳ יותר כשגי
המרכבת מעט ומעל׳ זו יותר לגופם כי כן נעורו בחיים כמו לאחר מותם נפשם
מעלה שאין למעלה ממנה · ועתה שבארנו שמעל׳ האבות הבי׳ גדולה ממעל׳ אליהו
וחנוך עבור יש לשאול מהן זכו חנוך ואליהו למעלתן זו יותר מאשר הצדיקים ·
והתשובה היא שחנוך זכה למעלתו מפני שזכה לגרש נשמה שלו שהבדיל אדם
הראשון עד חטאו שחטא כמו שעל בנוף בזה׳ בסוד׳ ולכן זכה לגרש זה מקומו
של אדם הראשון כי נשברא מקבל את האדם עפר מכונו היה כמו שהיה מקור לכל

במשנה בשמונה לשונות והתחתונים עד שלם בין מתחתיו לו בראותם שהם בין מקבלים ממנו וכל
כנגדו לא היה לא להשפיע ממנו להם כלבד כי ההתחתונים היה סוד המשכת
ההשפעה והוא אחר להם אלא היה ראוי להיות כן לא להשפיע מחקור השפע /
ונפש שאחר להם כאן ונתחתונים ונבראים להם לפי ענייניו׳ והמלכות מקור השפע לכל
,כמו כן כשהוא ונחה בה לשתתן חן קיום לו ולכל הנבראים ׳ ולהם נב נפש המלך
חמה שאמרו בזוהר פר׳ וישב וזל כד נשמתין דעלמין נפקי מהאי אתר דעייל ונפיק וכלא
נקיט לון גנזיה דחיי וכד נפקא אתגלגלת מן דעלא כולהו בהאי גופא דהרין סטרין וכד
האיכות דרוע׳ נפק ברעותא כמין אינון נשמתין בקיומא יתיר וכדין יתקיים כולא בקיומא
ורעו כאילו דחיי וליבא מהאי רעותא יתיר מכר נג אתרא אתקיים ׳ ואחר שנלון עוד
הכונה המלכות ומרכבה שאר לה לבאר עוד דברי אחרים צריכל כמעון ׳ והם כי על
אמת למלכות להשפעת ולהשנן כאויר ויסודות פעולה ולהתראות לבני אדם —
כמעון שנזרע לאת לה כמו כדוגמ׳ פר׳ וירא ׳ גם משם למדנו שלא יבין המלאכים
ידוע׳ כשבא ושניהם לא מה שימסר להם ידוע לבן פותרים לשאול איש ברה אנוך
גם משם למדנו שהמלאכי נדון למעלה מהשפע בשמונה עולם מתן בחסד מדת
אברה׳ שהוא נגד ויאכלו וכל כהן שהוא כהן שם ׳ ובזה בארנו שהמלאכים יבין יונקים מהשפע
ירושה ויבין פועל במעולות הפשט ויבין נקראו על שם הסבל כמו נבראים שהם
נקר׳ כן על שם הנברא ׳ תפריל על שם החסד והמידה ונפש עם אתון שם מאורות
יפים מהגשמי׳ מבריאה לגמר׳ וני׳ אותם המאורות יבין פעולתם נמשלים ונם חז׳
מאורות לו היה ההגשמות ובריאת המלאכים ולכן יבין מכונים על שם הספיר׳ ועל
שם מעלה הפשט׳ המלבוש כלא מן

השער הכה

בביאור ענייני הקליפות ׳ והוא כי אחר שעסקנו בשער הקודם
שכל פנימיות שקבלנו מהר׳ ביסודות בעולם ובתנ׳ וברקים

ובטבעו

ונטבוע' הביא לנו להסתכן מן יתאוו בחלומות ומי נתן שפני חשקא · והשגה'
כי בראות בזה כי מלמעלה לא הביא דבר רק יורד כי למעלה יפין בדברי' רקים
בהבטת בקנות עמוס מיד בהתגלגלות בדברי' והתבונן ממקורו ומאור העליון ויורד הש
בסור במדרגות ממדרגה למדרגה' יתגלגל ויתעבה ויתעבה עד שיתגשמו בדברי' נבדלי'
אבל מתוך אבל · ומתוך הבירור יתברר גם תמונה ונכנס נבדר בהתגשמות בגשמות
וגם שמאת מים עבורים וממנו שהתגלגל למטה ממדרגה למדרגה עד שנעשה ונתגשם
עד שמאותה פעולה נעשו כל הקלמות כאלו הם כנגד תב' הרוחות · ומזה לי מזון דין
מעקר מבל פעולה שנאמר · אבל אותה באדם לא יוכל אלא יהיה ממנו כמעט
פעולה · בענין שבתם שאבל אדם אבל אותה בפעולה הו' לא תהיה מתעלה בחינה
מעיטל לעיטל ופותח לברור אותה ונעשה בפעולה · וע' מזל אחר לי שמה
בירוע בהתגלגל ממות באדם ממקו' ביותר נגי ושלם גם שנאמר יתרקם ברחם
באשה יתברר ויהיה נז' ממנו דברי' מתנועתו בענין שברבל בתנועתו' בבם הדין
בגוות באדם הו' לא מיד בהתגלגלות ממקורו נעשה ונעבה ונעשה ממנו בפעולה
בבוא · אחר שנו' שבמים בעצמו' ובפעולה ונבדר בנגלה יש לנו להסתכן איך שנתגלגל
הגם הקלמות דרך המדרגות בקדושה עד מקומם · אבל בתשובה איך ניתרון לנו ד
תגרות בתוך נעשה להתגלגל חמה, וכן פוסק יהיו שני תגרות נבדל' כרקיון שני
שגלג באמה צו הביא מיוחד לברוא ונעשה עפור · ונמנו הבל' מיוחד לו בפעולה
הנ'ל ומוף אותה תגר שהתגלגל הקלמות למקום נוף אותה תגר יהיו יונקי' מהמות'
כל הנוהג מן השמש העליון כי כל המוהגות הביאו ראויות לו הקלמות מזה שכל
שיתן היה מן המוהגות ונעבד' לא חל גם נותנים על שני דבר עד היותו תכל'
תכל מדרגה היא בקדושה וכן העליון בהתוכי השמש בהתגלגל עליו גם הביא
גם נותנים הכל עד שיהיו ינקא ממן מדרגת בקדושה · ומזל לו ירע באדם

שלא היה מטמא עד שאתה ממי שאמר למנין / וממה שיש לבספתם עם' כשנין בקלפתו'
פוא מאחר שקורנת בקיצאית יפין משתלשל קשים לשלו וכל שלו הבי' לוקח שקורנית
משולתו אפ' כל דבר קדש וכל נמצא שאקם וכל שמשו שפני זירו לבוש אוינבלה
מן ממנו למעלה ינבבת שהשבעה דרך בקלפות ונשתמש היה שנמל בה (
בעמם כאה' מה' ויקבל) שהשובם כי בענייר אם' לא היה קלפות שולשת
נאמר' אחר תרין בבית כאג' נשב' כמג' הנוחם / וכל ברבבי' בקדוש' אגר יפין יורד'
ושלו' יפין יורדי' ושלו' דרך אם' נמתנו נם לא היה פינבאם שנרם לא כאגן ישלה
/ ולא יקשב שבנין מאויר דור במרבר כי אויר אל פיה בלוק שמם' ראי לא היתה
פכי אוף בין אוכל' קרש' בתון / ונמלם הכ' הרוחם אמרו ניפי טושי כלות משה
בבפנא ינמא רשטנא' נתחם לאריבא אשתבת מקטרן לנבא נקים בפנא חשך
חרל לנבא יתין רלא התות נבו' פום שפורם שבשטנ' שבבם בקלפתו' בבת ונשתם
שער ודרך לשתכם לברת בם נאות בשער ופאויר פיה פולק שמפם עד פנגם
לשל לו מקום ברושי לם ונם היה מנחת בקרושה פי שם שער בשמים / אחר
שוף הבנות בקלפות נשאר לם לבאר מה היה השולם בקלפות כי לא' שבותרנו
כבי לבקות בבם' בתושבל נגלו לתושבל ממני מה יתשאו ממני יתר ברנו לא
יפין קלפות ולא יפים יתר ברנו / רע כי בקלפות נברא בריתן בעראם ממנו
שבותרף בעולם ובבראל לבינתם מקבל מנוום ומבוסתם קנת ברין ופיבק ופינשר
ואם פין כלם מלאכו' כלם בתירי' במושיל פיה בעולם כלם נשבר על מעוליפם
ממנו שפין מוברת' בממולתם ולנם פוכרת לבינם פארם כגול כתיר' מורבב קית' פטן'
ויתר פרנו שאם ירים לבטום לו פטום יתר ברנו יסיתנו לבטובל ברנו ואם
ירים לבטות אחר פרנו יתר פטום ינניתנו כאומן שיקבל גמול כשורתו לו עם'
מפקיעות אם טוב ואם רע ולהת כאים כררכנו ונמבי משלנו פותנף לבינת יבר

בטובתם בעבור הרע לנסר הרשע כדי שיעשה המסתר ונתן עון בזה על התורה ·
עו"ל שבהתרף היות' הרע קדמה כי לבחינת מעלת הבחיר' בעלונו' ומסרו' ביד האדם
הנבחרת בחינת האדם המורכב מן הדין ומן הרחמי' על יתר הטוב ועל יתר הרע במשקל ב
יתר הקלפה כדי שעל ידי שתי השעמי' אלה יתגלגל המעלה הבחיר' הבלעונו' בשל ה'
כי יתר הרע הטוב הפיס יתר הרע פתם ויתר הרע הפיס יתר מנגדו' ובל עוד שהפיס
אדם מתלבש בדרכי יתבק ויושר הפי' יתר הרע עבור וסיוע ליתר הטוב · ועל כאלו ינצר
האדם יתבו הרע של יתר הטוב כדרכי השע ינצר הקלפה ויעורר בעצרה בתהרין
אשר מחוץ הפי' יונקת הקלפה ואז הדין הפי' מתגבר על הרחמי' עד שתתהפך מדת
הרחמי' למ"ה וכאשר ינצר האדם יתר הטוב על יתר הרע אז יתגבר כח הקלפה
והדין יתהפך נכח הרחמי' יתגבר עם שלה התהפך למדת רחמי' ועל סוד זה הרע
שאמרו שהצדיקי' מהפכי' מד' למ"ר · והרשעי' מהפכי' מד"ר למ"ה · וכל זה הפי' בסוד
השעמי' בכולל' בנשמת האדם אשר הפי' נדון להשיבה לו על מפתרדי' · עו"ל
כי לבחינת סבת הקלפות ממנו ההתפשטות וסבת ההתפשטו' היות כדי לברא האדם
בעל הבחירה אלו נמצא שהאדם היות סבת שורת נפלאות הקלפה לבן נתרף לשורתו
כלל היות' הטוב ויות' הרע כדי שיהיה יכול להנצר יתר הטוב על יתר הרע כדי
שתהיה הקלפה נכנעת ונשברת ועי' כך תהיה תקון מה שנפגם בשבירת עכו'
תוספו' אם השמא כי בכונת הכונה ומכוון נצחיים במינה יתיוסף לו הקדושה
והפי' שופר על ידי נתהוה בתוך הקדושה כמו שהיה מקודם הקלפ' נבלע בקדושה
ונכלה היה שופר ונקרא שית' הרע הפי' שופר ונשאה ית' הטוב כמו שאמרו ברמ'
הדין נשר תמור כי נשר האדם הפיס לתקן ולמרק יתר הרע שהתירו בגזרת מין
המשבר לגן המשמרות לקו' וגוגל' · ולפרון (?) פיטב (?) עין הקלפות יריב לבער כי הקלפות
יהיו בטלו בקדושה כחות בטל אדם בסדריו ובפעולותיו וכמו שיהי הקדושה הפיס

חוצה משולשות ויתרון ונתון לכל המשולשים מחוץ כן יתר הקשתות הביא חוצה משולשות ושוה
ונתון לכל הנבראות והמשולשים מחוץ · וכן שתי הזויות ונפילת הנקודות ובטבעם , כי
הנקודה יהיו המשולשים יתר הנקודה ובטבור' יתר הטבע · וכמו שביארנו הביא
נקודות בזוית קשתי' ושרשי' ראשונה ויהיו המשולשים אלה ומדרגות ויל נכון לכוון ויהיו
נגלה' בג' היכלות ומתנה' בג' צוות לבן ירוק ואדום כמו שנראה כסדר הקשתות אשר הם סוד
קו הקו ונון פרין נקי פרחק' המכריע בינים' כן הקשתות יהיו נקשרי' בג' קשרי' והמשולשים
והמגשי' אלה ומדרגות · וכמדרגה סולם יהיו המגשי' יל כחות נגד יל' נכון לכוון שכתב
ויהיו נגלה' בג' היכלות התחתונים המואל ויהיו מתנה' בג' צוות וכן יהיו סוד מתגאין
ג' קשתות בעולם' כל עמודי' כדמיון קשתות בענן · לא שנסתר בצוות יהיו מתחלקים
מחסר נפרין
מן המקושר כי כקרושה הביא פירוש באמיתות לבכיות כמן פרין ופרחק' אבל הקשתות
יהיו כלם עניים בגבולי קשתי כל נגלו לא יהיו רוחל בהכרעה ויהיו רוחין אשם לתוך
ולבן כמו הביא צוון פירוק למען בגרף שהיא הקשתות באצולת · ובכחות הללו יהיין
נקראות קשתות מתני שכן יהיו מקיפי' ונסבבין על מדרגות המקושר שכן יהיו בדמיון
מות הארץ המעגלי' שבאפורות המוקף מן הקשתות המולד אותו · ודע שלא ומשולשים
הקשתות וכח שוחקים ועמודי' מכות נאתיים ומורכב לא כעולם הארצות ולא כעולם
הבריא' לא כעולם היצור' כעולם רקיע' שסובב לו הנוי' יתחלק · וכל מקום
יאמרו כי הקשתות יהיו נעולי' בתוך המקושר וגלויי' שלהם ובדומה לו לא ובי' בענין
לא כמעט שבא הבי' היכל ולבוש לו בסוד' נפתח הבל מתהפך כן ומהולל למעני'
בתוכו ומשוש זה יהיו אמת' שהם יהיו נכונ' בהכל כי בענין לבוש במלך הביא
שנוי במלך עצמו · וכן מה שאמרו שהנחש בא על חוה ונטיל בה זוהמא ויהיו
רומזי' לו בחכ' שהיא הביא אם כל חי לא יהיו מדבר' אלא במשמעון אלא שהמשם
הוא כי בסוד הביא שני יצורים על לו היה' ועל לו בשלם כמו שבאמה יהיו ב' נקבה

והמין

אל חי א׳ לזרע ואל למי רננים כן למעלה עגור פיזיוס הפי׳ מיותר לשתוק בעופור ומקדוש
נפיעור בשמלי הביה מיותר לו במותר במחבוב בנעל כי שם הביה נערף בכסף
נבלו׳ ונפש כאל הפי׳ מהרבה בנכות בעולם את בחל הבין מהעורל מיד לשמות
פתריקו׳ שבם יפין קיין עקים אשר יפין ערבה מחוב כלמי העולם ואת הביה יונקת
מן פיעור בשומע מים שפרי׳ ונוב ברבה ועולת כתוב בעומאם הפל קומתו תיפ׳
ונאל הביה מהרבה תנוגת בעולם את בחל הביה יונקת מן פיעור בשמלי מן בחוץ
וסיוב בנב בשומע ממונ לו בקומה׳ ופעין כי אמר שלא הביה למל בחם לבעורר
ולהבוש את הפי׳ מהעורר בנחש ונחלמר קטוני׳ על פשעם פעשי׳ בעולם ואת יפי׳
מהעורר כח פרין פתק על שעשו של ישראל׳ ואת פרין הפי׳ שמעבו לו בשטו׳ ופינו
שהפי׳ יונקת מפיעור בשמלי שנו יושבו במותר ופסוק׳ ואת בנחש הביה ברוך
על עקבה לקבל בשמע בקר בהוא כי זה הביה כתו ואת בשטו הביה שועמה
חדורות בשמע ברוע בהוא וזה הפי׳ עשין ופסול בה נוסח שלא נפיה בנוב שעולם
בנחש והמאות לעולם תל לא שול בתעררות יושבו עליה חר קמוש׳ ונפש בשמע
בקר בנה הביה סור ערות כי כבוים בשטו יונקת מחוץ הביה כאשה שפרסה נדה
ולא הכא ליה בעולם במלך עד אשר תשפר ולעולם לא יפין בקלבתם עבוםי הגוף
בקרושה כלל לא יפין מתמשטו׳ סטה לעולם מטו׳ ותוםי עלינו מכתל עשין נו׳ קלבתם
שסובל על חוה באמנה קלבתם ירוקם וקלבתם לבנם בקרושה ואמר שבין בקלבתם
בקשם לאורך והתם שלש קלבתם לו הביה עגר קלבתם מהרבה לו בחות במורכבן
לו בקרושה ואמת בזולו שביא באמיר ופיא בחשש קרושה ופיא חלקם לרביעית
ובוא הביה קם שבין עפור לשמא שבוא כמנע׳ אמש יש להקוםי שלא הביה אמיר
באמנה כין בקלבתם רקם לבות ואמל שלא יחלו הביה אשם בבר לבולו כשביא
להם את כשביא יבשם שבשל להם עתה לבתוך׳ ונסור קלבתם זו נאמר ונגף

לא סביב ומתהפכת כענין החשמל ונק' דיוקנא בחות · ומהם שהקליפה הנקראת ברגיעה נפיק
מהקליפה שהקדושה שותר לא יכין מנוגה אותם בגלל שיש שם הכ קליפה ולא יכין
מוכן אותו שמפה מהם שלא נכללת כי מרכבה שמאלית שבנוכחו · ודע כי לו נכף
כחות אף הטומאה הנ"ל שמות הטומאה לכל א' כח עניינו ומעלותיו ונקראו
בהם ובמאמר סתרי המקובלים

השער הכו בביאור ענין היכלות הטומאה בהדרגתם כהקבלת
הטומאה כנגד הקדושה כי זה לעומת זה עשה
האלקי' · ההיכל הראשון קרוב לעולם הזה נקר' בור · ההיכל השני הזה
נקר' שחת · ההיכל השלישי הנק' דומה · ההיכל הרביעי הנק' תחתיה
טיט היון · ההיכל החמישי הנק' שאול · ההיכל הששי נקר' מות רע
צלמות ונגה תהו · ההיכל השביעי הנק' התהום רבא · ולכן יכין
היכלות זו לעולם הזה כנגד יכין עשרה תגין הרוצים לבא מיני מלאכי
חבלה ומזיקין ובכן הבא סור מרע בעולם ובהם יכין רע וענשי' שבהם ה
הנעשי' בעבירה ונכתב' בתוך היכלות הקדושה · והנה והששי היכלות הנ"ל
יתבארו בגוף פר' פקודי · והיכל בל בינה עליון מכלם הזה חלון שמהות
הנמרור בתוך מורכבת הקדושה המקיפה' ההיכלות הפנימיות ונעוץ בתוך והיא
נקר' עקבא רהינון רבה נמצא יכין החיצונ' ויוצא' מהיכלותיה בקליפה
ויכין מהמגעשי' בן מרוחה הראשונ' שהקדושה כנגד כנגע' בקרום ויכין עולם
והמגעשי' עד תתוה הכלל ונמצא הכלל יכין תנור' ונגעי' בעקבה כ נתבר
ונתהקעו למטה בתקונן ולא יצאו לחוץ · ולבאור היה נראה כי היכלות הטומא'
הנ"ל יכין היכלו' ולבוש' הקיפה' כל כחות הנ"ל כנגע' הקרום אבל במסתבר הוא
כי הנתו' הנ"ל יכין נכללות בעצמי ההיכלות הללו והקליפות וההיכלות הכל יכין

דבר אל ונעלם ל' הפיכות הלא יהיו ל' מיני יתר כרוב שהוא הרי קוטב את חלו
כל פיכות ולכן נקר' יתר כרוב כל שמות ונעלם כל הלא הפיכות יהיו ל' חזרות
בנפשו שהתחתון שכל יהיו נרות המושל מיתר מיני השעשו' אשר יהיו נמשכים
ונשפל מתוך נפשו שהעליון רחמנו' לצנים.

השער הכ' בביאור סוד האותיות · הכל חשבת פינה מעין' פקדש
הסכמיות וסימני' מורות' למלוכי חותמי הטבעת
כל הדברים האותיות אשר בלשונות ובספרים שבנותה בבית ביתי' חפי חיותם בטבעת
כנת עבאיי ולפי זה לא היה עקר ברושם האותיות לא נמי טבע המדבר לבד ואחר
הבנת רצון הכותב לא ישאר בספר שהוא הנושא כלל ולפי זה אם יעתק אדם כמה שני'
למחור דברי הספר ולא יבין את לא יתחבר מהות לבל הספר בתו ואחר זמנו ולא נפי'
לו שכר בעמלו ואין הדברי' כן מ"מ אלא באותיות הקדש הרי המאמינות ורוחניות וחיות
שלם וכן יהיו מתיחסות בצורתם לה מאמינות שמהם כי כל אות ואות הרי ונותנת
בצורתה ושמה לה רוחניות ידוע ולה כחות חכמות' הספי' העליונות ולכן אי' הרי צורת
רוחניות ואני עבד איתנו חושב הספי' השתלשלות חוזרן למחרן' ברוך השתלשלות
הספי' עד שתהיינה ואז יתלבש באותו הפי' עד שנקרא שבצורת הפי' כמעט ופיכה לרוחניות
הפנים · ולפי זה כאשר האדם יהגה ויניע אות מאותיות בשמעון בכברת יעורר
הרוחניות ההוא עד שתהיה מין יתהפך יצורות קרושות אשר יתעלו ויתקשרו בשרשם
בענינים האצילות ולא זה לבד אלא אף בהנהגת הספי' כוונות השלמן שורש ומתלבש
בהם וזה הסוד סוד קדושת ס"ת נס' נס' שכלתיות שבין עמודי בהם · וזה הפי' סוד
מבינת האותיות שפזורין בתבנית הלוחות וצורתה ס"ת שלכ' תנינא בן תרדיון · וזה
הפ' סוד מה שרצו ורמזו על אצבע בראשונו' כל מה שתראה איקונין של מלך
באצבעו ביד וברך ופתיעקות בין הולכ' לבית הספר ומורי את הא' ובה' באצבעו

אמר המקבל ורגלו על מרכבה נ״ע׳ · ומה׳ שהוא הדיו בין האותיות הגדולות לקטנות
במה כי האותיות הכתובות יפין כרמון עת ואותיות הקטנות בתוך יפין כרמון
רוחניות לבד והקטנות בתוך יפין כרמון עת כערך אותיות המחשיכות בלב השכל
ישראל· ונפש עמן גם הדיו כערך האותיות כל זו כתוב עבודה אחוש כאשר יתחברו
כא׳ בתיבה מן התיבות לפי שעה התיבה והסבר אותיותיה הדיו שעור החתוך׳·
ואל יתוסף וירבה עליה רוחניות כללות כלה ולא ממנו גם יחסר כח שפיה לכל אות
ממנו עבודה לא שחיבר המגרס יתהוה מיזוגיותם מכל אות לבדו וממנו גם הנה
כאשר יחסר הארס הנה מן התיבות יגיע כחות האותיות המיוחדות בה והסבה
הגעת הכחות הדיו והנאתם גם בגוף על מעשה השחור בגולה שיתעוררו מן הגוף
הנושן למעלה המעלה הפיה עד יתפוס חוט הכלל בין רוחניות ומציאות חרש
הדיו כמו חלף שהעלה ויתקשר בשורש עד שימסר לנשמה המעלה בבריאות וגם
הדיו סוד בזכרת השמות ונגעת התולה · ולהבי׳ הטבע שנון הסוד הכ׳ צריך לבעל
כי עם היות שיפין התיבות והאותיות שוות בתבררם והנגעתם לא ישוו ברוחניותם
ובמציאותם אבל יתחלקו לפי סדרם ומקומם וסמיכותם לדברי׳ אחרי׳ ולפי כונת
המדבר והלומדים · וגם קם שתל נחה׳ שכל זמן שיקר׳ אדם דבר מדברי תורה אעפ׳ שלא
יבין אותם או משכתום לא יגיע לריק ולא אבד זמנו ונאמן הוא בעל מלאכתו לשלם
לו שכר פעולתו · אבל מה׳ לא הדיו רומה הקורא רה׳ ואינו מבין לקורא ומבין · כי
נראה על המשכיל הדיו מוסף כבת השלמת רוחניות האותיות יותר בשלמות ויותר
בדקות עד שיתייחס בערך שמה לו רוחניות אשר הדיו מוסף מי שלא יבין מבין
ובין הדיו הפנים בין הרוחניות שהדיו מוסף מבין סוד עניני הדברי׳ ברוחני׳ אשר
הדיו מוסף המבין סוד צורות האותיות וחבורם וגלגולם וצלצולם ממה כתוב שבהם
שבהם יפין יתגלו׳ לברוא עולמות כי המשכיל ימשיך בדבריו רוחניות מאד חזק שמנע

הדיו

הבינה בבחינת נצח להת' ונחש סורות מקבל יוסיף בדברים רוחניות חיבר הת' שמא נפיש
בבחינת שמחה להוד׳ ׳ וסקוטין סוד תרנת באותיות יוסיף בדברים רוחניות חיבר פנים
שבינה הבי' בבחינת שמחה להת' רבינה בבחינת שמחה לנשמה וביא אשר הביה נקרא
עולם הבא ובעולם הבא יהנו כל הצדיקים למדרגה זו ׳ ואחר שנת' דרך סודות המשין
בבאור מקום כללות אותיותם והנינתן ׳ ובוא כי יש שכתבו כי אל״ף וכ״ף בן יפין רחמי׳ ונקור׳
את ש״ו יפין רחמי׳ בינעמ׳ כל' חכ' סע' יפין הזוני׳ ׳ מכל רבות יפינדין במור ׳
ובשתרים לחבר שמות והצלות ותיבות למי שמשגלות אשר הרים העשה מרכבה
עולם את כונה ׳ וכמו יחסר אמת לבן ראשונה בנך כמות לה' התחנות שבס
משגלות שמקבלות רמג נמצא רבינה רין ורחמי׳ ׳ ושאר יבל אותיות מגושות יחסר לכל
חכמה להבסין ׳ ואומר שיתלכן בסדר זה לא חמן זה עשה פירוש בקונטרס קונטריס
בספר כי יפין נבנטי׳ ועלויו בכל ספר' חן בספר הקשלות של אמ״ש שיחסו אותם
לחכמים לא חמן זה יקשה פירוש בבינה כי יפים ענת בינה שבמחקה את לבמין
ונן לשאר כל האותיות ׳ שנ׳ אמרו בגוף שלפת הבינה כוללת כל האותיות וביא נפיש
מקור לבם וכלם יפין שנאל חכמה ונאחז יפין נחלקו ע״ב כתר בנך בן את יפין
במן פתח בנך בחס פנת כבשת מ׳ בת׳ ׳ שיל' לחוס יפין במן פרחמי׳ שיפ' כרמה
לחו׳ בסוד ס׳ בחז׳ ׳ ונמצא קרשת יפין במן פרין ונמצא בנצר׳ קרש בבו ה׳ בחו׳
׳ ונמצא שתבו׳ בת׳ נ׳ כל שאר בסם סמך ׳ ונבינת שלש בכל ספר׳ וספר׳ בנך שלש
קנים בין למורות של אל כולם המשגרן ׳ ולהבין בישל דרך בשלשל׳ מתנאורת
רוחניות כללות באותיות אשר נהב' למעלה
צריך לדעת כי באותיו׳ יבחר בן׳ בחינות ׳
נפש אור חיים רקיע ובנה בה בחיטאות אשר
בין כשמשגלות בבינה להת' ונכנסים לבורות

שנקיין כמס׳ פין רקות בלתי מתנקנות כאשר פנה שתביא מגוש מנשמות מקשיי ׳ ואמת׳ נקמטע
מחס׳ לנער׳ ונער׳ נפוגג ונמנע יותר עד שנפבו כמתיצאות מים ומתיצאות מים בנער
פיה מתר במיתערפת בנוק׳ לבנער׳ ומנער׳ נפמוגג עד לתת וכתת נפנו ונתלג
יותר ויותר עד שנפבו כמתיצאות רקיע׳ חשק לבמסכת יצירת פולי כשתקבה בבורח
באם במתיצאות אור וכנות בשתלשלות הביא מתפוס במתיצאות מים רקיע שמה
נרעשת וכבתה באשה הביא מהרקם ונבקע׳ ונשנין נם שהשתלשלו פחמשה ספי׳ פעולו׳
שנות ימי בפיקת ולבן כמושב בראשי׳ יביה נבר חמשה מעלו׳ אור וחמשה מעלו׳
מים וחמשה מעלו׳ רקיע ופסלי׳ ופאניות כבל ביה ענין של לבם ונם כי פאניות
ירתלקו למחשה מתיצאות וכל מותג ירוק למשרי׳ אתה אותיות פנכן ירקון לבשר ׳
ואותיות בתוך ירקון לנערה ׳ ואותיות בלשון ירקון לפם׳ ואותיות בשנים לירקון
לבנת ׳ ואותיות בשפה ירקון לאור ׳ וכל מותג הביא אותיותיו נגלו׳ יותר מאוניון
במותג של מעלה מחע כמו שיביא כן בשורשי במתיצאות שיבין בספו׳ שכל אחד פיה
עליות יותר מהם של מעלו׳ מחע ׳ ופיה באוניותם חתיצאות מקור בניתם הביא
מחינם כי שם תפי׳ תחלת נגלים אבל עקר בניתם פית׳ חכת כחכמה כי שם נגיעת
חכמה ששמש אור נשמע בבינ׳ ומאורה פשמע נמצא בבינ׳ בנית באותיות ולא בניה
ממש לא בנית אור כת״ כי קם זכרכמה לא פין אמי׳ כמתיצאות אור לבוב רקוחן
נעולם במשרו׳ אמת שאותיות נגלות יפין תכמה ׳ כשנשות הם׳ ׳ קטנות מלכות׳
ובנים כי כאל הביא באות נגלה ירקון שתביא אורה ורוחניות שמשמעת מאור
פחכמה ונן כבינות׳ ונן כקטנה ׳ ונקרא אחרו שסוד אות קטנה נגלה הם׳ בבינה
אנכסור בלבנה כמלכות ׳ ולפעם ביטר כלל כל מדברי׳ שנקמרו צריך לדעת כי עם
בינה שיצמת שנות מלכו׳ ירקון כספיר׳ מלכו׳ לא הביא בנים מחש שירקון באש
פעמא לעתי כספירות פיא כי אין באות נגלה כל עתי הספו׳ חכם ׳ ומהו באוניון

יפין

יבין צורות נבדלות מהגשמיות והבדלות מענים פשוט' ואין ראוי לחשוב שיבין פעולת
אלה הצורות נבדלות מהפשוט' שענין בהכרח נעלם בהלמ"ד והרכבות אלא יבין חלק מחלקי
פשוט' ובענין כי בכל שכל ושכל' הסבה כמה אלה אלה והרכבה הרבה רבות מיני אישיותיך
ושלמות ונשמ' ומציאות אשר לא יכלה שכל אדם והלאה ויש אות שיהיה בה קצת
ענין מספר אל' ויש אות שיהיה קצת ענמ' מאות ספיר' שהם ולא אותם עגול' אלה
שלמה ויש אות שיהיה מדבר יותר בהלות ויתלבש ענמ' שהם כל אותם ארבע'
אותיות אל המשה ונשואם בו ויבין נחל' באות אל ברוב יקנה ונורכה לו עצם
פשוט. ויש אות שהם' הנה בחל' אל אותו פחד אמת' שהם' הם' שבחל' או שעם'
או כמו מאשר פשוט'. ונשם זה יתכן שיש פינה שאמת' הם' בחל' ענג' הם' נחלת
באותיות בוקף שם בשם כלות' בשר ועל' זה לכל פחותיות ולכל פשוט' ובכל נפש
ובני בכלל' ובפרט'. ועל' צריך להעתיק כל הרכבות ובחינות ובאותיות' יבין שואבים
אישלות רוח ונשמה ויתנן מגוף פשוט' כל אל מעגל ובחינה ירושה מן פעולת' ובחינ'
אשר יבין מהלבשות באותיו' ולכן זה יקרא אותיות וכו' מיוחס' משם בהם' והו' ומשם
בבני בחינה שבם יבין שואל מהם ונם עצמם וכו' אלא שלא יבין מקורות לשלג
ובינוב' הסבה חלק זה. ולמשכל' ירחנו אותיות בשם במשכל' ובכתות בקהלתם
ומתלבש'. ובמקרה לו שגורל' ומקורה' בעלונ' ומשכל' ירחנו לו שלמתם
ומקורות בעלונ' בנים ובמקרה לו בשכל' בהתהוו' ועל' זה ישתנו באותיות
בחתונה ובמציאות אישלות עם פינה אותיות שוות בתורה כענין נ' שלאם ל'
הבאים שזו הסבה בכל' וזו הם' כחל' או זו הם' בחל' וזו הם' בסוד ועבג' בכל
הסבה דבר אל מיוחד' מקשרו' זה בזה וזה בזה בהלבשה מקשרם בתחלה כל
שלשל הסבה מקשר בשלשה ומתנו' בשבר יריעה קשור בשלמות ובשלשלת זה
בזה ושלמה יריעת פעולת בשמות ואשר יקר' אדם מהם אינה דבר יקרא מרורת

מתוך ברכתו כי השם אשר לו הברכה טוב ונדיב עם רב בשפע אל להודות לגלגל יתעלה
אמנם נאמ יתעלה ויתקדש תם ונשלם כן השם אדם הראשון להשכיל אחר ידיעתם כדי
לדעת גדולת האל וחסדיו כן העולם עם אותם המשכילים שנים כפי ידיעתם סתרי התורה
אבל לא כדי לעשות מעשה

השער הכ״ח

בביאור סוד הנקודות · דע כי מהם שקבלה השם לעשר
נקודות המשפט מהם יקראו מלכי׳ קמץ צרי חולם חרק
ושרק · וסי׳ פיזמון מלכים שהם תמיד במעלה קדש לה׳) וה׳ מהם יקראו עבדי׳ עבד
אל השם להלך אל נפש פתח סגול חרק כלא יוד חטף קמץ קטן שמתים · וסי׳
שרקין ונהל עוד נקודה אחרת אשר תהיה עבד עבדי׳ והוא השוא · והמלכי׳ ירמזו
על ענמי׳ נאצלו׳ ממקור נעלמי הסתר העליונים · והעבדי׳ ירמזו אל מתפשטות המלכי׳ אשר
להם כחו׳ · כי מהרה השם בעבדות ונהר הוא מעלה השם בתורתו · ונפש לזה
זה שבמלך השם מראות העליונים אשר בה יבין נראות כל המראות העליונות והיא
השם מלך כל הדברי׳ הנסתרי׳ לבן כל הדברי׳ במחשבה נקודות אשר ירמזו למחשבה
סתרי׳ עליונות שהם יבין הנקוד׳ והנעלם והחכמה והבינה ונבחר השם לשם מראה כמ׳ שבהם
יתפשט · ואין הכונה שהמדות יתראו בהם על כחינת הנקודות לבד כי כמה כחינות
ומתפשטות יבין כמ׳ שבהן יתראו העליונות בה כי היא השם כוללת כל הכחינות והשרש ·
והעתקי׳ העליונות לא הכונה לומ׳ שעומדים המאורות העליונו׳ אשר יבין נרמזי׳ במחשבה
חלבי׳ הם יתראו כמ׳ שם כל עבדי׳ בכלל׳ בה כי היא השם מראה המאורות העליונו׳
בחרטות נגלי׳ ולא כחלוקת והכונה נכ׳ כמו שהשם במקורות העליונו׳ · ודע כי עוד
היות שישתנו הנקודות באותיות שנות עבד׳ ישתנו בהיותם ונחשבים כדרך שנ׳ באותיו׳
ועם זה אין להבוא אשר יתראו הנקודות מרומזי׳ מתחלפי׳ זה מזה וכמ׳ הכל יעלה אל
מקור אחד ושורש אחד · ולפתוח הטוב ענין הנקודות צריך לדעת כי כללות הנקודות יבין

ועתה

שעמו דק׳ מהשתמשו׳ באותיות ונקוד אשר שהוא היה בהכהה ומשם ביותר נפלאים
ומשם היה המאורות ושלשתם על כח הכח׳ ונשען כי גם יהיו יותר מחכה׳ ולא
יותר בהיותם׳ בהיותם ממקומם עוד לא יותר בהיותם׳ מעמידיות רק יותר בהיותם
בהתקרבה בבת׳ כי מכהים׳ אחרונים של כף פע׳ אורך ולכן לו שאר כהיותן אשר
היא הנה מתאחר בהכהה ושמירת הנקודות והמגשו והשלך בהכהה כי כל עבון
הנקודות כל׳ כי בהשטם שבשמים פפ׳ כהכהה לא היה מתאמת נקודות אלא
שמש. בראשי לא כהל׳ כמש׳ הקודם לשען כח הכח׳ באותיות : ועוד שען שיהיה
הכח׳ שערך כח לו פטם ופטם שערך עצם לזה כן יהיו הנקודות שערך באותיות
חמש אלו יהיו שעמו׳ מהמגשו׳ מאור בהכהה ולא יהיו שעמו׳ מהמגשו׳ מאור פני ם
וכן לא היה לאותיות השנים ובכם לא על הנקודות כדרך של היה לזה ושנים
לא על הרות ׳ ואין לשאול על׳ אשר אמר שיהיו בשמש כמספר מחוץ פתך
בשמים׳ בעולם שמתהלך מוריעה עצמו כי זה שהיה כמשל בשמים׳ מתחלק
בעוניה׳ שלא יתחלק ענין לעין בתוכם ולא יאירו עד שיתעבו כפים ויגען בשמש
ועוד באור שיאיר בעולם יתחלק ענין כל על׳ זה חפם וכן היה שען לנקודות שפי
באותיות ולפי תורגם אור הנקודה כן יתחלק אור באותם וכפי תורגם באור ׳ ולכן
כל אור הנקודות כי לא ישתוה נקוד הכהה׳ לנקוד בשמש ונקוד בשמ׳ לנקוד
באותיות עם היות הנקודות שוות בהעררם ולכך כפי תעלה הנקודות על באותיות
באותיות בתעלה הרות על בשמש והענן ׳ ואם אף למה לא יהיה אסור להתנן
נקודות השמש כמו באותיות. ׳ זה שיקרה לו בנקודות והשעמו׳ כמו שקרה לשם
אחים כי לבנה בהעלמותה לא נשלם גם שם כן׳ אחים נשלם לבנה לו לגמרי
כמו שוה׳ בשמש׳ שם כן ׳ וכן הנקודות׳ לבנה בעולם לא נשלם לא לבנה לו לגמרי
לגמרי׳ כערך הכהה הנקודה׳ לו בשמש שאינה נמתח׳ ואמר שהב׳ נם כם טושי
למה לא נכה׳ הנקוד כמ״ת:

השער הכ״ט

בביאור סוד הטעמי' ודע כי הטעמי' מקורם ואצילותם הוא מן הכח מקום נפש יפין [illegible]

והמשכותי' מבחינת אויר הכל כינהם וכמו שלא ישתנו הנקודות באותיות וכתיבתם
הנקודות עם היותם שנין כן לא ישתנו הנקודות הטעמי' עם היותן שנין כי יתחלפו
בסבת מקומם ושמותם עד אין תכלית כמו שנז' בשעורים וכמו שהנקודות יפין כמו
כגוף לאותיות כן הטעמי' יפין נשמה לנקודות ・ ומתוך שיפין [illegible] מהכנתם על
המעלה מזה כי אין מדרגות נמוכות ושפלות וכן יפין עליונים בנשמו כי באותיות
מקבועות בסוד המספר מאתים יפין מתבארות בכלל בעשמו' [illegible] היטב והנקודות
יפין רוכבות על האותיות כרוכב על הסוס ולכן רקודן יותר מאותיות לא יפין
תוכן באותו בנשמות השער לא בבכרה שבוא הביא אחר בנכבה באין כנגד [illegible]
במשך המהלכי' מן הנקודות נעת באותיות לא יפין [illegible] לא כתוב בשער הלז
יפין [illegible] ולא [illegible] כנגד ממות הכח שלא הפי' מתחר היטב עם היותם לבד
לבוד רקודן ・ וסוטה ומתנועת שלא יפיס [illegible] כל כמות לא הביא נכר על
הנקוד שבענן בכרה שלמות עד מאד [illegible]

השער הל׳

בביאור ענין הצרוף ועניין התמורה ועניין הגימטריא' ודע כי הצרוף הוא שיתחלפו אותיות התיבה מראשה לסופה ומסופה

לראשה ומסופה לראשה כמו מספר האותיות ותלופה כמו [illegible] בתלו[illegible] והוא מראשו
לסופו ומסופו לראשו וששה ראש התוך ותוך ראש וסוף התוך ותוך סוף אכל באותיות
שלא לא ישתנו שלא ישימו כצרוף נס מעוה שלא הביא כצרוף האחר ・ ומה
מספר האותיות הרבה כן ירבו הצירופי' / וכמו שאמרו בספ' שתי אבני' בונות
שתי בתי' שלש בונות ששה ארבעה בונות כד' ה' בונות קכ' ・ ששה בונות תשכ'
שבע בונות ה' אלפי' ומ' מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכולה לדבר וכו'

ודע כי עם היות הכוכב מן אותיות המזלות יורע מן הכוכב עבור הכוכב ולכן שם כן
ל' לא יתנועע הכל בהם כראוי לו' אבל' מצד שינויו מחייבין מצד כחו הם ולא
בכחו יגיעו הכח' נסור פירות הכוכב כי כחו שחוזרי האותיות יתגלגלו ויעלו ויירדו
זה על זה כן סוד ברוחניות המתלבש בהם יעלו ויירדו זה על זה ובזאת יעלו' ועורך
רוחני' אור המתנוע' עד שתעלה במרוצה' על הגלגל עד שתמצא על מרכזם כסוד
אור תנדי שבסוף השנה ראש ובראש השנה סוף כמו שנא' נעוץ סופן בתחלתן בג'
בספרים ' וכמו שיתגלגל חלוף בתנועה' מתר חלוף קרימה באותיות זה על זה
בתרוף צו' נמצא עד שיעלו בתנועה' לעין הבינה ולכל זה רמזו מחכמי מתחלת
בספר וכת כמו שתבין כמו שנא' ' ונעוץ בתחו' בעת שנתלף אותיות היכה מה
באותיות אחרות נעלמים במקומם ולא הבינו בחירת התלוף בגרסים על דרך הפירמן
כי על כן תמיד סדרי שלמה' תיבות בדרך סדרים ונעל' ס' ' וכב' אותיות סדר כמו בצירוף
שלמא תיבות כל אות יתחבר עם כלם ונצרף שלמה' תיבה' שהוא חבר בו אות מראשונה מן הכוכב
כן צריך שיהיו התמורות שאר באותיות וכל כתי' כל שלמה' תיבות בין יעלו לכלל שעור'
רלג בתי' ' וכתב המקובל שהם' שעור' יתחקקו מצד נאמר ' ולפי זה עבון המחודש
וסכתם צריך לדעת כי באותיות יבין ינחיל מתה כי שם הכוכב עמד בנינם בעולם
בפניו שמונה רקיע וכתב' הכוכב סדר שלמה' תיבות עשר כתב' אב' יך בן נגר' ונמלא
הכוכב סדר שלמה' תיבות למספר כמו הדרך תמונה וכו' ' ובטעם מצד אשם יבין נבר
ונקבה זכר בצחו' ונקבה באש' כי כן הם' דרך בתורה כי בעל אשר הכוכב התקוקם
בתוכו מלמעלה למטה ומתהפך כתהפך מלמטה למעלה ובכל זה' בסוד אור ישר
ואור חוזר כמו שנא' בג' בספרים ' ובסוד עולם בכבר שלג שלמא תיבות בסוד
אור מים רקיע חסד נבראו הם' ונתן יבין במעשה ולמה שבכם יבין אלה מהרכבות במעשה
יתבאר המש שלמא תיבות כנגד יב' אותיות מצד שמו יבין גלגל שמתני לו כתוף לו '

ותהיה הקשת שבוא ברקיע הגלגל בחלק שביא הלבנה · ולהיות מהלך הלבנה יותר מהיר
ממהלך השמש לפי שהגלגל הוא לקטן מאד לגבוהי יותר קטן בהם כנגד בא ·
ועוד זה יהיה לפי במה זה את כל וכו׳ כאשר המספר הלבנה בגלגלה ועוד כן בתחלה
בעמידת הקטן · בכ׳ שהמזל הוא׳ שהחלק וכן כל שאר כוכבים לכן וכו׳ ועוד זה יהיה
כלל · ואין להמזל היות אות מקבלת מחברתם עם של אחד בן עוף חמה שהם בממוצע
הביאה כלומר מעשר נכל אות ואות רבי׳ כלומר קטנ׳ אותיות כי כמו שפסקו הביינם
כלומר מי׳ כן כל במתמעט קל׳ הביינם כלומר מי׳ כבר שלא יהיה תמיד בעיבם ·
וכמו שכל מי הכל כלומר מי׳ כבר שלא יהיה תמיד בעיגול כן כל בעגול במגשי׳ בממוצע שיש
הפס יהיה כלומר כל שיש מחבריו ולא הבי׳ חלק בעיגול לא עוד חלק פסוק וכן פנים שרים
שבינלנו יהיה כל מי כלל מהם · ומתוך זה כל מי נגד המאזנים הבי׳ כמזל שנכ׳
המקום מחברתם על שרוף כלומר בעלות זו חזו כמוך שנתבאר · ועם זה לא
יתלא שיתהלך כל מי המאורות הכוכבים כאיזו שהם כין שבה הכל חלק מאזן בצית
שמתהלך בה לא שבו׳ בעגר הביה באות בנוכה כעגר בשם ואותם במקבלתם
הביה עוף מחוג · במזל שם יהי׳ יתהלך כאשר כנ׳ חלק נהם בממוצע הכל בסוף
שמש מחמה לא שיהיה כל עתה בל שהכן בחלק ומתוך זה כת בתמול לא ישובת
כאבוף כי ביאוף כל נעלמות באותיות הבי׳ בשם שנשרף ולא תהרהר לא שנפתך
כערך בנתיבות מכל בתמול ותמעט כת בשם כמ׳ון לכל שאר המאורות ושחות ·
ונתן מוכח כי עניין המאורות הבי׳ במעט כלומ׳ שיתלבש הקנה במעט ויתחלת בשמש
ובהגיע׳ בהמורות המאורות ובזה יהיה לבוש בשם בזמן בגלגלת ובזמן בגאולם הביה
מתמעט הקנה מכל בהגיע׳ בהמורות אלו · ונתי׳ שהמאורות אלה הבי׳ לבושים לא
בשמות של מעט במזל כזה כאל שם כן ל׳ יתלבש באותיות חיצון הביה מורה של
שיתלבש בשם מעט לבנה בקצוב כן וכן הבי׳ לכל השמות שיתלבש אותן בהמורות

באורות

באופניות · ומה שיצריך שנדע הוא שלא תהיינה כל חלקי כתות כי יש שהפיה עולה ולא
יורדת רק שתשבון כל אות ראשונה הפיה בכל בית מחנה הפיה עולה במספר יותר ממספר
פאות ראשונה שהפיה בבית פקודם לשם ונן יבין פולה ונעלי מתחלתם לסופם נזה
הפיה חוזה על רבקות בלפתא כית בפיא במקומם מעליון ולבן הפיה עולה כנגד חעל
בחשבון אופניותם · ומה שלא הפיה יורדת תורה על הנקת עליות עד שלא הפיה לם
יורדם ויש לפתא כית שהעלם והנד בנא את כאו לך שהעלם עד תחיתן והגר נזה יורה
שהעלם ולא הפיה עולה בחעלם ומרכזם בשאר לפתא כיתות שהפיים עולם ויורדות
בשוה · ויש לפתא כיתות שהפיה יורדת ולא עולה ולפי שיעור בעלם וסירידי זהו
מררכת ללפתא כית · ולא כלפתא כיתות הפיה כן לא אף כשתות כי בשם אשר הפיה
מישרף בתמונות ללפתא כית בעולם הפיה יותר חשובה ומעולם חפשם במישרף
עם ללפתא כית בעולם ויורדת ובשם אשר הפיה מישרף עם לפתא כית בעולם ויורדת
הפיה מעולם חפשם במישרף עם לפתא כית פיורדת ולא עולה · ודע כי בעלם הפיה
לתורף פקלם וסירידם הפיה לתורף בפשתותם וכל בשמות יבין עולי לקבל ויורדים
לפשתיני זולתי שם לב שעולם ונאינו יותר לפרות על עונש עליהם ופתיחון בגורשן
ולבן יתבן עלין לגמרי שפוא הפיה חוזה רין עם פיות שלא הפיה עבר בוייתו אלא
לשבת לפתעלום עבדי כיון שהפיה עולם לפתעשר ולא הפיה יורד לפשתינו הפיה
פסלקות ורין משתינו · ועם קר שנלביה ראוי שלפתא כית של את לך בו ונו׳ בחורה
על בעלבה הפיה כתב כסור פקלם ורין ולפתא כית של הגרן הפיה כתב כסור
בפשתותם ופרתמו · ונה הפיה בבסף מה שכבר בר למעלם · וידוע כי לעולם הפיה
הגרן כתב ואנו לך כפה לא שיבין כסור אחור נקרם יראה של קורם בנסיר של מוב
שנאמרנו בשנו מענע פירח שבין אחורי באחורי מהרבק כשו והיה פנבר מנום
למעלה ברשין והנקבה מנום למטה אבל אחר בנסיר שנפתבנו מנו בתנו ונבר

שתיהן ויהיה כלפי מטה לא הנקבה והנקבה הקטנה והיה כלפי מעלה לא בדבר הב' אבל
זה הוא בדבר כשהוא בהשתוות כשהוא אור ישר כמו' נראה בשכן בנקבה כשהוא בקבלה
כשהוא אור מתהפך כין · ובקוטרי' הפיה ענין כמו מספר אותיות הרבה מה במספר
אותיות הרבה אחרות זה בזה ובענין בקוטרי' יהיו חוץ מספרם שנחלקו שנאמרו
בדברי המקובלים וכשר המספר רק הפיה כי כל אות לפי מספרו יהיו בחוקיו כי
המספר לא פנות על תנאי ועשר היות שנבדל שפא' הפי' נקודות בכתב ותשובתו אחר
והשו' מורה על ענין זה · ובהיות הפיה נקודות כמו אל בענין מקום שיהיה והפיה
מורה על ד' חוצות ונראה שבזה הם' במעלה נקודה כן הוא לא יהיה בדבר קשה כי
יש ענין שנים בינה מיותר הפיה כלל ענינו רבו' ענינו' כן נלו' יהיו מחוברי' במאמרנו
· ועם זה יובן ענין בקוטרי' כי הפיה ענין עם דבר בענין כן · המשל אמן
שהוא התנועות בשכון עם ארבע נגם כן ד' נימה שיתחברו הפ' נקו' ויתחברו בג' עננים
חוץ במין הם' נגם ענינו' קול במין ארבע עד שיהיו נכללו' כא' והפיה יתחברו ברוח
בהיכה אחד בענין כמו ... אבל לא ישתנה מדרגה שם אחד למדרגה שתי השמות
מתנה שכאשר נחבר שתי אותיותיה עם שתי שמות לא ... אותו באות אם אותו
השם לא יתחבר ... שתי אותיו' עם השתי שמות מתנה ששתי אותיות אם
בשתי שמות יהיו מתחלקי' ומתחברי' ומתפשטי' ... כל ... כמו ... קם ...
יהיו נכללו' ... ויהיו מתעלמי' ונקרא ... הפיה ... בקוטרי' שלא ...
פתיחה ... ובקוטרי' שהשתנה ... · ודע כי כבר ... כי
בהשתנות ובקוטרי' ... הפיה ... כי ... למעלה לא יהיו ...
... עד שיכנו לכלל ... שיהיו ... למעלה ... ומחוה
יהיו ... למעלה ...

השער הל"א בביאור ענין המשקה · דע כי ענין ... הפיה ...

לנו חלקי נפש רוח ונשמה · ונפש היא מורכבת לרוח ורוח היא מורכבת לנשמה
ומעלות שלשתן היא הספירות בעולמות שרשי כל בשרשי · אמנם יבין נחלקי כאשר תש
כי בנשמה היא מעולם הבינה ורוח מת״ת ונפש ממל׳ כמ״ש בספר הר״ל ז״ל · ונש
מה שנא׳ יקשה איך יאמרו שנשמת אברהם מחסד ונשמת יצחק מגבור׳ ונשמת יעקב מת״ת
והרי שלשתן נפש רוח ונשמה יש לכל אחד ואחד וכמו שאמרו שלאברהם היו לו נפש רוח
ונשמה מח׳ ות״ת וכנגד כלל׳ כח׳ וכן יצחק מגבו׳ וכן ליעקב מת״ת · ואחרי אמרו כנגין
אחר ונוא שנשמת אברהם היה מחסד בח״ס שבבינה ורוחו מחסד בח״ס שבת״ת ונפשו מחסד
בח״ס שבמל׳ וכן ליצחק מגבו׳ בגבורה וכן ליעקב מת״ת בת״ת · ונאמר בדרך אחרת ונוא
כי כל נשמה ונשמה היא כלולה מי׳ ונאמר שכל נשמה היא כלולה מי׳ יבין מעולמים
מעולמות יש נכון שבאדם מחסד מעשיו יגבר מדה מן המדות על מדותיו ויבין
כל המדות שאר ספירו׳ מתלבשות כגון המדה בהיות כן אז יקרא יראה ואז יקרא
נשמתו מחסד מעולמות אשר חלק שרשם מחסד כגון אז יעשן כתלמוד בבל׳ יקרא
בת ת״ת עד שהיה חלק בת״ת שבנשמתו מאירה עד שהיא בנו מעתר ונעשה חלקים
יבין שכלל אין ונק׳ זה היא מה שאמרו שנשמת אברה׳ היא מחס׳ וגו׳ יצחק
מגבו׳ וגו׳ יעקב מת״ת כנ״ל · ונק׳ זה הפ׳ אמא׳ לגשת להתנהגו׳ בכם אל כי
לפי הנעדרת בחלק שורשם לפניה׳ העשין קודם להעולם ורוב כי מחולם שבנשמה
הפ׳ כלולה מעשר ענ׳ היא כלולה מד׳ יסודות שבגוף כגון שהפ׳ כלל מארבעה
יסודות גשמיים · וארבעה יסודות שבגוף הם הם כנגד הב׳ נה״י ולעולם בנשמה
היא כלולה מי׳ אלא שמחבר כללי כללות בעשר יבין ננקי׳ כי יותר הראוי ומגולה
בה הי׳ [illegible] עד שיתבונן בה מנה׳ המאורי׳ בה יותר ויותר משאר הי׳ כגון שאמרו
בספר׳ ובתמון כי גם היות שכל אי׳ היא כלולה מי׳ , מעשי׳ יבין ובלל׳ בה מעשי׳ כל
מעשי׳ כ׳ ובינו׳ בה · ואחר שבארנו שהשתלשלות בנשמה הב׳ מטעם והשתלשלות ברוח

מוחא ובאצילות העצם מחכמה יש לשאול למה בשעת הפטירה יצאו העצם בעולם בקבר
ונרות בנשמ' של מטה ונשמה בגבורה ולא יסתלקו כל עוד מהם לא מקורו ויסודו בוודאי
לא מקומו ויעלו לא מקום שנאצלו משם · ולכאן הרבה צריך לדעת כי לא הבין שנמה
אצילות נאצלה עד שהתלבש בבריאה יציר' ועשיה כי כן הבין סדר האצילות כל
המדרגות כי באצילות התלבש בבריאה ובבריאה התלבש ביציר' וביציר' התלבש בעשיה
· וכן נשמת באצילות התלבש בנשמה דבריאה ונשמת דבריאה התלבש ברוח דיצירה
ורוח דיציר' התלבש בנפש דעשיה · וכן אמרו בזהר קדישא איהו נשמה לנשמה ומחיה
איהו רוחין ונשמתין שגלין ואיהו בבריאה יציר' עשיה · ועוד כי נשמות
דבריאה הם' יפין מאד האור אשר הבין מתפשט והתלבש הנשמ' בהם' לא בבריאה
· ונפשות דיציר' הם' יפין מאור המתפשט והתלבש ביצירה · ונשמות דעשיה הם'
יפין מאור המתפשט והתלבש בעשיה דהיינו כי לא מדבר בנשמה מיצירה
ועשיה כלל לא פנות הבין יתיר' לא בנשמה בכתבם · ונפש הבין עשיה על
פנות הנפתר · ולכן שאר הנשמ' יתגלו בבריאה ואחר כך יתגלו ביצירה
ואחר כך בעשיה דהיינו כשיצא מטה ונתלבש שהוא באותו הוא שיאמרו על פסוק
שהבין בנשמה חסד' ונרות חכמ' ונפש מלכ' כי מכאן יפין מהבאים ויונק'
ולכן כי לא כל האורות לא הבין עקרם לא מהאור אשר הבין מתפשט בכל
המקומות הם' שבן בבריאה יציר' ועשיה לכן כאשר יסתלק מארם הן קבועה יסתלקו
כל עוד מהן מדרגות הם' לא מקורם ממש שבן בבריאה יציר' ועשיה · ונשמה הנולד
ודומה לזה' המדרגה הזה כמו כבוד אשר הוא הבין מקור בבריאה ובעבר
ונרות הם נבילות בקדושה אשר הם יפין מקור דיציר' ובמלאכ' נגע' ונפש
הגוש בעצמו כמו האור המתפשט כי דהיינו בעשיה אשר הוא הבין כלל
כל הביאות הנפל' · ונשמה אשר הבין באצילות הבין מתגלה עד שהבין בעליונים

הסוף

כאור האצילות העליון ולהגיעו עד הנפש והרוח והנשמה בהתחלה יתקשרו גם כן
ויתעלו עד השרשי׳ העליונים כי מאחר שאין הפרי ניזון מהתפשטות מעולם אור
עליון לכן כאשר יבין המפרשי׳ בעולם התקשרו הענפים בשרשי׳ כמו שיתקשרו ויתחברו
הפירות ויתעלו אל שרש העליון כאור המעלה כן הביא הדרך בנפש רוח ונשמה
כמו׳ בגוף של הנקבה כי הביא הנשמה מעולם ביותר ובפרט׳ בבריאה ובבריאה
באצילות ובאצילות כמוהו העליונים כמבואר בשער ארכ״ע / ועם היות שנפש שלא
יתקן נשמה דבריאה אם לא שנתלבש ברוח דיצירה ולא יתקן רוח דיצירה אם
לא שתתלבש בנפש דעשיה עכ״ז לא יתחבר כי כבר אמר שימה׳ נפש בלא רוח
ורוח בלא נשמה מכל שלא בלבושין נוכל להיות ולא כל יבין נוכל לנשמה
כי לכל מה שתהיה באדם מתקרב לו קונו כן ישתנה עלבון אורו וישתקע בו /
והטעם׳ שישתנו על האדם הנשמה [illegible] כנגד שתהיה נוסף או נגשה אותו
מיום ואחר׳ יסתלק וכן בשכבות ימי׳ טוב׳ ישרה על נשמת האדם תוספת אור
עליון והוא העליון אשר הביא נק׳ נשמה יתירה / ותוספת אור זה הביא משתלשל
מכתר האצילות / וכאשר הביא האדם זוכה שיקבל נשמה מכתר אצילות מטובה
בשכינה ימי׳ טוב׳ יתוסף בו נשמה יתירה מכתר הכל ונגד שיאמרו בגוף שהנשמה
יתירה הביא מכתר הכל / ולכן כמו׳ בחול נאמר שבת ימי׳ השבוע [illegible] באדם
יהיה נתלבש בנשמה אשר הביא מחול דעבר מסטר׳ דבריאה ויצירה [illegible] בשכינה
אשר הביא מתלבש בתוספת נשמה מסטר׳ דאצילות נאמר בו השבת מתוך שבא בו
מלך בן [illegible] [illegible] שבת [illegible] [illegible] [illegible] /
כל אשר הביא נשמה דבריאה הק׳ עבר [illegible] אשר הביא נשמה דאצילות הקרא
כן [illegible] מדרגות [illegible] יתלבש לו באדם מדרגות אחרות [illegible]
הענין כדי לשחור באדם בכל דרכיו [illegible] כי [illegible] לבך [illegible] /

ונם שני הלחנים ואלו יפים נבדלים מהאחרים בעת תשמע ונעים נאמר ונעלה נתנגים בו
ולאכילות שגם בהלחנים אלו שיפים מתגלגלים עליו ונבדלים ממנו ממני חושים וכשוש
ממני שגם יפים נמנעים במשנים ממני שגם יפים נגלים באותיות שמחה כי כנגד
שנשמע הבית נגלות מזון בעיון בו בהלחנים אלה יפים נגלים עמו · והלאכר
אלה גם נעימים יפים יותר בטוב ויותר בריא · ויותר בריא הבית מתחבר עם האדם
קיר שנלבר ויותר בטוב לא הבית מתחבר עמו נגד שיפים בן יצ שני נינם על ·
נקה שאמרנו שגלל יפים מתגלגלים עם הנשמה ונמצא שאמצע יותר בריא ואם מתגלגל
עצם במו יותר בטוב בן פנא כי יותר בריא פנא הבל מיתר בנבל ונוא הבית מלאך
קרוב אחוז מרכבת הבית שמא והבל מתלבש בבת פעמים כי בן הבית רוך
בהם הלחנים קרובים ונגם מרכבת יותר בריא הבית בת מתפשט מן קצוות שמאל
שבן עון משרות את ומים ובוא הבית הולך אחר שמאל של אדם והבית רוכב על
ארבעתן ובן יותר בטוב הבית רוכב במרכבה קרובה אשר הבית מתפשט מן רגלי
המרכבה הקרובה שבן מיתר נבדל ואחד כלה · ובוא הבית הולך אחר יקוות
של אדם והבי' רוכב על ארבעתן · והאדם בבת בחירת הבית יוכל להבריא ולהנער
או מן הבדל על תשרו · ועל בריאות האדם עניין רבונו של הבית לא נמשך
ולא רבת ולא נשקה אחוז פנא הבית מתגלגל יותר מהן נגד שיש מן המשרים שיפים
חשינו ראות בנגבים נבחר אמור אחרון שבוא נפיה שני לבנה שלשי לבות רבינו לבשם
· ואומן מתאוות פניות נב יתבאר שם · ובריאים לשמונא כי יקרה לנשמה בתו
שיקרה לאותן בעגלת כסף המשיר יערת מעשבו קורס שיעשבו כבר עב וכהך
אויר ביגל הבית המתאוורת יתשייר בשרה עתקית בריא אין נתלגם · ובם
מתאוות נגם באויר שבע מתשוייר יערת בנבש ובות נפשמה לעת קאדם בוא
בחלק ברכיני בום שעברנו ובוא בנק' תל ובוא בנק' תלי מלשון תלבי שמיר' נפי

ב.נ.

כי אדם נתן זה הביצה עגולה שהוא משויירת יתרה בחלמון בין הלבן הוא הביצה רבנו
לשמש ג' לבנה ב' לשמש והוא כי בטבע הביצה משויירת הנה עגולה בעלה בין ופרות
הביצה משויירת באמצעות בטבע ובשמש הביצה משויירת באמצעות פרות וכאשר
באדם הביצה מתכוונת עם עצמה הביצה מקרים בעלה בזה לבנה על מטה כבי שגל
ירד הביצה מתנענע פולר בעגולה יתרה בבריאות גבולה בין ועלה בין הביצה מקיף
אותו כל ימין כמו שנאמ' אך בעלה יהלך אש עד שיקרע ימין לבנות כי כמו שבוא
הביצה בקורם לו בישיל כן בוא הביצה מסתלק קורם בהיותם ג' ימים עם בשמש וכל
בנגעם רכה הביצה מסתלק לבראשם וגין תהיה לבנות אבל אחר הביצה תנור וכל
כאשר עד ג' ימים סמוך למיתתו ואז הביצה מסתלק ושוב לא הביצה תנור · ונעלמנפש
כי מכל בזה בין הביצה מהבוה על אחר ושתיה' יבין מהמרי כאו' וסמוך למיתתו
יבין מסתלק' שנה' וזה שנא' עד שימות בינם עם בעלה' · ואחר שנעלמין כלומר
בשמש ראוי לדעת כי זה העולם הביצה לה לברת לעולם בזה בשמש ובעונין כי
בשמש לא הביצה לה קורם בולדה רק כי כנגד ארוכות בשרש קורם ומעלתם
לא יבין נעלמם בתוצאות בניה לא בנינה הביצה יותר בתמשכותם בעקבם על דרך
אויר מים רקיע שנא' בשנ' אמונה כן הביצה דרך בשמש כי בבנים הביצה כדמיון
עיר וגו' בדמיון בעולם הביצה משתלשל בשמש בוא כמדרגות והביצה מתגבב
כדמיון מים והביצה מתמשכת וינתן תבנית קרש לחול וכביכל מנחי שבמים אינה חל
יבין בקשר במים בפה עד שתשיב מתוך מפה תוצאות בשמש נכרות ובטבע
מה שקורם לבן לא בים שם רבר כי עם כדמיון בטבע' כמות בשר · ואחר בבקר יגרש
כביכל בין יתנו משם לו הנך ננו' בעולם ושם יבין עמקי' עד יננו זמנו לברת לנה
בעולם בשמש · וגם זה נבר' כי העולם רק הביצה לנשמה בגופו משורש לנוטה
לעו' בעולם כי הביצה יתנם כן בכח לו בפועל · אבל עדין נשאר לספק מה ונעלם

היה לנשמה אחר פטירה לבית תנוע' העליון לזה העולם בשלמ' כי נראה שביאת הגוף
מורכב לבשר ורחוקה מן הסבר כי אמ' יעשה לא העולם לא לתנוע' העליון כאשר
פי' הראשונים ׳ ואם כאשר לא יוכל לתנועה על יתרון ילך לתרומות והראשון שלם ׳
והשנים כי הנשמה קודם כרתה לה מתנועת הגלגל הגיע ינקבת ערוכה כל לתנוע'
כל ולא התכונה לה הולך אבי' כל עד שהוא והתקן לה לתנועה פנה ובזה נשען
לתנוע' התקן לה שהמת אל לתנוע' התחתון ואל לתנוע' העליון ובטבע שכן יבין לה שב
מתנועות אל תנועות הנשמה אשר הגיע תנוע' העליון ׳ שני מתנועות הכוח אשר ופי'
תנוע' התחתון והכל אל התקן לתנוע אשר כראוי לה והמקומות וכבר הגלגל לתנות כבודה
ל' והמבקר כבי בל והנפש מתוך הטבע והגוף לא יבין שנוי והתהפכות עוד
התורה והכלל והמעשה ׳ וכמעשה החיות השונים ב' בתי עם אל מעשה ירים
ודבר זה ובשנות כשם כלב ואם פרקו והמעשה ׳ והכונות המעשה יבין שנוי
לגוף לרוח לתנוע' התחתון ואל כמשכל יבין שנוי לגוף לנשמה לתנוע' העליון
כי כמו שנער בדמותו והנה אשר הגיע לעסק כאשר כחיים מן הגלגל כמעלתו
כי המעשה לא יעלה תנוע' התחתון למעלה כי שם הגיע תנועת דברי' הרוחניים
והחוש למעלה הגיע הגוף כח כנף לעלות ולא יעלה לא כח כנף ובשכל כלב
והרוחות ׳ ובזה הדברי' כי על המעשה המינות אשר יעשה האדם כפי השתלשלות
רוחניות עליון המתלבשי' בדברי' התחתונ' וכפי השתלשלות המתלבש בעשיות רבכי
לשון בקרב פירושו מה שאמרו כל עשה כאשר בעשיית הגלגל התעוררות
מעשין מהרה לאחרו' רוך המעלות בעלות למעלה עד שיגיע ויראה למעלה
עד שיבין מקבלת אורה הביכלות ומשם הגיע מקבלת אורה הכל ומכבה ופי' תנועת
פנים עד שהבי' משפיע בה מהרהות בעליונות עד שבתנות אין מעשה הגיע
שמעו נפש שאין רק וכרכה ומאשר אשר בשמעו יבין שהוא לכלל המעשה

תלקו

חלקו והאותו בחלק יתחלקו לו לבגדי' כמו חרוצת במעשה ונעשה כי כמו במעשה בן
יפים יחס שמש באור אשר תהיה השמש חלמישה. ולא פה אשר יפין נקראו חלקיא
דרכון ולא פה בחינות אשר יפין ענחרי' למנגל למחר דבות על כעלה · ולמי זה
נמצא שבלבגדי' אשר יתקן באדם לשבתו על חושין בעונה יפין חאור עליון חאור
במוו לא שהוי' חלק זה. [illegible] וכן בשמים [illegible] כי בשמים הזה נאמר
על זוני בגוון אש ואדמה · אחוש בלבושי' יפין עוני' על יתור חוץ וחם וקולו שמש
בעולמות כלבר · ואחר שמצרנו שרף ירידת בשמים לעולם צריך לדעת כמה
יתעסקו בתריקי' כנגד · ולמען פרבר דעה כי כאשר בכל אדם בראשון כראש כלבוש
אור עליון וכאורה לבוש בגופו [illegible] קדוש עשה [illegible] ובגוף של בחינות
בעיונות [illegible] בבשלוח רוחניות [illegible] כאור ובחמר שלא ניתר [illegible]
פרנסות כאור ובחמר כדי שלא יתקשף [illegible] ניתן בבס כח לבחינתו וכן עשייתו
ניתנת בגוף שיתקשף [illegible] ויקשה וכן כל שאר בתכלי' [illegible] עוברי' כאשר
שכן יפין מעשיות בתורה · אבל כאשר חטא ועונש נתלבש בחומר עכור כאשר
תהיה עתה לין באדם ובזה שבשמים נתלבש כלבוש נתבטל בתורה נתלבש כלבוש
נתמו וכאשר תהיה בשמים מתפשטת חומרת העכור וחוזר לו עקרו והאדם [illegible]
[illegible] בגוף [illegible] בתורה [illegible] כלים [illegible]
[illegible] · ונגון לא תגשם [illegible] בגוף
שלא יתקשף [illegible] · [illegible] בתורה
[illegible] · [illegible]
[illegible] לא [illegible] כמו [illegible]
[illegible] · [illegible] כל לבוש כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] לא [illegible]

נגעו׳ כנף ונטמא כי טמאה שיורדת באדם חומר ונטמא בהלכות פרטות לא יוכל חמוג נב
לפיכך כנגד בחיים חיירת כנגד עד שיתכבסו בגדיו פשוט ויכלם מלין וילבש בגדים [illegible]
אחרי׳ משין בעבר׳ ונשא לעיל לא הביא עולה כין במלאת עד שיתכבסו חנוכת
וילבש מלבוש לבגדי׳ במלאכה׳ ונשא׳ ריבה ותנרין שאמרו שנכנס מיום כנגד לא
נכנס עד שילבש׳ ולבוש פנ׳ כי ונשם בעבור כלם מלין ונשארו מלובשי׳ לבגדי׳
חמשים׳ פעולה ׃ ונשא מכ׳ מה כתבו הביא כנגד׳ לכן שאר פרקי׳ במהל׳ ׃ פתגם׳
כי מעלה פרכה מאד כי מיתתם׳ שנים שנים קיומם הביא מהרבים בחלק בקיומם
בגשות בקדמות שבתי הביא עשה בקיומם מתר שהגיש שיבין שולשי׳ כי כנגן שיבין
שולשי׳ כל בעולם כי נעבר פנא ולא עבר ישוב ונעבר יכלם ונטמא ונפל אם יפה באדם
צריך לא יתכם לבתלבש כנגד עד שיתלם ונטמא אבל מי שלא ישנים שנים קיומם
ונטמא הביא כלם ונשרף חכת באויר ביטהור נפקדו אשר כנגד׳ ויתלבש שם לבגדי
כל שנים קיומם [illegible] הביא שנלוות שם בקדמה ׃ אחר שיוב׳ עניין לבגדי׳ בארד
פיטם שאר לבואר עניין אחר עיכ׳ כנגד מכ׳ אמור ונשא כי יש צריך אשר הביא
להלבש לבגדי תשוע ונשא אדם שנשא קדם מיתה והביא תשוע ועליו שמא בעינן
תנשא הביא מאבר אורש אבל פן בנשתכן לא נאמרו לא בקרב׳ הביא עון אנרם
לתבים שנחלק בבתורה ולא פעל לבוש רק פתוך זבקרה רביה מלאים לא לבגוי
של מעולם ברגע פשוט פיס׳ ׃ ולבל פעמן פיוט יריך לרבות כי פגם׳ במעלתם
עונת׳ פרכה נוף כראשון שמשון ולני לא יקבל שמשון זכר קיומו שנשא ראשון
ולא לני זכר קיומו שנשא שמשון לא אם יתן כנגדו באחרון לבשלם כלם יתנו
לפני חכם ומעשה עבר בשמה בחלקן נב מור ולא יקבל זכר קיומין אם מעשה
ונשא פרכה אבל בנשמת בתובא של בראשונה לא הביא כן לא חמנו שבקלם לא
הביא קמבת זכר כל כריה מעשין בראשונה לא נאמרו ניבין שחור׳ לבשתן ופנוף

בגוף הגוף התופש יכלם כשמו והורה ונאמר חכל וכל ונשמתו התלויה ׳ וכבוד
הנשמה בגוף שני בתרין הקבלה הוא מקיבר שני כוי. שלא יתמיד בראשון נאו שם
היות שבגוף השני לא מצא היות הצריך לו ללמוד הקבלה ישלים לבוא במיתה
הפה שמצא בגוף הראשון התופש וכרין ילבש אותה כי הם חלק ויתן רגע ותבין
ילבש ׳ ואחר שזה שנין מדרגות הנשמה ותרבה לרדת לו הגוף השפל הנה, נבאר
איך יתקשר עם התומר הגוף כלל עם הכונה בגוף ׳ דע כי לבוש הגוף רומז כ
בהבנות אחרים ונשמותיהם לו רבוי רוחניות ועליונות לבן הבריאה כי אצילות שיפיו רוחני
יתרבו ויתחכם בנשמה לרוב השגת להם והנשמה ממנו שהתחתונים יבינו מהם העליונים
וכמו שהבל תחת המסובב לעליונה לו סבה כן הם תחת הסבה שהבל מסובב קרובה
לו וכמו שהבל תחת העליון לו עליה כן הגוף תחת הנשמה שיתקשר עליון אמר
׳ והדברים אלה יבינו מוכרחות בנשמות כי על כן הגוף קשור בעולמות עם היותו
מעורב על מקום שאם תא' הגוף תמן הסיבה לעליונה והמסובב לרדת לא היה לו
התאוה וקשורה ויחודה הקומה ׳ והנה עתון הסיבה שהאם הבי' תהיה כמונין
ועם זה לא יתרחק קשר התחתונים בנשמה וזה נפ' כי המדרגות בכל העולמות וכיון
השתלשלות מהאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה והכל הם' נקשר
בקשר אמיץ וכן הגוף העשיה בנשמה כי הגוף משתלשל מעולם לעולם עד
המדרגות הנ"ל והנשמה והנפש בגוף בסבור ונבאר כי כמו שהנשמה הגוף כולם
מכל העולמות ומכל בחינות הסתר כן הגוף בהכללות הגוף כולל ורומז לכל
העולמות ובחינות הסתר ונעלם והנאר סתרי המקובלים ותבארו כל רמזו באברי
כל אחד לפי המקום במרכבות העליונות וכבר ארז"ל הוא שאף יותנך הקב"ה
ושם ריוע נמוע על כל אבר ואבר ונשיבם על כנו ׳ ואחר שבארנו טעם הנפש: רמז
הנשמה בגוף נבאר כללות הכונות הכוללות באדם ׳ דע כי האדם יתעייר יתרה

האדם מד' יסודות ירכב עליהם רוח חיים ולא היה רוח חיים עומד במקום נפש אבל
יהיה בגוף כנגד מה שבבשר ובנרכב בתנועה אל מדרגה בנערה ומה שעלה
בתואר ובעצם אל מה שנרכב האדם כמו שהוא בשעור הבינוני ועל הרוח בחיים
הנשמה בה ישכון בעצם ועל הבנות יוצא הרוח ועל הרוח יקוים בשמה : ויש שאמרו שהנשמה
היה משכן לנפש ובעצמות היה משכן לרוח לבוא ; ואמר שהשרש עניינו הרב. הא
גבהת האדם ובאור רכך בהשתלשלות מראשו לבותו ירצה כי כבר קדם הג' בעניין
אשר נמצא בצורות הזה מהמשג רוחניות עליון נגד היה השכן מקום בהכל. ביותר
מן בזה עד שכן בכל יהיה אנושיות רוחניות ונשמה שבה יבין מסתלק מעלה
ועלול עד שיבין מתחלה בשמים בנשמה בצאת וזה היה עניין שמים חדשים
אשר יבין בעשות מחדש בהגבה כמו שנא' כתוב בראשית ומחשבה בקיצת
בנשמה יהיה לגופי ונמצא אשר היה משכן לרוחניות אשר היה מהמשג מה
כמו בנשמה בעשית במקום הביא והלבש המעשה הקודם ולכן כאשר לא
היה למקום כמו הם לפי האמת היה כמו כל נשמה וכאשר שהם בעם
כך תגלה רוחניות המקום והעולם חולם מעלה ⁄ ולכן אמר קודם עבירות
כמו ואם כיון שלא לכוון לאמיתו) ועם זה הנה כאשר האדם יתרון עוד
עשתו לשם מקום בקדושה ונשמה בגוף שלמה לאחר הרן נכלה ולהמשיך
נשמה קדושה גם את נבראי ימשיך חסד נשמה קדושה ועליונה ויהיה מחשבה
בנשמה צורת מוכבר לנשמה ונאחז כמו שאמרו בפנימיות ימשיכו חסד רוחניו'
עליון שבו יבין מהלבשי בעצם רוח ונשמה ובזה זו בנבראה בית היה בעצם
אשר היה בתלבש המקום על הכרוז מעלה למי בקבלה ובעצמה בחומרית
הביא עם הגוף בכוונה המקום במציאות שנא' היה התבונות בגוף נשמה
בקבה ונמצא היה יורה בנשמה בעליונה בשלמה מלמעלה אל הגוף

[illegible]

התלבש שיהיה ברוחות בכל המתפשטות בתוך נשמת הנפש הנזכר אשר שהם במו״ט
הנפש מעוברת היא בנשמה ומעוברת בנשמתה ולכן לא יבין ממתינו׳ לאשר שעברה
הבהמית חלה מוכר כי כמו שנשמות נשמתה בתוך הנשמה כן נשמת נשמת מוכר
ושהיה צריך כמבוא · ולכן עקר שכינה בנשמה הגוף · רצ״ל כי עקר משכן הנפש
הניה פנות חיות אשר הניה באדם ואשר בכח הפנות הניה טבע מושכנת בחיין
בחיות בבהמות ולא הניה דבר נאות שלפני בשכן שאר חלקי נשמתו ולכן יש שקבלבו
נתנו בבחינת שהוא הניה כמו חיות בבהמות ולא הניה לה ידיעה כלל ועקר בנולם
לא הניה אל עשה אשר הניה שוכן בחלל הלב והניה מתפשט בכל הגוף ובזה ...
חיות המתפשט מתוך עלות הנשמה הנה לו מדרגת יתרה באדם כמו שיבין בנבראים
הנמצאי׳ אשר יבין מתעסקי׳ בהם · ולמדרגה רבה בחיות בנפ משכן הנפש בותרך למינה
בחיות הנפש בנשמה בתבונות ואיברים ונתרך בינתם מתפשטות ומסתעפות
בשכן בדמות אשר הניה לגוף ומפני שהנפש בנו אף היא הניה רקה בותרך לשום
לה שכן יותר עב ממנו ורק מן הגוף שהם הלבוש והאחות והסתבך בגוף והיא בדם
בדק שבריבי הלב ובפי הראש · ומפני שאין היה בחיות בנה מתפשט בורדי׳ בכל
בהשורשות נעתקות ונברי׳ לא היה יכול להתקיים כלל בותרך לעשות הנשמו׳ ובנרי׳
לבינתם כחות נאצרי׳ שהלב׳ יבין מתפשט׳ בעורקי׳ ומפני היות בעורקי׳ קשי המשוש
ומקומות בלשוי׳ ... שקני׳ בותרך להשוותם בבשר בתנועה בנבחרת עם
כחות בינתם לו בינתם בעולם · ומפני שהבשר רך ומתפשטת בותרך לקום
עליו עור עד שנמתי׳ אשם שנחר על המתנהג · והנה נשב׳ שכן התנות הגוף באדם
על רוח חיות בכל נברא חיות זה אשר הבי׳ לשאר עם באדם בזמן שיש ניסוקם
נמצו ממנו לעלות לשמי׳ ושלירה הניה מעולות בשימה ובעיגול וברתים
ותמיד משאר בחות הנפש בחול כמו׳ לך לך · אחר שכן שכן מתנאיות בנשמה

ונאמר שעין תנועתם בעצמם ׳ דע כי כאשר יתנוע האדם ויטבע בבור דופיה שעין ...
והמאמר נמשך אבל רצונו ושמירתו לעולם לא יעברו ולא יכבדו מהלוכם אבל מה ...
בשמים הביא שמאל וימין ׳ ושעין שונמצא הביא כמו שפירשתי בפתיחתו בשעין
הקרוב שהוא מתרבה כן משל בסיבה מתגלגל כמו בגלגלת שהרי כן הגדול ...
במקום שם שם מרכבה אחר מרכבה עד שהגיע לי פנות אשר תחבה עד שהוא ...
המשתלשלים כולם מהם ארבע נמשך מניע השמים ושם זה נמצא שהשמים וסובב
מניע הנושא מגולה פנות יתמשך על השמים רוכב גלגלים בשתלשלותם והמנה
בסבבת וסתנם הבי' מהר כי כאשר יבין הרכנות מוסכות שהוא שסר כקרוב כן יהיה
הרכנות מוסכות שונמצא מהר בשמים ובזמן שהמקרוב עצמו ומיסד רדתו הבי' מוסף
שהוא קרוב מלמעלה על שמתו כן המעונות רדתו ומשמא עצמו הבי' מוסף ונסמה
שונמצא על שמתו בשעין שהמטה עצמו מלמטה הביא משמא ושמתו מלמעלה עד
שהרכב בקלמות וכמו ערך השעות כן הבי' שער השמים ומשם יושבו לי פנות
למטה והשמים הביא הביא בכסא והמנה אשר הביא בגשם הביא ולא נוסר ממנו
לא בבת התשובה כי כאשר תשוב בתשובה ויכנע עצמו עד כי מה שהרכב בקלמות
יסבב הקלמות שהוא בהם נמתגר ושמתו למקום קרוב ׳ ומזה היות כח הקלמות
משתברים ונכנעים על פי זה בתשובה שאמרו מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים
גמורים אינן יכולים לעמוד כי מחבר שסבב למעלה נמשך על ידו השגחות ושבירת הקלמות
׳ והנה עם שהבי' נכנע האדם על עונותיו יכנע כח הגבור והדין כי שיטתו ויסבב כח
הקלמות התנועת השמימיות ולא יבא רכב זה קל כענין המעיין שהרי כבר לבנינו כח
הקלמות זה שנמצא בתוך אשר לרדת למטה ונגלה לרדת בקלמות והוסף זה לבינה כאשר
כשון והותרך כח שכנו לבנין למעלה כמו כתוב לך לך ׳ אח' שיגלה שעין תנועתם בשמים
בעצמם' נבאר שעין תנועתם למעלה ונבא כי לבינה לגשמי' התשמי' למעלה מתחתונים כמו

שיהיו רובו של המעלות הלא יהיו נמנים ונשאר בתוך הגיה כמו ערך בחם כי כאל
הבי' השמש קל מחברו ונוחא' קלה מחברה' וכמו מה שימשול לבן נמנים למעלה כי
ישלוט המזל בחקו' המעלה שנעבר עליה כי במעות הבינ' הלוית בחזרות וכאשר יעבור
של מכן יבלוש מקום שהמעלה הלזה בה בה המזל' יתר הקצוות שעולת
השמש אשר הבי' במקום ההוא כי של שימשו על שעמו המזל' למעלה יחשיך אותו נס
למעלה ואין בזה שהמזל' הנה בחק' המקום לא כמון כי הבי' המזל' הוגנת דין
והאח' נאות בשאל מה בזה ונכרה שהמזל בשאל הזה מקום שלנו והשלט בו המזל
שיוסף הוא של עצמו והתרגש מקומו והנה המזלות ואמרנו שהנה המזל' אין הבנו'
שהבי' נעדרת מקומו ונעשות המזל' לא השמש שהבי' ינעם מתוך השער בחר בירוע
בבריאת השמש שהנה הבי' מוסף מזון המזלות ומוצא המוהרות וכמו שקדמו תשעה
בית' יונקת מן הימי' ונעדרו הים שמשל מקום אחריהם והמזל' וכל מורגלת המקדש
יתר הימי' תשעה בעבור ונקרוש כן של תשעה הם' יונקת יתר שהלב ונעדרו
הבי' שמשל מקום אחריהם וכל מורגלת המקדש שהיא הבית נגלה בה מחר בשער
השמאלי ומשמש בחר בתוסף חמוש ולא הבי' מים גדול מזה כי תקיף המורגל המקדש
ביום יתר שהלב והמשמש המזלות של תער שעמדו וכמו שבזמן שישמש הפרס
במועדין השוכל שהם לעולם השאר מאור השמש ההוא חלק להתלבש בו ונמנו הים
התבונה לבוש נפי' לו השמש כן המשמש בחר שישמש בחוצה למזלות ישאר לו
חלקו ומחנו יתבו לבושי שמשו לעולם שמה להתלבש בבן כנגה שהם חלק מן העולם
וכמו שהפרס בישר במועדין ישמש לו המלך ומאיר על עבר פניו ונעדרו המחבר
המלך עם הם כן באיש המשמש במועדין המקומות ישמש של שעמדו שמש הר
מתוח מן השער השמאלי תער במוהרות ואת בכלה הבי' מורשה נרה ואמרת
בחיות שוגים נע' עד שיתברו הבי' בכלם נעדרת חליפות שנוים ויונקת מן השמאלי

והב׳ שתהיה הרוע הכח מתרכב כפי היותר הפוא והב׳ ונחבות כח המשונוי והשני

מעוררת אותה לענין חרולת תהוה ותלוי הכח שאחר לא כמ״ל ׳ ונה הב׳ ענין הענין

וקיצר השיעור שיעשה בתוך המשלה ׳ ועם זה יובן ענין הרשע אחר שקים מה

לך לספר הף כי מאחר שהרשע הב׳ תוך המשמות עתי׳ שהפרע יהיה מגרף יבי׳

השמינית הקימות בברכת כי על ברכה הפיא ׳ ושתע עליה שמשה קה קו״ם ובו״א

יהיה כבוך המשמות עד שיבין המשמה הוכנו׳ ואחרי׳ התחת של עוגל המשנה היה

ויבין עגול׳ בשמש אשר יהיה כא מחמת ונה יהיה סוף מה שנאמר ונמחה כי הירש

נשרף ונם שוה שלב מקום שיגלו יבין ענל׳ יהיה בענקם הפיא מתחברת כי כל

בשמש אשר יהיה נשמש על׳ ישלם הביה נעשו אותו המשמם נער באותה הפיא ׳

ועבוד הביה יחה כח של השובה לתקן בכל משפיה וינהר כי יעשה נישבר כח המשמ׳

ויתגור לבתה כל בשמש נגבכנה שעלו מתמח מירה ויעלו לבית נחות לשוב המשמ׳

ויתשוב לו פעמו׳ כמינה עד שתפעלה המעורב מחולה בתיקו׳ כמש׳ למעלה ׳

ונבון עוד אשר שלו באותו באותה לבנו לו לבנו של אדם בלגול כי משונו מלוך טרף ונבון כי עתה

ימשר עלוך נגלה עוד תיקון הל׳ ישר על המשנה בפה ויקחו חיבר באותם נגד משלמות עוד

תיקון פיא במשוה ״ ״

השער הל״ב

בבאור דרך הפועל ׳ ר״ל כי לבינת באורה חלק לבד

חמשה אחות בשרשרות המקושר על שלשלת השלשלות

שתהיה ממהר להרכיב פה שלשלת פי׳ הביה סולם של הגולה בהתעוררות משיג עד

שיתיחד בפסו׳ הפעולות על ידו וכן יכשיף שתהיה וברכה לו בפסו׳ מפרגשות׳ לו פעמו׳

ומפה לו כל מרכבת התהוה׳ עד שיגיע ויתחלו עלות דרך בסולם פי׳ וכמו שעבר בעורר׳

ובעבור המשנה הביה בהתהוות היותר נבאת שמש בעליון וכן כמו מקום אחינך

בשמה כן הב׳ מרכבת היותר נבאת בשמשה ועם זה לא הביה מרכבת באור

פי׳ דבר זה של הריגה פעור אשר הכ׳ נפגע על אחר וכן לא היה במקום אשר היה
נעשה על אחר במקום אשר היה נעשה על אחר וכן לא יפא יגל לרבן זה טבעו
של זה ולא היה למקום מעשה [illegible] על עצמו שהחזור בחזרה או הרגל
ועוד זה יפול שנוי מה שאמרת שתקבל היה קרקע עם פרטים במות בשער כמו
שאמרת וסבותו נעשה יותר בשיתוף פרטים מוגשים מן פתות יחשב רגלו שלו
במקום שהיה ראוי להיות נגמר על ידו אם היה נעשה אותה מה שלא היה בחסרון
כל נשיתוף מחיב של מן הראוי כי אם היה נעשה אותה לא היה נגמר על ידו
כל אור נשמע וכן לא היה דומה במקום שיעשה פרטים לפי הריגתו מועלת מקום
אחרת נשמתו למקום שיעשה של מן פנים שתהי׳ הריגתו מטה מטה וזולת סיבות
הריגות אחרות בשמות יהיה בכל רפ׳ כן מעשה כולו חכמה לגב׳ כי פחות גוף
נגוף כאשר יגיע במעלות בסולם יתעלה נשמתו בהתעוררות מחירות למרכז
ונסבה לסבה ומעלה לעלה עד שיגיע ויראה ויראה לפני קונו ורוים כמו רבה
במקור החיים עד שיתפייס וטהר חטא שחטא רק נפיסו בוא מקום ומושב נכון לפשוע
ומחוץ יתהלך לכל העולם כמו׳ בבעל הגומה עד שתרבה כן פשעו כי מאחר שפשע
היה בא על ידו יתחבא בוא במקום היותו פקיד במקו׳ יבוא יסור נעלם ולכן הרבה
כן פשעו ולא הפ׳ דומה נגוע תשיעית פרבה לרבות סורות רחוי סבבי מורכבת
פעולות כי כמה מקום עליית בחשבה כן היה בפשעו כמו׳ בבב׳ תפס שמי שלא
היה מנין בדברים בסורת בשרש׳ פעולות לא היה נגע ומורעם לפני בשעם
ואמ׳ ישוע אותו הש׳ פעולה כמי שמשיב לפני שאחרי כתבנו כי מי שאחרי כתבנו
בסתר מגל ונגל גלות מכתוב ואחרי שפעולה במו׳ במבוין ראוי לדעת ענין פעו׳
כית׳ הש׳ ורע כי אין ראוי למבין להיות נעשה בחירות הכל שיעלה בחשבון בהרות
לבר תו׳ לא בכל הפ׳ כמור בשקפה לו מאמלה שבוא מהמון על ידו ולפי שמצאת

בלתי כשל שמו בטבע החמלה אין שיחסולו של צורתו ולא יחשב הראשון אחר לו
ונאל אין כל תכונת צורותיו כי הוא עקר הכל כי אמנם שלא יהיה חמור כמהותו
אל המהות כל תכונת המציאות אבל עכ"ז הוא חוץ מן המהות חמור אלא מאלה כנוף הוא
אין שם נאות ומלא ונקורה שנקבעה ועין הצורה ומלא ומשולה עורקה ומזוהה כי
בעצמותו חמור שאינו כשל הצורי ושאלו נעשה מחשבה מורכב אל ריקן ולא משולה
אל משולה ולכן אין ראוי לאמר לבון כי לאמר שהוא יאר אל אלהי ונאמר בשמות ובכנוי
לא כל השמות והכנוי' אל כל השמות והכנוי' יפין כמה' ואמרנו שיפין בכמה לא
הפיה פנים שיפין כמה בעצמו כלבד תו' שהמות' מן הש' הקדוש ונוש אמרו בספרי
בכל קראנו אין ולא כצורותיו אבל פנים הש' לאמר שאם כמ' השם נק' נכבד כצורה
בנכבד השיך הצורה החסר כי הוא הפיה עקר כה כנכבד להשגל בצורות וכחסר להשגל
חסר' ולכן כשאנו אומרים אל בגדול שהוא הפיה רוחת בגדולה והרכב עצמה הוא
הפיה בגדולה אבל שנחנו הפיה על העצמות המתפשט בגדולה ונן הש' פנים
בכל השמות והכנוי' שיאמרו בכל הסתם ואין דבר בכל הדברי' שהש' רוחת אל בעצמו'
לא פנים לאמר שיהיון הארס כי כלבד שהמע אם כבר הפיה בכל ובוא הביה
המיוחד בצורות ומשתנעשה על העצמות אשר הפיה המתפשט חמ ע כל כתוב
ונש' מן הפיה כה כמוהו' להשגל לכל משולתו' ונש' מן יתיחס כל בתשולה
אל הנה כל כאל ובכל כמ' עצמות וכל' ולכן מה שנש' ומתוא שאין פנים
פיא שיצריך הארס שיהיין בברכת והלותו בשמות וכנוי' אל הסתם' ולכן אל בעצמו'
בהתפשט מאמ' בפם ואולם כנוין כנוס הסת' אין פנים שיהיון הארס בספרי
כן לנא' שירמה בבעבור שנין הסת' ונתאוב כנשה בכם כמו מה שיעל' בהתפשטון
בנשמי' כי אם יושב מן יכא לנפש' ולגשם תמיד ונה כי אם' להם דבר לשון
כמו שארס שלא יוסף כבאר מנהל והתנגל ותנגל' ונן אם יהיון הארס שלהם

ל

ולא הפשט יקרא רק יקרא בגשמיות ועושה מנור לא בענין צריכה שתהיה
במוחו זה ולזה שיבין בדרך בשרות הפנימיות אלא יבין רוחני שעשה בהפנימיות
ולא רוחניות בפנימי כשעשה למעלה לא בעבודות במחשבה מאד בקיומים כאלו
הכלה יותר וכן צריך שיבין בקיום בשיש בקיומם שאין בזה
לבטל שאין בזה בבית ולא לבד כח שעניינו ולא לבוא לבד ולהתגלות
עצמות ורוחניות הפנימיות לא בבית הבית המיוחדת לו אשר הבית מאיר ברעיונו
בה' אותיות מעקרות עקרותם ואז ילך לבטח דרכו יבין כי בה' אותיות לא
יסיר לבוא אל בית יבין הסתימות עם מעלת עקר הבית הוא
לאין מה שלא הבית מגור בשבל נקם עוד גם אם ירצה להאיר לא בענין אשר
הבית רוחן בסתר הבית כי אז נראה המעלה הבית מעולם יותר ובגשמי שהבית
בנויה שלא הבית בשבת דבר שיוכל להמשיך מעלת עקר הבית לא כן אלא
הידוע הזה ובגשמי המני בענין ובבאורו בשער הענין ולכן תכלית עקר הכונה
צריך לדעת כי יוסיף בקיום להמשיך רוחניות מדרגות העליונות לא באותיות אשר
הבית מתכיר כדי שיוכל להבריח באותיות בזה עד מדרגות העליונים הבית לעורר
לעשות שלמה ובכונה כי הכל תלוי על אדם אינו דבר רק אבל הבית מתוך קיומו
ממנו וצריך להמשיך לו ברוחניות הוא כח להבריח שלמה ולעולם אעיינות
המדרגות העליונות לה וזה הכל עקר הכונה להמשיך כדי שנבנה הבית יעלה באותיות
למעלה ויהיו במקום רוחני של עולם ויתכוון בקדושה אמנם ראוי לדעת כי לא יתכוון
כונת הנכרת הגוף לבנות הנכרת בשמות שאינו נחתם ובזה הנכרת בשמו לבנות
הנכרת הפנימית עם הית של עולם צריך שתהא בנוי כולה לו בהויות ובענין
כי כאשר יוכל האדם הבית כאוי שיבין בה לו עתה כולה הסתר ולא ברוחניות הפנימיות
כשעשה לבו לו בעשה במחשבה מאד וכאשר נשלם כל מאמר בשמות שאינו נחתם.

visto per me f. domenico carretto 1619

ראוי שנמנעין לו ספיר תרשות מן היום אשר יפה ביתו [illegible]
פניו ולמעשיו את בשרו כי ראוי שיותן לו ספיר תרשות [illegible]
ועם פתנות הבל כי התעוררות תרשו לספיר תרשו לבני מקורו ועניינו [illegible]
גם חשמן שאינו נחתך [illegible] בכלל בספיר הפיא הרמתו כו מכל תנועת
אל [illegible] שהוא [illegible] אף יפין כלל בו כל המקדמת וכמה כמינו אחרים
[illegible] תריס שנמנין שהספיר בתרשו הפיא הבי כלולב מי והבי מקיחרת בכל [illegible]
באחרות גם ביות כל [illegible] מן כלולב [illegible] [illegible] [illegible] רומי [illegible]
כי עם כן הם קשור ויתור בספר [illegible] בכל בתנועות ומרות בספר · וכאשר [illegible]
מן [illegible] צריך שנמנין בבמיני תרשו [illegible] אשר הפיין בכל ספיר ונספיל לבני [illegible]
[illegible] לבני מקורו ועניינו וצריך [illegible] [illegible] ועניין [illegible]
[illegible] בספיל הפיא [illegible] הביס [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הביס [illegible] [illegible] הביס [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שנמנין [illegible] דבר ודבר לבני
[illegible] הביס [illegible] תרשיות [illegible] · [illegible] צריך [illegible]
[illegible] בקול [illegible] יפין [illegible] [illegible] [illegible]
קול [illegible] [illegible] הביס [illegible] יותר [illegible] · [illegible] בקול [illegible]
יפין [illegible] ומים [illegible] הביס ביותר [illegible] בקול הביס [illegible]
[illegible] ומים [illegible] יפין [illegible] [illegible] [illegible] הביס
ביותר [illegible] · [illegible] ראוי [illegible] בכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפין [illegible]
[illegible] לבני עניינו [illegible] · [illegible] ראוי שנמנין בכל [illegible] [illegible]
[illegible] תרשו [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Domenico
Irosolimitano
Aless.ro Scipione Reuedito della [illegible]

LA